

ความคิดเห็นของครูที่มีต่อบทบาทการบริหารงานของผู้บริหาร

โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร

TEACHERS' OPINIONS TOWARDS ADMINISTRATORS' ROLES
OF BANGKOK PRIVATE VOCATIONAL SCHOOLS

นาย โสภณ แทนศิริ
MR. SOPON TANSIRI

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิตสาขามหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2539

ISBN 974-621-501-9

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 27128
วัน, เดือน, ปี..... 1.1.พ. 2540

ลิขสิทธิ์เป็นของบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

**TEACHERS' OPINIONS TOWARDS ADMINISTRATORS' ROLES
OF BANGKOK PRIVATE VOCATIONAL SCHOOLS**

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR THE DEGREE
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN VOCATIONAL ADMINISTRATION
SCHOOL OF GRADUATE STUDIES
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG**

1996

ISBN 974-621-501-9

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ความคิดเห็นของครูที่มีต่อบทบาทการบริหารงานของ
นักศึกษา	ผู้บริหาร โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์	นายโสภณ แทนศิริ
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม	อาจารย์อัจฉรา สืบสินธุ์สกุลไชย
	ผศ.ดร.ธีระพล เทพหัสดิน ณ อยุธยา
	ดร.สวัสดิ์ อุดมโกชน์
ระดับการศึกษา	ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร
	อาชีวศึกษา
ภาควิชา	ครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
	เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ.	2539

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจมีจุดประสงค์ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอนใน โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ที่มีต่อบทบาทการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้ง 5 ด้านคือ ด้านการวางแผน ด้านวิชาการ ด้านบุคคล ด้านอาคารสถานที่ซึ่งอำนวยความสะดวก และการสร้างความสัมพันธ์ภายนอก โดยแยกตามประเภทโรงเรียนช่างอุตสาหกรรม และโรงเรียนพาณิชย์กรรม

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ครูผู้สอนในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 3,826 คน จาก 70 โรงเรียน โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคิดจากสูตรของ Taro Yamane แล้วทำการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple random sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูช่างอุตสาหกรรม จำนวน 370 คน และครูพาณิชย์กรรม จำนวน 321 คน รวมกลุ่มตัวอย่าง 691 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มี 2 ตอน เป็นแบบสอบถามชนิดเลือกตอบเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม และแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่าเกี่ยวกับการบริหารงานทั้ง 5 ด้าน และตอนท้ายเป็นคำถาม

ปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็น ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปจำนวน 691 ฉบับ ได้รับคืนชุดที่สมบูรณ์ สามารถทำการวิจัยได้จำนวน 624 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 90.3

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่าที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า : (1) ครูประเภทโรงเรียนช่างอุตสาหกรรม มีความคิดเห็นต่อการบริหารโรงเรียน ทั้ง 5 ด้าน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีการปฏิบัติด้านการวางแผนเป็นอันดับสูงสุด ด้านวิชาการ ด้านบุคคล และด้านอาคารสถานที่สิ่งอำนวยความสะดวกมีการปฏิบัติเป็นอันดับรอง ส่วนด้านการสร้างความสัมพันธ์ภายนอกมีการปฏิบัติเป็นอันดับต่ำสุด (2) ครูประเภทโรงเรียนพาณิชย์กรรมมีความคิดเห็นต่อการบริหารโรงเรียนทั้ง 5 ด้าน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีการปฏิบัติด้านวิชาการ ด้านบุคคล เป็นอันดับสูงสุด ด้านการวางแผนและด้านอาคารสถานที่สิ่งอำนวยความสะดวกเป็นอันดับรอง ส่วนด้านการสร้างความสัมพันธ์ภายนอกมีการปฏิบัติเป็นอันดับต่ำสุด (3) เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูประเภทโรงเรียนช่างอุตสาหกรรม และครูประเภทโรงเรียนพาณิชย์กรรมต่อการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนทั้ง 5 ด้าน พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านวิชาการ และด้านบุคคลที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (4) สำหรับข้อคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในคำถามปลายเปิด พบว่าการบริหารด้านบุคคลมีปัญหามากที่สุด การบริหารด้านวิชาการการวางแผน และด้านสิ่งอำนวยความสะดวกเป็นปัญหารองลงมา ส่วนด้านการสร้างความสัมพันธ์ภายนอกเป็นอันดับต่ำสุด

Thesis Title Teachers's Opinions Towards Administrators' Roles
of Bangkok Private Vocational Schools

Student Mr.Sopon Tansiri

Thesis Advisor Mrs. Aschara Seubsinskulchai

Thesis Co-advisors Assist.Prof.Dr. Threraphon Thephasadin Na Ayuthya
Dr.Sawat Udomphoch

Level of Study Master of Industrial Education in Vocational
Administration

Department Industrial Education King Mongkut's
Institute of Technology Ladkrabang

Year 1996

ABSTRACT

This study employed the analytical-descriptive method of research. The purpose of this study were to determine and to compare teachers' opinions towards the administration of private vocational school administrators in Bangkok in terms of their planning, staffing, facilitating and external relationship by dividing the schools into two groups : private industrial technic schools and private commercial schools.

The population of this study were 3,826 private vocational schools' teachers from 70 schools in Bangkok. The 691 samples were selected by Taro Yamane's method and a simple random sampling method from 370 private industrial technic schools' teachers and 321 private commercial schools' teachers. The instrument used in this study were two-three multiple-choice for the data of selected samples and rating-scale questionnaires concerning 5

tasks of administration in private vocational schools. And open-ended questionnaires were used at end for open-views and other suggestions of selected samples. The questionnaires were sent to 691 teachers in various schools in Bangkok. The researchers received 624 questionnaires or 90.30 % from the samples, and they were used for data analysis.

The statistics that used in a data analysis are frequency, percentage, mean, standard deviation and t-test.

The result of this study indicated that: (1) the opinions of private industrial technic schools' teachers over 5 tasks were moderate, with the following respectively being planning, educational supervision, staffing and facilitating, but external relationship was at a low level. (2) the opinions of private commercial schools' teachers over 5 tasks were moderate, with the following respectively being educational supervision, staffing, planning and facilitating, but external relationship was at a low level. (3) There were no significant differences at the level of .05 between opinions of private industrial technic schools' teachers and opinions of private commercial schools' teachers on administration of private vocational school administrators, except the two tasks concerning educational supervision and staffing were significant differences at the level of .05. (4) Regarding to problems and difficulties were stated in open-ended questionnaires. The findings revealed that staffing was at a high level. Educational supervision, planning and facilitating were moderate and external relationship relationship was at a low level.

IV

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยความเมตตากรุณา จากท่านอาจารย์ อัจฉรา สืบสินธุ์สกุลไชย อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ดร. สวัสดิ์ อุตมโกชน์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีระพล เทพหัสติน ณ อยุธยา อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม ซึ่งได้ให้คำปรึกษาและให้คำแนะนำแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ตลอดจนติดตามความก้าวหน้า ในการจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ด้วยความสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร. เมธี ปิณฑานนท์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประเชิญ ไทรแจ่มจันทร์ ที่คอยกระตุ้นเตือนและให้กำลังใจตลอดมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความอนุเคราะห์จากท่านและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณท่านผู้ทรงคุณวุฒิ ดร.จรัส นองมาก ดร.เจริญผล สุวรรณโชติ ดร.มัย สุขเอี่ยม รองศาสตราจารย์ ดร.วินัย วีระวัฒนานนท์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศุภชัย ศุกรววรรณ ที่ได้กรุณาตรวจแบบสอบถามให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เนาวรัตน์ วิไลขันธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมพร ไชยะ ดร.สวัสดิ์ อุตมโกชน์ อาจารย์อัจฉรา สืบสินธุ์สกุลไชย และอาจารย์โอวาท พูลศิริ คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาสละเวลาอันมีค่าเพื่อร่วมพิจารณาวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์

ขอขอบคุณผู้บริหารและครูโรงเรียน เอกชนเอเชียศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ทุกท่านที่กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม คณะกรรมการพิจารณาโครงการทุนวิจัย ที่ได้มอบทุนให้กับผู้วิจัยในครั้งนี้ ตลอดจนเพื่อน ๆ และผู้เกี่ยวข้องที่มีได้ปรากฏนามไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบคุณอาจารย์เสาวนีย์ ไท่สุน พ.ต.ต. (หญิง) ศรัณีย์ วิณะคุปต์ ที่ได้กรุณาช่วยแนะนำในด้านสถิติวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูล ช่วยแก้ไขข้อบกพร่องให้ทุกครั้งที่ขอคำปรึกษา และเสียสละเวลาส่วนตัวให้เป็นอย่างดี ผู้วิจัยมีความซาบซึ้งในความกรุณาเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้

ท้ายสุดนี้ ผู้วิจัยขอโน้มรำลึกถึงพระคุณของบิดามารดา ครู-อาจารย์ที่ได้วางรากฐานการศึกษาอบรม และให้ความเมตตาสนับสนุนและเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดมา นับเป็นพระคุณที่สูงส่งยิ่ง

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	III
กิตติกรรมประกาศ.....	V
สารบัญ.....	VI
สารบัญตาราง.....	IX
สารบัญแผนภูมิ.....	XII

บทที่

1

บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
แนวคิดของการวิจัย.....	4
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	5
สมมติฐานการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
คำนิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย.....	6
เชิงอรรถ.....	9

2

วรรณกรรมและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	11
การบริหารการศึกษา.....	12
การเอกชนอาชีวศึกษา.....	18
สภาพการจัดเอกชนอาชีวศึกษา.....	19
ปัญหาการพัฒนาคุณภาพเอกชนอาชีวศึกษา.....	21
บทบาทผู้บริหารและการบริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา.....	30
เชิงอรรถ.....	70

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
3	วิธีดำเนินการวิจัย.....	78
	วัตถุประสงค์ในการวิจัย.....	78
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	78
	เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล.....	83
	การสร้างเครื่องมือและการตรวจสอบคุณภาพ.....	84
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	86
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	87
	เชิงอรรถ.....	89
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	90
5	สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	153
	วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	153
	สมมติฐานการวิจัย.....	153
	วิธีดำเนินการวิจัย.....	154
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	155
	สรุปผลการวิจัย.....	155
	อภิปรายผล.....	161
	ข้อเสนอแนะ.....	182
	ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป.....	183
	เชิงอรรถ.....	184

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บรรณานุกรม.....	191
ภาคผนวก ก. หนังสือร่วมมือเพื่อการวิจัย.....	201
ภาคผนวก ข. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	211
ประวัติผู้เขียน.....	228

VIII

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แสดงประชากรและกลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนพาณิชย์กรรม.....	80
2	แสดงประชากรและกลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนช่างอุตสาหกรรม.....	82
3	จำนวนครูที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประเภทโรงเรียนที่จัดการสอน ในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 70 แห่ง..	91
4	แสดงจำนวนครูช่างอุตสาหกรรมและครูพาณิชย์กรรมในโรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ.....	92
5	แสดงจำนวนครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมและครูโรงเรียนพาณิชย์กรรม ในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามวุฒิการศึกษา.....	93
6	แสดงจำนวนครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรม และครูโรงเรียนพาณิชย์กรรม ในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตาม ประสบการณ์การทำงาน.....	94
7	แสดงจำนวนครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมและครูโรงเรียนพาณิชย์กรรม ในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตาม วิชาที่สอน.....	95
8	แสดงจำนวนครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมและครูโรงเรียนพาณิชย์กรรม ในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา.....	96
9	ความคิดเห็นของครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมที่มีต่อการบริหารโรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษา ในด้านการวางแผน.....	97
10	ความคิดเห็นของครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมที่มีต่อการบริหาร โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในด้านวิชาการ.....	101

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
11	ความคิดเห็นของครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมที่มีต่อการบริหาร โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในด้านบุคคล.....	105
12	ความคิดเห็นของครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมที่มีต่อการบริหาร โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในด้านงานอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก.....	108
13	ความคิดเห็นของครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมที่มีต่อการบริหาร โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในด้านการสร้างความสัมพันธ์ภายนอก.....	111
14	ความคิดเห็นของครูโรงเรียนช่างพาณิชย์กรรมที่มีต่อการบริหาร โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในด้านการวางแผน.....	114
15	ความคิดเห็นของครูโรงเรียนพาณิชย์กรรมที่มีต่อการบริหาร โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในด้านวิชาการ.....	117
16	ความคิดเห็นของครูโรงเรียนพาณิชย์กรรมที่มีต่อการบริหาร โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในด้านด้านบุคคล.....	121
17	ความคิดเห็นของครูโรงเรียนพาณิชย์กรรมที่มีต่อการบริหารโรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษาในด้านงานอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก.....	124
18	ความคิดเห็นของครูโรงเรียนพาณิชย์กรรมที่มีต่อการบริหาร โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในด้านการสร้างความสัมพันธ์ภายนอก.....	127
19	ความคิดเห็นของครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมและครูโรงเรียน พาณิชย์กรรมที่มีต่อการบริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในด้านการ บริหารทั้ง 5 ด้าน.....	130

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
20	เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมและ ครูโรงเรียนพาณิชย์กรรม ที่มีต่อการบริหารงานโรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษา ในด้านการวางแผน..... 132
21	เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมและ ครูโรงเรียนพาณิชย์กรรม ที่มีต่อการบริหารงานโรงเรียนอาชีวศึกษา เอกชน ในด้านวิชาการ..... 135
22	เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรม และ ครูโรงเรียนพาณิชย์กรรม ที่มีต่อการบริหารงานโรงเรียนเอกชนอาชีว ศึกษา ในด้านบุคคล..... 139
23	เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรม และ ครูโรงเรียนพาณิชย์กรรม ที่มีต่อการบริหารงานโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ในด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก..... 142
24	เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรม และครู โรงเรียนพาณิชย์กรรม ที่มีต่อการบริหารงานโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในด้านการสร้างความสัมพันธ์ภายนอก..... 145
25	สรุปเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมและครู โรงเรียนพาณิชย์กรรม ที่มีต่อการบริหารงานโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ทั้ง 5 ด้าน..... 148
26	ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะในการ บริหารงานโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาทั้ง 5 ด้าน..... 149

สารบัญแนกมุข

หน้า

- 1 แสดงการบริหารงานภายในของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน.. 29
- 2 แสดงกระบวนการวางแผน..... 42

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษานับเป็นรากฐานที่สำคัญที่สุดประการหนึ่ง สำหรับการสร้างสรรค์ ความเจริญก้าวหน้า และการแก้ไขปัญหาการพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ผ่านระบบการศึกษาจึงเป็นเรื่องที่สำคัญประการแรกที่จะต้องจัดทำก่อน เพื่อความเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจ และเป็นการลงทุนเกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่น้อยอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ โดยต้องคำนึงถึงชนิดและคุณภาพของผู้จบการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการกำลังคนในการพัฒนาเศรษฐกิจ¹

การจัดการศึกษาของชาติจึงเป็นหน้าที่โดยตรงของรัฐที่จะต้องจัดการ และบริหารการศึกษาให้ตีมีประสิทธิภาพ เพราะการศึกษามีส่วนสัมพันธ์ต่อการพัฒนาประเทศทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง การศึกษาเป็นกระบวนการพัฒนาคนให้มีความรู้ความสามารถ คุณสมบัติและจิตใจที่สมบูรณ์ให้เกิดขึ้นแก่ตนเองและเพื่อให้เป็นสมาชิกที่ดีของสังคม การศึกษาจึงเป็นกุญแจดอกสำคัญในการเปิดประตูไปสู่การพัฒนาคคนและสังคม²

การอาชีวศึกษาเป็นการจัดการศึกษาวิชาชีพที่มุ่งผลิตกำลังคนให้มีคุณภาพตามความต้องการของท้องถิ่นและสังคม โดยมุ่งให้ผู้เรียนมีทักษะ ความสามารถ ทักษะคิดและจริยธรรมที่ดีในการประกอบอาชีพ ปัจจุบันรัฐได้ให้การสนับสนุนและส่งเสริมการอาชีวศึกษาให้พัฒนาขึ้นอย่างมากเพราะรัฐมีนโยบายพัฒนาคนในระดับกลางและระดับสูง เพื่อสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ตลอดจนการพัฒนาการมีอาชีพของประชาชน อีกทั้งมีนโยบายที่จะพัฒนาหลักสูตรการอาชีวศึกษาแต่ละสาขาให้สอดคล้องกับความก้าวหน้าของเทคโนโลยี และความต้องการของตลาดแรงงานรัฐบาลได้พัฒนาสถาบันในสังกัดของรัฐ และเปิดโอกาสให้เอกชนได้มีส่วนร่วมรับผิดชอบในการผลิตช่างฝีมือในสาขาวิชาชีพต่าง ๆ มากขึ้น

¹ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในส่วนของ เอกชนก็ได้มีบทบาทสำคัญในการมีส่วนร่วมรับภาระในการจัดการศึกษา มาเป็นเวลายาวนานแล้ว และได้ขยายขอบเขตการจัดการศึกษามากขึ้นเป็นลำดับ ทั้งในด้าน ปริมาณสถานศึกษา ระดับการศึกษา สาขาวิชาและประเภทวิชา ในปัจจุบัน เอกชนมีบทบาท ในการจัดการศึกษาครอบคลุมทุกระดับการศึกษา ตั้งแต่ระดับก่อนประถมศึกษาถึงระดับอุดม ศึกษา โดยมีหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่กำกับดูแลการจัดการศึกษาของ เอกชน 2 หน่วยงาน คือกระทรวงศึกษาธิการกำกับดูแลการจัดการศึกษา เอกชนระดับก่อนประถมศึกษาถึงระดับต่ำ กว่าปริญญาตรี และทบวงมหาวิทยาลัยกำกับดูแลการจัดการศึกษา เอกชนระดับปริญญาตรี ขึ้นไป ในการนี้รัฐได้ให้การอุดหนุน ส่งเสริม และช่วยเหลือในด้านวิชาการ การเงิน และ อำนาจความสะดวกต่าง ๆ เพื่อการพัฒนาทางวิชาการ และความคล่องตัวในการบริหาร และการจัดการศึกษา³ ดังได้ระบุไว้ในแผนการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 7 พุทธศักราช 2535 (พ.ศ. 2535-2539) กำหนดแนวนโยบายการศึกษาและแนวทางการจัดการศึกษาในส่วน เกี่ยวข้องกับการศึกษา เอกชนดังนี้ "ส่งเสริมให้ เอกชนจัดการศึกษาทุกระดับเพิ่มขึ้น ให้มี อิสระและความคล่องตัวในการบริหาร และการจัดการ สามารถพึ่งตนเองได้ โดยรัฐให้ การสนับสนุนด้านวิชาการทรัพยากร การอำนวยความสะดวกในการดำเนินงานและการ รับรองมาตรฐาน⁴ ตามสถิติการศึกษา เอกชน ปีการศึกษา 2535 มีสถานศึกษาเอกชน ในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ รวมทั้งสิ้น 5,171 แห่ง ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานคร 2,114 แห่ง และในภูมิภาค 3,057 แห่ง มีนักเรียนในสถานศึกษาเอกชนรวมทั้งสิ้น 2,043,182 คน ซึ่งแยกเป็นโรงเรียนประเภทอาชีวศึกษา 291,625 คน จำแนกเป็นนักเรียนหลักสูตร ปวช. 226,151 คน ปวท. 15,632 คน และปวส. 49,842 คน

ในขณะที่ทุกฝ่ายมองเห็นความสำคัญของการอาชีวศึกษา แต่การจัดอาชีวศึกษาใน โรงเรียนเอกชนบางส่วนยังมีปัญหาและอุปสรรคหลายประการ ทั้งปัญหาด้านความไม่ชัดเจน ของนโยบาย⁵ ปัจจัยหลักในการจัดการการบริหารงานในด้านต่าง ๆ และปัญหาที่สำคัญที่สุด ก็คือปัญหาด้านคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาจาก โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา⁶ จากการติดตามผลของคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ พบว่า โรงเรียนเอกชนส่วนใหญ่ยังคงประสบ ปัญหาด้านการบริหารบุคลากรและวิชาการ ปัญหาเกี่ยวกับการจัดระบบการเรียนการสอน ซึ่งยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ปัญหาการขาดผู้นำทางวิชาการที่เข้มแข็งและครูที่มี สมรรถภาพสูง ปัญหาในเรื่องความจำกัดและคุณภาพของวัสดุอุปกรณ์ และสื่อที่สนับสนุนการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เรียนการสอนปัญหาการขาดการพัฒนาบุคลากรในโรงเรียนเอกชน เนื่องจากการให้การศึกษามหาวิทยาลัยและแนะแนวทำได้ไม่ทั่วถึง ดังนั้นโรงเรียนเอกชนที่สามารถดำเนินกิจการให้เจริญก้าวหน้า และยืนหยัดอยู่ได้จึงมีเพียงร้อยละ 15 เท่านั้น ซึ่งโรงเรียนส่วนใหญ่จะเป็นโรงเรียนที่มีมาตรฐานดี⁷ ในส่วนที่เป็นปัญหาเกี่ยวกับครูของโรงเรียนเอกชนนั้น ส่วนใหญ่เป็นปัญหาเกี่ยวกับสวัสดิการและเสถียรภาพของครู ซึ่งมีประเด็นปัญหาที่สำคัญคือ ค่าครองชีพ ความมั่นคงในการทำงานและสวัสดิการ⁸ ทำให้โรงเรียนเอกชนไม่สามารถดึงดูดให้ครูปฏิบัติงานกับโรงเรียนได้ยาวนานและมีประสิทธิภาพและต้องประสบกับปัญหาครูลาออกอย่างไม่ที่สิ้นสุด นอกจากนี้ยังพบว่า การดำเนินงานการจัดการศึกษาเอกชน ยังมีปัญหาอุปสรรคบางประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการเงิน กล่าวคือสถานศึกษาเอกชนโดยทั่วไปมีฐานะการเงินทรุดลง โดยเฉพาะโรงเรียนขนาดกลาง และขนาดเล็ก ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นผลกระทบจากนโยบายการขยายการจัดการศึกษาในภาครัฐ อีกส่วนมาจากคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนเอกชน ปัญหาด้านการบริหารการจัดการซึ่งปรากฏว่าหน่วยงานของรัฐยังคงมีบทบาทในการควบคุมมากกว่าที่จะมุ่งส่งเสริมสถานศึกษาเอกชน ประกอบกับมีข้อจำกัดในด้านกฎหมาย กฎระเบียบต่าง ๆ ในการบริหารงาน ทำให้การดำเนินงานของสถานศึกษาเอกชนในหลายเรื่องยังมีความไม่คล่องตัวเท่าที่ควร นอกจากนี้ยังพบว่าสถานศึกษาเอกชนส่วนใหญ่ยังมีการบริหารงานโดยเจ้าของซึ่งเป็นบุคคลคนเดียวมากกว่าที่จะบริหารงานโดยองค์คณะบุคคล และขาดการจัดทำแผนการบริหารและการพัฒนาสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ เมื่อพิจารณาถึงการส่งเสริมและช่วยเหลือจากรัฐทางด้านวิชาการยังดำเนินการได้ไม่ทั่วถึงและต่อเนื่อง อัตราค่าธรรมเนียมนการเรียนที่กระทรวงศึกษากำหนดไว้ยังไม่สอดคล้องกับต้นทุนที่แท้จริงในการจัดการศึกษา และระดับคุณภาพการจัดบริการการศึกษาของสถานศึกษาเอกชนแต่ละแห่ง นอกจากนี้แล้วสถานศึกษาเอกชนยังมีปัญหาในด้านรายจ่ายด้านเงินเดือนครูที่เพิ่มขึ้นอันเป็นผลกระทบจากการปรับอัตราเงินเดือนในภาครัฐด้วย⁹ ปัญหาดังกล่าวเป็นปัจจัยที่สำคัญของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาจะต้องนำมาปรับปรุงหาแนวทางเพื่อสามารถจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ ได้แก่ บุคลากร การเงิน วิชาการ ปกครอง สภาพแวดล้อมและประชาสัมพันธ์¹⁰

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากข้อมูลเหล่านี้เป็นต้นหวังชี้ในทิศทางเดียวกันว่า หากโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาต้องการประสบความสำเร็จหรือมีผลสัมฤทธิ์สูง โรงเรียนจะต้องปรับปรุงและพัฒนาสถานศึกษาของตนในทุก ๆ ด้าน โดยเฉพาะเรื่องการบริหาร จะเห็นได้ว่าการจัดการอาชีวศึกษาจะต้องมีผู้รับผิดชอบงานนี้โดยตรง บุคคลที่มีบทบาทและเป็นตัวจักรสำคัญในการจัดการอาชีวศึกษาในระดับสถานศึกษาก็คือผู้บริหารสถานศึกษา ได้แก่ ผู้อำนวยการ อาจารย์ใหญ่หรือครูใหญ่ การที่ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาจะบริหารงานให้ประสบความสำเร็จหรือมีผลสัมฤทธิ์สูงตามเป้าหมายที่วางไว้มากน้อยเพียงใดนั้นก็ขึ้นอยู่กับคุณลักษณะความรู้ ความสามารถของผู้บริหารที่จะต้องเข้าใจในบทบาทหน้าที่และขอบเขตเกี่ยวกับงานบริหารโรงเรียน

ดังนั้น ผู้วิจัยในฐานะเป็นผู้บริหารในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา และมีส่วนในการพัฒนากิจการของโรงเรียน การบริหารและการพัฒนาครู และบุคลากรในทุก ๆ ด้าน ตลอดจนการสร้างบรรยากาศและสิ่งจูงใจ เพื่อให้ครูปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายอย่างมีประสิทธิภาพ จึงมีความสนใจที่จะศึกษาเรื่องความคิดเห็นของครูที่มีต่อบทบาทการบริหารของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เพื่อหาแนวทางนำมาปรับปรุงในการพัฒนาสภาพการบริหารในโรงเรียนให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดต่อไป

แนวคิดในการวิจัย

เพื่อให้การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครเป็นไปอย่างมีระบบแบบแผน โดยมีทฤษฎีการบริหารเป็นแนวทาง ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาวิจัย เกี่ยวกับการบริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาโดยยึดแนวทางและหลักในการบริหารงานสถานศึกษาของ เมธี ปิณฑานนท์ ในงานการบริหารโรงเรียนทั้ง 5 ด้าน ดังต่อไปนี้คือ

1. ด้านการวางแผน
2. ด้านวิชาการ
3. ด้านบุคคล
4. ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก

5. ด้านการสร้างความสัมพันธ์ภายนอก¹¹

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อบทบาทการบริหารของผู้บริหารโรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับการบริหารงาน 5 ด้าน คือ งาน การวางแผน งานวิชาการ งานบุคคล งานอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกและ งานสร้างความสัมพันธ์ภายนอก จำแนกตามประเภทโรงเรียนที่ครูสังกัด
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อบทบาทการบริหารของผู้บริหาร โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานครใน 5 ด้าน คือ การวางแผน งานวิชาการ งานบุคลากร งานอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก งานสร้าง ความสัมพันธ์ภายนอก จำแนกตามประเภทโรงเรียนที่ครูสังกัด

สมมติฐานการวิจัย

ครูที่ทำการสอนในประเภทโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมและพาณิชยกรรม มีความ คิดเห็นต่อบทบาทการบริหารงานของผู้บริหารใน งานการวางแผน งานวิชาการ งาน บุคลากร งานอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก และงานสร้างความสัมพันธ์ภายนอก แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความคิดเห็นของครูใน โรงเรียนเอกชนอาชีว- ศึกษาที่มีต่อการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาทุกโรงเรียน ในเขต กรุงเทพมหานคร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาลักษณะการบริหารงานในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ในการปฏิบัติงานการบริหารโรงเรียนอาชีวศึกษา 5 ด้าน คือ งานการวางแผน งานวิชาการ งานบุคลากร งานอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก และงานสร้างความสัมพันธ์ภายนอกตามความคิดเห็นของครู

3. ตัวแปรที่จะศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ประเภทของโรงเรียนที่ครูสังกัด แบ่งออกเป็น

3.1.1 ช่างอุตสาหกรรม

3.1.2 พาณิชยกรรม

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของครูที่มีต่อบทบาทการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

3.2.1 ด้านการวางแผน

3.2.2 ด้านวิชาการ

3.2.3 ด้านบุคลากร

3.2.4 ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก

3.2.5 ด้านสร้างความสัมพันธ์ภายนอก

คำนิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

1. ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของครูในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อการกระทำและท่าทีของผู้บริหารโรงเรียนที่แสดงออกให้ครูสามารถสังเกตได้ว่า มีแนวโน้มไปสู่ระดับมากหรือน้อยเพียงใด

2. บทบาทการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารโรงเรียน อันได้แก่ ผู้อำนวยการ หรือ อาจารย์ใหญ่ หรือ ครูใหญ่ ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ ในการปฏิบัติการในหน้าที่ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาทั้ง 5 ด้านดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1 งานการวางแผน หมายถึง การศึกษารายละเอียดข้อเท็จจริงต่าง ๆ แล้วกำหนดภาพของสิ่งของที่จะเกิดขึ้นในอนาคตมองการณ์ไปข้างหน้าอย่างมีระบบโดยอาศัยสมมติฐาน หรือคาดคะเน โดยอาศัยหลักเหตุผลและกำหนดสิ่งที่จะต้องปฏิบัติจัดทำว่าจะต้องทำอะไร เมื่อไรที่ไหน เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

2.2 งานวิชาการ หมายถึง งานที่เกี่ยวกับหลักสูตรการเรียนการสอน การนิเทศการศึกษา กิจกรรมเสริมวิชาการต่าง ๆ ตลอดจนการบริหารจัดการการเรียนการสอนต่าง ๆ ภายในสถานศึกษาทั้งหมด

2.3 งานบุคลากร หมายถึง งานที่เกี่ยวกับบุคคลที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนการจัดการให้บุคลากรในหน่วยงานทุกตำแหน่งปฏิบัติงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยพยายามทำให้บุคคลเหล่านั้น ได้เห็นว่าการของ เขามีทางที่จะทำให้เจริญก้าวหน้าตามจุดหมายและมีทางที่จะทำให้จุดประสงค์ของบุคลากร ได้บรรลุผล โดยให้เกิดความกลมกลืน และสัมพันธ์กันอย่างเหมาะสม ทั้งความต้องการขององค์การ หรือสถาบันด้วย ตลอดจนการให้บริการแก่นักเรียนนักศึกษาต่าง ๆ เพื่อช่วยให้นักเรียนนักศึกษาแต่ละคน ได้รับความรู้ และประสบการณ์จากโรงเรียน ให้มากที่สุด

2.4 งานอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก หมายถึง การบริหารจัดการงานต่าง ๆ ได้แก่ งานสารบัญ วัสดุหนังสือ การงบประมาณบัญชี การจัดจ้างจัดซื้อวัสดุครุภัณฑ์ การดูแลบำรุงรักษาอาคารสถานที่ต่าง ๆ ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกหรือบริการที่สถานศึกษาจัดให้แก่บุคลากรภายใน สำหรับครู-อาจารย์ นักเรียน นักศึกษา เช่น การให้ความสะดวกในการใช้โทรศัพท์ปรกรณ์ ตลอดจนการซ่อมแซมโทรศัพท์ศึกษา และเครื่องมือเครื่องจักร

2.5 งานสร้างความสัมพันธ์ภายนอก หมายถึง การสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างสถานศึกษากับชุมชน โดยใช้วิธีการต่าง ๆ เป็นเครื่องมือที่สื่อความสัมพันธ์ เช่น การตั้งสมาคมผู้ปกครองและครู การใช้อาคารสถานที่ของสถานศึกษาจัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน การใช้แหล่งวิชาการในชุมชนให้เป็นประโยชน์ในการเรียนการสอน

3. โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา หมายถึง สถานศึกษาที่จัดตั้งขึ้นตามประกาศของกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อเป็นสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอน ทางด้านอาชีวศึกษา ซึ่งประกอบด้วยหลักสูตร ปวช. ปวท. และปวส. สาขาช่างอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม ใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เขตกรุงเทพมหานคร

4. ครู หมายถึงบุคคลที่ปฏิบัติงานด้านการเรียนการสอนในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร

5. ประเภทโรงเรียน หมายถึง ประเภทของโรงเรียนที่ครูได้ทำการสอนอยู่ แบ่งเป็นโรงเรียนสาขาวิชา

5.1 ช่างอุตสาหกรรม

5.2 พาณิชยกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เชิงอรรถ

¹ ฉลอง บุญญานันต์, ก้าววางแผนการศึกษา (กรุงเทพมหานคร : คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2528), หน้า 68. (อัดสำเนา)

² สิทธิชัย ธาดานิติ, การศึกษากับสังคม (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ที่ระพีพัฒนา, 2524), หน้า 100.

³ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, "ร่างแนวทางการดำเนินงานตามนโยบายการจัดการศึกษาเอกชน : ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ตามแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2535," หน้า 2. (อัดสำเนา)

⁴ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, "แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2535 และแผนงานพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539)," (กรุงเทพมหานคร : ทจก.คุณพินอักษรกิจ, 2535), หน้า 11.

⁵ วุฒิชัย มูลศิลป์ และลดาวัลย์ พวงนิล, พัฒนาการของการศึกษาเอกชน (กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2532), หน้า 145-147.

⁶ พนม พงษ์ไพบูลย์, "ทัศนะบางประการเกี่ยวกับการศึกษาเอกชน," วารสารการศึกษาแห่งชาติ ปีที่ 23. ฉบับที่ 6 (สิงหาคม-กันยายน 2532), หน้า 7.

⁷ สำนักงานการศึกษาแห่งชาติ, "การติดตามผลการดำเนินงานตามแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520. (กรุงเทพมหานคร : รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์, 2532), หน้า 186-187.

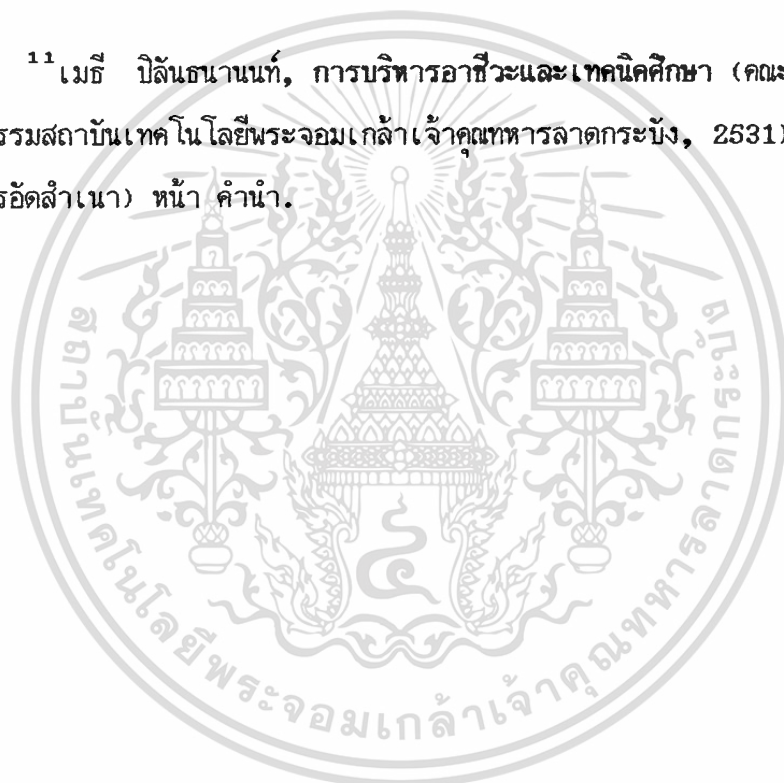
⁸ วุฒิชัย มูลศิลป์ และลดาวัลย์ พวงนิล, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 154-161.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

⁹สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, ร่างแนวทางการดำเนินงานตามนโยบายการจัดการศึกษาเอกชน : ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี. หน้า 6-7.

¹⁰ชัยณรงค์ มณเฑียรวิเชียรฉาย, "มองการศึกษาอีกมุมมองหนึ่งของการศึกษาเอกชน," วารสารการศึกษาแห่งชาติ ปีที่ 23, ฉบับที่ 6 (สิงหาคม-กันยายน 2532), หน้า 5.

¹¹เมธี บิลันธานนท์, การบริหารอาชีวและเทคนิคศึกษา (คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2531), (เอกสารอัดสำเนา) หน้า คำนำ.

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อบทบาทการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร จะประกอบด้วยรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับเรื่องต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- การบริหารการศึกษา
- การเอกชนอาชีวศึกษา
- สภาพการจัดเอกชนอาชีวศึกษา
- ปัญหาการพัฒนาคณาจารย์เอกชนอาชีวศึกษา
- บทบาทผู้บริหารและการบริหาร โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา

การบริหารการศึกษา

การบริหาร

ในทางทฤษฎีมีผู้ให้ความหมายของคำว่า "การบริหาร" ไว้ต่างกัน บางท่านถือว่าการบริหารเป็นกระบวนการทางสังคม (Social Process) ที่ผู้บริหารจะต้องดำเนินงานให้สอดคล้องกับความต้องการของสมาชิกในสังคม บางท่านถือว่าการบริหารเป็นกระบวนการแก้ปัญหาอย่างหนึ่ง การมองการบริหารในแง่นี้เป็นการมองดูในแง่การกระทำมากกว่าที่จะแสดงให้เห็นความหมายของการบริหาร ซึ่งไซม่อน ได้ให้คำนิยามการบริหารไว้ว่า คือการทำงานระหว่างสองคนขึ้นไป และการทำงานที่มีประสิทธิภาพ ผู้ร่วมงานจะต้องมีความรู้ มีทักษะและมีทัศนคติ มีความเห็นสอดคล้องกันด้วย และ Pfiffner เห็นว่าการบริหารคือ การจัดดำเนินการใช้ทรัพยากรมนุษย์และวัสดุ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้²

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พัลล์ ทันนาคินท์ มีความเห็นว่าการบริหาร หมายถึง ขบวนการที่ผู้บริหารใช้อำนาจตลอดจนทรัพยากรต่าง ๆ เช่น คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ ที่มีอยู่หรือคาดว่าจะมีการดำเนินงานของสถาบันหรือหน่วยงานนั้น ๆ ให้ดำเนินไปสู่จุดหมายที่ต้องการ³

จากที่กล่าวแล้วพอสรุปได้ว่า การบริหาร หมายถึง การที่บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปร่วมมือกันดำเนินงานกิจกรรม เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกัน โดยใช้ทรัพยากรการบริหารที่เหมาะสม

การบริหารการศึกษา ได้มีผู้กล่าวถึงความหมายของการบริหารการศึกษาไว้มากมาย เช่น

Harris กล่าวว่า การบริหารการศึกษาเป็นกระบวนการในการสร้างบูรณาการแห่งความสามารถของบุคคล และการนำประโยชน์จากวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ มาใช้อย่างเหมาะสม เพื่อช่วยให้มีการพัฒนาคุณภาพของมนุษย์อย่างมีประสิทธิภาพและในกรณีนี้ไม่เพียงแต่มุ่งที่อนุชนของชาติเท่านั้น แต่ยังมุ่งให้การพัฒนาบุคคลต่าง ๆ ของโรงเรียนด้วย⁴

ภิญโญ สาธร อธิบายถึงความหมายของการบริหารการศึกษาว่า เป็นกิจกรรมต่าง ๆ ที่บุคคลหลายคนร่วมมือกันดำเนินการเพื่อพัฒนาเด็กเยาวชนประชาชน หรือสมาชิกในสังคมทุก ๆ ด้าน เช่น ความสามารถ ทักษะคติ พฤติกรรมค่านิยมหรือคุณธรรม ทั้งในด้านการสังคมการเมือง และเศรษฐกิจ เพื่อให้บุคคลดังกล่าวเป็นสมาชิกที่ดีและมีประสิทธิภาพของสังคมโดยกระบวนการต่าง ๆ ทั้งที่เป็นระเบียบแบบแผน และไม่ระเบียบแบบแผนทั้งในและนอกโรงเรียน⁵

จากคำจำกัดความข้างต้นนี้ การบริหารการศึกษาจึงพอสรุปได้ว่า เป็นกิจกรรมต่าง ๆ ที่บุคคลหลายคนร่วมมือกันดำเนินการ เพื่อให้การจัดการศึกษาเป็นไปอย่างถูกต้องตามหลักการบริหาร และหลักการบริหารการศึกษา ด้วยการนำเอาทฤษฎีการบริหารทั่วไปมาประยุกต์ใช้ร่วมกับหลัก และวิธีการจัดการศึกษานั้นเอง โดยจะต้องพัฒนาเยาวชนในทุกด้าน ตั้งแต่บุคลิกภาพ สติปัญญา ความรู้ เจตคติ ความสามารถ ทักษะที่จำเป็น พฤติกรรม และคุณธรรม เพื่อให้มีค่านิยมตรงกับความต้องการของสังคม และเป็นบุคคลที่จะเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม

ในระบบการบริหารการศึกษา งานบริหารการศึกษาในโรงเรียน กิจกรรมต่าง ๆ ภายใต้การควบคุมดูแลและรับผิดชอบของหัวหน้าสถานศึกษา นั่นคืองานในหน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียนนั่นเอง และการบริหารโรงเรียนนั้น พ่วงไปถึงการบริหารภายในโรงเรียนซึ่งถือได้ว่าเป็นหน่วยงานหนึ่ง อันมีความรับผิดชอบต่อการพัฒนาตัวเด็กเป็นสำคัญ

หลักการบริหารการศึกษา

ในบรรดากิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้นในองค์การหรือสถาบันการศึกษา สิ่งที่จะช่วยให้กิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้นประสบผลสำเร็จตามเป้าหมาย ได้ก็ขึ้นอยู่กับผู้บริหารที่จะใช้วิธีการบริหาร ได้ถูกต้อง เหมาะสมเพียงใด ผู้บริหารที่มีคุณภาพย่อมต้องทำการบริหารอย่างมีหลักเกณฑ์ และมีขั้นตอนในการดำเนินงาน ได้เหมาะสม ซึ่งได้รวบรวมมาเป็นหลักไว้ใช้ในการบริหารการศึกษาต่อไป พอสรุปได้ดังนี้

1. ต้องกำหนดนโยบายไว้ชัดเจนแน่นอน เพื่อผู้ร่วมปฏิบัติงานจะได้เข้าใจนโยบายของหน่วยงาน และปฏิบัติงานตามนโยบายนั้นอย่างถูกต้อง
2. มีศูนย์กลางอำนาจการ โดยจัดบุคคลให้รับผิดชอบในการทำงานนั้น ๆ โดยตรง
3. ระบุหน้าที่การทำงานอย่างกระจ่างชัด กำหนดหน้าที่ความสำคัญในการปฏิบัติงาน พร้อมทั้งระบุการแบ่งปันทรัพยากร ในการบริหารงาน ให้เหมาะสมกับลักษณะของหน่วยงาน และประสานงานกันด้วย
4. จัดให้มีระบบการทำงานอย่างเหมาะสม
5. มีการอำนวยความสะดวก
6. จัดให้มีหน่วยงานสนองต่อภาวะเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ
7. จัดหาบุคคลที่มีคุณสมบัติเหมาะสมกับงาน
8. ความรับผิดชอบต่อผู้มีสิทธิและอำนาจควบคุมไปด้วย
9. การออกคำสั่งควรทำตามลำดับชั้นสายการบังคับบัญชา
10. ควรมีการวางแผนในการทำงานทุกขั้นตอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

11. ต้องคำนึงถึงหลักประสานงาน เพื่อให้งานรุดไปข้างหน้า และเกิดความคล่องตัว
12. จะต้องสร้างงานและติดตามงาน
13. มีการพิจารณาความดีความชอบด้วยความยุติธรรม
14. คำนึงถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ที่จะก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงาน เช่น ขวัญและกำลังใจ การสื่อความหมาย ความขัดแย้ง และความพึงพอใจในการทำงาน เป็นต้น
15. วางตนให้เหมาะสม มีลักษณะการเป็นผู้นำอย่างแท้จริง เป็นต้น

นอกจากหลักการอย่างกว้าง ๆ ในการบริหารหน่วยงานแล้ว การบริหารงานจะให้เกิดประสิทธิภาพได้ ไม่ใช่ขึ้นอยู่กับหลักการทำงานอย่างเดียว ผู้บริหารยังจำเป็นต้องมีศิลปะของตนเอง ในอันที่จะดำเนินงานต่าง ๆ เหล่านั้นให้สำเร็จลุล่วงไปได้ ศิลปะเหล่านั้นได้แก่

1. ศิลปะในการสั่งงาน การสั่งงานจะต้องถูกกาลเทศะ คำสั่งชัดเจนพอที่ผู้รับคำสั่งจะเข้าใจได้ถูกต้อง ปฏิบัติได้ตรงตามความต้องการ การสั่งงานไม่ควรซ้ำซ้อนกันหลายเรื่อง และควรระวังมารยาทในการใช้น้ำเสียง ถ้อยคำและท่าทาง
2. ศิลปะในการติชม การติหรือชมควรเกี่ยวกับเรื่องงาน ไม่ใช่เรื่องส่วนตัว การตำหนิควรยึดหลักตำหนิเพื่อให้ได้ผล ไม่ควรตำหนิต่อหน้าคนอื่น อาศัยข้อเท็จจริงและเหตุผลสนับสนุนการตำหนิ ไม่ควรทำด้วยอารมณ์ ควรทำด้วยวิธีการและหลักการที่ดี ในทำนองเดียวกัน ควรชมเชยผู้ที่ทำดีเพื่อเป็นกำลังใจในการทำดีต่อไป ยกย่องชมเชยด้วยใจจริง และควรหลีกเลี่ยงไม่ก่อศัตรูแก่ผู้ถูกชม ควรชมเพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีแก่คนอื่น
3. ศิลปะในการวางตน ควรวางตนให้เที่ยงตรง ยุติธรรม อย่าเลือกที่รักมักที่ชัง ไม่สนิทชิดชอบ ใ้ทำงานคนใดคนหนึ่งเสมอไป ต้องจ่ายงานให้ทั่วถึง ทำตัวเป็นมิตรสม่ำเสมอแก่ทุกคน
4. ศิลปะในการรับฟังความคิดเห็น ผู้นำควรสร้างบรรยากาศให้ผู้ใต้บังคับบัญชากล้าแสดงความคิดเห็นและกล้าแสดงออก' นำความคิดเห็นของผู้ใต้บังคับบัญชา ไปปฏิบัติบ้างหากเหตุผลหรือข้อเสนอแนะนั้น ๆ มีประโยชน์ ไม่แสดงกิริยาตูดุ หรือไม่ยอมรับฟัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ศิลปะการรักษาสัมคคีในหมู่คณะ ผู้นำควรพยายามสร้างสรรค์และส่งเสริมความสามัคคี ทำตนเองเป็นแบบอย่างที่ดี เอาใจใส่ดูแลความเป็นอยู่ของเพื่อนร่วมงานอย่างสม่ำเสมอ บำรุงขวัญและกำลังใจ สร้างสรรค์ความเข้าใจอันดีอยู่เสมอ หมั่นปรับปรุงตนให้เป็นที่ยอมรับนับถือและเข้าใจถึงจิตใจผู้อื่น

6. ศิลปะการส่งเสริมผู้ใต้บังคับบัญชา ฝึกและสอนงานผู้ใต้บังคับบัญชาให้มีความสามารถเพิ่มขึ้น ช่วยเหลือให้คำปรึกษาหารือด้วยความจริงใจ ส่งเสริมให้ผู้ผู้น้อยขึ้นไปสู่ตำแหน่งที่สูงกว่าเมื่อมีโอกาส

7. ศิลปะในการปรับปรุงตนเอง ผู้บริหารจะต้องขยันในงาน อุทิศเวลาให้แก่งาน เป็นคนตรงต่อเวลา มีความยุติธรรม ซื่อสัตย์ ใจกว้าง มีใจหนักแน่นต่อสภาวการณ คำพูดที่ชัดเจน ไม่หุบเขา ฟังความเห็นทุกคน เป็นผู้กล้ายอมรับผิด

อย่างไรก็ตามในการบริหารงาน หลักร่าง ๆ ของการบริหารก็คือ ทำการบริหารงานอย่างมีหลักเกณฑ์ถูกต้อง ในขณะที่เดียวกันผู้บริหารก็จำเป็นต้องใช้ศิลปะด้วยเพื่อให้หลักการบริหารงานเหล่านั้นบรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการ ไม่เป็นการแปลกที่ผู้บริหารบางคนต้องประสบกับความล้มเหลวทั้ง ๆ ที่มีความรู้ดี หรือบางคนเป็นผู้มีศิลปะและเทคนิคในการทำงานอย่างดีก็ประสบกับความล้มเหลวได้ แต่อย่างไรก็ตามการมีทั้งหลักในการทำงาน และใช้เทคนิคเป็นองค์ประกอบ ก็ย่อมจะทำงานได้ประสบผลสำเร็จดีกว่าการลองผิดลองถูก

จากหลักการบริหารทั่ว ๆ ไป ดังกล่าวข้างต้นสามารถนำมาใช้ได้กับการบริหารการศึกษา ผู้บริหารการศึกษาไม่ว่าจะเป็นผู้บริหารในระบบโรงเรียนหรือนอกระบบโรงเรียนย่อมต้องใช้หลักการดังกล่าวข้างต้นในการบริหารงาน กล่าวคือ

1. ในการบริหารการศึกษา จะต้องมีภาระหรือกำหนดความมุ่งหมายที่แน่นอนลงไปว่า การจัดการศึกษาในลักษณะนั้น ๆ มีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนอย่างไร และแจ้งให้เป็นที่เข้าใจกันโดยทั่วไป เพื่อถือเป็นแนวทางปฏิบัติ

2. ควรแบ่งงานในหน่วยงานออกเป็นหมวดหมู่ เป็นฝ่ายหรือเป็นงานเฉพาะอย่าง และมอบหมายหน้าที่ให้รับผิดชอบเฉพาะเรื่องไป เช่น ในระบบโรงเรียนอาจแบ่งเป็นระดับชั้น หรือแยกเป็นวิชา หรือแยกเป็นกลุ่มตามหลักสูตรที่ระบุ แบ่งปันงานตามความเหมาะสมและประสานงานกัน

3. กำหนดให้มีการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ แบ่งงานเป็นขั้นตอนและสัมพันธ์กันทั้งระบบการบริหารและการจัดการชั้นเรียน ผลการเรียนรู้การสอนย่อมสัมพันธ์กันทุกขั้นตอน
4. ในการบริหารโรงเรียนหรือสถานศึกษา อาจจัดฝ่ายธุรการเป็นที่อำนวยความสะดวกการทำงาน เป็นแหล่งกลางที่ครู นักเรียน และผู้เกี่ยวข้องจะมาใช้บริการได้
5. สถานศึกษาหรือโรงเรียนควรจะได้เตรียมการไว้เพื่อการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี หรือนวัตกรรมใหม่ ๆ
6. มีการจัดทำโปรแกรมการศึกษา โครงการศึกษา โครงการสอนหรือแผนการเรียนการสอน
7. การจัดการเรียนการสอน ควรใช้คนที่มีความสามารถเฉพาะ เช่น การสอนวิทยาศาสตร์ผู้สอนก็ควรจะมาโดยตรงทางวิทยาศาสตร์ เป็นต้น
8. มีการวางแผนการศึกษา หรือแผนการทำงานเป็นระยะ ๆ ไป
9. ควรมีการติดตามงาน โดยสังเกตการทำงาน หรือสังเกตการสอน จัดให้มีการนิเทศชั้นเมื่อเห็นว่าจำเป็น

วัตถุประสงค์จัดว่าเป็นเรื่องสำคัญในการดำเนินการทุกอย่าง เพราะจะเป็นเครื่องวัดว่าสิ่งที่เรากระทำไปนั้นบรรลุจุดประสงค์ที่วางไว้หรือไม่ ในเรื่องการบริหารงานโรงเรียนก็เหมือนกัน สิ่งที่ผู้บริหารใช้ความพยายามในการจัดสรรทรัพยากรต่าง ๆ อันพึงมีอยู่ให้เกิดประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนนั้นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์คือ คุณภาพอันพึงประสงค์ของนักเรียนในสังคม นักเรียนสามารถใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข ซึ่งอาจสรุปเป็นวัตถุประสงค์ของการบริหารโรงเรียนได้ดังนี้

1. เพื่อให้งานด้านต่าง ๆ ของโรงเรียนดำเนินไปโดยเรียบร้อย
2. เพื่อให้การจัดสรรทรัพยากรเกี่ยวกับคน เงิน วัสดุ เวลา เป็นสัดส่วนอย่างมีประโยชน์ และประหยัดให้มากที่สุด
3. เพื่อแก้ไขปัญหาการดำเนินงานต่าง ๆ ของโรงเรียนให้ลุล่วงไปด้วยดี
4. เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนเอกชนสอดคล้องกับนโยบายการจัดการศึกษาของรัฐ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. เพื่อเป็นการเตรียมการรับความเปลี่ยนแปลงใหม่ ๆ ในการจัดการศึกษาที่เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป

งานในหน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียน จำแนกเป็นหมวดหมู่แตกต่างกันไป ตามลักษณะของงาน ตามโครงสร้างของการจัดองค์กร ตามระบบของการจัดการศึกษาและตามแนวความคิดของแต่ละบุคคล

ภิญโญ สาธร กล่าวว่า ถ้าจะพิจารณาโดยละเอียด ครูใหญ่หรืออาจารย์ใหญ่มีหน้าที่ซึ่งจะต้องทำในการบริหารโรงเรียนถึง 8 ประการ คือ⁷

1. การบริหารบุคคล ซึ่งหมายถึง ครู เจ้าหน้าที่ คนงาน ภารโรง เพื่อให้ได้ความร่วมมือจากทุกฝ่าย
 2. การปกครองและแนะแนวนักเรียน ตลอดจนติดต่อกับผู้ปกครองนักเรียน
 3. การบริหารงานวิชาการที่เกี่ยวกับหลักสูตร แบบเรียน หนังสือ วัสดุอุปกรณ์ ประกอบการสอนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิชาการและการบริหารการสอน เพื่อก่อให้เกิดการสอนที่มีประสิทธิภาพที่สุด
 4. การบริหารงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับชุมชน ในฐานะที่โรงเรียนเป็นผู้นำของชุมชน เพื่อช่วยพัฒนาชุมชนในทุก ๆ ด้าน
 5. การจัดบริหารโรงเรียน กำหนดอำนาจหน้าที่และแผนภูมิของโรงเรียน (Organizational Chart) เพื่อให้โรงเรียนเป็นหน่วยงานที่มีระเบียบแบบแผนสัมพันธ์เป็นองค์การที่ดี
 6. การบริหารอาคารสถานที่และพัสดุครุภัณฑ์
 7. การบริหารงานธุรการ คือ งานเสมียน (Clerical work) เอกสารต่าง ๆ การเงินและการบริการต่าง ๆ ของโรงเรียน
 8. การประเมินผลงานที่ต้องกระทำต่อเนื่องกันไปทุกกระยะไม่ขาดสาย
- พันส์ หันนาคินท์ ได้แบ่งงานบริหารโรงเรียนออกเป็น 3 ด้าน คือ งานด้านวิชาการ งานด้านธุรการ งานด้านกิจการนักเรียน โดยแนะนำว่าในโรงเรียนขนาดใหญ่ควรมีงานด้านวางแผนและพัฒนาด้วย⁸

นอกจากนี้ เมธี บิลันธานนท์ ได้กล่าวว่า ในการบริหารสถานศึกษาด้านอาชีวศึกษา นั้น ผู้บริหารมีหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบงานหลัก 5 ด้าน คือ งานการวางแผน งานวิชาการ งานบุคคล งานอาคารสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก และงานสร้างความสัมพันธ์ภายนอก⁹ และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ได้กำหนดภาระกิจหน้าที่ของผู้บริหารสถานศึกษา ไว้ 6 ด้านด้วยกันคือ งานวิชาการ งานบุคคล งานกิจการนักเรียน งานธุรการและงานการเงิน งานอาคารสถานที่ และงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน¹⁰

จะเห็นได้ว่า นักการศึกษาและนักวิชาการ ทั้งที่เป็นชาวต่างประเทศและชาวไทย ได้กำหนดหน้าที่ของผู้บริหารสถานศึกษาไว้ในลักษณะที่คล้ายคลึงกันจะมีแตกต่างกันบ้างก็แล้วแต่ว่าใครจะแบ่งงานออกเป็นส่วนย่อย มากน้อยกว่ากัน

การเอกชนอาชีวศึกษา

ความหมายของการอาชีวศึกษา

Harris กล่าวว่า การอาชีวศึกษา คือการศึกษาเพื่อประกอบอาชีพตามความพอใจของแต่ละบุคคล และเพื่อสนองความต้องการของสังคม¹¹

Webster ได้ให้ความเห็นว่า การอาชีวศึกษา คือการศึกษาสำหรับอาชีพเฉพาะในด้านการเกษตร การค้า หรืออุตสาหกรรม โดยเป็นการเชื่อมโยงกันระหว่างการสอนภาคทฤษฎีกับภาคปฏิบัติ เป็นการจัดในระดับเตรียมอุดมศึกษาในแผนกพาณิชยกรรม และแผนกช่างเทคนิค หรือโดยสถาบันเฉพาะของวิทยาลัยที่ตั้งขึ้น เช่น วิทยาลัยเกษตร โรงเรียนช่างวิศวกรรม หรือสถาบันเทคนิคต่าง ๆ¹²

Good เห็นว่า การอาชีวศึกษา คือการศึกษาระดับต่ำกว่าวิทยาลัยโปรแกรมหนึ่งในการที่จะเตรียมผู้เรียนเข้าสู่การเลือกอาชีพในสาขาต่าง ๆ โดยเฉพาะหรือเพื่อเป็นการยกระดับแรงงานลูกจ้าง รวมทั้งการศึกษาด้านการค้า อุตสาหกรรม สุขภาพ เกษตรกรรม ธุรกิจ และคหกรรมซึ่งอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของรัฐ¹³

ธนู แสงศักดิ์ กล่าวว่า การอาชีวศึกษา คือ การศึกษาวิชาแขนงหนึ่งแขนงใด ที่ช่วยให้คนเราออกไปประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองและครอบครัว การอาชีวศึกษา มีความสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ในการฝึกอาชีพย่อมขึ้นอยู่กับพื้นฐานทาง เศรษฐกิจและความเจริญก้าวหน้าของสังคม¹⁴

เมธี บิลันธานนท์ กล่าวว่า การอาชีวศึกษา คือ "การศึกษาเพื่อเตรียม บุคลากรด้านฝีมือระดับวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี สำหรับอาชีพหนึ่งหรือกลุ่มอาชีพช่างและงาน ต่าง ๆ ซึ่งเป็นการจัดการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ประกอบด้วยวิชา พื้นฐานทั่วไป วิชาทฤษฎีสัมพันธ์ และการฝึกภาคปฏิบัติในสัดส่วนที่อาจจะแตกต่างกันแล้วแต่ อาชีพ"¹⁵

ตามแผนการศึกษาแห่งชาติปี 2520 ได้ระบุไว้ว่า การอาชีวศึกษาเป็นการศึกษา วิชาชีพที่มุ่งผลิตกำลังคนในระดับต่าง ๆ กัน ตามความต้องการของท้องถิ่นและสังคม

ดังนั้น การอาชีวศึกษา หมายถึง การศึกษาเพื่อจะนำไปประกอบอาชีพและมุ่งให้ ผู้เรียน ได้มีทักษะที่ถูกต้อง มีความสามารถที่ดีในการทำงาน ตลอดจนมีทัศนคติและนิสัยที่ดีใน การประกอบอาชีพ โดยมีการเรียนทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติผสมผสานกันอย่างเหมาะสม และ ในการจัดการศึกษาอาชีวศึกษานั้น ต้องให้สอดคล้องกับพื้นฐานทาง เศรษฐกิจและความต้อง การของตลาดแรงงาน

สภาพการจัดการเอกชนอาชีวศึกษา

เอกชนได้มีบทบาทสำคัญในการมีส่วนร่วมรับภาระในการจัดการศึกษามาเป็น เวลาช้านานแล้ว และได้ขยายขอบเขตการจัดการศึกษามากขึ้นเป็นลำดับ ทั้งในด้านปริมาณ สถานศึกษา ระดับการศึกษา สาขาวิชา และประเภทวิชา ในปัจจุบันเอกชนมีบทบาทในการ จัดการศึกษาครอบคลุมทุกระดับการศึกษา ตั้งแต่ระดับก่อนประถมศึกษาถึงระดับอุดมศึกษา โดยมีหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่กำกับดูแลการจัดการศึกษาของเอกชน 2 หน่วยงานคือ กระทรวงศึกษาธิการ กำกับดูแลการจัดการศึกษา เอกชนระดับก่อนประถมศึกษาถึงระดับต่่า กว่าปริญญาตรี และทบวงมหาวิทยาลัยกำกับดูแลการจัดการศึกษา เอกชนระดับปริญญาตรีขึ้นไป ในการนี้รัฐได้ให้การอุดหนุน ส่งเสริม และช่วยเหลือในด้านวิชาการ การเงินและ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เพื่อการพัฒนาทางวิชาการและความคล่องตัวในการบริหาร และการจัดการศึกษา¹⁶

เอกชนอาชีวศึกษา

เนื่องจากการอาชีวศึกษาเป็นการจัดการเรียนการสอนในระดับที่ต่ำกว่าปริญญาตรี การดำเนินงานของโรงเรียนเอกชน จะอยู่ในการกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ซึ่งมีฐานะเป็นหน่วยงานระดับกรมในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ แนวการดำเนินงานของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา จึงมียึดทิศทางหรือนโยบายในการจัดการอาชีวศึกษาของรัฐบาลเป็นหลัก เช่น การจัดหลักสูตร การกำหนดเป้าหมายนักเรียน นักศึกษาและการจัดกิจกรรมประกอบการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล เป็นต้น

นโยบายการจัดการอาชีวศึกษาของประเทศไทย ตามที่ปรากฏในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับต่าง ๆ ในระยะประมาณ 30 ปีที่ผ่านมา จะเป็นการพัฒนากำลังคนให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานที่จะใช้ในการพัฒนาประเทศ ซึ่งในแต่ละช่วงของแผนก็ได้มีการเน้นการจัดการอาชีวศึกษาเพื่อผลิตกำลังคนให้ตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานมาโดยตลอด โดยมีการขยายขอบข่ายของการดำเนินงานในรายละเอียดให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปด้วย

ในส่วนของเอกชนอาชีวศึกษานั้น ปรากฏว่าจากสถิติปีการศึกษา 2535 ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน¹⁷ มีจำนวนนักเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ทั่วประเทศ จำนวนทั้งสิ้น 291,625 คน จำแนกเป็นนักเรียนหลักสูตร ปวช. 226,151 คน ปวท. 15,632 คน และ ปวส. 49,842 คน ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นศูนย์กลางของการจัดการศึกษาของประเทศไทย โดยเฉพาะการจัดการศึกษาในด้านอาชีวศึกษา ทั้งของรัฐและเอกชนนั้น มีโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่จัดการเรียนการสอน ด้านอาชีวศึกษา มีอยู่ถึง 99 โรงเรียน ในขณะที่ทั้งประเทศมีอยู่ทั้งสิ้น 326 โรงเรียน และมีจำนวนนักเรียนหลักสูตร ปวช. 96,076 คน ปวท. จำนวน 4,220 คน และ ปวส. จำนวน 23,618 คน รวมเป็นจำนวนนักเรียนเอกชนอาชีวศึกษาทั้งสิ้น 123,914 คน จำนวนครูที่ทำการสอนจำนวน 4,390 คน¹⁸

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัญหาการพัฒนาคุณภาพเอกชนอาชีวศึกษา

การดำเนินงานของ โรงเรียนอาชีวศึกษา มีอุปสรรคและปัญหาสำคัญหลายประการ ปัญหาบางอย่างก็คล้ายคลึงกับการศึกษาเอกชนโดยทั่วไป ในขณะที่ปัญหาอีกหลายอย่าง เป็นลักษณะ เฉพาะของการอาชีวศึกษา

ในขณะที่ทุกฝ่ายมองเห็นความสำคัญของการอาชีวศึกษา แต่การจัดอาชีวศึกษาในโรงเรียนเอกชนบางส่วนยังมีปัญหาและอุปสรรคหลายประการ ทั้งปัญหาด้านความไม่ชัดเจนของนโยบาย¹⁹ ปัจจัยหลักในการจัดการการบริหารงานในด้านต่าง ๆ และปัญหาที่สำคัญที่สุดก็คือ ปัญหาด้านคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา²⁰ จากการติดตามผลของคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ พบว่า โรงเรียนเอกชนส่วนใหญ่ยังคงประสบปัญหาด้านการบริหารบุคลากรและวิชาการ ปัญหาเกี่ยวกับการจัดระบบการเรียนการสอน ซึ่งยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ปัญหาการขาดผู้นำทางวิชาการที่เข้มแข็งและครูที่มีสมรรถภาพสูง ปัญหาในเรื่องความจำกัดและคุณภาพของวัสดุอุปกรณ์และสื่อที่สนับสนุนการเรียนการสอน ปัญหาการขาดการพัฒนาบุคลากรในโรงเรียนเอกชน เนื่องจากการให้การฝึกอบรมนิเทศและแนะแนวทำได้ไม่ทั่วถึง ดังนั้นโรงเรียนเอกชนที่สามารถดำเนินกิจการให้เจริญก้าวหน้า และยืนหยัดอยู่ได้จึงมีเพียงร้อยละ 15 เท่านั้น ซึ่งโรงเรียนส่วนใหญ่จะเป็นโรงเรียนที่มีมาตรฐานดี²¹ ในส่วนที่เป็นปัญหาเกี่ยวกับครูของโรงเรียนเอกชนนั้น ส่วนใหญ่เป็นปัญหาเกี่ยวกับสวัสดิการและเสถียรภาพของครู ซึ่งมีประเด็นปัญหาที่สำคัญ คือ ค่าครองชีพ ความมั่นคงในการทำงานและสวัสดิการ²² ทำให้โรงเรียนเอกชนไม่สามารถดึงดูดให้ครูปฏิบัติงานกับโรงเรียน ได้ยาวนาน และมีประสิทธิภาพ และต้องประสบกับปัญหาครูลาออกอย่างไม่มีที่สิ้นสุด นอกจากนี้ ยังพบว่า การดำเนินงานการจัดการศึกษาเอกชน ยังมีปัญหาอุปสรรคบางประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในด้านการเงิน กล่าวคือ สถานศึกษาเอกชนโดยทั่วไปมีฐานะการเงินทรุดลง โดยเฉพาะโรงเรียนขนาดกลาง และขนาดเล็ก ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นผลกระทบจากนโยบายการขยายการจัดการศึกษาในภาครัฐ อีกส่วนมาจากคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนเอกชนเอง ปัญหาด้านการบริหารจัดการซึ่งปรากฏว่าหน่วยงานของรัฐยังคงมีบทบาทในการควบคุมมากกว่าที่จะมุ่งส่งเสริมสถานศึกษาเอกชน ประกอบกับมีข้อจำกัดในด้านกฎหมาย กฎ ระเบียบ ต่าง ๆ ในการบริหารงาน ทำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ให้การดำเนินงานของสถานศึกษาเอกชนในหลายเรื่อง ยังมีความไม่คล่องตัวเท่าที่ควร นอกจากนั้นยังพบว่าสถานศึกษาเอกชนส่วนใหญ่ยังมีการบริหารงานโดยเจ้าของซึ่งเป็นบุคคลคนเดียวมากกว่าที่จะบริหารงานโดยองค์คณะบุคคล และขาดการจัดทำแผนการบริหาร และการพัฒนาสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ เมื่อพิจารณาถึงการส่งเสริมและช่วยเหลือจากรัฐทางด้านวิชาการยังดำเนินการได้ไม่ทั่วถึงและต่อเนื่อง อัตราค่าธรรมเนียมการเรียนที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้ยังไม่สอดคล้องกับต้นทุนที่แท้จริงในการจัดการศึกษาและระดับคุณภาพการจัดบริการการศึกษาของสถานศึกษาเอกชนแต่ละแห่ง นอกจากนี้แล้วสถานศึกษาเอกชนยังมีปัญหาในด้านรายจ่ายด้านเงินเดือนครูที่เพิ่มขึ้นอันเป็นผลกระทบจากการปรับอัตราเงินเดือนในภาครัฐด้วย²³ ปัญหาดังกล่าวเป็นปัจจัยที่สำคัญของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาจะต้องนำมาปรับปรุงหาแนวทางเพื่อสามารถจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ ได้แก่ บุคลากร การเงิน วิชาการ ปกครอง สภาพแวดล้อมและประชาสัมพันธ์

ดังนั้น จะเห็นได้ว่า หากโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ต้องการประสบความสำเร็จหรือมีผลสัมฤทธิ์สูง โรงเรียนจะต้องปรับปรุงและพัฒนาสถานศึกษาในทุก ๆ ด้าน โดยเฉพาะเรื่องการบริหาร จะเห็นได้ว่าการจัดการอาชีวศึกษาจะต้องมีผู้รับผิดชอบงานนี้โดยตรง บุคคลที่มีบทบาท และเป็นตัวจักรที่สำคัญในการจัดการอาชีวศึกษาในระดับสถานศึกษาคือผู้บริหาร สถานศึกษา ได้แก่ผู้อำนวยการ อาจารย์ใหญ่หรือครูใหญ่ การที่ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา จะประสบความสำเร็จหรือมีผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายที่วางไว้ มากน้อยเพียงใดนั้นก็ขึ้นอยู่กับคุณลักษณะ ความรู้ ความสามารถของผู้บริหารที่จะต้องเข้าใจในบทบาทหน้าที่ และขอบเขตเกี่ยวกับงานบริหารโรงเรียน

หลักการอาชีวศึกษา

แนวความคิดเกี่ยวกับการอาชีวศึกษา มักจะแตกต่างกันในด้านความเชื่อ เจตคติ ค่านิยม ประกอบกับการเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และกาลเวลาที่ผันแปร ไปมีส่วนที่ทำให้หลักการอาชีวศึกษาเปลี่ยนแปลงไปเช่นกัน ในสังคมไทยชนบท สมัยก่อนการประกอบอาชีพมักจะดำเนินรอยตามบรรพบุรุษที่ปฏิบัติกันต่อ ๆ มา พ่อจะสอนบุตร แม่จะสอนธิดาให้ทำตาม บุตรหญิงมักจะอยู่เรือนทำงานครัวหุงหาอาหาร บุตรชายจะติดตามพ่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ออกไปทำงานตามท้องทุ่งหรือเข้าป่าหาอาหาร เมื่อยามว่างก็จะซ่อมแซมหรือประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้ต่าง ๆ เนื้อหาหรือวิชาการก็มักจะถ่ายทอดถึงลูกหลานในลักษณะให้ทำตามแต่เมื่อกาลเวลาเปลี่ยนไป สังคมเริ่มขยายตัวเพิ่มขึ้น การติดต่อกับผู้อื่นในสังคมอื่นที่ต่างกันเริ่มพัฒนาขึ้นเป็นการแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน ที่มีวัฒนธรรมประเพณีแตกต่างกันทำให้คนในสังคมเหล่านั้นมีทางเลือกที่จะหาอาชีพที่เหมาะสมกับตนเองให้ดีขึ้น โดยอาจจะเปลี่ยนจากสังคมเกษตรกรรมไปสู่สังคมอุตสาหกรรม หรือในทางตรงข้าม บุคคลในสังคมอุตสาหกรรมอาจจะถ่ายเทไปสู่สังคมเกษตรกรรมก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความจำเป็นและเงื่อนไขที่จะเอื้ออำนวยกับตนเองให้ดีที่สุด

แม้จะมีหลักการอาชีวศึกษาที่มีแนวคิดแตกต่างกันออกไปมากมาย แต่ในขั้นนี้จะขอยกหลักการอาชีวศึกษาที่น่าสนใจมากกล่าวไว้ คือ

เมธี บิลันธานนท์ ได้กล่าวถึงหลักบริหารอาชีวศึกษาไว้ว่า การอาชีวศึกษาเป็นการเตรียมบุคคลให้มีความรู้พื้นฐานที่จำเป็นเข้าสู่อาชีพ โดยรัฐเป็นผู้จัดการฝึก โดยมีเป้าหมายเพื่อการมีงานทำให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม และคุณภาพของนักศึกษาเพื่อให้ออกไปเป็นพลเมืองดีของสังคม

นอกจากนั้น เมธี บิลันธานนท์ ยังได้กล่าวถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการอาชีวศึกษาเพิ่มเติมอีกว่า

จะต้องจัดสภาพแวดล้อมให้เหมือนหรือใกล้เคียงกับสภาพจริง โดยคำนึงถึงการเรียนเป็นรายบุคคลตามความสนใจ ความถนัด และมีผู้ควบคุมการฝึก ซึ่งเป็นผู้มีประสบการณ์ในวิชาชีพในด้านต่าง ๆ กัน คอยฝึกฝนและสร้างนิสัยในการทำงานที่ถูกต้อง โดยกำหนดหรือยึดถือเกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำที่สามารถจะบริหารงานอาชีวศึกษาให้มีประสิทธิภาพได้อย่างดี²⁴

ในสภาพสังคมเศรษฐกิจปัจจุบัน การที่จะมุ่งพัฒนาและเตรียมบุคคลเข้าสู่อาชีพและการมีงานทำ ไม่ว่าจะแก่นอาชีพอิสระหรือไม่อิสระก็ตาม ครูฝึกหรือผู้ฝึกสอนจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในหน้าที่หรือพฤติกรรมให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยจะต้องคำนึงถึงการวางแผนการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะในอาชีพนั้น ๆ โดยให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และความต้องการของชุมชน และเลือกใช้เทคนิควิธีการเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาช่วยพัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงอยู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตลอดเวลา

การจัดการเรียนการสอนด้านอาชีวศึกษาและเทคนิคศึกษาก็เช่นกัน แม้ว่าในส่วนของการศึกษาเอกชนที่รัฐได้ให้เอกชนเข้ามาช่วยในการจัดการเรียนการสอนโดยอิสระ แต่การบริหารงานและการดำเนินงานก็ยังคงอยู่ในความควบคุมดูแลของรัฐ โดยมีสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนคอยกำกับดูแล และควบคุมการดำเนินงานของสถานศึกษาเอกชนทุกประเภทที่มีใช้สถานศึกษาตามมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติสถานศึกษาเอกชน พ.ศ. 2525 คือ สถานศึกษาดังต่อไปนี้

1. สถานศึกษาที่กระทรวงศึกษาธิการ มหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร หรือราชการส่วนท้องถิ่นจัดตั้งขึ้น

2. สถานศึกษาที่มีได้สอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ ที่กระทรวง ทบวง กรม หน่วยงาน หรือองค์การของรัฐบาลจัดตั้งขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาเฉพาะอย่างตามความต้องการของกระทรวง ทบวง กรม หน่วยงาน หรือองค์การของรัฐนั้น

3. สถานศึกษาที่คณะสงฆ์จัดตั้งขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้การศึกษาอบรมและสั่งสอนพระภิกษุสามเณร

4. สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน²⁵

ดังนั้น จึงมีความแตกต่างกันอย่างมากของสถานศึกษาที่อยู่ในความควบคุมดูแลในด้าน ประเภท ขนาด ระดับหลักสูตร รวมทั้งการจัดการเรียนการสอน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จึงได้แบ่งส่วนราชการภายในออกเป็นกองต่าง ๆ ให้มีหน้าที่รับผิดชอบดังต่อไปนี้

สำนักงานเลขานุการกรม

หน่วยงานนี้ทำหน้าที่และความรับผิดชอบในการดำเนินงานดังต่อไปนี้คือ งานสารบรรณ งานธุรการทั่วไป งานบริหารบุคคล งานการคลังและพัสดุ งานประชาสัมพันธ์ งานกฎหมาย งานสวัสดิการของข้าราชการ (สช.) และงานอื่นที่มีได้เป็นหน้าที่ของกองใดกองหนึ่ง โดยเฉพาะ ตลอดจนปกครองบังคับบัญชาข้าราชการและลูกจ้างประจำในสังกัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนะนำ สั่งการให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติราชการให้เป็นไปตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ และตัดสินใจแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ให้บริการและอำนวยความสะดวก เกี่ยวกับงานราชการของกอง และฝ่ายในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน รวมถึงการประสานงานราชการกับกอง และฝ่ายที่เกี่ยวข้องและงานราชการอื่นที่ได้รับมอบหมายจากกรมเจ้าสังกัด

กองกองทุนและสวัสดิการ

กองนี้มีหน้าที่ดูแลและรับผิดชอบงานเกี่ยวกับกองทุนสงเคราะห์ครูใหญ่และครูโรงเรียนเอกชน

กองทะเบียน

กองทะเบียนมีหน้าที่และความรับผิดชอบ ในการพัฒนาและจัดทำทะเบียนต่าง ๆ เกี่ยวกับผู้บริหาร ครู นักเรียนและกิจการต่างๆ ของโรงเรียนเอกชน รวมทั้งจัดเก็บรักษาหลักฐาน และเอกสารสำคัญทางการศึกษาของโรงเรียนเอกชนในระบบคอมพิวเตอร์และไมโครฟิล์ม ดำเนินการจัดทำบัตรประจำตัวครูโรงเรียนเอกชน ออกใบแทนใบอนุญาตต่าง ๆ เกี่ยวกับโรงเรียน ผู้บริหารและครู ดำเนินการออกใบประกาศนียบัตรให้แก่ นักเรียน โรงเรียนเอกชน ที่สำเร็จการศึกษาชั้นสูงสุดของหลักสูตร และออกหนังสือรับรองความรู้ให้แก่นักเรียนโรงเรียนเอกชนในส่วนกลางที่เลิกลัมกิจการแล้ว ดำเนินการพัฒนา ระบบคอมพิวเตอร์ และนำไมโครฟิล์มมาใช้ในการจัดทำหลักฐานทะเบียนโรงเรียน ทะเบียนครู ทะเบียนการสังเคราะห์ครู หลักฐานการศึกษาของโรงเรียนเอกชน และข้อมูลสารสนเทศทางการศึกษา วิเคราะห์ออกแบบระบบงาน พัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์แก่หน่วยงานอื่น ๆ พัฒนาคู่มือการให้มีความรู้ด้านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ ตลอดจนเป็นศูนย์บริการข้อมูลสารสนเทศของสำนักงาน และให้คำแนะนำปรึกษาด้านการใช้คอมพิวเตอร์ ตลอดจนเป็นศูนย์บริการข้อมูลสารสนเทศของสำนักงาน และให้คำแนะนำปรึกษาด้านการใช้คอมพิวเตอร์และไมโครฟิล์ม และปฏิบัติการอื่น ๆ ที่สนับสนุนแผนงานและโครงการของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

กองนโยบายและแผน

กองนี้มีหน้าที่ในการศึกษาและวิเคราะห์วิจัยปัญหาการศึกษา เพื่อกำหนดและพัฒนานโยบายการศึกษาเอกชน กำหนดแผนและพัฒนาโครงการการศึกษาเอกชนในระดับต่าง ๆ พร้อมทั้งกำหนดงบประมาณค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน ติดตามข้อมูลและสถิติทางการศึกษาเอกชน ติดต่อประสานงานการขอความร่วมมือจากแหล่งความช่วยเหลือต่างประเทศ และพิจารณาตรวจสอบรูปแบบอาคาร สถานที่ของสถานศึกษาเอกชน

กองโรงเรียนนโยบายพิเศษ

กองโรงเรียนนโยบายพิเศษมีหน้าที่ส่งเสริม พัฒนา ให้คำปรึกษา แนะนำ กำกับดูแล โรงเรียนสอนภาษาจีน โรงเรียนสอนศาสนาอิสลาม โรงเรียนนานาชาติและโรงเรียนสอนศาสนาอื่น เพื่อให้การจัดการศึกษาของโรงเรียนเป็นไปอย่างมีคุณภาพและสอดคล้องกับนโยบายของรัฐ ดำเนินการให้การอุดหนุนโรงเรียนสอนภาษาจีนและศาสนาอิสลามภาคใต้ และการอนุญาตให้ชาวต่างประเทศเป็นครูหรือนักเรียนในโรงเรียนเอกชนทุกประเภททุกระดับ

กองโรงเรียนสามัญศึกษา

กองโรงเรียนสามัญศึกษามีหน้าที่และความรับผิดชอบ ให้คำปรึกษา แนะนำกำกับดูแลโรงเรียนเอกชนสามัญศึกษาทุกระดับ ให้จัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพให้เป็นไปตามนโยบายการจัดการศึกษาของรัฐและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง กำหนดเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนกับอาคาร สถานที่ อุปกรณ์และบุคลากร ส่งเสริมให้โรงเรียนพัฒนาแนวการจัดการศึกษาให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีมาตรฐานสูงขึ้น พัฒนาคณาจารย์เพื่อเสริมให้มีความรู้ความสามารถและทักษะในการปฏิบัติงานในหน้าที่ วิจัยข้อปัญหาเกี่ยวกับโรงเรียน ครู นักเรียน และดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง พิจารณาดำเนินการทางวินัยกับผู้บริหาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โรงเรียน ครู ในกรณีที่ปฏิบัติฝ่าฝืนระเบียบพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน และกฎหมาย บริการโครงการต่าง ๆ ในส่วนที่เกี่ยวกับการพัฒนาโรงเรียน ครู นักเรียน และการ อุดหนุนสนับสนุนให้โรงเรียนจัดสวัสดิการต่าง ๆ ให้แก่ผู้บริหาร ครูและนักเรียน ดำเนินการ และติดตามผลการให้การอุดหนุนโรงเรียนเอกชนสามัญศึกษา ประสานงานการดำเนินการ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียน ครูและนักเรียน และปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

กองโรงเรียนอาชีวศึกษา

กองโรงเรียนอาชีวศึกษามีหน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับการให้คำปรึกษา แนะนำ กำกับ ดูแลการบริหารงาน การดำเนินกิจการของโรงเรียนให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ และนโยบายการจัดการศึกษาของรัฐ กำหนดเกณฑ์มาตรฐานด้านอาคารสถานที่ อุปกรณ์และบุคลากร ส่งเสริมให้โรงเรียนพัฒนาแนวการจัดการศึกษาให้ดำเนิน ไปอย่างมี ประสิทธิภาพ และมีมาตรฐานสูงขึ้น พัฒนาผู้บริหารและครู เพื่อเสริมความรู้ ความสามารถ และทักษะการปฏิบัติงานในหน้าที่ สนับสนุนให้โรงเรียนจัดสวัสดิการต่าง ๆ ให้แก่ผู้บริหาร ครูและนักเรียน วินิจฉัยข้อปัญหาเกี่ยวกับโรงเรียน ผู้บริหาร ครูและนักเรียน พิจารณา ดำเนินการ ประสานงานการดำเนินงานของโรงเรียน ครู และนักเรียนกับหน่วยงานอื่นที่ เกี่ยวข้อง

สำหรับโรงเรียนเอกชนที่อยู่ในความรับผิดชอบของกองโรงเรียนอาชีวศึกษา

1. โรงเรียนที่จัดการศึกษาในรูปแบบการศึกษาในระบบโรงเรียนตามหลักสูตร กระทรวงศึกษาธิการ แบ่งเป็น
 - ก. ระดับมัธยมศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ
 - ข. ระดับอุดมศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิคและประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
2. โรงเรียนที่จัดการศึกษาในรูปแบบการศึกษานอกระบบแบ่งเป็น
 - ก. โรงเรียนที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ ได้แก่ โรงเรียนการศึกษานอกโรงเรียน เช่น โรงเรียนการศึกษาผู้ใหญ่

ข. โรงเรียนที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวง
ศึกษาธิการ ได้แก่ โรงเรียนเฉพาะกาล โรงเรียนส่งคำสอน โรงเรียนกวดวิชา โรงเรียน
ศิลปศึกษาและโรงเรียนอาชีวศึกษา

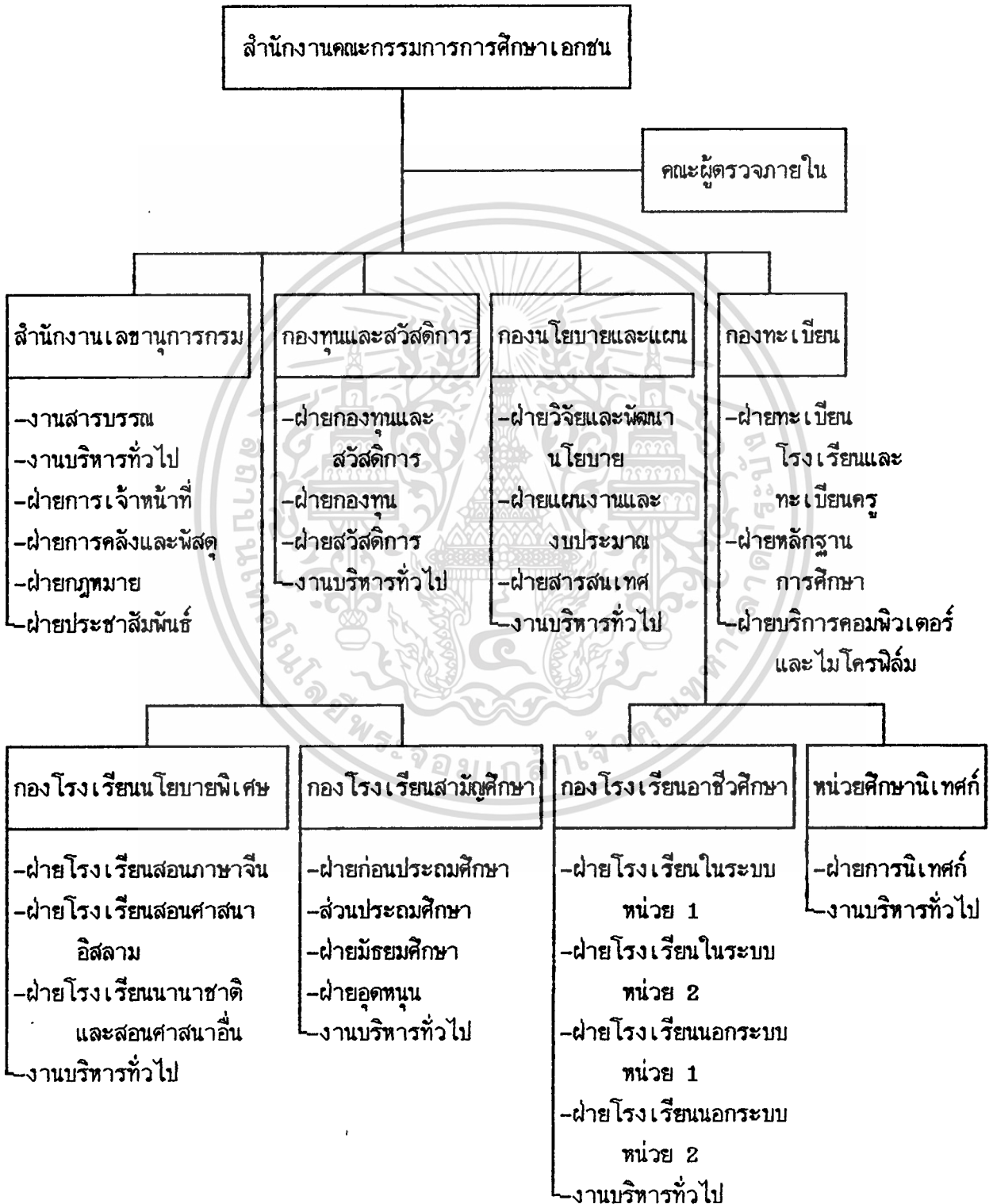
3. โรงเรียนที่จัดการศึกษาให้แก่บุคคลที่มีลักษณะพิเศษ หรือผิดปกติทางร่างกาย
สติปัญญาหรือจิตใจ ที่จัดเป็นรูปแบบการศึกษาพิเศษ หรือโรงเรียนที่จัดการศึกษาแก่ผู้ยากไร้
หรือเสียเปรียบทางการศึกษาในลักษณะต่าง ๆ ที่จัดในรูปการศึกษาสงเคราะห์

หน่วยศึกษานิเทศก์

หน่วยงานนี้มีหน้าที่และความรับผิดชอบให้คำปรึกษา แนะนำทางด้านการเรียน
การสอน และการบริหารแก่โรงเรียนที่อยู่ในความรับผิดชอบ ดำเนินการศึกษา ทดลอง
วิเคราะห์ วิจัย เพื่อพัฒนารูปแบบในเรื่องหลักสูตร สื่อ วิธีการจัดการเรียนการสอน การ
บริหารและการนิเทศ จัดทำและเผยแพร่เอกสารด้านวิชาการ เพื่อพัฒนากระบวนการเรียน
การสอน และการบริหารให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ตลอดจนช่วยเหลือประสานงานกับหน่วย
งานที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาหลักสูตร แบบเรียนหนังสืออ่านประกอบ แผนการสอนหรือแนว
การสอนให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน ให้การสนับสนุนหน่วยปฏิบัติในเรื่องการประชุมปฏิบัติ
การอบรม สัมมนาครูและผู้บริหารโรงเรียน เพื่อส่งเสริมงานด้านวิชาการในโรงเรียน จัด
ดำเนินการพัฒนารูปแบบการบริหารโรงเรียนในเรื่องการวัดผลและประเมินผล การใช้สื่อ
และเทคโนโลยีทางการศึกษา และการส่งเสริมด้านกิจการนักเรียนในโรงเรียน และปฏิบัติ
งานอื่นที่ได้รับมอบหมาย

แผนภูมิที่ 1

แสดงการบริหารงานภายในของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทบาทผู้บริหาร โรงเรียนและการบริหาร โรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษา

การบริหารงาน โรงเรียน นับเป็นภารกิจที่สำคัญของผู้บริหาร โรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษา การที่ผู้บริหาร โรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษา จะจัดการบริหารงาน โรงเรียน ให้มีประสิทธิภาพ เป็นที่ยอมรับของคน ในสังคม และปฏิบัติหน้าที่ให้เหมาะสมกับความสำคัญนั้น จำเป็นจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการจัดการศึกษา รู้ระเบียบกฎหมายข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของ โรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษา มีความเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ ขอบข่ายความสำคัญของการบริหาร โรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษา เพื่อสามารถดำเนินการบริหาร ให้บรรลุเป้าหมายของหลักสูตรได้ การที่จะบริหารงาน โรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษา ให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตรได้ ผู้บริหารจะต้องจัดการบริหารงาน โรงเรียน ให้ครอบคลุมงานหลัก 5 ประการด้วยกันคือ งานวางแผน งานวิชาการ งานบุคคล งานอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก และงานการสร้างความสัมพันธ์ภายนอก²⁰ ซึ่งงานทั้ง 5 ด้านนี้ ผู้บริหารจะต้องถือว่างานแต่ละด้านต่างก็มีความสำคัญต่อการเรียนการสอน ไม่ยิ่งหย่อนต่อกัน แต่ผู้บริหารจะต้องถือว่างานการเรียนการสอน หรืองานด้านวิชาการเป็นหัวใจของงาน โรงเรียน การกระทำสิ่งใดหรือกิจกรรมใด ๆ ก็ตามจะต้องคำนึงถึงประโยชน์การเรียนการสอนให้มากที่สุด สำหรับงาน โดยทั่ว ๆ ไป ที่ผู้บริหาร ควรจะให้ความสำคัญ ได้แก่ การวางแผนและโครงการปฏิบัติงาน การจัดระเบียบสำนักงานและบุคลากร การตรวจสอบค่าใช้จ่าย การจัดทำงบประมาณ การส่งข่าวสารเผยแพร่ การปฏิบัติงานของโรงเรียน การส่งเสริมกิจกรรมต่าง ๆ ของครู นักเรียนและชุมชน การติดต่อประสานงาน และการจัดที่มปฏิบัติงาน การบำรุงขวัญและส่งเสริมความคิดริเริ่มในด้านต่าง ๆ การนิเทศ การฝึกอบรมครู นักเรียน และการตรวจสอบประเมินผลงาน เป็นต้น ส่วนงานที่อาจจะไม่จำเป็นนักไม่ยุ่งยากซับซ้อนหรืองานบางอย่างที่ไม่ต้องอาศัยการตัดสินใจ หรืองานที่ตนเองไม่ถนัด ผู้บริหารอาจจะมอบหมายให้ผู้อื่นปฏิบัติแทนเพื่อเป็นการประหยัดเวลาของผู้บริหารไปในตัว เช่น งานสารบรรณ การรักษาความสะอาดอาคารสถานที่การควบคุมการปฏิบัติงานของคณาจารย์โรงเรียน เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โรงเรียนเอกชนเป็นโรงเรียนที่สร้างขึ้นตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525 ในนโยบายการจัดการศึกษาของรัฐนั้น ระบุว่าเปิดโอกาสให้เอกชนมาร่วมจัดการศึกษาของชาติภายนอกในขอบเขตที่กฎหมายกำหนด การจัดการศึกษาหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ ประเภทอาชีวศึกษา ซึ่งเอกชนสามารถเข้าร่วมจัดได้ดังนี้

1. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ
2. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค
3. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง²⁷

ความเข้มแข็งของสถาบันศึกษาเอกชน

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดหลักสูตร พ.ศ. 2503 นับเป็นหลักสูตรที่กำหนดให้นักเรียนที่จบแต่ละประโยคสามารถออกไปประกอบอาชีพได้ตามอัธยาศัย ปริมาณการศึกษาก็ขยายตัวขึ้นในภาคของรัฐ และพร้อม ๆ กัน เอกชนก็มีส่วนร่วมเข้ามารับผิดชอบจัดการศึกษาตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ ปีพ.ศ. 2503 กระทรวงศึกษาธิการได้อนุมัติให้เอกชนจัดตั้งโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา จำนวน 2 โรงเรียน คือ โรงเรียนเทคโนโลยีนครศรีธรรมราช และโรงเรียนพาณิชย์การราชดำเนิน

หลังจากนั้นเป็นต้นมาโรงเรียนเอกชนประเภทนี้ได้มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น โดยอยู่ภายใต้การควบคุมของรัฐ มีสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนเป็นผู้รับผิดชอบ จัดการศึกษาในสายอาชีพเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่ใช้หลักสูตรของโรงเรียนเอง โดยขออนุมัติหลักสูตรจากกระทรวงศึกษาธิการ สอนวิชาชีพต่าง ๆ ดังนี้

1.1 ประเภทวิชาพาณิชยกรรม ธุรกิจ เช่น บัญชี เลขานุการ ชวเลข นิพนธ์ดีด ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ธุรกิจการธนาคาร โรงแรม ท่องเที่ยว คอมพิวเตอร์

1.2 ประเภทวิชาช่างทั่วไป เช่น ช่างเสริมสวย ช่างตัดเสื้อ ช่างประดิษฐ์ วัสดุตุ้มมือ

1.3 ประเภทวิชาช่างไฟฟ้า ช่างยนต์ เช่น ช่างวิทยุ โทรทัศน์ ช่างเครื่องเย็บ ตูเย็บ ช่างเครื่องยนต์ ชัปรถยนต์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4 ประเภทวิชาเกษตร เช่น การเพาะเห็ดฟาง การเพาะเลี้ยงกล้วยไม้ การเลี้ยงไก่ การเลี้ยงปลา การเลี้ยงสุกร

1.5 ประเภทวิชาอื่น ๆ การออกแบบ การประกอบแว่น โหราศาสตร์ ผู้ช่วยพยาบาล แพทย์แผนโบราณ กฎหมายทั่วไป การประกอบอาหาร การผสมเครื่องดื่ม

2. โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่ใช้หลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ เปิดทำการสอน 5 ประเภทวิชา ดังนี้

2.1 ประเภทวิชาเกษตรกรรม

2.2 ประเภทวิชาคหกรรม

2.3 ประเภทวิชาพาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ

2.4 ประเภทวิชาศิลปทัศนกรรม

2.5 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม

หลักสูตรอาชีวศึกษา

โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่เปิดสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการซึ่งจัดเป็นรูปแบบการศึกษาในระบบโรงเรียน อยู่ในความควบคุมของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนเปิดสอนอาชีวศึกษาได้ 3 หลักสูตร ดังนี้คือ

1. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น (ปวช.) จัดอยู่ในระดับมัธยมศึกษา รับผู้สำเร็จจากมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า เรียนต่ออีก 3 ปี เช่น หลักสูตรช่างยนต์ หลักสูตรช่างไฟฟ้า และหลักสูตรพาณิชยกรรม

2. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นเทคนิค (ปวท.) จัดอยู่ในระดับอุดมศึกษา รับผู้สำเร็จจากมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.ศ.5, ม.6) เรียนต่ออีก 2 ปี เช่น หลักสูตรบริหารธุรกิจ และหลักสูตรวิศวกรรมไฟฟ้า

3. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จัดอยู่ในระดับอุดมศึกษา รับผู้สำเร็จจากประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น (ปวช.) เรียนต่ออีก 2 ปี หรือมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพ เช่น หลักสูตรช่างยนต์ หลักสูตรช่างไฟฟ้าและหลักสูตรบริหารธุรกิจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นต้น

สำหรับภารกิจของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาจจัดเป็นภารกิจหลักได้ 2 ประการ กล่าวคือ

1. ภารกิจที่จะต้องบริหารกิจการโรงเรียนตามหลักการบริหารการศึกษา กล่าวคือบริหารงานโรงเรียนทั้ง 6 งาน ได้แก่ งานวิชาการ งานบุคคล งานกิจการนักเรียน งานธุรการและการเงิน งานอาคารสถานที่ งานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนและชุมชน
 2. ภารกิจที่จะต้องบริหารกิจการโรงเรียนให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชนระเบียบกระทรวงศึกษาธิการและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
- ภารกิจที่ผู้บริหารโรงเรียนเอกชน ต้องรับผิดชอบต่อการบริหารงานโรงเรียนดังกล่าวแล้วนั้น จำเป็นต้องอาศัยทักษะที่สำคัญ 3 ประการดังต่อไปนี้
1. ทักษะในด้านคตินิยม พฤติกรรมของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนที่แสดงให้เห็นว่าเป็นผู้มีทักษะด้านคตินิยมดังนี้
 - 1.1 เข้าใจโครงสร้างของหน่วยงานของโรงเรียนเอกชนว่า มีรูปแบบอย่างไร ต้องประสานงานหรือเกี่ยวข้องกับหน่วยราชการใดบ้าง
 - 1.2 เข้าใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของงานโรงเรียนแต่ละงาน สามารถจัดลำดับความสำคัญงานเหล่านั้น และจัดแบ่งเวลาการบริหารงานได้อย่างเหมาะสม
 - 1.3 เข้าใจการเปลี่ยนแปลงของหน่วยงานแต่ละจุด ที่จะต้องกระทบกับหน่วยงานแต่ละจุดได้
 2. ทักษะในด้านเทคนิค พฤติกรรมของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนที่แสดงให้เห็นว่าเป็นผู้มีทักษะด้านเทคนิคมีดังนี้
 - 2.1 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรที่เปิดสอนเป็นอย่างดี
 - 2.2 เข้าใจเทคนิคการใช้อุปกรณ์หรือมีความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่นำมาใช้ในการศึกษา
 - 2.3 สามารถวิเคราะห์งานการบริหารโรงเรียนแต่ละงาน โดยใช้เทคนิคและเทคโนโลยีใหม่เข้าช่วย
 - 2.4 สามารถแสดงการใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ ทางการศึกษาได้ดีพอสมควร
 - 2.5 สามารถสร้างศรัทธาให้เกิดแก่บุคลากรในโรงเรียนได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ทักษะในด้านมนุษยสัมพันธ์ พฤติกรรมของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนที่แสดงให้เห็นว่าเป็นผู้มีทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์นั้นมีดังนี้

3.1 เข้าใจเกี่ยวกับความแตกต่างของคนในด้านวัฒนธรรม ชนบทรรม
นิยมประเพณี

3.2 สามารถสังเกตความแตกต่างของบุคลากรในโรงเรียนได้

3.3 รู้จักการให้บริการที่ดีต่อบุคคลที่มาติดต่อทั้งภายในโรงเรียน และ
ภายนอกโรงเรียน

3.4 เป็นผู้ประสานงานระหว่างบุคลากรทุกฝ่ายในโรงเรียน

3.5 สามารถสร้างความสามัคคีให้เกิดขึ้นในหมู่คณะได้

บุคคลใดที่มีความประสงค์จะดำเนินกิจการโรงเรียนเอกชน ควรได้มีการเตรียม
การดังนี้

1. เตรียมการก่อนจัดตั้ง โรงเรียน

1.1 ศึกษาพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน ระเบียบ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

1.2 ศึกษาเรื่อง เอกสารที่จะต้องจัดเตรียมสำหรับการขอจัดตั้ง โรงเรียน

1.3 มีความรู้เกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้ที่จะเป็นผู้บริหารโรงเรียน และครู
โรงเรียนเอกชน เช่น ตำแหน่งผู้รับใบอนุญาต ผู้จัดการ ครูใหญ่และครู

1.4 มีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรที่ขอเปิดสอน เช่น ถ้าจะขอเปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ จะต้องเข้าใจโครงสร้างของหลักสูตรคุณสมบัติของผู้ที่จะเข้า
เรียนการวัดผลประเมินผลของหลักสูตรดังกล่าว เป็นต้น

1.5 จัดเตรียมหาบุคลากรที่จะนำมาเป็นครู ครูใหญ่ให้เหมาะสมกับวิชาที่
โรงเรียนขอเปิดสอน

1.6 ทราบข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มนักเรียนที่จะเข้ามาศึกษาในโรงเรียน

1.7 ศึกษาถึงหน่วยราชการที่จะต้องเกี่ยวข้องในเรื่องการขอจัดตั้ง
โรงเรียนและหน่วยงานที่จะต้องขอความร่วมมือด้านวิชาการ

2. การเตรียมการภายหลังจากได้รับอนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียนแล้ว ผู้บริหารโรงเรียนควรได้เตรียมการในเรื่องต่อไปนี้

- 2.1 เตรียมการประชาสัมพันธ์โรงเรียนให้กลุ่มบุคคลที่จะมาเข้าเรียนในโรงเรียนทราบ
- 2.2 จัดหาบุคลากร เพื่อเข้ามาทำงานเป็นครูใหญ่ ครู นักเรียน คนงาน และภารโรง
- 2.3 บรรจบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถให้เหมาะสมกับงานที่เขารับผิดชอบ
- 2.4 จัดการประชุมในเทศบาลนคร เพื่อให้ทราบถึง โครงสร้างของหน่วยงาน และเป้าหมายของการบริหารงานโรงเรียนด้านต่าง ๆ ร่วมกัน
- 2.5 เตรียมการจัดหาอุปกรณ์ เทคนิควิธีการ เอกสารและคู่มือเกี่ยวกับหลักสูตร ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกให้เพียงพอ เพื่อนำมาใช้เกี่ยวกับการเรียนการสอน
- 2.6 จัดหาพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชนระเบียบกระทรวงและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้บุคลากรในโรงเรียนได้ใช้เป็นคู่มือในการร่วมดำเนินกิจการโรงเรียน เอกชนให้ถูกต้องตามกฎหมายที่กำหนด

การบริหารงานภายในสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษา

การบริหารงานภายในสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษา โดยทั่วไปจะ ไม่มีรูปแบบของการจัดองค์การที่แน่นอน ส่วนใหญ่จะจัดตามความเหมาะสมของขนาดขององค์การนั้น ซึ่งสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษานั้น จะมีความแตกต่างในด้านขนาด และความรู้ ความสามารถของผู้บริหารอยู่มาก สถานศึกษาขนาดเล็กมักจะจัดการบริหารงานภายในเป็นลักษณะอรูปนัย (Informal) เมื่อสถานศึกษาได้พัฒนาไปถึงระดับหนึ่งก็จะจัดเป็นรูปแบบเป็นรูปนัย (Formal) แต่อย่างไรก็ตามการจัดรูปแบบการบริหารงานภายในสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษาส่วนใหญ่ ก็ยึดแนวโครงสร้างการจัดองค์การโรงเรียนแบบงานหลัก (Line Organization) ซึ่งมีตำแหน่งงานในการบริหารงานภายในสำคัญ ๆ อย่างน้อยให้เป็นที่ไปตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา พ.ศ. 2525 คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะกรรมการอำนวยการ ประกอบไปด้วย ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้แทนของนิติบุคคลที่ได้รับใบอนุญาต ให้จัดตั้ง โรงเรียนเป็นประธานกรรมการ ผู้จัดการ ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ 1 คน และบุคคลอื่น ซึ่งผู้รับใบอนุญาตแต่งตั้งจำนวนไม่น้อยกว่า 5 คน แต่ไม่เกิน 8 คน ในจำนวนนี้อย่างน้อยต้องเป็นผู้แทนของครูในโรงเรียนนั้น 1 คน และผู้แทนของผู้ปกครองในโรงเรียนนั้น 1 คน เป็นกรรมการ ให้ครูใหญ่เป็นกรรมการและเลขานุการ กรรมการอำนวยการที่ผู้รับใบอนุญาตแต่งตั้งต้องมีความประพฤติเรียบร้อย ไม่บกพร่องในศีลธรรมอันดี

คณะกรรมการอำนวยการ มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

1. ควบคุมดูแลให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติไปตามกฎหมาย
2. พิจารณา วินิจฉัยคำร้องทุกข์ของครู นักเรียน หรือผู้ปกครอง
3. เสนอความเห็นและให้คำแนะนำแก่ผู้รับใบอนุญาตเกี่ยวกับนโยบายและการดำเนินงานของ โรงเรียน
4. คณะกรรมการอำนวยการของ โรงเรียนต้องจัดให้มีการประชุมอย่างน้อย

ตำแหน่งและหน้าที่ของผู้บริหาร โรงเรียนเอกชน

ตำแหน่งและหน้าที่ของผู้บริหาร โรงเรียนเอกชน ซึ่งกำหนดเป็นระเบียบตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชนมีดังนี้

1. ตำแหน่งผู้รับใบอนุญาต เป็นตำแหน่งที่มีความสำคัญสูงสุดในการบริหารโรงเรียนมีหน้าที่
 - 1.1 ควบคุมดูแลรับผิดชอบการดำเนินกิจการโรงเรียนในการดำรง และ เลิกล้มกิจการโรงเรียน
 - 1.2 ให้ความร่วมมือการบริหารงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับชุมชน เมื่อทางราชการร้องขอ
 - 1.3 สนับสนุนและส่งเสริมให้ครูได้เพิ่มพูนความรู้ โดยการเข้าศึกษาต่อตามโอกาสอันควร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4 สันับสนุนและเผยแพร่ข่าวสารทางราชการที่เกี่ยวกับสิทธิและผลประโยชน์ที่ครูใหญ่หรือครูพ้องได้รับ

1.5 ต้องไม่กระทำการอันใดอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อื่นในการดำเนินกิจการของโรงเรียน

2. ตำแหน่งผู้จัดการหรือผู้อำนวยการ เป็นตำแหน่งที่มีความสำคัญรองลงมาจากผู้รับใบอนุญาตมีหน้าที่

2.1 ควบคุมดูแลรับผิดชอบในการดำเนินกิจการของโรงเรียนให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง ประกาศ และนโยบายของทางราชการ

2.2 เสนอแนะผู้รับใบอนุญาตให้จัดหาอุปกรณ์การสอน หนังสือคู่มือการสอน การประเมินผล หลักสูตร เครื่องมือ เครื่องใช้ วัสดุ ครุภัณฑ์ และอุปกรณ์กีฬา ให้เหมาะสมกับความจำเป็นของโรงเรียน และจำนวนนักเรียน

2.3 เสนอแนะให้ผู้รับใบอนุญาตทำการบำรุงรักษาซ่อมแซมทรัพย์สินที่ต้องใช้เกี่ยวกับกิจการของโรงเรียน รวมทั้งบริเวณสถานที่ อาคารและอื่น ๆ ที่จำเป็น เพื่อให้มีสภาพที่จะใช้การได้ดีและปลอดภัย

2.4 สันสนับสนุนและส่งเสริม โดยความเห็นชอบของผู้รับใบอนุญาตให้ครูใหญ่หรือครูได้เข้ารับการอบรมหรือสัมมนาทางวิชาการในโอกาสอันควร

2.5 ควบคุม ดูแล ระมัดระวังมิให้นักเรียนก่อวิวาทหรือก่อความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อื่น

2.6 สร้างสรรค์ความสัมพันธ์ที่ดีในหมู่ครู นักเรียนและผู้ปกครองนักเรียน เพื่อให้การสอนนักเรียน ได้ผลดีด้วยความร่วมมือกันทั้ง โรงเรียนและที่บ้าน

2.7 ให้ความร่วมมือการบริหารงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับชุมชน เมื่อทางราชการร้องขอ

2.8 สันสนับสนุนและเผยแพร่ข่าวสารทางราชการที่เกี่ยวกับสิทธิและผลประโยชน์ที่ครูใหญ่หรือครูพ้องได้รับ

3. ตำแหน่งครูใหญ่ เป็นตำแหน่งที่มีความสำคัญรองลงมาจากผู้จัดการ มีหน้าที่
 - 3.1 ควบคุมดูแลรับผิดชอบการปฏิบัติการของ โรงเรียน ให้เป็นไปตาม กฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง ประกาศ และนโยบายของทางราชการ
 - 3.2 ส่งเสริมและเผยแพร่การปกครองในระบบประชาธิปไตย อันมี พระมหากษัตริย์เป็นประมุข
 - 3.3 อบรมสั่งสอนและเผยแพร่ความรู้ ปลูกฝังวัฒนธรรม ค่านิยม และ เอกลักษณ์ไทย
 - 3.4 ส่งเสริมสามัคคีในหมู่ครู และนักเรียน
 - 3.5 เอาใจใส่ในการปฏิบัติในหน้าที่อย่างสม่ำเสมอ ไม่ทอดทิ้ง หรือ ละทิ้งหน้าที่การงาน
 - 3.6 ช่วยเหลือกิจการของ โรงเรียน และรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย
 - 3.7 ศึกษาหาความรู้ วิธีสอน วิธีประเมินผล การใช้หนังสือเรียนและคู่มือการเรียนการสอนตามหลักสูตร
 - 3.8 แนะนำให้ครูได้ศึกษาหาความรู้ ในหน้าที่เพิ่มเติมอยู่เสมอ
 - 3.9 เอาใจใส่ดูแลอาคารสถานที่ในด้านความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อย
 - 3.10 ให้ความร่วมมือการบริหารงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับชุมชนเมื่อทาง ราชการร้องขอ
 - 3.11 สนับสนุนและส่งเสริมให้ครูได้เพิ่มพูนความรู้ โดยการเข้าศึกษาต่อ ตามโอกาสอันควร
 - 3.12 ต้องไม่กระทำการใด อันอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อน รำคาญ แก่ผู้อื่น ในการดำเนินกิจการของ โรงเรียน

จะเห็นได้ว่า ครูใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา จะต้องบริหารงานในโรงเรียนที่มีขอบข่ายงานที่กว้างขวาง นอกจากนั้นการจัดการทางด้านอาชีวศึกษายังจำเป็นที่จะต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานทางด้านเศรษฐกิจ ตลอดจนความก้าวหน้าทางสังคม ซึ่งจะครอบคลุมงานหลักทั้ง 5 ด้าน ด้วยกันคือ ด้านการวางแผน ด้านวิชาการ ด้านบุคลากร ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ตลอดจนด้านการสร้างความสัมพันธ์ภายนอก ดังเอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายละเอียดต่อไปนี้

งานวางแผน

ในการบริหารงานทุกชนิดจะประสบความสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารจะต้องมีการวางแผนมาก่อน โดยเฉพาะการบริหารทางด้านอาชีวศึกษา ซึ่งเป็นการผลิตนักศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และเป็นไปตามนโยบายของรัฐบาล ดังนั้น ผู้บริหารการศึกษาจะต้องมีการวางแผนทั้งระยะสั้นและระยะยาว เพื่อที่จะได้เตรียมการต่าง ๆ ได้พร้อม และปฏิบัติงานได้เป็นไปตามแผน ซึ่งในการวางแผนของสถานศึกษามีขอบเขตของงานต่าง ๆ อันได้แก่การวิเคราะห์นโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ตามความต้องการของท้องถิ่นและตลาดแรงงาน ในอนาคต การจัดโครงสร้างขององค์การ การวางแผนการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด จัดทำโครงการและปฏิทินงานและการจัดทำงบประมาณ ตลอดจนประเมินผลการดำเนินงานต่าง ๆ ดังนั้นการวางแผนก็จึงเป็นกระบวนการแรกที่สำคัญของการบริหารงาน เพื่อที่จะให้งานนั้นบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ โดยประหยัดเวลา แรงงาน และเงินขององค์การมากที่สุด

ความสำคัญและประโยชน์ของการวางแผน

การวางแผนมีความสำคัญทั้งต่อบุคคลและหน่วยงาน ยิ่งองค์การมีความซับซ้อนขึ้นเพียงใด กระบวนการวางแผนยิ่งเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้บริหารมากเพียงนั้น ความสำคัญและประโยชน์ของการวางแผนจึงมีผู้กล่าวไว้ดังนี้ คือ

1. การวางแผนทำให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีวัตถุประสงค์ มีระเบียบ และมีระบบ

2. การวางแผนจะชี้ถึงความจำเป็นที่ต้องมีการเปลี่ยนแปลงการดำเนินงานในอนาคต

3. การวางแผนช่วยแก้ปัญหาในการปฏิบัติงานได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. การวางแผนจะส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จในการปฏิบัติงาน
5. การวางแผนจะเป็นเครื่องมือที่ให้ข้อมูลพื้นฐานในการควบคุมการปฏิบัติงาน
6. การวางแผนช่วยให้สามารถมองเห็นภาพรวมทั้งหมดของการปฏิบัติงานและขององค์การ
7. การวางแผนช่วยเพิ่มประสิทธิภาพและความสมบูรณ์ในการใช้วัสดุอุปกรณ์ และเครื่องมือเครื่องใช้เพื่อการปฏิบัติงาน²⁸

Mackenzie ได้กำหนดหลักการในการบริหารเวลาของผู้บริหารในเรื่องของการวางแผนไว้ดังนี้

1. เตรียมวางแผนไว้ล่วงหน้า เพื่อเป็นการประหยัดเวลาและใช้เวลาอย่างมีประสิทธิภาพ
2. วางแผนประจำวันว่าจะปฏิบัติงานใดก่อนหลัง
3. กำหนดวัตถุประสงค์ในการทำงาน และปฏิบัติตามวัตถุประสงค์นั้น
4. จัดลำดับความสำคัญของงาน เพื่อปฏิบัติงานที่สำคัญตามลำดับ
5. การกำหนดเวลาในการปฏิบัติงานเพื่อเป็นการฝึกวินัยในการดำเนินการ
6. ให้มีการยืดหยุ่นตามเวลาของแต่ละบุคคล²⁹

จุมพล สวัสดิยากร ให้ความเห็นว่าหากได้มีการวางแผนงานในเรื่องต่าง ๆ ไว้ เป็นแนวทางสำหรับปฏิบัติแล้ว ก็ย่อมก่อให้เกิดผลดีหลายประการ เช่น

1. ช่วยให้การบริหารงานเป็นไปโดยประหยัดทั้งเวลาและแรงงานของเจ้าหน้าที่ และเงินขององค์การ
2. การทำงานตามแผนย่อมเป็นการง่าย และสะดวกแก่การปฏิบัติ
3. ช่วยในการอำนวยความสะดวก การแบ่งงาน การประสานงาน การตรวจสอบ และการควบคุมงานให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้
4. ทำให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นถูกต้องตรงกับหลักการของการบริหารงานที่ดี³⁰

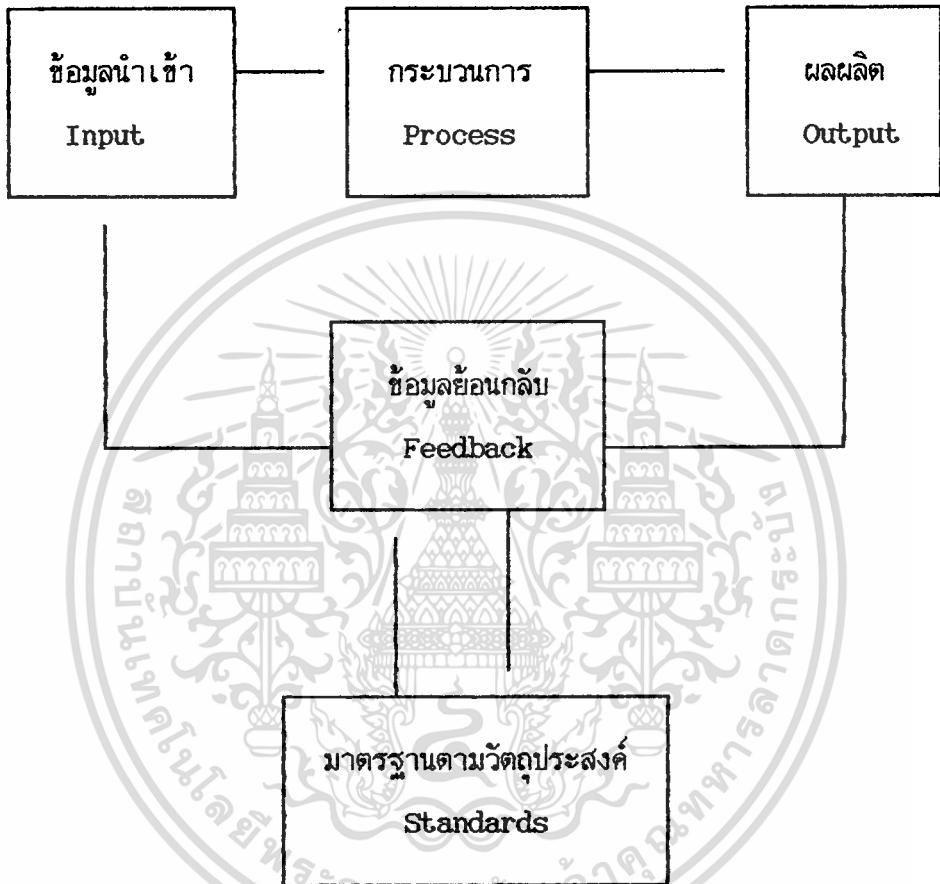
องค์ประกอบของการวางแผน

การวางแผนเป็นกิจกรรมที่ต้องกระทำอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องเกี่ยวข้องกับผลในอนาคตและสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ดังนั้นผู้บริหารจะต้องเข้าใจองค์ประกอบของการวางแผน ซึ่งสมพงษ์ เกษมสิน ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญไว้ ดังนี้คือ

1. กำหนดวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายในการดำเนินงาน
2. กำหนดนโยบาย เพื่อให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้
3. กำหนดแนวทางในการปฏิบัติให้ถูกต้อง และเหมาะสม³¹

องค์ประกอบของการวางแผนนี้ ผู้บริหารต้องยอมรับทุกขั้นตอนซึ่งจะครอบคลุมถึงการกำหนดขอบเขตเวลา (Time frames) ข้อมูลข่าวสาร การจัดสรรอำนาจและหน้าที่ ความรับผิดชอบและเน้นการนำไปปฏิบัติให้เกิดผล³²

แผนภูมิที่ 2
แสดงกระบวนการวางแผน

กล่าวโดยสรุปแล้ว ในการวางแผนนั้นผู้บริหารควรจะต้องตั้งคำถามไว้ก่อนว่า จะให้ใครทำอะไร ร่วมกับใครบ้าง และจะต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินการเท่าใด โดยมีปัจจัยร่วมอื่น ๆ เท่าใด อย่างน้อยก็ทำให้ผู้บริหารได้มองเห็นงานนั้น ๆ เป็นรูปธรรมมากขึ้น และอาจจะได้ทราบถึงปัญหา อุปสรรค ในอันที่จะเกิดขึ้น เพื่อให้งานที่วางไว้บรรลุเป้าหมายตามกำหนดระยะเวลา

การวางแผนงานเป็นงานต่อเนื่อง แผนทุกแผนควรจัดกระทำขั้นต้นและทบทวนแก้ไขในเวลาต่อมา หรือเมื่อได้มีข้อเท็จจริงใหม่ หรือมีสิ่งใหม่เกี่ยวกับแผนเกิดขึ้น โดยปกติจะมีการตรวจแผนอยู่เป็นประจำ หากมีความจำเป็นก็อาจมีการแก้ไขให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ใหม่

เนื่องจากการวางแผนถูกนำไปใช้กับกิจกรรมทุกชนิด แผนจึงแบ่งออกเป็นหลายประเภทตามลักษณะของงาน บางแผนใช้กับเรื่องกว้าง ๆ บางแผนใช้กับเรื่องแคบ ๆ บางแผนเน้นเรื่องสถานที่ บางแผนเน้นเรื่องการปฏิบัติจริง ค่าใช้จ่าย คุณภาพ หรือสิ่งอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งอาจแบ่งออกเป็นประเภทได้ดังนี้

1. แผนเกี่ยวกับการขยายงาน เป็นแผนที่ช่วยให้ทราบช่วงระยะนี้หน่วยงานเป็นอย่างไร ควรจะไปทิศทางใด ปัญหาอะไรที่กำลังประสบ เวลาที่ต้องใช้ในการเจริญเติบโต และกิจกรรมใดที่ทำให้บรรลุวัตถุประสงค์

2. แผนเกี่ยวกับกำไร เป็นแผนที่เน้นเกี่ยวกับกำไร และผลผลิต เป็นแผนที่พิจารณาถึงการลงทุนและค่าใช้จ่าย เพื่อให้ได้กำไรสูงสุด

3. แผนเกี่ยวกับการหาผู้ใช้ เป็นแผนที่พยายามศึกษาผู้ใช้เพื่อเป็นการกำหนดการปฏิบัติงาน หรือกล่าวอีกอย่างหนึ่ง ก็คือหาตลาดเพื่อผลผลิตนั่นเอง

4. แผนเกี่ยวกับการจัดกำลังคน เป็นแผนที่จัดเตรียมและพัฒนากำลังคนให้พอเหมาะกับสภาพของหน่วยงาน

นอกจากนี้ แผนยังแบ่งออกตามระยะเวลาการทำงานทำให้เกิดแผนชั้น 2 ลักษณะคือ

1. แผนระยะสั้น ใช้สำหรับการปฏิบัติงานล่วงหน้าเป็นระยะเวลาสั้น ๆ เช่น 1 ปี หรือ 2 ปี

2. แผนระยะยาว ใช้สำหรับการกำหนดการปฏิบัติงานล่วงหน้าเป็นระยะยาว อาจเป็น 2-5 ปี ทั้งนี้แล้วแต่หน่วยงาน

เมื่อแผนถูกแบ่งออกตามลักษณะการใช้ จะแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

1. แผนงานที่ใช้ประจำ (Short Range Program) เป็นแผนงานที่วางไว้เพื่อสะดวกแก่การที่จะต้องปฏิบัติอยู่เป็นประจำ

2. แผนงานที่ใช้ครั้งเดียว (Single Use Plan) เป็นการวางแผนงานสำหรับปฏิบัติงานในเฉพาะสถานการณ์ หรือสำหรับงานเฉพาะอย่าง

บางครั้งอาจจำแนกแผนออกตามลักษณะงาน โดยแบ่งออกเป็น

1. แผนงานหลัก หมายถึงแผนงานใหญ่ขององค์การ ซึ่งการจัดทำนั้นผู้บริหารจะกำหนดวัตถุประสงค์ไว้อย่างกว้าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์

2. แผนงานย่อย เป็นแผนงานที่จัดทำขึ้นตามลักษณะหน้าที่งานที่จำแนกไว้ในองค์การ แผนแต่ละประเภทดังกล่าวข้างต้น จะถูกนำมาใช้หรือไม่อย่างไร ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร ลักษณะของงาน และลักษณะของการนำไปใช้ด้วย

ลักษณะของแผนโดยทั่วไป จะต้องประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้

1. วัตถุประสงค์ เป็นการกำหนดไว้ล่วงหน้าว่าจะมีการปฏิบัติอะไร เป็นการชี้ให้เห็นและเป็นการป้องกันการเข้าใจผิดและหลงทาง วัตถุประสงค์จะต้องกำหนดไว้แจ่มแจ้ง ข้อควรคำนึง ในการวางแผนการศึกษาที่ดี

1. เป็นการมอง ไปข้างหน้าและตั้งอยู่บนพื้นฐานความต้องการในอนาคต

2. ต้องสอดคล้องกับการวางแผนประเทศ

3. เป็นกระบวนการต่อเนื่อง และมีจุดยืนที่แน่นอน

4. เป็นสิ่งที่เป็นไปได้ และนำออกปฏิบัติได้

5. เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายอย่างต่อเนื่อง

6. ใช้ความรู้จากผู้เชี่ยวชาญต่าง ๆ

7. เนื้อหาและขอบข่ายของการวางแผนการศึกษาจะต้องกำหนดจากความต้องการ

การของเอกัตตบุคคลและกลุ่ม

8. ควรเน้นความสำคัญของสถิติการศึกษาที่มีต่อการวางแผนการศึกษา

9. การวิจัยเป็นพื้นฐานของการวางแผนการศึกษา

10. มีการประเมินผลอย่างต่อเนื่อง

11. ให้โอกาสสำหรับการปรับเพื่อการดำเนินงานในขั้นต่อไป

กระบวนการวางแผน

โดยอาศัยหลักและทฤษฎีของการวางแผนงานทั่วไป โรงเรียนอาชีวศึกษาสามารถนำมาปรับปรุงใช้เป็นขั้นตอนของการดำเนินงานดังนี้ สมพงษ์ เกษมสิน ได้กล่าวไว้ คือ

1. กำหนดวัตถุประสงค์ของแผนงานที่จะปฏิบัติโดยอาศัยความต้องการทางการศึกษาเป็นหลัก
2. สำรวจสภาพปัจจุบันของการศึกษาในชุมชน
3. การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อหาแนวทางในการปฏิบัติ
4. ขึ้นปฏิบัติตามแผน ดำเนินงานตามแผนที่ได้กำหนดไว้
5. ขึ้นติดตามและปรับปรุงการปฏิบัติงานตามแผนเพื่อแก้ไขและเปลี่ยนแปลง³³

สิทธิพร นิยมศรีสมศักดิ์ ได้ศึกษาการวางแผนของผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดนครนายก ซึ่งศึกษาที่คณะเกี่ยวกับการวางแผน 5 ขั้น คือ การกำหนดวัตถุประสงค์การกำหนดสภาพปัจจุบันของงาน การกำหนดวิธีดำเนินงาน การลงมือปฏิบัติตามแผนและการประเมินผล พบว่าผู้บริหารโรงเรียนมีขั้นตอนการวางแผนทั้ง 5 ขั้น อยู่ในเกณฑ์มาก นอกจากนี้ยังพบว่าการวางแผนของผู้บริหารโรงเรียนมี ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญ คือผู้บริหารขาดความรู้ความสามารถในการวางแผน³⁴

นอกจากนั้น Belbase ได้ศึกษาปัญหาด้านการวางแผนในการจัดอาชีวศึกษาของ ประเทศที่กำลังพัฒนา โดยได้ทำการวิจัยที่ประเทศเนปาล พบว่าความล้มเหลวของการจัดการศึกษาวิชาชีพนั้นมีปัญหาต่าง ๆ มากมาย โดยเฉพาะขาดการบริหารที่ให้เป็นไปตามแผน และการวิจัยครั้งนั้นได้มีการเสนอแนะให้มีการวางแผนระยะสั้น ระยะปานกลางและระยะยาวป้องกันและแก้ปัญหาต่าง ๆ ควบคู่กันไป³⁵

จากผลการศึกษาข้างต้นจะเห็นได้ว่าผู้บริหารจำเป็นจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจในการวางแผน ตลอดจนการบริหารงานให้เป็นไปตามแผน

การวางแผนเป็นเรื่องเกี่ยวกับการคิดและการตัดสินใจ วิธีการกระทำที่จำเป็น และสมควรที่จะปฏิบัติการวางแผนเป็นกระบวนการที่ละเอียดอ่อนที่จะต้องกระทำให้เสร็จ ก่อนที่จะมีการดำเนินการในงานด้านต่าง ๆ ดังนั้นการวางแผนจึงเป็นงานที่ผู้บริหารจะต้องกระทำอย่างต่อเนื่องกันไปตลอดเวลา ซึ่งผู้บริหารที่ชาญฉลาดย่อมใช้เวลาในการวางแผนเป็นจำนวนมาก เพราะการวางแผนจะเป็นจุดเริ่มแรกที่จะนำไปสู่ความสำเร็จ ดังนั้นการวางแผนจึงมีความสำคัญมาก และจำเป็นจะต้องดำเนินการเป็นอันดับแรกในการบริหารงาน

งานวิชาการ

ในการจัดการศึกษาทุกระดับ งานด้านวิชาการนับว่าเป็นงานที่มีความสำคัญอย่างยิ่งทั้งนี้เพราะวิชาการต่าง ๆ จะช่วยเสริมสร้างหรือพัฒนาสติปัญญา ความรู้ ความคิดของผู้เรียน ช่วยให้คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาได้และเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพ ตลอดจนการพัฒนาอาชีพของตนให้เกิดประโยชน์มากที่สุดเพื่อการดำรงชีวิตต่อไป ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ ตลอดจนมีทักษะในวิชาชีพเป็นอย่างดี เพื่อที่จะได้บริหารงานวิชาการได้อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งมีขอบเขตของงานต่าง ๆ ได้แก่ งานหลักสูตรการจัดการจัดทำแผนการสอน การนิเทศภายใน การจัดการวางแผนและการจัดทำโครงการสอน งานห้องสมุด พัฒนาสื่อการสอน การวัดผลประเมินผล ตลอดจนการจัดทำข้อสอบมาตรฐาน การให้บริการวิชาชีพแก่ชุมชน และการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

ผู้บริหารจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเข้าใจในงานบริหารด้านวิชาการเป็นอย่างดี สามารถเป็นผู้นำในด้านวิชาการของโรงเรียนได้ โดยผู้บริหารจะต้องคอยส่งเสริมให้ครูมีความสนใจในงานด้านนี้เสมอ ใช้เทคนิคการสอนใหม่ ๆ หลายวิธี จัดครูเข้าทำการสอนให้เหมาะสมกับความรู้ความสามารถ แบ่งเวลาให้พอเพียงในการตรวจเยี่ยมและสังเกตการสอนของครู โดยสม่ำเสมอควบคุมดูแลให้ดำเนินการสอนและจัดกิจกรรมให้เป็นไปตามหลักสูตรคอยให้คำแนะนำแก่ครูในด้านต่าง ๆ จัดบริหารวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอน คู่มือประกอบการสอนให้แก่ครู จัดทำโครงการกิจกรรมต่าง ๆ และจัดสิ่งแวดล้อมที่จะช่วยส่งเสริมการเรียนของเด็ก เช่น จัดห้องสมุดศิลปะ เป็นต้น นอกจากนี้ควรส่งเสริมให้ครู

มีความก้าวหน้าทางด้านวิชาการ มีการวิเคราะห์ประเมินผลการเรียนของเด็กและการปฏิบัติงานของครู เพื่อให้ครูตื่นตัวทางด้านวิชาการอยู่เสมอเป็นต้น

กระบวนการบริหารงานวิชาการ

ผู้บริหารโรงเรียนเอกชน เป็นบุคคลสำคัญที่จะเป็นแกนนำให้บุคคลภายในโรงเรียนร่วมมือกันปฏิบัติงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษาตามหลักสูตรกำหนด ซึ่งภารกิจทางด้านการบริหารงานวิชาการนั้น ผู้บริหารจะรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียวไม่ได้ หน้าที่ของผู้บริหารจึงต้องคอยกระตุ้น และส่งเสริมให้ครูร่วมมือกันทุกคนในการที่จะปรับปรุงงานวิชาการของสถานศึกษา ให้ดีขึ้นผู้บริหารมีหน้าที่ที่จะต้องประสานงาน สืบรวจความก้าวหน้าทางวิชาการว่าบรรลุเป้าหมายที่วางไว้หรือไม่ ต้องคอยติดตามรายงานความก้าวหน้าในด้านต่าง ๆ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข หรือวางแผนงานในขั้นต่อไปได้ และเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าวตั้งนั้น ผู้บริหารจะต้องเป็นผู้มีความสามารถทางด้านบริหารจัดการระเบียบบริหารงาน รู้จักการจัดหน่วยงาน รู้จักการเลือกคนเพื่อจะได้มอบหมายอำนาจหน้าที่ให้บุคลากรได้ปฏิบัติอย่างถูกต้องและเหมาะสม เช่น รู้จักวางแผน การติดต่อสื่อสาร การประสานงาน การควบคุมบังคับบัญชา การวินิจฉัย การมอบหมายงาน การวัดและประเมินผลงาน

ผู้บริหารสถานศึกษาต้องถือว่าเป็นบุคคลสำคัญที่สุดของสถานศึกษา มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการเป็นผู้นำให้บุคลากรในสถานศึกษาร่วมมือกันปฏิบัติงานให้บรรลุจุดหมายของการจัดการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาจึงควรมีบทบาทและหน้าที่ในแต่ละขั้นตอนของกระบวนการบริหารงานวิชาการดังนี้

1. การศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการในการศึกษาถึงสภาพปัจจุบันปัญหาและความต้องการของงานวิชาการนั้น จะต้องศึกษาในเรื่องต่อไปนี้

1.1 ข้อมูลต่าง ๆ ของโรงเรียน ซึ่งจะต้องศึกษาเกี่ยวกับเรื่องต่อไปนี้

1.1.1 ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มนักเรียนที่เข้ามา

โรงเรียน

- 1.1.2 จำนวนนักเรียน
- 1.1.3 สถิติการมาเรียนของนักเรียน
- 1.1.4 ยอดรวมแสดงผลการสอบรายปีของนักเรียน
- 1.1.5 จำนวนนักเรียน อัตราการสอบแก้ตัว การเรียนซ่อมของ

นักเรียนในแต่ละปี

- 1.1.6 การจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน
- 1.1.7 จำนวนหนังสือ ประเภทหนังสือที่ใช้ในห้องสมุดการจัด

ระบบในห้องสมุด

- 1.1.8 ลักษณะการจัดการนิเทศภายในโรงเรียน
- 1.1.9 ลักษณะการเรียนการสอน การวัดผลและการสอบซ่อม
- 1.1.10 โครงการต่าง ๆ ที่ส่งเสริมงานวิชาการ
- 1.2 ข้อมูลที่เป็นข้อกำหนดที่ต้องยึดเป็นแนวทางปฏิบัติ

- 1.2.1 พระราชบัญญัติ โรงเรียนเอกชน กฎกระทรวง ระเบียบ

ประกาศ คำสั่งของกระทรวงศึกษาธิการ

- 1.2.2 หลักสูตรที่โรงเรียนเอกชนประเภทอาชีวศึกษาเปิดสอน

หรือได้รับอนุมัติให้เปิดสอน

- 1.2.3 ระเบียบการวัดผล ประเมินผล ตามหลักสูตรที่โรงเรียน

เปิดสอน

- 1.2.4 นโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ นโยบายของโรงเรียน

เกี่ยวกับการจัดการศึกษา

2. การวางแผน การวางแผนเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่จะช่วยให้งานสำเร็จ ได้ด้วยดีตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ใน เรื่องของการวางแผนงานวิชาการนั้น ควรดำเนินการ ดังนี้

- 2.1 จัดทำแผนงาน โครงการวิชาการประจำปีว่าในปีนั้น ๆ โรงเรียน จะจัดกิจกรรมใด โครงการใดที่จะส่งเสริมสนับสนุนให้การดำเนินการด้านวิชาการมีประสิทธิภาพแผนการ โครงการจะมีมากขึ้นเพียงใด ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเป้าหมายและงบประมาณ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประมาณของโรงเรียน

2.2 จัดทำปฏิทินการปฏิบัติงานรอบปีการศึกษา โดยนำแผนงาน โครงการมาจัดลำดับความสำคัญก่อนหลังว่าวันใด เดือนใด ปีใด จะจัดกิจกรรมอะไร เพื่อเป็นการเตือนความจำของผู้รับผิดชอบ และดำเนินการให้เสร็จภายในเวลาที่กำหนด

2.3 การจัดทำแผนการสอน เป็นเรื่องที่ผู้บริหารต้องควบคุมให้ครูปฏิบัติตามการสอนให้เป็นไปตามเนื้อหาและเวลาที่ระบุไว้ในหลักสูตร คู่มือและแผนงาน การจัดทำแผนการสอน การดำเนินการให้เป็นไปตามขั้นตอนดังนี้

2.3.1 ศึกษาการจัดความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณของเนื้อหา และระยะเวลาที่จะสอนประจำปี ประจำภาค ประจำสัปดาห์ และประจำวัน

2.3.2 จัดแบ่งเนื้อหาที่เหมาะสมตรงกับเวลาเรียนที่กำหนดไว้ในตารางสอนแต่ละวัน

2.3.3 จัดเตรียมอุปกรณ์สื่อการเรียน กำหนดวิธีสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชานั้น ๆ

2.3.4 แผนการสอนอาจทำเป็นสัปดาห์ เดือน หรือภาคเรียนก็ได้ แล้วแต่ความเหมาะสมและนโยบายของผู้บริหาร

2.4 การจัดตารางสอน เป็นการเตรียมการก่อนเปิดภาคเรียน ผู้บริหารอาจมอบหมายให้หัวหน้าฝ่ายวิชาการ และครูร่วมกันจัดทำตารางสอนให้แล้วเสร็จก่อนเปิดภาคเรียนโดยพิจารณาเนื้อหา ความเวลาจากแผนการสอนที่เตรียมไว้

2.5 การจัดทำเป็นบันทึกการสอน ผู้บริหารจะต้องสั่งการ ควบคุม กำกับดูแล ให้ครูจัดทำเป็นบันทึกการสอนประจำวันล่วงหน้า อย่างน้อย 1 สัปดาห์ เพื่อให้การสอนดำเนินไปด้วยดีและมีประสิทธิภาพ หรือในกรณีที่ครูไม่สามารถทำการสอนได้ อาจจัดให้ครูคนอื่นเข้าทำการสอนแทนได้ โดยอาศัยบันทึกการสอนเป็นแนว

2.6 การจัดครูเข้าสอน ผู้บริหารจะต้องจัดครูที่มีความรู้ความสามารถตรงกับวิชาที่สอน โดยเฉพาะครูสอนวิชาขึ้นควรเป็นผู้ที่มีความรู้ ความชำนาญในวิชาขึ้นที่สอนเป็นอย่างดี และครูควรมีความรู้เกี่ยวกับจิตวิทยาของนักเรียนระดับที่ตนสอนด้วย

2.7 การจัดนักเรียนเข้าชั้นเรียน ผู้บริหารอาจจัดนักเรียนเข้าโดยแบ่งเป็นกลุ่มตามระดับความรู้เดิม ซึ่งอาจทำได้โดยการทดสอบใหม่ หรือพิจารณาจากผลการเรียนเดิมหรืออาจจะจัดคละกันทั้งนักเรียนเก่งและอ่อนก็ได้

3. การดำเนินการตามแผน ผู้บริหารมีบทบาทและหน้าที่ในการดำเนินการตามแผนการสอนหรือคู่มือครู

3.1 ตรวจสอบการเตรียมการสอน บันทึกการสอนของครู

3.2 ควบคุมปฏิบัติการสอนของครูให้เป็นไปตามเวลาและเนื้อหาที่กำหนด

3.3 ควบคุม กำกับ ติดตาม นิเทศให้ครูดำเนินการเรียนการสอนให้เป็นไปตามแผนการสอนหรือคู่มือครู

3.4 จัดครูเข้าสอนแทนกรณีที่ครูประจำวิชารายใดไม่สามารถปฏิบัติการสอนได้

3.5 กวดขัน ดูแลให้ครูเอาใจใส่นักเรียนที่เรียนอ่อนเป็นพิเศษ และจัดกิจกรรมเพิ่มเติม สำหรับนักเรียนที่เรียนเก่ง

3.6 สนับสนุน จัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ อันจะส่งผลให้ครูจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมให้การเรียนการสอนสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

3.7 ควบคุม ติดตามให้ครูปฏิบัติงานให้เป็นไปตามแผนการ และปฏิบัติตามการปฏิบัติตามที่วางไว้

4. การประเมินผล การประเมินผลงานวิชาการเป็นสิ่งที่ทำให้เราทราบว่า การดำเนินงานมีประสิทธิภาพเพียงใด เป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือไม่ การประเมินผลงานวิชาการ ผู้บริหารอาจทำได้ดังนี้

4.1 ประเมินผลการเรียนของนักเรียน โดย

4.1.1 จัดเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลทุกชนิดให้แก่ครู เพื่อให้ครูมีความสะดวกในการประเมินนักเรียน

4.1.2 จัดเอกสารประเมินผลการเรียนให้ครบถ้วน ดำเนินการให้ถูกต้องตามระเบียบและเป็นปัจจุบัน

4.1.3 ส่งเสริมให้ครูประเมินผลนักเรียนอย่างสม่ำเสมอเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนเป็นสำคัญ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.4 รับฟังปัญหาการประเมินผลการเรียนที่เกิดขึ้นแล้วให้คำแนะนำช่วยเหลือหรือให้การนิเทศต่อไป

4.1.5 จัดให้มีวัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน เพื่อสนับสนุนการปรับปรุงการเรียนการสอนของครู

4.1.6 แจ้งผลการเรียนให้ผู้ปกครองนักเรียนและนักเรียนทราบอย่างสม่ำเสมอ

4.1.7 เปรียบเทียบผลการประเมินผลการเรียนของนักเรียนในแต่ละปี เพื่อปรับปรุงการปฏิบัติงานให้ดีขึ้น

4.2 การประเมินผล โครงการวิชาการของ โรงเรียน ซึ่งมีแนวปฏิบัติดังนี้

4.2.1 วิเคราะห์และส่งเสริมการจัดทำโครงการวิชาการของ โรงเรียน

4.2.2 พิจารณาและประเมินความสำคัญของโครงการร่วมกับครู

4.2.3 ติดตามและช่วยเหลือการดำเนินการตามโครงการ

4.2.4 ให้ขวัญและกำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติงานของโครงการ

4.2.5 เป็นผู้ประเมินหรือแต่งตั้งคณะทำงานประเมินผลโครงการ

4.2.6 เป็นผู้ตรวจสอบและตัดสินใจในการปรับปรุงการปฏิบัติ

หรือจัดทำโครงการต่อเนื่อง

4.3 การประเมินผลการปฏิบัติงานของครู ซึ่งมีแนวปฏิบัติดังนี้

4.3.1 สังเกตพฤติกรรมการสอนของครู

4.3.2 ตรวจสอบการสอนตามบันทึกการสอน แผนการสอน

4.3.3 ตรวจสอบบันทึกการสอน

4.3.4 ตรวจสอบผลการปฏิบัติงานของครู โดยดูความก้าวหน้าของ

นักเรียน ตรวจสอบจากผลงานของนักเรียน

4.3.5 รับฟังข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของครูจากนักเรียนและผู้ปกครองนักเรียน

4.3.6 สรุปผลการประเมินการทำงาน โครงการวิชาการที่ครูแต่ละ

คนได้รับมอบหมาย

อนึ่งในการดำเนินงานด้านวิชาการนั้นผู้บริหาร ควรจะใช้เวลาส่วนใหญ่เกี่ยวกับการวางแผนโครงการเรียนการสอน การตรวจเยี่ยมห้องเรียน การสาธิตการสอนการให้คำแนะนำปรึกษาหารือแก่ครูและนักเรียน การควบคุมดูแลความประพฤติและระเบียบวินัยของเด็ก การให้ครูได้มีโอกาสเข้าพบปรึกษาหารือได้เสมอ มีการวิเคราะห์ปัญหาต่าง ๆ ของโรงเรียน การนิเทศงาน และการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม เป็นต้น

จึงสรุปได้ว่างานวิชาการเป็นงานหลักของการบริหารงานโรงเรียน ผู้บริหาร ต้องมีความรู้ในงานด้านวิชาการ ให้ความสำคัญในด้านวิชาการมากกว่างานในด้านอื่น ๆ จะต้องพยายามปรับปรุงการเรียนการสอนให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ ควบคุมดูแลการปฏิบัติงานของครูให้เป็นไปตามหลักสูตร โครงการสอน ส่งเสริมให้มีการนิเทศการสอน การจัดกิจกรรมพิเศษการประเมินผลการเรียนการสอน ตลอดจนการเพิ่มพูนความรู้ ความก้าวหน้าในวิชาชีพครูในด้านต่าง ๆ

สมัคร หนูไฟโรจน์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "งานบริหารการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภาคใต้" โดยศึกษากับกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม คือผู้บริหาร นักวิชาการ และประชาชน ผลการวิจัยเฉพาะที่เกี่ยวกับงานด้านวิชาการนั้น พบว่า ผู้บริหารและประชาชน เห็นว่า โรงเรียนปฏิบัติตามด้านอยู่ในเกณฑ์ดี แต่นักวิชาการซึ่งได้แก่ ครูและศึกษานิเทศก์เห็นว่าโรงเรียนปฏิบัติน้อย และเขาต้องการให้โรงเรียนปฏิบัติตามขั้นนั้นเมื่ออยู่ 4 เรื่อง คือ หลักสูตรไม่ได้ส่งเสริมความรู้ในด้านอาชีพแก่ผู้เรียน อีกทั้งไม่สอดคล้องในการที่จะนำความรู้ไปปรับปรุงการอาชีพ เพื่อเพิ่มพูนรายได้แต่อย่างใด การจัดทำโครงการสอน โรงเรียนไม่ค่อยมีการจัดทำ วิธีการสอนของครูยังเหมือนเดิม ยังขาดอุปกรณ์การสอน และกลวิธีการสอนที่ดีกว่า และครูประจำการขาดการฝึกอบรมทางวิชาการสมัยใหม่ ฉะนั้นการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงแนวการสอนจึงมีน้อยที่สุด^{๖๐}

คง โพธิ์พินิต ได้ทำการวิจัยเรื่องงานบริหารการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือพบว่า มีปัญหาทางด้านบริหารวิชาการโรงเรียนยังใช้วิธีสอนแบบเก่า ๆ ยึดหนังสือเรียนเป็นคู่มือ เป็นหลักสูตร และเป็นอุปกรณ์ไปในตัววิธีอธิบายให้อ่านตาม จดตาม ยังใช้กันอยู่มากการเตรียมงานก่อนเปิดเรียนไม่ค่อยได้ทำการอย่างจริงจัง การทำข้อทดสอบร่วมทางอำเภอยังทำกันอยู่ ผู้ปกครองต้องการให้เรียนเก่งวิชา เพื่อเรียนในชั้นสูงต่อไปมากกว่าอย่างอื่นได้รับความช่วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เหลือจากศึกษานิเทศก์น้อยมาก ปัญหาการสอนอุปกรณ์การสอน อัตราครูไม่พอกับจำนวนนักเรียน ครูใช้เวลาราชการไปศึกษาต่อภาคค่ำ ซึ่งต้องออกเดินทางก่อนเวลาเลิกเรียน และครูถูกยืมตัวไปช่วยราชการ³⁷

ดาวเรือง รัตนิม ได้วิจัยเรื่องงานบริหารการศึกษา โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พบว่า โรงเรียนได้ปฏิบัติงานด้านวิชาการมากครูใหญ่และครูหัวหน้าหมวดวิชาเอาใจใส่ต่องานวิชาการเป็นอย่างดี โดยการแนะนำให้ครูเข้าใจหลักสูตรและวิธีสอนที่ถูกต้อง มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงแนวการสอน จัดทำโครงการสอนรายวิชา จัดให้มีอุปกรณ์การสอนให้มาก เพื่อประโยชน์การเรียนการสอนนักเรียน จัดครูให้สอนตามความเหมาะสมกับความรู้ ความสามารถและความถนัด ในการประชุมเปิดโอกาสให้ครูแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอน ให้ครูมีเสรีภาพในการจัดทำข้อสอบเพื่อวัดผลการศึกษา อย่างไรก็ตามยังมีปัญหาบางประการเกี่ยวกับงานวิชาการของโรงเรียน คือ การจัดการศึกษาของโรงเรียน ไม่ช่วยให้เด็กนำความรู้ที่ได้รับจากโรงเรียนไปช่วยเพิ่มพูนรายได้ หรือปรับปรุงอาชีพของผู้ปกครองหรือปรับปรุงสภาพของท้องถิ่นได้เท่าที่ควร ครูมีวุฒิทางวิชาชีพต่ำ คือ ต่ำกว่าปริญญาตรีเป็นส่วนใหญ่ ครูไม่ค่อยได้รับการอบรมทางวิชาการ ไม่ค่อยได้รับความช่วยเหลือทางด้านการศึกษาจากหน่วยศึกษานิเทศก์และไม่ค่อยมีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรภายในโรงเรียน³⁸

Clary ได้ทำการวิจัยบทบาทของครูใหญ่ในการปรับปรุงหลักสูตรในโรงเรียนประถมศึกษา มลรัฐอินเดียนา โดยใช้แบบสอบถามครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษา และใช้วิธีสัมภาษณ์พร้อมกับศึกษาเบื้องหลังของครูใหญ่ โดยดูที่ผลงานเช่น บทความ หนังสือ ผลการวิจัยพบว่าครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษา มีความรับผิดชอบในการปรับปรุงหลักสูตร ครูใหญ่พยายามจัดกิจกรรมและตารางเรียนให้ยืดหยุ่นได้ ครูใหญ่มีความสำคัญในการอภิปรายผลร่วมกับผู้ปกครองและครู ตลอดจนรายงานการเรียนของนักเรียนให้ผู้ปกครองทราบ ครูใหญ่ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างคณะครูและรับผิดชอบต่อการศึกษาดังนั้นจะเห็นได้ว่างานของครูใหญ่ จะต้องใช้เวลาในการทำกิจกรรมต่าง ๆ นั้นอย่างมาก³⁹

จากผลงานวิจัยและทรรศนะต่าง ๆ จะเห็นได้ว่า งานวิชาการเป็นงานที่มีความสำคัญ และถือว่าเป็นหัวใจของสถานศึกษาเพราะงานอีก 4 ด้านนั้น ล้วนแต่เป็นงานที่ส่งเสริมงานวิชาการทั้งสิ้น เพราะงานทุกชนิดต่างก็มุ่งที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความรู้ ความสามารถ จริยธรรม คุณธรรม อันจะก่อให้เกิดประสิทธิผล และประสิทธิภาพ ตามจุดมุ่งหมายของการศึกษา ตลอดจนนโยบายของโรงเรียน ซึ่งขอบข่ายของงานวิชาการ ประกอบด้วย การกำหนดนโยบาย เป้าหมาย จัดตารางสอน จัดห้องสมุด วัสดุและประเมินผล พัฒนาการเรียนการสอน โดยส่งเสริมให้ครูใช้สื่อประกอบการสอนจัดทำคู่มือครู นิเทศ การสอน และใช้ทรัพยากรของชุมชนให้เกิดประโยชน์ในทางวิชาการ ซึ่งจากขอบข่ายดังกล่าวผู้บริหารจะต้องใช้เวลาในการทำกิจกรรมนั้น ๆ อย่างมากและเหมาะสม เพื่อให้งาน เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

งานบุคคล

เป็นที่ยอมรับกันว่า บุคคล เป็นปัจจัยสำคัญอีกอย่างหนึ่งที่จะทำให้งานของ สถานศึกษาดำเนินไปได้ ส่วนจะประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับประสิทธิ ภาพในการทำงานของบุคลากรนั้น แต่อย่างไรก็ตามคุณภาพของบุคลากรมีใช้อยู่ที่ตัวของบุ คคลากรเท่านั้น แต่ยังขึ้นอยู่กับการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษานั้น ๆ ด้วย เพราะ การบริหารงานบุคคลเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนกำลังคน การสรรหาและคัดเลือก ให้ได้บุคลากรที่เหมาะสม การพัฒนาบุคลากร การให้บุคลากรได้รับการชดเชย และการ ตอบแทนที่เหมาะสม การประเมินค่าการสร้างแรงจูงใจ และอื่น ๆ เพื่อให้การปฏิบัติงาน เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยพยายามทำให้บุคคลเหล่านั้นได้เห็นว่างานของเขามีทางที่ จะทำให้เขามีความเจริญก้าวหน้า ตามจุดมุ่งหมายที่ต้องการได้ โดยให้เกิดความกลมกลืน และสัมพันธ์กันอย่างพอเหมาะ ทั้งความต้องการของสถาบันหรือองค์การด้วย ตลอดจนการ ให้บริการแก่นักเรียนนักศึกษาในด้านต่าง ๆ เพื่อช่วยให้นักเรียนนักศึกษาแต่ละคนได้รับ ความรู้ และประสบการณ์จากโรงเรียนมากที่สุด โดยสอดคล้องกับหลักสูตรและความต้อง การของสังคม

งานบุคลากรเป็นงานที่มีความสำคัญสูงรองจากการบริหารงานวิชาการ นักการ ศึกษาและนักบริหารมีความเชื่อว่า งานและคน สำคัญเท่ากัน ดังนั้น หากจะพัฒนางานจำเป็น ต้องพัฒนาคนเสียก่อน เนื่องจากคนเป็นผู้ทำงาน ดังนั้นคนจึงเป็นปัจจัยและทรัพยากรทาง เศรษฐกิจที่มีคุณค่า และมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ในองค์การหรือหน่วยงาน โดยทั่วไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การบริหารงานบุคลากร จึงเป็นการวางแผนงาน การกำหนดแผนงาน การเลือกสรร การฝึกอบรม การกำหนดค่าตอบแทน การจัดอัตรากำลัง การเสริมสร้างแรงจูงใจ การเสริมสมรรถนะทางการสอน การประเมินผลการปฏิบัติงาน และการให้พ้นจากหน้าที่

โรงเรียนเอกชนสามารถที่จะคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณภาพได้เอง จึงเป็นการได้เปรียบที่จะกำหนดทิศทางของการทำงานของบุคลากรได้ และยังสามารถดำเนินนโยบายการจัดการศึกษาในโรงเรียนของตนเองด้วย จึงมีโอกาสและความก้าวหน้าสูงกว่าโรงเรียนในภาครัฐบาล

Gulick ได้ให้ความหมายของการบริหารบุคลากรไว้ว่า เป็นการแสวงหาบุคคลมาทำงาน พัฒนาบุคคลให้มีประสิทธิภาพ เพื่อให้การดำเนินงานในหน่วยงานเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้⁴⁰

บทบาทและหน้าที่ของผู้บริหารในการบริหารงานบุคลากร

1. กำหนดนโยบายด้านบุคลากรให้ชัดเจน และแจ้งให้ทราบโดยทั่วถึงกัน
2. จัดทำคู่มือในการปฏิบัติงาน เพื่อเป็นการแนะแนวทางครูในหน้าที่จรรยาบรรณ และวินัยของครู หลักการสอน หลักการแนะแนว และวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษา
3. จัดปฐมนิเทศ และแนะนำบุคลากรต่อคณะครูและนักเรียนในโรงเรียนแนะนำแก่คณะกรรมการโรงเรียนในโอกาสต่าง ๆ
4. กำหนดหน้าที่ของครูแต่ละคนให้ชัดเจน เป็นงานปฏิบัติการสอนและงานสนับสนุนการสอน โดยกระจายงานให้ครูแต่ละคนใช้ความสามารถให้เต็มที่เพื่อสร้างความภาคภูมิใจให้กับตนเอง
5. สร้างบรรยากาศที่ดีในการทำงาน ด้วยบุคลิกภาพของผู้บริการและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ
6. พัฒนาบุคลากรโดยพัฒนาบุคคลก่อนปฏิบัติงาน และพัฒนาบุคคลระหว่างปฏิบัติงาน เช่น การเตรียมตัวก่อนเข้าปฏิบัติงานเป็นครูแนะแนว ครูปกครอง ครูบรรณารักษ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ครูควบคุมห้องปฏิบัติการทางภาษา ครูโสตทัศนูปกรณ์ ส่งผู้บริหารเข้ารับการอบรมเป็นผู้พัฒนาองค์การหรืออบรมให้จัดการนิเทศภายใน การฝึกงานเป็นผู้ช่วย เป็นต้น

7. ส่งเสริมการดำเนินการด้านสวัสดิการในส่วนต่าง ๆ เช่น การประชาสัมพันธ์แนะนำการใช้สิทธิต่าง ๆ และรับรองตามสิทธิ ในส่วนที่เกี่ยวกับกองทุนสงเคราะห์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เปิดโอกาสให้ครูเข้าร่วมสัมมนาต่าง ๆ ให้การตรวจสอบสภาพประจำปี อำนวยความสะดวกในการทำงานในด้านห้องทำการ แสงสว่าง ห้องสุขภัณฑ์ อุปกรณ์สำนักงาน ให้สวัสดิการเงินกู้ สวัสดิการพักผ่อนและท่องเที่ยว จัดเลี้ยงให้เป็นครั้งคราว

8. สร้างความรู้สึกเป็นทีมงาน เพื่อให้งานดำเนินเป็นหน่วยใหญ่ ซึ่งทุกคนมีส่วนร่วมทำงานสำเร็จได้

9. การดำเนินการประเมินผลงานทุกประเภทเป็นระยะ ๆ ตามลักษณะของงาน

10. การดำเนินการดูแลควบคุมความประพฤติของครูให้อยู่ใน จรรยา มารยาท และวินัยของครู

11. การให้ออกไปจากงาน⁴¹

จากบทบาทและหน้าที่ของผู้บริหารในการบริหารงานบุคลากรที่ได้กล่าวมาข้างต้น ผู้บริหารอาจจะเป็นเพียงผู้กำหนดนโยบายและแผนงาน ให้ผู้บริหารระดับรองนำไปปฏิบัติต่อก็อาจทำได้ ซึ่งจะเป็นการกระจายอำนาจและความรับผิดชอบ เพื่อการตรวจสอบผลการปฏิบัติได้ชัดเจน และทำให้เป็นการแบ่งเบาภาระหน้าที่ของผู้บริหารลงไป อันเป็นการสอดคล้องกับหลักของการบริหารงานบุคลากรที่ว่า เป็นการแสวงหาบุคคลมาทำงาน พัฒนาบุคคลให้มีประสิทธิภาพ เพื่อให้การดำเนินงานในหน่วยงาน เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

กระบวนการบริหารงานบุคลากรในโรงเรียนเอกชน

การศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา ในเรื่องต่อไปนี้

1. จำนวนบุคลากรที่มีอยู่จริง สาขาวิชาที่ครูเรียนวิชาเฉพาะหรือวิชาเอกเป็นการวิเคราะห์งาน ตัวบุคลากร และจำนวนบุคลากรให้มีสัดส่วนเหมาะสม เป็นการศึกษาข้อมูลเบื้องต้น ตามความต้องการและกำลังงานของครูในโรงเรียน งานบุคลากรในโรงเรียนแบ่งเป็น

1.1 งานบริหาร ได้แก่ ครูใหญ่ และผู้ช่วยครูใหญ่

1.2 งานปฏิบัติงานสอน ได้แก่ งานธุรการ งานทะเบียนและวัดผล งานแนะแนว งานห้องสมุด งานโสตทัศนศึกษา และงานอื่น ๆ ซึ่งครูใหญ่เห็นว่า ควรมีการแนะแนวงานเป็นพิเศษเพิ่มเติม เช่น งานควบคุมโรงฝึกงาน งานสหกรณ์ งานป้องกันและแก้ไขความประพฤตินักเรียน งานกิจกรรมโครงการ เป็นต้น

2. คุณภาพของบุคลากรในด้านวิชาการ วิชาชีพ คุณสมบัติส่วนตัว และสมรรถภาพทางกาย

ในส่วนของการสรรหาคครูอาจารย์ด้านวิชาชีพเป็นงานที่ยากลำบาก เพราะทางเลือกของครูอาจารย์ด้านวิชาสามารถที่จะออกไปทำงานในภาคธุรกิจอุตสาหกรรมได้ ซึ่งตามความเป็นจริงแล้ว ในส่วนของธุรกิจอุตสาหกรรมให้ค่าตอบแทนที่สูงกว่าโรงเรียนเอกชนมากมาย ดังนั้น บุคลากรที่ทำการสอนในด้านวิชาชีพที่มีฝีมือจริง ๆ จึงหายาก มักจะได้ผู้ที่จบการศึกษาใหม่ ๆ ประสบการณ์ทางวิชาชีพมีน้อย แต่ เมธี บิลันธานนท์ ได้ให้หลักในการสรรหาคครูอาจารย์วิชาชีพและช่างเทคนิคไว้ 2 ประการ คือ

สรรหาคจากผู้ที่เคยมีประสบการณ์หรือทำงานในอาชีพนั้นมาก่อน และสรรหาคจากผู้ที่กำลังทำงานอยู่ในอาชีพนั้น ๆ โดยการชักชวนเข้ามาเป็นครูอาจารย์โดยจะต้องอบรมเพิ่มเติมด้านวิธีสอนจิตวิทยาการศึกษาควบคู่กันไปด้วย และจะต้องชี้แนะให้บุคคลนั้นเห็นถึงผลตอบแทนที่จะได้รับโดยตรงและทางอ้อม⁴²

บีช (Beach) กล่าวถึงกระบวนการเกี่ยวกับบุคลากร (Staffing Process) ว่าจะต้องประกอบด้วย การวางแผนกำลังคน (Man Power Planning) การหาแหล่งของผู้สมัคร (Developing sources applicants) เสียก่อน แล้วจึงจะดำเนินการออกไปเป็นกระบวนการที่ละเอียด การวางแผนกำลังคนเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญ ซึ่งมีจุดมุ่งหมายที่จะให้การจัดสรรอัตรากำลังแก่บุคลากรแก่หน่วยงาน หรือองค์การใดองค์การหนึ่ง เป็นไปอย่างถูกต้องและเหมาะสม การวางแผนกำลังคนนี้รวมไปถึงการวิเคราะห์ลักษณะงาน การวิเคราะห์อัตราตำแหน่งที่หน่วยงานมีอยู่ และตำแหน่งจะว่างลงโดยการปลดออก ลาออก ครบเกษียณอายุ โอนย้าย หรือด้วยเหตุอื่น ๆ การขยายขอบเขตของงานจะขึ้นอยู่กับงบประมาณที่ได้รับและพิจารณาอัตรากำลังที่มีอยู่ เพื่อจัดสรรเพิ่มเติมเข้ามา และเพื่อเป็นการเตรียมบรรจ้อัตรากำลังบุคลากรตามที่ต้องการต่อไป

งานบริหารบุคลากรที่ผู้บริหารการศึกษาพึงกระทำสรุปได้ 4 ประการ คือ

1. การสร้างและกำหนดนโยบายเกี่ยวกับบุคลากร
2. ให้ความมั่นคงต่อผู้สอนและให้บริการนักเรียน
3. สร้างความพอใจและพยายามทำให้บุคลากรทำงานด้วยความเต็มใจ
4. ประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรที่มอบหมายให้รับผิดชอบ⁴³

โดยพื้นฐานแล้วมนุษย์มีความต้องการไม่เหมือนกัน ตามทฤษฎีความต้องการของ Maslow ซึ่งแบ่งไว้ 5 ระดับด้วยกันคือ ทางกาย ทางความมั่นคงปลอดภัย ทางด้านสังคม ความมีชื่อเสียง และความสำเร็จในชีวิต

ดังนั้นผู้บริหารจึงจำเป็นต้องใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์ส่งเสริมให้บุคลากรเกิดความพอใจ อยากรทำงานและยอมรับในความสามารถของผู้ใต้บังคับบัญชา และส่งเสริมให้ประสบความสำเร็จในงานที่ทำ โดยอาจจะยึดหลักการบริหารงานบุคคล ที่ Kingsbury ได้แบ่งระบบการบริหารงานได้ 2 ระบบ

1. ระบบคุณธรรม (Merit System) เป็นระบบที่ช่วยให้เกิดประสิทธิภาพในการบริหารงานบุคคลมากที่สุด มีแนวคิดที่ยึดเป็นหลักสำคัญคือ

1.1 หลักความเสมอภาค (Equality of Opportunity) ให้ทุกคนมีโอกาสเท่าเทียมกัน ทั้งในการคัดเลือก การปฏิบัติงาน การให้มีความดีความชอบ และการให้สวัสดิการต่าง ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 หลักความสามารถ (The Rule of Competency) บุคคลที่มีความสามารถดีกว่าย่อมมีสิทธิ์ก่อนผู้ที่มีความสามารถน้อยกว่า ให้นำเน้นความชอบกับผู้ที่มีความสามารถ

1.3 หลักความมั่นคง (Security of Tenure) ให้นุ้บุคคลมั่นใจในอาชีพจนถึงเวลาอันสมควร มีกฎหมายคุ้มครอง มีสวัสดิการ เมื่้อออกจากราชการก็มีบำเน็จบำนาญให้

1.4 หลักความมั่นคงทางการเมือง (Political Neutrality) ไม่ถูกแทรกแซงโดยนักการเมือง ไม่อยู่ใต้อิทธิพลของนักการเมือง และต้องปฏิบัติตามนโยบายรัฐบาล

2. ระบบอุปถัมภ์ (Patronage System) เป็นระบบที่มีลักษณะเกือบจะตรงกันข้ามกับระบบคุณธรรม ระบบอุปถัมภ์รวมถึงระบบชู้เลี้ยง (Spoil System) ระบบเล่นพวก (Nepotism) และระบบชอบพอเป็นพิเศษ (Favoritism) ด้วย⁴⁴

ปริดา เชื้อตระกูล วิจัยเกี่ยวกับงานบริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดเทศบาลในภาคกลาง โดยทดสอบผู้บริหาร นักวิชาการและผู้ปกครองนักเรียนพบว่างานบริหารบุคคลผู้บริหารเห็นว่าตนเองมีบทบาทในการบริหารบุคลากรน้อย แต่เกี่ยวกับความเหมาะสมในการปฏิบัติงานด้านนี้ของโรงเรียน ผู้บริหารเห็นว่าดีมาก แต่นักวิชาการและประชาชนเห็นว่าดีปานกลาง⁴⁵

สมบัติ จันทภูมิ ได้วิเคราะห์งานบริหารบุคลากรของครูใหญ่โรงเรียนมัธยมศึกษาเมื่อ พ.ศ. 2513 ปรากฏว่าครูใหญ่จัดทำกิจกรรมเกี่ยวกับการมอบหมายงานและการเอาใจใส่การทำงานของครูอยู่ในเกณฑ์ระดับสูง ส่วนการบำรุงรักษาบุคลากร การพัฒนาบุคลากร การโอนย้าย และเลื่อนตำแหน่ง และรักษาเกณฑ์การทำงานอยู่ในเกณฑ์ระดับกลาง งานของครูใหญ่ที่จัดได้ว่าอยู่ในเกณฑ์ระดับต่ำ คือ การประเมินผล⁴⁶

สนอง สุวรรณวงศ์ ได้ศึกษาบทบาท และความต้องการของชุมชนเกี่ยวกับการบริหารการศึกษาเกี่ยวกับการบริหารการศึกษาประชาบาล จังหวัดสงขลา เกี่ยวกับการบริหารงานบุคลากรพบว่า โรงเรียนประชาบาลมีบุคลากรไม่พอกับชั้นเรียน ครูไม่สมดุลงัยกับนักเรียน ครูถูกให้ไปช่วยราชการ ทำงานธุรการเสียเป็นจำนวนมากทำให้อัตราการขาดครูเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ผู้บริหารไม่ค่อยเอาใจใส่ในการปฏิบัติงานของโรงเรียนเท่าที่ควร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขาดการออกตรวจเยี่ยมโรงเรียน และเยี่ยมเยียนครู ครูขาดขวัญในการทำงาน เพราะโรงเรียนไม่มีบทบาท และไม่มีอำนาจการตัดสินใจในด้านกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการคัดเลือกบรรจุแต่งตั้ง โอนย้าย ให้คุณให้โทษแก่บุคลากรและครูในโรงเรียน การพิจารณาความดีความชอบยังขาดหลักเกณฑ์ และความยุติธรรม ผู้บริหารและครูใหญ่ได้รับการฝึกอบรมทักษะในการบริหารการศึกษาน้อย อีกทั้งยังปรากฏว่ายังไม่มีการเตรียมผู้บริหาร หรือครูใหญ่ก่อนที่จะเข้ารับตำแหน่งการงานอีกด้วย จึงทำให้การปฏิบัติงานเกิดความผิดพลาด งานไม่ดำเนินไปตามนโยบายที่วางไว้⁴⁷

เฉลิม แซ่ม้อย ได้ศึกษางานบริหารการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา ในภาคใต้ สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในด้านการบริการกิจการนักเรียน พบว่า โรงเรียนได้ปฏิบัติงานด้านนี้อยู่ในระดับน้อย โดยเฉพาะในด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร โรงเรียนส่วนใหญ่ยังขาดการวางแผนที่จะปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ⁴⁸ ส่วนสมิคร หนูไพโรจน์ พบว่า การบริหารด้านกิจการนักเรียนของโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาคใต้กลุ่มผู้บริหารและกลุ่มนักวิชาการมีความเห็นคล้ายคลึงกันว่า โรงเรียนได้ปฏิบัติงานด้านนี้อยู่ในระดับมาก⁴⁹

สมบัติ จันทภูมิ ได้ทำการวิจัยเรื่องเกี่ยวกับการบริหารกิจการนักเรียนของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาทั่วประเทศ ผลการวิจัยพบว่าครูใหญ่ทำหน้าที่เกี่ยวกับงานกิจกรรมเสริมหลักสูตร การจัดบริการแนะแนว การจัดสวัสดิการต่าง ๆ อยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง ส่วนการส่งเสริมความประพฤติ และการรักษาความมีระเบียบวินัยอยู่ในเกณฑ์สูง⁵⁰

ดาวเรือง รัตนิน ได้ศึกษางานบริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาพบว่า โรงเรียนปฏิบัติด้านนี้อยู่ในระดับปานกลางและได้ผลดี งานที่ทางโรงเรียนปฏิบัติได้ผลดี เช่น เรื่องระเบียบวินัยการปกครองนักเรียน การตรวจสอบสุขภาพอย่างสม่ำเสมอ การให้ความช่วยเหลือ นักเรียนในการจัดชุมนุมต่าง ๆ ช่วยเหลือนักเรียนขาดแคลน การบำเพ็ญประโยชน์ต่อชุมชนไม่มากนัก⁵¹

การบริหารงานบุคคล จึงเป็นงานที่มีความสำคัญยิ่งที่จะทำให้สถานศึกษาประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวได้ เพราะการบริหารงานบุคคลมีลักษณะของงานเป็นการให้บุคลากรปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายจากผู้บริหาร ให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลเต็มตามกำลังความสามารถ โดยเกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติด้วย ซึ่งมีขอบข่ายของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

งานดังต่อไปนี้ คือ การวางแผนนโยบายออกกฎระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ กำหนดตำแหน่ง วางแผนกำลังคน กำหนดเงินเดือน สรรหา คัดเลือก และบรรจุแต่งตั้ง รวมทั้งการปรับเปลี่ยนโยกย้ายจัดทำประวัติ พัฒนาคณากร ประเมินผลการปฏิบัติงาน พิจารณาความดีความชอบ ตลอดจนการให้บริการแก่นักเรียน นักศึกษาในด้านต่าง ๆ เพื่อช่วยให้นักเรียนนักศึกษาแต่ละคนได้รับความรู้และประสบการณ์จากโรงเรียนให้มากที่สุด

งานอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก

งานอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก เป็นงานที่สำคัญอย่างหนึ่งของโรงเรียน เพราะเป็นงานที่ให้บริการแก่ทางด้านอื่น ๆ ให้ดำเนินไปได้ตามเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งมีขอบเขตของงานต่าง ๆ ได้แก่ งานสารบรรณ การเงิน วัสดุ ครุภัณฑ์ อาคารสถานที่ ที่ดิน นอกจากนั้นสภาพการเปลี่ยนแปลงในสถานศึกษา มักจะเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา ดังนั้นผู้บริหารจึงมีภาระหน้าที่ต้องบริการงานให้เอื้ออำนวยต่อการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลง ในอันที่จะก่อให้เกิดความก้าวหน้าต่อกระบวนการเรียนการสอน

งานบริหารธุรการ การเงิน และการบริการ

งานบริหารธุรการ การเงิน และการบริการนี้ ถึงแม้จะไม่ได้เป็นหัวใจของการดำเนินงานของโรงเรียน แต่ในทางปฏิบัติมักจะมีผลสำคัญมาก งานธุรการและการเงิน เป็นงานที่บริการให้ความสะดวกในการที่จะดำเนินการงานสถาบันแห่งนั้นให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ ผู้บริหารโรงเรียนส่วนมากใช้เวลาด้วยการปฏิบัติงานด้านธุรการมากกว่าการบริหารงานด้านวิชาและด้านอื่น ๆ ทั้งที่วัตถุประสงค์ของโรงเรียน คือ การให้การศึกษาหรืองานด้านวิชาการนั่นเอง อย่างไรก็ตามแม้ว่างานธุรการจะไม่ได้เป็นหัวใจในการดำเนินงานในโรงเรียนแต่ในทางปฏิบัติจะมีความสำคัญยิ่ง ในแง่ที่เป็นหน่วยให้บริการแก่ฝ่ายการสอนและฝ่ายบริการนักเรียน ยิ่งกว่านั้นความผิดพลาดอันเกิดขึ้นแล้วและอาจจะเกิดขึ้น ในการดำเนินงานนี้ยังประจักษ์ชัดยิ่งกว่าด้านการสอนและการบริการนักเรียนเป็นอันมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นิพนธ์ กินาวงศ์ ได้แบ่งงานบริหารธุรการโรงเรียนออกเป็น 7 ประการ คือ

1. งานธุรการทั่วไป ได้แก่ งานที่เกี่ยวกับทะเบียน สถิติ การเก็บหลักฐานต่าง ๆ ของโรงเรียน
2. งานสารบรรณ ได้แก่ งานที่เกี่ยวกับหนังสือโต้ตอบ
3. งานเกี่ยวกับการเงิน ได้แก่ การรับและการเบิกจ่ายเงิน การทำบัญชีรายรับ รายจ่าย การจัดซื้อ ตลอดจนการควบคุมและการตรวจสอบเกี่ยวกับการเงินของโรงเรียน
4. งานเกี่ยวกับงบประมาณ หมายถึง งานวางแผนจัดทำงบประมาณประจำปี และตรวจสอบการใช้จ่ายเงินให้เป็นไปตามงบประมาณ
5. งานพัสดุครุภัณฑ์ คือ การจัดซื้อ จัดหา และลงทะเบียนพัสดุครุภัณฑ์ของโรงเรียน การจัดทำพัสดุครุภัณฑ์ของโรงเรียนต้องเป็นไปตามระเบียบของทางราชการ
6. งานอาคารสถานที่ คือ การดูแลรักษาอาคารสถานที่ของโรงเรียน
7. งานด้านบริการอื่น ๆ เช่น การรักษาทรัพย์สินของโรงเรียน การตั้งเวรยามการบริการนักเรียนในด้านต่าง ๆ เช่น ความปลอดภัย บริการอาหาร บริการสุขภาพ⁵² พันธ์ ทัศนาคินทร์ แบ่งงานธุรการออกเป็นส่วนใหญ่ ๆ ดังนี้
 1. งานเกี่ยวกับสารบรรณ คือ การติดต่อทางจดหมายหรือเครื่องมืออื่น ๆ ตลอดจนการเก็บหลักฐานการติดต่อ และการจัดการติดต่อเหล่านั้นด้วย
 2. งานเกี่ยวกับการเงิน ได้แก่ การรับและการเบิกจ่ายเงิน การจัดทำบัญชีรายรับ รายจ่าย ตลอดจนการควบคุมและการตรวจสอบเกี่ยวกับการเงิน การบัญชีของโรงเรียน
 3. งานเกี่ยวกับการจัดทำงบประมาณประจำปี
 4. งานเกี่ยวกับการจัดซื้อและควบคุมพัสดุครุภัณฑ์
 5. งานเกี่ยวกับทะเบียนนักเรียน ตลอดจนการออกใบรับรองต่าง ๆ แก่ นักเรียนงานเกี่ยวกับการจัดทำและรายงานกิจการต่าง ๆ แก่ผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไป
 6. งานเกี่ยวกับการดูแลรักษาอาคารสถานที่ ตลอดจนการซ่อมแซมอาคารสถานที่และครุภัณฑ์ของโรงเรียนให้อยู่ในสภาพเรียบร้อยอยู่เสมอ
 7. งานเกี่ยวกับประชาสัมพันธ์ เช่น การติดต่อกับประชาชนในนามของโรงเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8. งานเกี่ยวกับการจัดการรักษาความปลอดภัยให้แก่นักเรียนในขณะที่อยู่ในโรงเรียน

9. การควบคุมตัวบุคคลที่ไม่ได้เกี่ยวกับการสอน เช่น คนงานภารโรง⁵³

กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดงานธุรการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาไว้ 6 ประการ คือ (กรมสามัญศึกษา 2524 : 14-15)

1. การดำเนินงานสารบรรณโรงเรียนให้เป็นไปโดยความเรียบร้อย
2. ควบคุมการดำเนินการทั่วไปของโรงเรียนให้เป็นไปตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ
3. จัดทำควบคุม ดูแลงานเอกสารและหลักฐานต่าง ๆ เช่น สมุดหมายเหตุรายวัน ทะเบียนครู ทะเบียนนักเรียน บัญชีรายชื่อ สถิติต่างๆ ให้เรียบร้อยอยู่เสมอ
4. ควบคุมดูแลให้การปฏิบัติเกี่ยวกับการเงิน พัสดุ ครุภัณฑ์ ของโรงเรียน ให้ดำเนินไปอย่างถูกต้องตามระเบียบของทางราชการ
5. ดูแลรักษาปรับปรุงอาคารสถานที่และอุปกรณ์ประจำโรงเรียนให้อยู่ในสภาพเรียบร้อย
6. สร้างความสัมพันธ์และประสานงานที่ดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชนและหน่วยงานต่าง ๆ⁵⁴

เกียรติศักดิ์ นาคประสิทธิ์ พบว่าสมรรถภาพการบริหารงานธุรการ การเงิน และการบริหารขององค์การบริหารส่วนจังหวัด กรมสามัญศึกษาและเทศบาล ในเขตการศึกษา 6 มีความสนใจ เพื่อสะดวกในการบริหารงานให้เป็นไปตามจุดหมายของการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากงานธุรการ การเงินและการบริการทั้งสามสังกัด เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบการบริหารงานด้านนี้เหมือน ๆ กัน ทั้งอยู่ในเขตการศึกษาเดียวกัน และใช้ระบบการบริหารงานสารบรรณของสำนักนายกรัฐมนตรี 2506 เป็นบรรทัดฐาน⁵⁵

ขณะเดียวกันบางที่ก็ต้องทำหน้าที่ในการพัฒนาสังคมในด้านต่าง ๆ ด้วย ดังนั้นผู้บริหารจึงต้องมีวิธีการสร้างความสัมพันธ์กับสังคมอย่างแนบแน่นและแนบเนียน ในอันที่จะสร้างความเข้าใจระหว่างสถานศึกษากับชุมชน โดยใช้วิธีการต่าง ๆ เป็นเครื่องมือที่สื่อความสัมพันธ์ เช่น การตั้งสมาคมผู้ปกครองและครู สมาคมศิษย์เก่า การใช้อาคารสถานที่ของสถานศึกษาจัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน และการใช้แหล่งวิชาการในชุมชนให้เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน

งานบริหารด้านความสัมพันธ์กับชุมชน

โรงเรียนเป็นส่วนหนึ่งของสังคม เพราะโรงเรียนเป็นสถาบันซึ่งเกิดขึ้นตามความต้องการและความจำเป็นของสังคม การที่จะจัดโรงเรียนให้เป็นองค์การหนึ่งของสังคมได้นั้นต้องอาศัยความร่วมมือของบุคคลหลายกลุ่ม เพื่อสร้างสรรค์จริยธรรมารยทา (Ethics) อันก่อให้เกิดคุณธรรมความรับผิดชอบ ความมีจิตสำนึกในบทบาทและหน้าที่ ความตั้งใจและมีสิ่งจจะที่จะดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ร่วมกัน

งานบริหารด้านความสัมพันธ์กับชุมชนมักจะได้รับความเอาใจใส่เล็กน้อยจากผู้บริหารโรงเรียนเพราะระบบโรงเรียนของไทยขึ้นอยู่กับงบประมาณการศึกษาของรัฐบาล ไม่ได้ขึ้นอยู่กับงบประมาณที่ได้จากประชาชนโดยตรง ในที่สุดการบริหารโรงเรียนในแนวความคิดระบบเปิดยอมถือว่าโรงเรียนเป็นส่วนหนึ่งของสังคม และเป็นสมบัติของชุมชน โรงเรียนจึงจำเป็นต้องติดต่อสัมพันธ์กับชุมชนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ภิญญู สารธา ได้กล่าวไว้ว่า โรงเรียนเป็นหน่วยหนึ่งของสังคม โรงเรียนจึงคล้อยตามสังคม เมื่อสังคมเปลี่ยนไป โรงเรียนก็ควรที่จะเปลี่ยนแปลงไปด้วย ขณะเดียวกันโรงเรียนอาจต้องทำหน้าที่เป็นผู้นำสังคมอีกด้วย ในฐานะที่ต้องเตรียมสมาชิกของสังคม คือเยาวชนหรือแม้กระทั่งผู้ใหญ่ซึ่งเป็นสมาชิกที่สมบูรณ์แบบของสังคมอยู่แล้ว ให้เหมาะสมกับสภาพแห่งความเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอของสังคม^{๑๐}

ในการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนนั้น สุรัฐ ศิลปอนันต์ กล่าวไว้ว่า โรงเรียนมีโอกาที่จะสร้างความสัมพันธ์กับสังคมได้ 3 ทาง คือ ให้การศึกษาแก่เยาวชน การให้บริการทางการแพทย์ต่าง ๆ และการร่วมกิจกรรมระหว่างโรงเรียนกับชุมชน^{๑๑}

นิพนธ์ กินาวงค์ ได้กล่าวถึงการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนว่า อาจทำได้โดยการออกข่าวสารประชาสัมพันธ์โรงเรียนเป็นประจำ การจัดกิจกรรมในโรงเรียนที่ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วม การจัดโครงการเยี่ยมเยียนนักเรียนตามบ้าน การส่งเสริมการจัดตั้งสมาคมนักเรียนเก่า สมาคมครูกับผู้ปกครอง การเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมประเพณีของท้องถิ่น^{๑๒}

ในการเผยแพร่ข่าวหรือการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนนั้น บุคคลที่ทำหน้าที่นี้ คือ ครู นักเรียน และบุคลากรในโรงเรียนย่อมทำหน้าที่เป็นสื่อสำหรับแพร่ข่าวทั้งนี้จะโดยรู้สึกตัวหรือไม่ก็ตาม บุคคลเหล่านี้จึงควรจะได้รับข้อเท็จจริงของโรงเรียนพอสมควร โดยเฉพาะตัวครูซึ่งถือได้ว่าเป็นตัวแทนของโรงเรียนนั้น จะต้องปฏิบัติตัวให้เป็นที่เชื่อถือแก่บุคคลในสังคมนั้น ๆ ด้วย และตัวนักเรียนเองก็เป็นสื่ออันสำคัญอย่างหนึ่งของการประชาสัมพันธ์โรงเรียน เพราะนักเรียนมีจำนวนมาก ข่าวที่แพร่หลายออกไปจึงรวดเร็วและกระจายอย่างกว้างขวาง อีกประการหนึ่งผู้ปกครองนักเรียนมักจะเชื่อถืออยู่ไม่น้อยโรงเรียนจึงต้องพยายามให้นักเรียนได้รับข่าวอันถูกต้อง โดยการประชุมชี้แจงเรื่องราวต่าง ๆ ให้นักเรียนเข้าใจอยู่เสมอ

งานสำคัญที่เกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน จิตรชัยอรุณันท์ ได้กล่าวไว้ว่า อย่างน้อยควรมี 2 ด้าน คือ

1. การประชาสัมพันธ์โรงเรียน ได้แก่การออกข่าวสารต่าง ๆ การจัดนิทรรศการ การเยี่ยมเยียนนักเรียนตามบ้าน เป็นต้น

2. การก่อตั้งสมาคมผู้ปกครองและครู เป็นการช่วยให้ครูได้มีโอกาสศึกษาพัฒนาทางครอบครัวของนักเรียน และความต้องการของพ่อแม่เกี่ยวกับบุตรของตน^{๑๓}

ภิญโญ สาทร ได้กล่าวถึงวิธีสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับบ้าน ดังนี้

1. โรงเรียนควรเชิญผู้ปกครองมาในงานที่โรงเรียนจัดขึ้นในกรณีพิเศษ

2. โรงเรียนควรแจ้งให้ผู้ปกครองทราบว่ายินดีรับฟังความคิดเห็นของผู้ปกครอง

เสมอเพื่อปรับปรุงกิจการของโรงเรียนให้ดีขึ้น

3. โรงเรียนควรจัดส่งสมุดรายงานผลการศึกษาและความเจริญของงานให้ผู้ปกครองทราบเป็นระยะ พร้อมทั้งความคิดเห็น

4. โรงเรียนควรเข้าร่วมกิจกรรมของชุมชนตามสมควร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ตั้งสมาคมผู้ปกครองและครู
6. โรงเรียนควรจัดสอนวิชาการบางอย่างที่เห็นว่าจะเป็นประโยชน์แก่ผู้ปกครองเป็นพิเศษขึ้น ในเวลาที่ผู้ปกครองสามารถมาเรียนได้เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองได้ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม
7. ถ้าชุมชนนั้นผู้ปกครองยังอ่อนการศึกษาเป็นจำนวนมาก โรงเรียนอาจจัดให้มีการศึกษาผู้ใหญ่ เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ปกครอง ในท้องถิ่นมาเรียนได้โดยทั่วไป
8. เผยแพร่กิจการโรงเรียนให้ผู้ปกครองทราบตามโอกาสอันควร และควรจัดให้มีฝ่ายประชาสัมพันธ์โรงเรียนเพื่อรับหน้าที่ โดยเฉพาะ
9. โรงเรียนควรจัดการแข่งขันเกมกีฬาต่าง ๆ ขึ้นเป็นครั้งคราว ให้ครูกับผู้ปกครองมีโอกาสได้สนุกด้วยกันเพื่อเชื่อมความสัมพันธ์
10. ถ้าพอจะทำได้ควรหาโอกาสให้ครูไปเยี่ยมผู้ปกครองตามบ้าน ตามโอกาสอันควร⁶⁴

เฟื่องฟุ้ง เครือตราชู กล่าวไว้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างบ้านกับโรงเรียนนั้น นอกจากจะทำให้ผู้ปกครองเข้าใจถึงกิจการของโรงเรียนแล้ว ยังทำให้สนใจในการศึกษาของเด็กด้วยและทำให้มีความรู้สึกรับผิดชอบในการให้การศึกษาอบรมเด็กให้ดีที่สุด ผู้ปกครองและครูก็จะมีความคุ้นเคยและเข้าใจกัน ตลอดจนมีความเชื่อถือและไว้วางใจซึ่งกันและกัน⁶⁵

วิรัตน์ ศิริบุรณ ได้ศึกษาสมรรถภาพในการบริหารงานของครูใหญ่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 11 ในด้านความสัมพันธ์กับชุมชน พบว่า พฤติกรรมการบริหารของครูใหญ่ในด้านนี้อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง และค่อนข้างต่ำ การปฏิบัติที่อยู่ในขั้นดี คือ การเข้าร่วมพิธีทางศาสนาและประเพณีต่าง ๆ ในท้องถิ่นส่วนการปฏิบัติงานที่อยู่ในขั้นต่ำ คือ การเชิญผู้ปกครองไปชมกิจการของโรงเรียนในโอกาสอันควร การจัดตั้งสมาคมผู้ปกครองและครู การเชิญผู้ปกครองที่มีความชำนาญในอาชีพบางอย่าง ในท้องถิ่นมาเป็นวิทยากร การนำเอาทรัพยากรในท้องถิ่นมาใช้เป็นประโยชน์ทางการศึกษา การจัดโครงการสร้าง ความ

สัมพันธ์กับชุมชน ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว การประเมินผล การปฏิบัติงานด้านความ
สัมพันธ์กับชุมชน⁶⁶

สมัคร หนูไพโรจน์ ได้ศึกษางานบริหารการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภาคใต้ ในด้านความสัมพันธ์กับชุมชน พบว่า กลุ่มผู้บริหาร
และนักวิชาการ เห็นว่าความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนมีน้อย ครูกับผู้บริหาร
ไม่ค่อยมีโอกาสได้พบกัน โอกาสที่ผู้บริหารจะแสดงความคิดเห็นในกิจการของโรงเรียนยังมี
น้อย

กลุ่มประชาชนมีความเห็นว่า ผู้ปกครองและประชาชนให้ความร่วมมือแก่
โรงเรียนเป็นอย่างดี และมีโอกาสพบกับครูบ้างพอสมควร ส่วนการเข้าร่วมในการจัดการ
ศึกษาของโรงเรียนมีน้อย ด้านพัฒนาโรงเรียน อุทิศแรงงาน การบริจาคเงิน วัสดุสิ่งของ
ต่าง ๆ ประชาชนให้ความร่วมมือพอสมควร และการเชิญวิทยากรในท้องถิ่นไปให้ความรู้แก่
ประชาชนยังมีน้อย⁶⁷

ปรีดา เชื้อตระกูล ได้วิจัยเกี่ยวกับงานบริหารของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด
เทศบาลในภาคกลาง โดยทดสอบผู้บริหาร นักวิชาการ และผู้ปกครองนักเรียน รวมทั้ง
หมด 808 คน ผลการวิจัยพบว่า ข้อเสนอออกมาเกือบเป็นเอกฉันท์จากกลุ่มประชากรว่า
โรงเรียนปฏิบัติงานด้านธุรการและการเงินมากเหมาะสมเป็นอันดับหนึ่ง แต่ปฏิบัติงานด้าน
สัมพันธ์กับชุมชนน้อยที่สุด⁶⁸

การสร้างความสัมพันธ์ภายนอก อาจกล่าวได้ว่า เป็นการสร้างความเข้าใจ
อันดีระหว่างสถานศึกษากับชุมชน โดยวิธีการต่าง ๆ เป็นเครื่องมือที่สื่อความสัมพันธ์อันดี
ระหว่างผู้บริหารและครู ครูและศิษย์เก่า ตลอดจนการใช้อาคารสถานที่ของสถานศึกษาจัด
กิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน การใช้แหล่งวิชาการในชุมชนให้เป็นประโยชน์ต่อการ
เรียนการสอนตลอดจนติดต่อสื่อสารกับนักธุรกิจ อุตสาหกรรม ซึ่งเป็นภาระหนึ่งของผู้บริหาร
สถานศึกษาทางด้านอาชีพและเทคนิคศึกษา เพื่อที่จะได้ข้อมูลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทาง
ด้านธุรกิจและอุตสาหกรรม อันจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนพัฒนา
หลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม ดังนั้นผู้บริหารจะต้องใช้เวลาทั้งใน และ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นอกเวลาทำงาน เพื่อสร้างความสัมพันธ์ แต่ทั้งนี้ต้องเหมาะสมจึงจะเกิดประสิทธิภาพได้อย่างดี

สรุป

ในการบริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ให้เกิดผลสัมฤทธิ์ และมีประสิทธิภาพ จำเป็นผู้บริหารจะต้องเป็นผู้รู้จักงาน รับผิดชอบในหน้าที่และความรับผิดชอบที่ชัดเจน มีเจตคติที่ดีต่องานมีเทคนิคและวิธีการบริหารสามารถบริหารงานในโรงเรียน ให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐและความต้องการของสังคม ในงานการบริหารทั้ง 5 ด้าน อันได้แก่ งานการวางแผน งานวิชาการ งานบุคลากร งานอาคารสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก และงานการสร้างความสัมพันธ์ภายนอก งานเหล่านี้ล้วนมีความสำคัญที่ผู้บริหารจะต้องวางแผนจัดระบบและลำดับงาน มอบหมายงาน รวมทั้งติดตามประเมินผลเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ให้ได้ความเหมาะสม และสัมพันธ์กัน โดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด เป็นเครื่องมือช่วยในการบริหารงานตลอดจนมีทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ที่ดีอีกด้วย จึงจะทำให้ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาประสบความสำเร็จ

เชิงอรรถ

¹Herbert A. Simon, **Administrative Behavior**, 3 rd, ed., (New York : Free Press, 1976), p. 3.

²Pfiffner, J.M. and Presthus. **Administrative Behavior**, 3 rd.ed., (New York : Mcmillan Company, 1976), p. 3.

³พนัส ทัศนาคินทร์, **หลักการบริหารโรงเรียน**, (กรุงเทพมหานคร : สำนักงาน วัฒนาพานิช, 2524), หน้า 5.

⁴Chester W. Harris, **Encyclopedia of Education Research**, (New York : Mcmillan, 1960), P4.

⁵ภิญโญ สาธร, **หลักการบริหารการศึกษา**, (กรุงเทพมหานคร : วัฒนาพานิช, 2519), หน้า 6.

⁶โชคชัย ไกรนรา, "ทรรคและของครูต่อบทบาทการบริหารงานของผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดนครศรีธรรมราช," (ปริชญาานพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต ภัณฑวิฑยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก, 2525), หน้า 87.

⁷ภิญโญ สาธร, **หลักบริหารการศึกษา**, (กรุงเทพมหานคร : สำนักงานวัฒนา พานิช, 2516), หน้า 65.

⁸พนัส ทัศนาคินทร์, **เรื่องเดียวกัน**, หน้า 5.

⁹เมธี ปิลันธนานท์, การบริหารอาชีวศึกษาและเทคนิคศึกษา, (คณะครูศาสตร์
อุตสาหกรรม, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2531,
(เอกสารอัดสำเนา), หน้าคำนำ.

¹⁰สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, โครงการจัดทำเอกสารและคู่มือ
การดำเนินงานเกี่ยวกับ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์
ครุสภา, 2531), หน้า 8.

¹¹Chester W.Harris, op.cit., p.1555.

¹²จิรพจน์ สุณาถนวิชัยกุล, "สภาพการบริหารงานบุคคลในโรงเรียนเอกชนอาชีว
ศึกษาตามทัศนะของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา," (วิทยานิพนธ์การศึกษา
มหาบัณฑิต, ภาควิชาศึกษาศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ,
ประสานมิตร, 2533), หน้า 8.

¹³Carter V.Good, Dictionary of Education, 3 rd,ed.,
(New York : McGraw-Hill, 1973), p. 645.

¹⁴ธนู แสงศักดิ์, "แนวคิดในการจัดการศึกษาระดับปริญญา," รวมบทความ
อาชีวศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์วิทยาการ, 2517), หน้า 60-71.

¹⁵เมธี ปิลันธนานท์, การบริหารอาชีวศึกษาและเทคนิคศึกษา (กรุงเทพฯ
นคร : โอเดียนสโตร์, 2531), หน้า 64. (อัดสำเนา)

¹⁶สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, "ร่างแนวทางการดำเนินงานตาม
นโยบายการจัดการศึกษาเอกชน : ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ตามแผนการศึกษาแห่งชาติ
พุทธศักราช 2535," (เอกสารอัดสำเนา), หน้า 2.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

¹⁷ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, "ร่างแนวทางการดำเนินงานตามนโยบายการจัดการศึกษาเอกชน : ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ตามแผนการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2535," หน้า 3.

¹⁸ กองนโยบาย และแผน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, สถิติการศึกษาเอกชน ปีการศึกษา 2535, (ออตสำเนา).

¹⁹ วุฒิชัย มูลศิลป์ และลดาวัลย์ พวงนิล, พัฒนาการของการศึกษาเอกชน (กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2532), หน้า 145.

²⁰ พนม พงษ์ไพบูลย์, "ทัศนะบางประการเกี่ยวกับการศึกษาเอกชน," วารสารศึกษาแห่งชาติ ปีที่ 23, ฉบับที่ 6 (สิงหาคม-กันยายน 2532), หน้า 7.

²¹ สำนักงานการศึกษาแห่งชาติ, การติดตามผลการดำเนินงานตามแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520, (กรุงเทพมหานคร : รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์, 2532), หน้า 186-187.

²² วุฒิชัย มูลศิลป์ และลดาวัลย์ พวงนิล, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 154-161.

²³ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 6-7.

²⁴ เมธี บิลันธานนท์, เรื่องเดียวกัน, 173.

²⁵ คณะกรรมการการศึกษาเอกชน, สำนักงาน, พระราชบัญญัติ กฎหมายระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนเอกชนประเภทอาชีวศึกษา หลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ (กรุงเทพมหานคร : ศรีเมืองการพิมพ์, 2531), หน้า 100-101.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

²⁶ ชัยณรงค์ มณฑะเวียรวิเชียรฉาย, "มองการศึกษาอีกมุมมองหนึ่งของการศึกษา เอกชน," วารสารการศึกษาแห่งชาติ ปีที่ 23, ฉบับที่ 6 (สิงหาคม-กันยายน 2532), หน้า 5.

²⁷ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, เรื่องเดียวกัน, หน้า 8-12.

²⁸ George R. Terry, *Principles of Management* (7th ed ; Homewood, Ill : Richard D. Irwin, Inc., 1977), p. 211-224.

²⁹ Alec R. Machenzie, *Time Management* (Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice-Hall Inc., 1978), p. 92-95.

³⁰ จุมพล สวัสดิ์ติยากร, *หลักการบริหารและมนุษย์สัมพันธ์* (กรุงเทพมหานคร : สุวรรณภูมิการพิมพ์, 2520), หน้า 53.

³¹ สมพงษ์ เกษมสิน, *การบริหาร* (พิมพ์ครั้งที่ 7 ; กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2532), หน้า 85-91.

³² โกวิท ภัยสังข์, *องค์การและการบริหาร* (กรุงเทพมหานคร : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2526), หน้า 77.

³³ สมพงษ์ เกษมสิน, *สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว*, หน้า 93-97.

³⁴ สิทธิพร นิยมศรีสมศักดิ์, "การวางแผนงานของผู้บริหารโรงเรียนในทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนและครู สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดนครนายก," (วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527), หน้า ๒๒๓-๒๒๕.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

³⁵Lekh N. Belbase, "Problems of Planning and Implementing Vocational Education in a Developing Country : A Case of Nepal," *Dissertation Abstracts International*, Vol.34 (August 1982), p. 430-A.

³⁶สมักร หนูไฟโรจน์, "งานบริหารการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาคใต้," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518), หน้า 198.

³⁷คง โปธิบัณฑิต, "งานบริหารการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519), หน้า 168.

³⁸ดาวเรือง รัตน์, "งานบริหารการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2518), หน้า 83.

³⁹William M. Clary, "A study of the Role of the Principals in Coordinating Curriculum Improvement in Elementary School of Indiana," *Dissertation Abstracts* (March 1959), pp. 1241-A.

⁴⁰Gulick, Luther, อังโนเบรลเลง คำพรณ์, "ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูอาจารย์เกี่ยวกับกระบวนการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาภาคใต้," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530), หน้า 48.

⁴¹ คณะกรรมการการศึกษาเอกชน, สำนักงาน, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 26-27.

⁴² เมธี ปิณฑานนท์, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 195.

⁴³ Dale S. Beach, *Personnel : The Management of People at Work* (New York : Mcmillan Company, 1970), P 64.

⁴⁴ Kingsbury, Joseph B., อ้างในจรรยาตรี ไชยลักษณ์, "การศึกษาพฤติกรรมกรรมการบริหารของผู้บริหาร ตามทัศนะของครูโรงเรียนครูศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิตบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2533), หน้า 59.

⁴⁵ ปรีดา เชื้อตระกูล, "งานบริหารการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดเทศบาลในภาคกลาง," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518), หน้า 147.

⁴⁶ สมบัติ จันทภูมิ, "การวิเคราะห์งานบริหารบุคคลของครูใหญ่โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513), หน้า 23.

⁴⁷ สนั่น สุวรรณวงศ์, "บทบาทและความต้องการของชุมชนเกี่ยวกับการบริหารการศึกษาประชาบาล ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2519), หน้า 98.

⁴⁸ เฉลิม ชำ่มช้อย, "งานบริหารการศึกษาโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการในภาคใต้," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2519), หน้า 86-88.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

⁴⁹ สัมคร หนูไฟโรจน์, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 86-88.

⁵⁰ สมบัติ จันทภูมิ, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 84.

⁵¹ ดาวเรือง รัตนิน, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 84.

⁵² นพนธ์ กินาวงศ์, หลักเบื้องต้นเกี่ยวกับการบริหารโรงเรียนและการนิเทศการศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก 2523, หน้า 76-77.

⁵³ พันธุ์ หันนาคินทร์, หลักการบริหารการศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : สำนักงานวัฒนาพานิช, 2524), หน้า 282.

⁵⁴ สัมฤทธิศึกษา, กรม กระทรวงศึกษาธิการ เกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนประถมศึกษา โรงพิมพ์คุรุสภา 2517, หน้า 14-15.

⁵⁵ เกียรติศักดิ์ นาคประสิทธิ์, "การศึกษาสมรรถภาพการบริหารการศึกษา วิชาการขององค์การบริหารจังหวัด กรมสามัญศึกษาและเทศบาล ในเขตการศึกษา 6," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2517), หน้า 57.

⁵⁶ จันทราณี สงวนนาม, "การบริหารการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาคกลาง," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518), หน้า 175.

⁵⁷ คง โนนัดเขต, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 168.

⁵⁸ ดาวเรือง รัตนิน, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 84.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

⁵⁹ ปรีดา เชื้อตระกูล, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 147.

⁶⁰ ภิญโญ สาร, หลักบริหารการศึกษา วัฒนาพานิช 2516, หน้า 438.

⁶¹ สุรัฐ ศิลปอนันต์ "งานบริหารครูใหญ่" มิตรครู 15:54-57 กันยายน 2515.

⁶² นิพนธ์ กิनावงศ์, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 78.

⁶³ ฉัตรชัย อรุณันท์, หลักการบริหารโรงเรียน, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก 2524, หน้า 222.

⁶⁴ ภิญโญ สาร, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 24.

⁶⁵ เฟื่องนึ่ง เครือตราชู "ความสัมพันธ์ระหว่างบ้านกับโรงเรียน" ใน ศูนย์การศึกษา โรงพิมพ์คุรุสภา 2510, หน้า 23.

⁶⁶ วรรตน์ ศิริบูรณ์, "การศึกษาสมรรถภาพในการบริหารงานของครูใหญ่โรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 6," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2518), หน้า 197-198.

⁶⁷ สัมพร ทนุไพโรจน์, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 197-198.

⁶⁸ ปรีดา เชื้อตระกูล, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 148.

บทที่ 3 .

วิธีการดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ที่มุ่งศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อบทบาทการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร โดยกล่าวถึงรายละเอียดตามลำดับดังนี้ วัตถุประสงค์การวิจัย ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือการเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อบทบาทการบริหารของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับการบริหารงาน 5 ด้านคือ งานการวางแผนงานวิชาการ งานบุคคล งานอาคารสถานที่สิ่งอำนวยความสะดวก และงานสร้างความสัมพันธ์ภายนอก จำแนกตามประเภทโรงเรียนที่ครูสังกัด
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อบทบาทการบริหารของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานครใน 5 ด้านคือ งานการวางแผนงานวิชาการ งานบุคคล งานอาคารสถานที่สิ่งอำนวยความสะดวก และงานสร้างความสัมพันธ์ภายนอก จำแนกตามประเภทโรงเรียนที่ครูสังกัด

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรของการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูที่ทำการสอนในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน จำนวน 70 โรงเรียน ซึ่งเปิดทำการสอนในโรงเรียนอาชีวศึกษาสาขาช่างอุตสาหกรรมและพาณิชยกรรม มีจำนวนครูรวมทั้งสิ้น 3,826 คน ในปีการศึกษา 2535¹

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย กระทำโดยการสุ่มจากครูที่ทำการสอนในโรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน ซึ่งเปิดทำการสอนในประเภทวิชาพาณิชยกรรม และช่างอุตสาหกรรม ทั้ง 70 โรงเรียน โดยแบ่งตามประเภทโรงเรียนที่ทำการสอน ได้เป็นกลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนพาณิชยกรรม 42 โรงเรียน โรงเรียนช่างอุตสาหกรรม 28 โรงเรียน จำนวน 3,826 คน แยกได้จำนวน ครูพาณิชยกรรมและครูช่างอุตสาหกรรมเท่ากับ 2,280 คน และ 1,546 คน ตามลำดับ ต่อจากนั้นกำหนดขนาดตัวอย่างจากขอบเขตของสัดส่วนของประชากร ตามสูตรของ TARO YAMANE² เสนอที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

n = ขนาดของตัวอย่างประชากร

N = ขนาดของประชากร

e = ความคลาดเคลื่อน (ของข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากตัวอย่างประชากร) เท่าที่จะยอมรับได้

ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูโรงเรียนพาณิชยกรรม จำนวน 321 คน คิดเป็นร้อยละ 14.07 กลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรม จำนวน 370 คน คิดเป็นร้อยละ 23.93 ต่อจากนั้นใช้ตารางสัดส่วนของ TARO YAMANE กับกลุ่มประชากรทุกโรงเรียน ได้กลุ่มตัวอย่างแต่ละประเภทโรงเรียนใน แล้วทำการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) ตามสัดส่วนของจำนวนครูที่ทำการสอนในแต่ละโรงเรียน ดังแสดงในตารางที่ 1 และ 2

ตารางที่ 1

แสดงประชากรและกลุ่มตัวอย่างประเภทโรงเรียนพาณิชย์กรรม

ลำดับ	โรงเรียนพาณิชย์กรรม	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
1	พาณิชย์การสามเสน	23	3
2	วิมลพาณิชย์การศรียาน	44	7
3	โยนออฟอาร์คพาณิชย์การ	56	8
4	พาณิชย์การสุโขทัย	47	7
5	รัตนพาณิชย์การ	72	11
6	เทคโนโลยีบริหารธุรกิจ	16	2
7	อุดมเกษมบริหารธุรกิจ	3	1
8	พาณิชย์การสีลม	55	8
9	ปัญญาพาณิชย์การ	16	2
10	เทคนิคศรีวัฒนา	79	12
11	สหพาณิชย์แผนกพาณิชย์การ	40	5
12	อรรถวิทย์พาณิชย์การ	26	4
13	ตั้งตรงจิตรพาณิชย์การ	50	7
14	พระนครพาณิชย์การ	26	4
15	พาณิชย์การมีนบุรี	25	4
16	มิตรพลพาณิชย์การ	73	11
17	พาณิชย์การราชดำเนิน	89	13
18	พาณิชย์การราชดำเนิน ธนบุรี	119	18
19	สาธิตประดิษฐ์พาณิชย์การ	28	4
20	วิบูลย์บริหารธุรกิจ	33	5
21	พาณิชย์การจรัสนิทวงศ์	57	9
22	พาณิชย์การภาษาสวรรค์บางแค	26	4
23	ดุสิตพิทยานพาณิชย์การ	44	7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ลำดับ	โรงเรียนพาณิชย์กรรม	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
24	พาณิชย์การจ่านงค์	23	3
25	พาณิชย์การสันติราษฎร์	23	3
26	มหานครพาณิชย์การ	23	3
27	พาณิชย์การธัชรินทร์	23	3
28	ดุสิตวิทยายุทธธุรกิจและพาณิชย์การ	26	4
29	เทคนิควิมลบริหารธุรกิจ	44	7
30	พาณิชย์การบาง โผ	27	4
31	เทคนิคกรุงเทพพาณิชย์การ	21	3
32	ดุสิตพาณิชย์การ	100	15
33	กรุงเทพการบัญชีวิทยาลัย	180	27
34	พาณิชย์การเจ้าพระยา	39	6
35	สยามธุรกิจพาณิชย์การ	50	7
36	เทคนิคเจ้าพระยา	39	6
37	เกษม โปลีเทคนิค	151	23
38	โรงเรียนกรุงเทพธุรกิจพาณิชย์การ	77	11
39	เทคนิคกรุงเทพบริหารธุรกิจ	76	11
40	กิตติพาณิชย์การ	20	3
41	อัสสัมชัญพาณิชย์การ	91	14
42	พาณิชย์การสยาม	77	11
	รวม	2,280	321

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2

แสดงประชากรและกลุ่มตัวอย่างประเภทโรงเรียนช่างอุตสาหกรรม

ลำดับ	โรงเรียนช่างอุตสาหกรรม	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
1	โรงเรียนเทคโนโลยีบางกะปิ	62	13
2	เทคโนโลยีช่างอุตสาหกรรม	43	9
3	กรุงเทพโปลีเทคนิค	27	6
4	เทคนิคบูรณพันธ์	37	8
5	เทคโนโลยีกรุงเทพ	123	75
6	กุลสิริ เทคโนโลยี	72	15
7	เทคนิคสังจวัฒน์	27	6
8	เทคโนโลยีปิ่นมณฑล	19	4
9	เทคโนโลยีสยาม	120	25
10	เทคโนโลยีกรุงธน	58	12
11	เทคนิคพัฒนชัยการธนบุรี	23	5
12	เทคโนโลยีหมู่บ้านครู	97	20
13	เทคนิควิทยา	46	9
14	อาชีวเฉลิมสาส์น	16	3
15	เทคนิครัตน์โกสินทร์	30	6
16	เทคโนโลยีไทยสุริยะ	61	13
17	เซนต์จอห์น โปลีเทคนิค	185	38
18	ช่างฝีมือปัญญาวิทยา	71	14
19	เซนต์จอห์นเทคโนโลยี	69	14
20	เทคโนโลยีประชาชื่น	4	1
21	ไทย โปลีเทคนิค	65	13

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ลำดับ	โรงเรียนช่างอุตสาหกรรม	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
22	เซนต์จอร์จเทคนิครุงเทพ	60	12
23	พนมเทคนิคช่างกล-พาณิชย์การ	19	4
24	ดอนบอสโก	34	7
25	อินทราอาชีพศึกษา	10	4
26	พระรามหกเทคโนโลยี	93	19
27	เทคนิคพระรามหก	36	7
28	กองทัพบกอุปถัมภ์ช่างกล ชส.ทบ.	37	8
รวม		1,546	370

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีโครงสร้างของแบบสอบถาม ครอบคลุมบทบาทการบริหารงานทั้ง 5 ด้าน คือ งานการวางแผน งานวิชาการ งานบุคคล งานอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกและงานสร้างความสัมพันธ์ภายนอก³ แบบสอบถามดังกล่าว มี 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งประกอบด้วย เพศ วุฒิกการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน ประเภทวิชาที่สอน และขนาดของสถานศึกษา

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า มีคำถามอยู่ 44 ข้อ แต่ละข้อมีให้เลือก 5 คำตอบ คือ ระดับการปฏิบัติมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

สำหรับการตรวจให้คะแนนนั้น คำถามในตอนที่ 2 ได้กำหนดตามน้ำหนักสมมติของตัวเลือกที่เป็นคำตอบดังนี้

คำตอบที่ตอบว่า ปฏิบัติมากที่สุด	ให้ค่าน้ำหนัก	5	คะแนน
คำตอบที่ตอบว่า ปฏิบัติมาก	ให้ค่าน้ำหนัก	4	คะแนน
คำตอบที่ตอบว่า ปฏิบัติปานกลาง	ให้ค่าน้ำหนัก	3	คะแนน
คำตอบที่ตอบว่า ปฏิบัติน้อย	ให้ค่าน้ำหนัก	2	คะแนน
คำตอบที่ตอบว่า ปฏิบัติน้อยที่สุด	ให้ค่าน้ำหนัก	1	คะแนน

ในส่วน of ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แสดงข้อคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคของการบริหารของผู้บริหารโรงเรียน

การสร้างเครื่องมือและการตรวจสอบคุณภาพ

1. ศึกษาหลักเกณฑ์ และวิธีการสร้างแบบสอบถามจากหนังสือต่าง ๆ พร้อมกับทำการปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อวางแผนดำเนินการ
2. ศึกษาเอกสารผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นำมารวบรวมเป็นหมวด ได้แก่ การปฏิบัติงาน การบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา และงานวิจัยของวิโรจน์ ศรีใส⁴ เรื่องการใช้เวลาในการบริหารงานของครูใหญ่ในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร
3. การสร้างแบบสอบถาม กำหนดเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนที่ 1 สร้างแบบสอบถามฉบับร่าง โดยอาศัยแนวความคิดหลักทฤษฎี และ ผลงานการวิจัยจากข้อ 2 มาเขียนเป็นแบบสอบถามที่จะศึกษาวิจัยเรื่องบทบาทการบริหาร งานของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา โดยให้ครอบคลุมเนื้อหาการบริหารงาน 5 ด้าน คือ งานการวางแผน งานวิชาการ งานบุคคล งานอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก และงานสร้างความสัมพันธ์ภายนอก

ขั้นตอนที่ 2 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรง ในเนื้อหา (Content Validity) และการใช้ภาษา จากนั้นผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งหนึ่ง และขอคำแนะนำเพิ่มเติมจากอาจารย์ที่ปรึกษา แล้วจึงจัดทำเป็นแบบสอบถามในงานวิจัยดังรายชื่ามผู้ทรงคุณวุฒิ ต่อไปนี้

1. รศ.ดร. วินัย วีระวัฒนานนท์ ภาควิชาศึกษาศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
2. ดร. เจริญผล สุวรรณโชติ ผู้ตรวจราชการ กระทรวงศึกษาธิการ
3. ดร. มัย สุขเอี่ยม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทเวศร์
4. ดร. จำรัส นองมาก รองเลขาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา เอกชน กระทรวงศึกษาธิการ
5. ผศ. ศุภชัย ศุกรววรรณ ภาควิชาศึกษาศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์และมนุษย ศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

4. การหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

เมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2538 ในจำนวน 6 โรงเรียน ดังนี้

1. โรงเรียนเทคโนโลยีปทุมธานี
2. โรงเรียนกรุงเทพเทคนิคชนนทร์
3. โรงเรียนเทคโนโลยีนครปฐม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์วิทยาคาร
5. โรงเรียนเทคโนโลยีแหล่งทอง
6. โรงเรียนสตรีวิทยาคาร

ซึ่งแบบสอบถามที่ทดลองใช้ 30 ฉบับ หลังจากได้ตรวจแบบสอบถามแล้วนำไปหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของ CRONBACH⁴ ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.97

สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟา ของ Cronbach มีดังนี้

$$\infty = \frac{N}{N-1} \left[1 - \frac{\sum S^2_1}{S^2_x} \right]$$

∞ = แทนค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
 n = จำนวนข้อสอบ
 $\sum S^2_1$ = ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
 S^2_x = ความแปรปรวนของคะแนนของผู้รับการทดสอบทั้งหมด หรือกำลังสองของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ของคะแนนผู้ทดสอบทั้งหมด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยทำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถึงเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน โดยทำหนังสือผ่านถึงผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 70 โรงเรียน

2. เมื่อสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนอนุญาตแล้ว ผู้วิจัยนำแบบสอบถามจำนวน 691 ฉบับ ไปส่งให้ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 70 โรงเรียน เพื่อส่งให้ครูตอบแบบสอบถามด้วยตนเองตามที่ผู้วิจัยส่งไว้
3. ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามด้วยตนเอง เมื่อวันที่ 4 กันยายน 2538 และหลังจากส่งสอบถามแล้วประมาณ 3 สัปดาห์ ผู้วิจัยได้ไปรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง ได้รับแบบสอบถามที่สมบูรณ์คืนมา 624 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 90.3

การวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้ได้คำตอบตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ผู้วิจัยได้ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS^๕ เพื่อทำการประมวลผลข้อมูลทั้งหมด หลังจากที่ได้ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลเรียบร้อยแล้ว
2. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม และส่วนที่เกี่ยวข้องกับสถานศึกษา วิเคราะห์ด้วยการบรรยาย โดยใช้ค่าสถิติร้อยละ
3. ข้อมูลความคิดเห็นของครูต่อบทบาทการบริหารงานของผู้บริหาร วิเคราะห์โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน รายชื่อของแต่ละรายด้าน โดยแปลความหมายค่าเฉลี่ยโดยเกณฑ์ของ Best^๕ ดังนี้

4.50-5.00	มีความคิดเห็นต่อระดับการปฏิบัติงานของผู้บริหารมากที่สุด
3.50-4.49	มีความคิดเห็นต่อระดับการปฏิบัติงานของผู้บริหารมาก
2.50-3.49	มีความคิดเห็นต่อระดับการปฏิบัติงานของผู้บริหารปานกลาง
1.50-2.49	มีความคิดเห็นต่อระดับการปฏิบัติงานของผู้บริหารน้อย
1.00-1.49	มีความคิดเห็นต่อระดับการปฏิบัติงานของผู้บริหารน้อยที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครู ที่มีต่อบทบาทการบริหารงาน
 ของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา แต่ละด้านตามประเภทโรงเรียนที่สอนและ
 วิเคราะห์และทดสอบสมมติฐานโดย t-test

นอกจากนี้ข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งได้
 เสนอมาในแบบสอบถามแบบปลายเปิด นำเสนอเป็นตารางเรียงตามลำดับข้อ บวกจำนวน
 ผู้เสนอ

เชิงอรรถ

¹ กองนโยบายและแผน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, สถิติการศึกษาเอกชน ปีการศึกษา 2535, (อัตรสำเนา).

² ประคอง กรรณสูตร, สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ (ฉบับปรับปรุงแก้ไข) (กรุงเทพมหานคร : บริษัท ศูนย์หนังสือ ดร.ศรีสง่า จำกัด), หน้า 10.

³ เมธี บิลันทานนท์, การบริหารอาชีพและเทคนิคศึกษา (คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2531), (เอกสารอัตรสำเนา), หน้า คำนำ.

⁴ วิโรจน์ ศรีใส, "การใช้เวลาในการบริหารงานของครูใหญ่โรงเรียนเอกชน-อาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร," (วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหานิดิต, นิดิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2534), หน้า 72.

⁵ John W. Best, Research in Education 3 ed, (New Jersey : Prentice-Hall Inc ; Englewood Cliffs, 1964), p.217.

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์มาจัดลำดับของการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลโดยทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถามได้เสนอ โดยแยกตามประเภทโรงเรียน จำแนกตาม เพศ วุฒิมัธยมศึกษา ประสบการณ์การทำงาน ประเภทวิชาที่สอน และขนาดของสถานศึกษา โดยแสดงเป็นค่าร้อยละ (ตารางที่ 3-8)

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมและครูโรงเรียนพาณิชย์กรรมต่อการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านการวางแผน ด้านวิชาการ ด้านบุคลากรด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการสร้างความสัมพันธ์ภายนอก ซึ่งวิเคราะห์ข้อมูลโดยแสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เป็นรายข้อและผลรวมแต่ละรายด้าน (ตารางที่ 9-19)

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่าง กลุ่มครูที่สอนประเภทโรงเรียนช่างอุตสาหกรรม และกลุ่มครูที่สอนประเภทโรงเรียนพาณิชย์กรรมต่อบทบาทการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาทั้ง 5 ด้าน โดยแสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) t-test เปรียบเทียบในตารางเดียวกัน (ตารางที่ 20-25)

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมและปัญหาของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา แยกเป็นรายด้าน โดยเสนอเป็นค่าความถี่ (ตารางที่ 26)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งได้ส่งแบบสอบถามออกไปทั้งสิ้น 691 ฉบับ ประกอบด้วยครูในประเภทโรงเรียนช่างอุตสาหกรรม 370 คน ครูในประเภทโรงเรียนพาณิชยกรรม 321 คน ปรากฏว่าส่งกลับคืน 624 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 90.30 ดังแสดงไว้ในตารางที่ 3-8

ตารางที่ 3

จำนวนครูที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประเภทโรงเรียนที่จัดการสอน
ในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 70 แห่ง

ประเภทโรงเรียน	จำนวน โรงเรียน	จำนวน กลุ่มตัวอย่าง	ได้รับ แบบคืนสมบูรณ์	ร้อยละ
ช่างอุตสาหกรรม	28	370	333	48.19
พาณิชยกรรม	42	321	291	42.11
	70	691	624	90.30

ตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่าโรงเรียนช่างอุตสาหกรรม 28 โรงเรียน กลุ่มตัวอย่างครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรม จำนวน 370 คน ได้รับแบบสอบถามคืนมาจำนวน 333 ฉบับ และโรงเรียนพาณิชยกรรม 42 โรงเรียน กลุ่มตัวอย่างครูโรงเรียนพาณิชยกรรม จำนวน 321 คน ได้รับแบบสอบถามคืนมาจำนวน 291 ฉบับ โดยสรุปแล้ว จากแบบสอบถามที่ส่งออกไปทั้งสิ้น 691 ฉบับ ประกอบด้วยครูช่างอุตสาหกรรมและครูพาณิชยกรรม 691 คน ปรากฏว่าส่งแบบสอบถามกลับคืน 624 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 90.30

ตารางที่ 4

แสดงจำนวนครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรม และครูโรงเรียนพาณิชย์กรรมในโรงเรียนเอกชน
อาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ

เพศ	ครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรม		ครูโรงเรียนพาณิชย์กรรม		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	218	65.5	97	33.3	315	50.5
หญิง	115	34.5	194	66.7	309	49.5
	333	53.4	291	46.6	624	100

ตารางที่ 2 จำแนกตามเพศ ครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรม มีครูชาย 218 คน (65.5 %) หญิง 115 คน (34.5 %) ครูโรงเรียนพาณิชย์กรรม มีครูชาย 97 คน (33.3 %) หญิง 194 คน (66.7 %) รวมครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรม ชาย-หญิง 333 คน (53.4 %) รวมครูโรงเรียนพาณิชย์กรรม ชาย-หญิง 291 คน (46.6 %) พบว่า ครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมและครูโรงเรียนพาณิชย์กรรมเพศชายมี 315 คน (50.5 %) หญิง 309 คน (49.5 %) รวมทั้งสิ้น 624 คน (100 %)

ตารางที่ 5

แสดงจำนวนครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรม และครูโรงเรียนพาณิชย์กรรมในโรงเรียน
เอกชนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามวุฒิการศึกษา

วุฒิการศึกษา	ครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรม		ครูโรงเรียนพาณิชย์กรรม		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	56	16.8	18	6.2	74	11.9
ปริญญาตรี	263	79.0	260	89.3	523	83.8
สูงกว่าปริญญาตรี	14	4.2	13	4.5	27	4.3
รวม	333	53.4	291	46.6	624	100

ตารางที่ 3 จำแนกตามวุฒิการศึกษา ครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรม มีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี 56 คน (16.8 %) ปริญญาตรี 263 คน (79.0 %) และสูงกว่าปริญญาตรี 14 คน (4.2 %) ครูโรงเรียนพาณิชย์กรรม มีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี 18 คน (6.2 %) ปริญญาตรี 260 คน (89.3 %) และสูงกว่าปริญญาตรี 13 คน (4.5 %) รวมครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมมีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี 33 คน (53.4 %) ครูโรงเรียนพาณิชย์กรรมมีวุฒิการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี 291 คน (46.6 %) พบว่า ครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรม และครูโรงเรียนพาณิชย์กรรมมีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี 74 คน (11.9 %) ปริญญาตรี 523 คน (83.8 %) สูงกว่าปริญญาตรี 27 คน (4.3 %) รวมทั้งสิ้น 624 คน (100 %)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 6

แสดงจำนวนครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรม และครูโรงเรียนพาณิชย์กรรม
ในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน

ประสบการณ์ การทำงาน	ครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรม		ครูโรงเรียนพาณิชย์กรรม		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 3 ปี	65	19.5	35	12.0	100	16.0
ตั้งแต่ 3 - 6 ปี	92	27.6	65	22.3	157	25.2
มากกว่า 6 ปี	176	52.9	191	65.6	367	58.8
รวม	333	53.4	291	46.6	624	100 %

ตารางที่ 6 จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน ครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรม มีประสบการณ์ต่ำกว่า 3 ปี 65 คน (19.5 %) ตั้งแต่ 3-6 ปี 92 คน (27.6 %) มากกว่า 6 ปี 176 คน (52.9 %) ครูโรงเรียนพาณิชย์กรรม มีประสบการณ์ต่ำกว่า 3 ปี 35 คน (12.0 %) ตั้งแต่ 3-6 ปี 65 คน (22.3 %) มากกว่า 6 ปี 191 คน (65.6 %) รวมครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 3 ปี ตั้งแต่ 3-6 ปี และมากกว่า 6 ปี 333 คน (53.4 %) ครูโรงเรียนพาณิชย์กรรมที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 3 ปี ตั้งแต่ 3-6 ปี และมากกว่า 6 ปี 291 คน (46.6 %) พบว่า ครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมและครูโรงเรียนพาณิชย์กรรม ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 3 ปี 100 คน (16.0 %) ตั้งแต่ 3-6 ปี 157 คน (25.2 %) และมากกว่า 6 ปี 367 คน (58.8 %) รวมทั้งสิ้น 624 คน (100 %)

ตารางที่ 7

แสดงจำนวนครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรม และครูโรงเรียนพาณิชย์กรรม
ในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามวิชาที่สอน

วิชาที่สอน	ครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรม		ครูโรงเรียนพาณิชย์กรรม		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วิชาชีพ	218	65.5	183	62.9	401	64.3
วิชาสามัญ	115	34.5	108	37.1	223	35.7
รวม	333	53.4	291	46.6	624	100

ตารางที่ 5 จำแนกตามวิชาที่สอน ครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมที่สอนวิชาชีพ 218 คน (65.5 %) สอนวิชาสามัญ 115 คน (34.5 %) ครูโรงเรียนพาณิชย์กรรมที่สอนวิชาชีพ 183 คน (62.9 %) สอนวิชาสามัญ 108 คน (37.1 %) รวมครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมที่สอนวิชาชีพ-วิชาสามัญ 333 คน (53.4 %) ครูโรงเรียนพาณิชย์กรรมที่สอนวิชาชีพ-วิชาสามัญ 291 คน (46.6 %) พบว่าครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรม และครูโรงเรียนพาณิชย์กรรมสอนวิชาชีพ 401 คน (64.3 %) สอนวิชาสามัญ 223 คน (35.7 %) รวมทั้งสิ้น 624 คน (100 %)

ตารางที่ 8

แสดงจำนวนครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรม และครูโรงเรียนพาณิชย์กรรม
ในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา

ขนาดของสถานศึกษา	ครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรม		ครูโรงเรียนพาณิชย์กรรม		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เล็ก (น้อยกว่า 500 คน)	6	1.8	8	2.7	14	2.2
กลาง (500-1200 คน)	47	14.1	43	14.8	90	14.4
ใหญ่ (มากกว่า 1200 คน)	280	84.1	240	82.5	520	83.3
รวม	333	53.4	291	46.6	624	100

ตารางที่ 7 จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา ครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรม สอนอยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก 6 คน (1.8 %) ขนาดกลาง 47 คน (14.1 %) ขนาดใหญ่ 280 คน (84.1 %) ครูโรงเรียนพาณิชย์กรรม สอนอยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก 8 คน (2.7 %) ขนาดกลาง 43 คน (14.8 %) ขนาดใหญ่ 240 คน (82.5 %) รวมครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมที่สอนอยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก กลาง ใหญ่ 333 คน (53.4 %) ครูโรงเรียนพาณิชย์กรรมที่สอนอยู่ในโรงเรียน ขนาดเล็ก กลาง ใหญ่ 291 คน (46.6 %) พบว่าครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรม และครูโรงเรียนพาณิชย์กรรม ที่ สอนอยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก 14 คน (2.2 %) ขนาดกลาง 90 คน (14.4 %) ขนาด ใหญ่ 520 คน (83.3 %) รวมทั้งสิ้น 624 คน (100 %)

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมและครูโรงเรียนพาณิชย์กรรมต่อการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้ง 5 ด้าน คือด้านการวางแผน ด้านวิชาการ ด้านบุคลากร ด้านอาคารสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการสร้างความสัมพันธ์ภายนอก ซึ่งวิเคราะห์ข้อมูลโดยแสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เป็นรายชื่อ และผลรวมแต่ละรายด้าน และเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูทั้ง 2 โรงเรียน (ตารางที่ 9-24)

ตารางที่ 9

ความคิดเห็นของครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมที่มีต่อการบริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
ในด้านการวางแผน

ด้านการวางแผน	ครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรม (N = 333)		ระดับ	อันดับที่
	\bar{X}	S.D.		
1. จัดให้มีการวางแผนการจัดระบบโครงสร้างการบริหารงานในโรงเรียนได้ชัดเจนและเข้าใจง่าย	3.36	0.91	ปานกลาง	3
2. จัดการวางแผนล่วงหน้าในการปฏิบัติงานสามารถดำเนินการได้ตามแผนที่วางไว้ทุกครั้ง	3.33	0.92	ปานกลาง	5

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ด้านการวางแผน	ครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรม (N =333)		ระดับ	อันดับที่
	X	S.D.		
3. มีการวิเคราะห์นโยบาย อาชีวศึกษาและจัดการศึกษา ได้ตามนโยบายของรัฐ	3.40	0.85	ปานกลาง	2
4. มีการวางแผนการใช้ ทรัพยากรให้สอดคล้องกับ แผนงานและ โครงการของ โรงเรียน	3.28	0.91	ปานกลาง	6
5. มีการจัดทำปฏิทินปฏิบัติงาน ของสถานศึกษา	3.81	0.91	มาก	1
6. มีการจัดทำงบประมาณ ประจำปีของสถานศึกษา	3.26	0.95	ปานกลาง	8
7. มีการวิเคราะห์รายจ่ายของ สถานศึกษาเพื่อปรับปรุงการ ใช้เงินให้มีประสิทธิภาพ	3.34	0.97	ปานกลาง	4
8. มีการวางแผนจัดหางานให้ นักเรียนนักศึกษาเมื่อจบการ ศึกษา	3.28	1.05	ปานกลาง	7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ด้านการวางแผน	ครูโรงเรียนข้างอุตสาหกรรม (N = 333)		ระดับ	อันดับที่
	\bar{X}	S.D.		
9. ได้จัดให้มีการประเมินผล การดำเนินงานของแผนต่างๆ ที่ได้ทำไป	3.18	0.93	ปานกลาง	9
รวมเฉลี่ย	3.37	0.76	ปานกลาง	-

ตารางที่ 9 แสดงความคิดเห็นของครูโรงเรียนข้างอุตสาหกรรมที่มีต่อการบริหาร
งานของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในด้านการวางแผน พบว่า มีค่า
เฉลี่ยในระดับมาก 1 ข้อ ปานกลาง 8 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ

อันดับที่ 1 ได้แก่ ข้อที่ 5 คือ มีการจัดทำปฏิทินปฏิบัติงานของสถานศึกษา
(3.81) อยู่ในระดับมาก

อันดับที่ 2 ได้แก่ ข้อที่ 3 คือ มีการวิเคราะห์นโยบายอาชีวศึกษาและจัดการศึกษา
ได้ตามนโยบายของรัฐ (3.40) อยู่ในระดับปานกลาง

อันดับที่ 3 ได้แก่ ข้อที่ 1 คือ จัดให้มีการวางแผนการจัดระบบโครงสร้างการ
บริหาร งานในโรงเรียนได้ชัดเจนและเข้าใจง่าย (3.36) อยู่ในระดับปานกลาง

อันดับที่ 4 ได้แก่ ข้อที่ 7 คือ มีการวิเคราะห์รายจ่ายของสถานศึกษาเพื่อปรับปรุง
การใช้เงินให้มีประสิทธิภาพ (3.34) อยู่ในระดับปานกลาง

อันดับที่ 5 ได้แก่ ข้อที่ 2 คือ จัดการวางแผนล่วงหน้าในการปฏิบัติงานสามารถดำเนินการได้ตามแผนที่วางไว้ทุกครั้ง (3.33) อยู่ในระดับปานกลาง

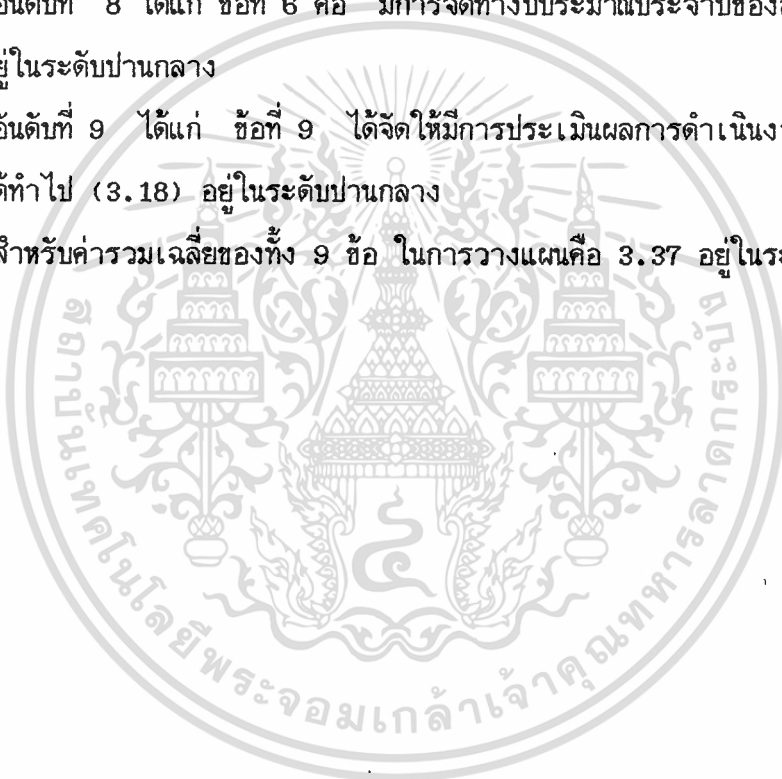
อันดับที่ 6 ได้แก่ ข้อที่ 4 คือ มีการวางแผนการใช้ทรัพยากรให้สอดคล้องกับแผนงานและโครงการของโรงเรียน (3.28) อยู่ในระดับปานกลาง

อันดับที่ 7 ได้แก่ ข้อที่ 8 คือ มีการวางแผนจัดหางานให้นักเรียนนักศึกษาเมื่อจบการศึกษา (3.28) อยู่ในระดับปานกลาง

อันดับที่ 8 ได้แก่ ข้อที่ 6 คือ มีการจัดทำงบประมาณประจำปีของสถานศึกษา (3.26) อยู่ในระดับปานกลาง

อันดับที่ 9 ได้แก่ ข้อที่ 9 ได้จัดให้มีการประเมินผลการดำเนินงานของแผนต่าง ๆ ที่ได้ทำไป (3.18) อยู่ในระดับปานกลาง

สำหรับค่ารวมเฉลี่ยของทั้ง 9 ข้อ ในการวางแผนคือ 3.37 อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 10

ความคิดเห็นของครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมที่มีต่อการบริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
ในด้านวิชาการ

ด้านวิชาการ	ครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรม (N =333)		ระดับ	อันดับที่
	\bar{X}	S.D.		
1. มีการจัดอบรมสัมมนาทาง วิชาการเกี่ยวกับหลักสูตร และการสอนให้แก่ครู- อาจารย์ในแต่ละรอบปีการ ศึกษา	3.16	1.06	ปานกลาง	7
2. จัดให้มีการประชุมครู- อาจารย์ ฝ่ายวิชาการหัวหน้า คณะวิชา และหัวหน้าแผนก เพื่อจัดทำแผนการเรียน การสอนตามหลักสูตรทุก ระดับชั้น	3.48	0.97	ปานกลาง	2
3. จัดให้มีการนิเทศการเรียน การสอนทั่วไปในโรงเรียน เพื่อปรับปรุงและแก้ไขปัญหา ทางทางวิชาการ	3.14	1.04	ปานกลาง	8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ด้านวิชาการ	ครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรม (N = 333)		ระดับ	อันดับที่
	\bar{X}	S.D.		
4. จัดให้มีการสังเกต หรือ การติดตามดูการเรียน การสอนตามห้องเรียน และห้องปฏิบัติการต่าง ๆ	3.39	0.91	ปานกลาง	3
5. ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการพัฒนาการสอนโดยการใช้สื่อต่าง ๆ	3.25	0.99	ปานกลาง	5
6. จัดให้มีการวิเคราะห์หลักสูตร ประมวลการสอน โครงการสอน ใบบางชุดการเรียน เพื่อให้เหมาะสมกับการเรียน การสอนภายในโรงเรียน	3.18	0.89	ปานกลาง	6
7. จัดให้มีการทำข้อสอบมาตรฐานรวบรวมไว้ในธนาคารข้อสอบ	2.85	1.05	ปานกลาง	10

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ด้านวิชาการ	ครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรม (N = 333)		ระดับ	อันดับที่
	\bar{X}	S.D.		
8. ส่งเสริมการจัดฝึกอบรม จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร การแนะแนว เพื่อเพิ่มพูน ความรู้และทักษะในการ ประกอบอาชีพแก่นักศึกษา	3.13	1.01	ปานกลาง	9
9. จัดให้มีการวัดผลและ ประเมินผลการเรียน การสอนให้เป็นไปตาม ระเบียบอย่างถูกต้องและ เป็นปัจจุบัน	3.51	0.94	มาก	1
10. จัดให้มีการประเมินผล สัมฤทธิ์ในการจัดการเรียน การสอนของ โรงเรียน	3.27	0.94	ปานกลาง	4
รวมเฉลี่ย	3.29	0.80	ปานกลาง	-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 10 แสดงความคิดเห็นของครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมที่มีต่อการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในด้านงานวิชาการ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 1 ข้อ ปานกลาง 9 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้

อันดับที่ 1 ได้แก่ ข้อที่ 1 คือ จัดให้มีการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนให้เป็นไปตามระเบียบอย่างถูกต้องและเป็นปัจจุบัน (3.51) อยู่ในระดับมาก

อันดับที่ 2 ได้แก่ ข้อที่ 2 คือ จัดให้มีการประชุมครู-อาจารย์ฝ่ายวิชาการ หัวหน้าคณะวิชา และหัวหน้าแผนกเพื่อจัดทำแผนการเรียนการสอนตามหลักสูตรทุกระดับชั้น (3.48) อยู่ในระดับปานกลาง

อันดับที่ 3 ได้แก่ ข้อที่ 4 คือ จัดให้มีการสังเกต หรือติดตามดูการเรียนการสอนตามห้องเรียนและห้องปฏิบัติการต่าง ๆ (3.39) อยู่ในระดับปานกลาง

อันดับที่ 4 ได้แก่ ข้อที่ 10 คือ จัดให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ ในการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียน (3.27) อยู่ในระดับปานกลาง

อันดับที่ 5 ได้แก่ ข้อที่ 5 คือ ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการพัฒนาการสอนโดยการใช้สื่อต่าง ๆ (3.25) อยู่ในระดับปานกลาง

อันดับที่ 6 ได้แก่ ข้อที่ 6 คือ จัดให้มีการวิเคราะห์หลักสูตร ประมวลการสอน โครงการสอน ในงานชุดการเรียนเพื่อให้เหมาะสมกับการเรียนการสอนภายในโรงเรียน (3.18) อยู่ในระดับปานกลาง

อันดับที่ 7 ได้แก่ ข้อที่ 1 คือ มีการจัดอบรมสัมมนาทางวิชาการเกี่ยวกับหลักสูตร และการสอนให้แก่ครู-อาจารย์ในแต่ละรอบปีการศึกษา (3.16) อยู่ในระดับปานกลาง

อันดับที่ 8 ได้แก่ ข้อที่ 3 คือ จัดให้มีการนิเทศการเรียนการสอนทั่วไปในโรงเรียนเพื่อปรับปรุงและแก้ไขปัญหาทางวิชาการ (3.14) อยู่ในระดับปานกลาง

อันดับที่ 9 ได้แก่ ข้อที่ 8 คือ ส่งเสริมการจัดฝึกอบรม จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร การแนะแนวเพื่อเพิ่มพูนความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพแก่นักศึกษา (3.13) อยู่ในระดับปานกลาง

อันดับที่ 10 ได้แก่ ข้อที่ 7 คือ จัดให้มีการทำข้อสอบมาตรฐานรวบรวมไว้ในธนาคารข้อสอบ (2.85) อยู่ในระดับปานกลาง

สำหรับค่าเฉลี่ยทั้ง 10 ข้อ ในด้านวิชาการคือ 3.29 อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 11

ความคิดเห็นของครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมที่มีต่อการบริหารโรงเรียนอาชีวศึกษา
เอกชนในด้านบุคคล

ด้านบุคคล	ครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรม (N = 333)		ระดับ	อันดับที่
	\bar{X}	S.D.		
1. ได้จัดให้มีการวางแผนการใช้กำลังคนล่วงหน้าให้สอดคล้องและเหมาะสมกับความต้องการของโรงเรียน	3.16	1.06	ปานกลาง	7
2. มีการสรรหาและคัดเลือกครูอาจารย์	3.48	0.97	ปานกลาง	2
3. มอบหมายงานและความรับผิดชอบให้แก่บุคลากรในโรงเรียนได้อย่างเหมาะสม	3.14	1.04	ปานกลาง	8
4. จัดให้มีการพัฒนาบุคลากรในโรงเรียนเพื่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน เช่น การอบรม ดูงาน สัมมนานอกสถานที่	3.39	0.91	ปานกลาง	3
5. จัดให้มีการควบคุมและติดตามผลการปฏิบัติงานได้อย่างทั่วถึงและเหมาะสม	3.25	0.99	ปานกลาง	5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ด้านบุคคล	ครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรม (N = 333)		ระดับ	อันดับที่
	X	S.D.		
6. ให้การดูแลสวัสดิการ และให้บริการต่าง ๆ แก่ครูและบุคลากรในโรงเรียน	3.18	0.89	ปานกลาง	6
7. มีการพิจารณาความดีความชอบหรือการลงโทษทางวินัย ตามกฎระเบียบของโรงเรียน	2.85	1.05	ปานกลาง	10
8. จัดให้มีการประชุมอบรมนักเรียน นักศึกษาตามโอกาสที่เหมาะสม	3.13	1.01	ปานกลาง	9
9. จัดให้ครูได้ช่วยกันสอดส่องและเอาใจใส่ความประพฤติของนักเรียนทั้ง ในและนอกห้องเรียน	3.51	0.94	มาก	1
10. จัดให้มีการช่วยเหลือนักเรียนที่ประสบปัญหาต่าง ๆ ตามความเหมาะสม เช่น บริการแนะแนว ฯลฯ	3.27	0.94	ปานกลาง	4
รวมเฉลี่ย	3.29	0.79	ปานกลาง	-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 11 แสดงความคิดเห็นของครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมที่มีต่อการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในด้านงานบุคคลพบว่ามีค่าเฉลี่ยในระดับมาก 1 ข้อ ปานกลาง 9 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้

อันดับที่ 1 ได้แก่ ข้อที่ 9 คือ จัดให้ครูได้ช่วยกันสอดส่องและเอาใจใส่ความประพฤติของนักเรียนทั้งในนอกห้องเรียน (3.51) อยู่ในระดับมาก

อันดับที่ 2 ได้แก่ ข้อที่ 2 คือมีการสรรหาและคัดเลือกครูอาจารย์ (3.48) อยู่ในระดับปานกลาง

อันดับที่ 3 ได้แก่ ข้อที่ 4 คือจัดให้มีการพัฒนาบุคลากรในโรงเรียนเพื่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน เช่น การอบรม ดูงาน สัมมนาออกสถานที่ (3.39) อยู่ในระดับปานกลาง

อันดับที่ 4 ได้แก่ ข้อที่ 10 คือจัดให้มีการช่วยเหลือนักเรียนที่ประสบปัญหาต่าง ๆ ตามความเหมาะสม เช่น บริการแนะแนว ฯลฯ (3.27) อยู่ในระดับปานกลาง

อันดับที่ 5 ได้แก่ ข้อที่ 5 คือจัดให้มีการควบคุมและติดตามผลการปฏิบัติงานได้อย่างทั่วถึงและเหมาะสม (3.25) อยู่ในระดับปานกลาง

อันดับที่ 6 ได้แก่ ข้อที่ 6 คือให้การดูแลสวัสดิการและให้บริการต่าง ๆ แก่ครูและบุคลากรในโรงเรียน (3.18) อยู่ในระดับปานกลาง

อันดับที่ 7 ได้แก่ ข้อที่ 1 คือได้จัดให้มีการวางแผนการใช้กำลังคนล่วงหน้าให้สอดคล้องและเหมาะสมกับความต้องการโรงเรียน (3.16) อยู่ในระดับปานกลาง

อันดับที่ 8 ได้แก่ ข้อที่ 3 คือ มอบหมายงานและความรับผิดชอบให้แก่บุคลากรในโรงเรียนได้อย่างเหมาะสม (3.14) อยู่ในระดับปานกลาง

อันดับที่ 9 ได้แก่ ข้อที่ 8 คือ จัดให้มีการประชุมอบรมนักเรียน นักศึกษาตามโอกาสที่เหมาะสม (3.13) อยู่ในระดับปานกลาง

อันดับที่ 9 ได้แก่ ข้อที่ 8 คือ จัดให้มีการประชุมอบรมนักเรียน นักศึกษาตามโอกาสที่เหมาะสม (3.13) อยู่ในระดับปานกลาง

อันดับที่ 10 ได้แก่ ข้อที่ 7 คือ มีการพิจารณาความดีความชอบ หรือการลงโทษทางวินัยตามกฎหมายระเบียบของโรงเรียน (2.85) อยู่ในระดับปานกลาง

สำหรับค่าเฉลี่ยทั้ง 10 ข้อ ในด้านบุคคลคือ 3.29 อยู่ในระดับปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 12

ความคิดเห็นของครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมที่มีต่อการบริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
ในด้านการอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก

ด้านอาคารสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก	ครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรม (N = 333)		ระดับ	อันดับที่
	\bar{X}	S.D.		
1. พิจารณาวางแผนอนุมัติการ ปรับปรุงอาคารสถานที่และ สิ่งอำนวยความสะดวกใน โรงเรียน	3.26	0.95	ปานกลาง	2
2. มีการจัดทำงบประมาณ และ การจัดทำแผนการใช้เงิน เกี่ยวกับการบริหารงานอาคาร สถานที่	3.26	0.98	ปานกลาง	3
3. มีการจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ทาง การศึกษา โสตทัศนศึกษา เพื่อ ใช้ในการเรียนการสอนตาม ความต้องการของบุคลากร	3.26	0.83	ปานกลาง	4
4. มีการจัดให้มีการกำหนดตาราง การใช้ประโยชน์ของอาคาร สถานที่ เช่น การใช้ห้องเรียน และอาคารที่อยู่อย่างเต็มทีและ คุ้มค่าการลงทุน	3.14	0.97	ปานกลาง	5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(ตารางที่ 12 ต่อ)

ด้านอาคารสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก	ครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรม (N = 333)		ระดับ	อันดับที่
	X	S.D.		
5. มีการจัดมาตรการรักษา ความปลอดภัยของอาคาร สถานที่ เช่น การฝึกซ้อม การ บรรเทาสาธารณภัย เวร ยาม ตลอดจนอุปกรณ์ดับเพลิง	3.52	0.97	มาก	1
6. มีการจัดปรับปรุง โรงฝึกงาน หรือห้องปฏิบัติการสำนักงานให้มี ประสิทธิภาพและสะดวกใน การใช้	2.93	1.02	ปานกลาง	6
รวมเฉลี่ย	3.29	0.78	ปานกลาง	-

ตารางที่ 12 แสดงความคิดเห็นของครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมที่มีต่อการ
บริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 1 ข้อ ปานกลาง 5 ข้อ เรียงลำดับค่า
เฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้

อันดับที่ 1 ได้แก่ ข้อที่ 5 คือ มีการจัดมาตรการรักษาความปลอดภัยของอาคาร
สถานที่ เช่น การฝึกซ้อม การบรรเทาสาธารณภัย เวร ยาม ตลอดจนอุปกรณ์ดับเพลิง
(3.52) อยู่ในระดับมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อันดับที่ 2 ได้แก่ ข้อที่ 1 คือ พิจารณาวางแผนอนุมัติการปรับปรุงอาคารสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกในโรงเรียน (3.26) อยู่ในระดับปานกลาง

อันดับที่ 3 ได้แก่ ข้อที่ 2 คือ มีการจัดทำงานงบประมาณ และการจัดทำแผนการใช้เงินเกี่ยวกับการบริหารงานอาคารสถานที่ (3.26) อยู่ในระดับปานกลาง การปฏิบัติงาน เช่น การอบรม ครูงาน สัมมนาเอกสถานที่ (3.39) อยู่ในระดับปานกลาง

อันดับที่ 4 ได้แก่ ข้อที่ 3 คือ มีการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ทางการศึกษา โสตทัศนศึกษา เพื่อใช้ในการเรียนการสอนตามความต้องการของบุคลากร (3.26) อยู่ในระดับปานกลาง

อันดับที่ 5 ได้แก่ ข้อที่ 4 คือ มีการจัดให้มีการกำหนดตารางการใช้ประโยชน์ของอาคารสถานที่ เช่น การใช้ห้องเรียนและอาคารที่มีอยู่อย่างเต็มที่และคุ้มค่าการลงทุน (3.14) อยู่ในระดับปานกลาง

อันดับที่ 6 ได้แก่ ข้อที่ 6 คือ มีการจัดปรับปรุงสภาพโรงฝึกงาน หรือห้องปฏิบัติการ สำนักงานให้มีประสิทธิภาพ และสะดวกในการใช้ (2.93) อยู่ในระดับปานกลาง

สำหรับค่าเฉลี่ยทั้ง 6 ข้อ ในด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกคือ 3.29 อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 13

ความคิดเห็นของครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมที่มีต่อการบริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
ในด้านการสร้างความสัมพันธ์ภายนอก

ด้านการสร้างความสัมพันธ์ภายนอก	ครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรม (N = 333)		ระดับ	อันดับที่
	\bar{X}	S.D.		
1. จัดให้มีแผนการปฏิบัติงานร่วมกับชุมชนได้อย่างเหมาะสมกับสภาพท้องถิ่นที่โรงเรียนตั้งอยู่	3.29	0.92	ปานกลาง	1
2. จัดให้มีการพบปะผู้ปกครองนักเรียนพิเศษเก่าเพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดี	2.99	0.99	ปานกลาง	4
3. จัดกิจกรรมร่วมกับสถานประกอบการในภาคเอกชนเพื่อการมีงานทำของนักศึกษา	2.73	1.02	ปานกลาง	7
4. จัดการติดต่อสื่อสาร และร่วมมือกับนักธุรกิจและอุตสาหกรรมเพื่อการฝึกงานของนักเรียนในสถานประกอบการ	3.05	1.04	ปานกลาง	3
5. จัดทำเอกสารทางวิชาการเพื่อเผยแพร่ความรู้ในการประกอบอาชีพแก่ประชาชนในท้องถิ่น	3.19	1.06	ปานกลาง	2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ด้านการสร้างความสัมพันธ์ภายนอก	ครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรม (N = 333)		ระดับ	อันดับที่
	\bar{X}	S.D.		
6. จัดการประชุมผู้ปกครองใน รอบปี หรือตาม โอกาสอันควร พร้อมทั้งมีการรายงาน เผยแพร่ กิจกรรมผลงานของสถานศึกษา	2.47	1.02	น้อย	9
7. จัดกิจกรรมร่วมกับชุมชน และสามารถชักนำบุคคลใน ชุมชนให้ช่วยเหลืออุปถัมภ์ โรงเรียน	2.94	0.98	ปานกลาง	5
8. เปิดโอกาสให้ชุมชน ได้ใช้ อาคารสถานที่จัดกิจกรรมที่ จำเป็นแก่ชุมชน	2.71	1.08	ปานกลาง	8
9. ดำเนินการสร้างความสัมพันธ์ หรือเข้าร่วมกับชุมชน และ สมาคมต่าง ๆ โดยการจัด อาสาสมัครเข้าร่วมกิจกรรม ในชุมชน	2.82	1.07	ปานกลาง	6
รวมเฉลี่ย	2.90	0.83	ปานกลาง	-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 13 แสดงความคิดเห็นของครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมที่มีต่อการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในด้านการสร้างความสัมพันธ์ภายนอก พบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง 8 ข้อ น้อย 1 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้

อันดับที่ 1 ได้แก่ ข้อที่ 1 คือ จัดให้มีแผนการปฏิบัติงานร่วมกับชุมชนได้อย่างเหมาะสมกับสภาพท้องถิ่นที่โรงเรียนตั้งอยู่ (3.29) อยู่ในระดับปานกลาง อันดับที่ 2 ได้แก่ ข้อที่ 5 คือ จัดทำเอกสารทางวิชาการเพื่อเผยแพร่ ความรู้ในการประกอบอาชีพแก่ประชาชนในท้องถิ่น (3.19) อยู่ในระดับปานกลาง อันดับที่ 3 ได้แก่ ข้อที่ 4 คือ จัดการติดต่อสื่อสาร และร่วมมือกับนักธุรกิจและอุตสาหกรรม เพื่อการฝึกงานของนักเรียนในสถานประกอบการ (3.05) อยู่ในระดับปานกลาง อันดับที่ 4 ได้แก่ ข้อที่ 2 คือ จัดให้มีการพบปะผู้ปกครองนักเรียนศิษย์เก่า เพื่อเสริม-สร้างความสัมพันธ์อันดี (2.99) อยู่ในระดับปานกลาง อันดับที่ 5 ได้แก่ ข้อที่ 7 คือ จัดกิจกรรมร่วมมือกับชุมชน และสามารถชักนำบุคคลในชุมชนให้ช่วยเหลืออุปถัมภ์โรงเรียน (2.94) อยู่ในระดับปานกลาง

อันดับที่ 6 ได้แก่ ข้อที่ 9 คือ ดำเนินการสร้างความสัมพันธ์หรือเข้าร่วมกับชุมชนและสมาคมต่าง ๆ โดยการจัดอาสาสมัครเข้าร่วมกิจกรรมในชุมชน (2.82) อยู่ในระดับปานกลาง

อันดับที่ 7 ได้แก่ ข้อที่ 3 คือ จัดกิจกรรมร่วมกับสถานประกอบการในภาคเอกชนเพื่อการมีงานทำของนักศึกษา (2.73) อยู่ในระดับปานกลาง

อันดับที่ 8 ได้แก่ ข้อที่ 8 คือ เปิดโอกาสให้ชุมชนได้ใช้อาคารสถานที่จัดกิจกรรมที่จำเป็นแก่ชุมชน (2.71) อยู่ในระดับปานกลาง

อันดับที่ 9 ได้แก่ ข้อที่ 6 คือ จัดการประชุมผู้ปกครองในรอบปีหรือตามโอกาสอันควรพร้อมทั้งมีการรายงานเผยแพร่ กิจกรรมผลงานของสถานศึกษา (2.47) อยู่ในระดับน้อย

สำหรับค่าเฉลี่ยทั้ง 9 ข้อ ในด้านการสร้างสัมพันธ์ภายนอก คือ 2.90 อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 14

ความคิดเห็นของครูโรงเรียนพาณิชย์กรรมที่มีต่อการบริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
ในด้านการวางแผน

ด้านการวางแผน	ครูโรงเรียนพาณิชย์กรรม (N = 291)		ระดับ	อันดับที่
	\bar{X}	S.D.		
1. จัดให้มีการวางแผนการจัดระบบโครงสร้างการบริหารงานในโรงเรียนได้ชัดเจนและเข้าใจง่าย	3.35	0.88	ปานกลาง	4
2. จัดการวางแผนล่วงหน้าในการปฏิบัติงานสามารถดำเนินการได้ตามแผนที่วางไว้ทุกครั้ง	3.34	0.97	ปานกลาง	5
3. มีการวิเคราะห์นโยบายอาชีวศึกษาและจัดการศึกษาได้ตามนโยบายของรัฐ	3.52	0.97	มาก	3
4. มีการวางแผนการใช้ทรัพยากรให้สอดคล้องกับแผนงานและโครงการของโรงเรียน	3.29	0.88	ปานกลาง	7
5. มีการจัดทำปฏิทินปฏิบัติงานของสถานศึกษา	3.90	0.93	มาก	1

ตารางที่ 14 (ต่อ)

ด้านการวางแผน	ครูโรงเรียนพาณิชย์กรรม (N = 291)		ระดับ	อันดับที่
	\bar{X}	S.D.		
6. มีการจัดทำงบประมาณประจำปี ของสถานศึกษา	3.17	1.01	ปานกลาง	9
7. มีการวิเคราะห์รายจ่ายของ สถานศึกษาเพื่อปรับปรุงการ ใช้เงินให้มีประสิทธิภาพ	3.28	1.06	ปานกลาง	8
8. มีการวางแผนจัดหางานให้ นักเรียนนักศึกษาเมื่อจบการ ศึกษา	3.54	0.96	มาก	2
9. ได้จัดให้มีการประเมินผล การดำเนินงานของแผนต่าง ๆ ที่ได้ทำไป	3.32	0.91	ปานกลาง	6
รวมเฉลี่ย	3.41	0.72	ปานกลาง	-

ตารางที่ 14 แสดงความคิดเห็นของครูโรงเรียนพาณิชย์กรรมที่มีต่อการบริหาร
งานของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในด้านการวางแผน พบว่า มีค่าเฉลี่ยใน
ระดับมาก 3 ข้อ ปานกลาง 6 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้

อันดับที่ 1 ได้แก่ ข้อที่ 5 คือ มีการจัดทำปฏิทินปฏิบัติงานของสถานศึกษา
(3.90) อยู่ในระดับมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อันดับที่ 2 ได้แก่ ข้อที่ 8 คือ มีการวางแผนจัดหางานให้นักเรียนนักศึกษาเมื่อจบการศึกษา (3.54) อยู่ในระดับมาก

อันดับที่ 3 ได้แก่ ข้อที่ 3 คือ มีการวิเคราะห์นโยบายอาชีพศึกษา และจัดการศึกษาได้ตามนโยบายของรัฐ (3.52) อยู่ในระดับมาก

อันดับที่ 4 ได้แก่ ข้อที่ 1 คือ จัดให้มีการวางแผนการจัดระบบโครงสร้างการบริหารงานในโรงเรียนได้ชัดเจนและเข้าใจง่าย (3.35) อยู่ในระดับปานกลาง

อันดับที่ 5 ได้แก่ ข้อที่ 2 คือ จัดการวางแผนล่วงหน้าในการปฏิบัติงานสามารถดำเนินการได้ตามแผนที่วางไว้ทุกครั้ง (3.34) อยู่ในระดับปานกลาง

อันดับที่ 6 ได้แก่ ข้อที่ 9 คือ ได้จัดให้มีการประเมินผลการดำเนินงานของแผนต่าง ๆ ที่ได้ทำไป (3.32) อยู่ในระดับปานกลาง

อันดับที่ 7 ได้แก่ ข้อที่ 4 คือ มีการวางแผนการใช้ทรัพยากรให้สอดคล้องกับแผนงานและโครงการของโรงเรียน (3.29) อยู่ในระดับปานกลาง

อันดับที่ 8 ได้แก่ ข้อที่ 7 คือ มีการวิเคราะห์รายจ่ายของสถานศึกษาเพื่อปรับปรุงการใช้จ่ายเงินให้มีประสิทธิภาพ (3.28) อยู่ในระดับปานกลาง

อันดับที่ 9 ได้แก่ ข้อที่ 6 คือ มีการจัดทำงบประมาณประจำปีของสถานศึกษา (3.17) อยู่ในระดับปานกลาง

สำหรับค่าเฉลี่ยรวมทั้ง 9 ข้อ ในด้านการวางแผนคือ 3.41 อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 15

ความคิดเห็นของครูโรงเรียนพาณิชย์กรรรมที่มีต่อการบริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
ในด้านวิชาการ

ด้านวิชาการ	ครูโรงเรียนพาณิชย์กรรรม (N = 291)		ระดับ	อันดับที่
	X	S.D.		
1. มีการจัดอบรมสัมมนาทางวิชาการเกี่ยวกับหลักสูตรและการสอนให้แก่ครู-อาจารย์ในแต่ละรอบปีการศึกษา	3.29	1.03	ปานกลาง	7
2. จัดให้มีการประชุมครู-อาจารย์ฝ่ายวิชาการหัวหน้าคณะวิชาและหัวหน้าแผนกเพื่อจัดทำแผนการเรียนการสอนตามหลักสูตรทุกระดับชั้น	3.64	0.96	มาก	1
3. จัดให้มีการนิเทศการเรียนการสอนทั่วไปในโรงเรียนเพื่อปรับปรุงและแก้ไขปัญหาทางวิชาการ	3.14	1.06	ปานกลาง	9
4. จัดให้มีการสังเกต หรือการติดตามดูการเรียนการสอนตามห้องเรียนและห้องปฏิบัติการต่าง ๆ	3.29	0.93	ปานกลาง	8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 15 (ต่อ)

ด้านวิชาการ	ครูโรงเรียนพาณิชย์กรรม (N = 291)		ระดับ	อันดับที่
	\bar{X}	S.D.		
5. ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการพัฒนาการสอนโดยการใช้สื่อต่าง ๆ	3.30	0.96	ปานกลาง	5
6. จัดให้มีการวิเคราะห์หลักสูตรประมวลการสอนโครงการสอนในงานชุดการเรียน เพื่อให้เหมาะสมกับการเรียนการสอนภายในโรงเรียน	3.30	0.87	ปานกลาง	6
7. จัดให้มีการทำข้อสอบมาตรฐานรวบรวมไว้ในธนาคารข้อสอบ	3.00	1.13	ปานกลาง	10
8. ส่งเสริมการจัดฝึกอบรม จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร การแนะแนว เพื่อเพิ่มพูนความรู้ และทักษะในการประกอบอาชีพแก่นักศึกษา	3.36	0.95	ปานกลาง	4
9. จัดให้มีการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนให้เป็นไปตามระเบียบอย่างถูกต้องและเป็นปัจจุบัน	3.56	0.94	มาก	2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 15 (ต่อ)

ด้านวิชาการ	ครูโรงเรียนพาณิชย์กรรม (N = 291)		ระดับ	อันดับที่
	\bar{X}	S.D.		
10. จัดให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ในการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียน	3.38	0.91	ปานกลาง	3
รวมเฉลี่ย	3.42	0.78	ปานกลาง	-

ตารางที่ 15 แสดงความคิดเห็นของครูโรงเรียนพาณิชย์กรรมมีต่อการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในด้านวิชาการ พบว่า มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก 2 ข้อ ปานกลาง 8 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้

อันดับที่ 1 ได้แก่ ข้อที่ 2 คือ จัดให้มีการประชุมครู-อาจารย์ฝ่ายวิชาการหัวหน้าคณะวิชา และหัวหน้าแผนก เพื่อจัดทำแผนการเรียนการสอน ตามหลักสูตรทุกระดับชั้น (3.64) อยู่ในระดับมาก

อันดับที่ 2 ได้แก่ ข้อที่ 9 คือ จัดให้มีการวัดผล และประเมินผลการเรียนการสอนให้เป็นไปตามระเบียบอย่างถูกต้องและเป็นปัจจุบัน (3.56) อยู่ในระดับมาก

อันดับที่ 3 ได้แก่ ข้อที่ 10 คือ จัดให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ในการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียน (3.38) อยู่ในระดับปานกลาง

อันดับที่ 4 ได้แก่ ข้อที่ 8 คือ ส่งเสริมการจัดฝึกอบรม จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร การแนะแนว เพื่อเพิ่มพูนความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพแก่นักศึกษา (3.36) อยู่ในระดับปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อันดับที่ 5 ได้แก่ ข้อที่ 5 คือ ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการพัฒนาการสอนโดยใช้สื่อต่าง ๆ (3.30) อยู่ในระดับปานกลาง

อันดับที่ 6 ได้แก่ ข้อที่ 6 คือ จัดให้มีการวิเคราะห์หลักสูตร ประมวลการสอน โครงการสอน ใบบางชุดการเรียน เพื่อให้เหมาะสมกับการเรียนการสอนภายในโรงเรียน (3.30) อยู่ในระดับปานกลาง อันดับที่ 7 ได้แก่ ข้อที่ 1 คือ มีการอบรมสัมมนาทางวิชาการเกี่ยวกับหลักสูตรและการสอนให้แก่ครูอาจารย์ในแต่ละรอบปีการศึกษา (3.29)

อยู่ในระดับปานกลาง

อันดับที่ 8 ได้แก่ ข้อที่ 4 คือ จัดให้มีการสังเกต ติดตามดูการเรียนการสอนตามห้องเรียนและห้องปฏิบัติการต่าง ๆ (3.30) อยู่ในระดับปานกลาง

อันดับที่ 9 ได้แก่ ข้อที่ 3 คือ จัดให้มีการนิเทศ การเรียนการสอนทั่วไปในโรงเรียน เพื่อปรับปรุงและแก้ไขปัญหาทางวิชาการ (3.14) อยู่ในระดับปานกลาง

อันดับที่ 10 ได้แก่ ข้อที่ 7 คือ จัดให้มีการทำข้อสอบมาตรฐานรวบรวมไว้ในธนาคารข้อสอบ (3.00) อยู่ในระดับปานกลาง

สำหรับค่าเฉลี่ยรวมทั้ง 10 ข้อ ในด้านวิชาการ คือ 3.42 อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 16

ความคิดเห็นของครูโรงเรียนพาณิชย์กรรรมที่มีต่อการบริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
ในด้านบุคคล

ด้านบุคคล	ครูโรงเรียนพาณิชย์กรรรม (N = 291)		ระดับ	อันดับที่
	X	S.D.		
1. ได้จัดให้มีการวางแผนการใช้กำลังคนล่วงหน้าให้สอดคล้องและเหมาะสมกับความต้องการของโรงเรียน	3.29	1.03	ปานกลาง	7
2. มีการสรรหาและคัดเลือกครูอาจารย์	3.64	0.96	มาก	1
3. มอบหมายงานและความรับผิดชอบให้แก่บุคลากรในโรงเรียนได้อย่างเหมาะสม	3.14	1.06	ปานกลาง	9
4. จัดให้มีการพัฒนาบุคลากรในโรงเรียนเพื่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน เช่น การอบรมดูงาน สัมมนาเอกสถานที่	3.29	0.93	ปานกลาง	8
5. จัดให้มีการควบคุมและติดตามผลการปฏิบัติงานได้อย่างทั่วถึงและเหมาะสม	3.30	0.96	ปานกลาง	5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 16 (ต่อ)

ด้านบุคคล	ครูโรงเรียนพาณิชย์กรรม (N = 291)		ระดับ	อันดับที่
	\bar{X}	S.D.		
6. ให้การดูแลสวัสดิการ และให้บริการต่าง ๆ แก่ครูและบุคลากรในโรงเรียน	3.30	0.87	ปานกลาง	6
7. มีการพิจารณาความดีความชอบ หรือการลงโทษทางวินัย ตามกฎระเบียบของ โรงเรียน	3.00	1.13	ปานกลาง	10
8. จัดให้มีการประชุมอบรมนักเรียน นักศึกษาตามโอกาสที่เหมาะสม	3.36	0.95	ปานกลาง	4
9. จัดให้ครูได้ช่วยกันสอดส่องและเอาใจใส่ความประพฤติของนักเรียนทั้งในและนอกห้องเรียน	3.56	0.94	มาก	2
10. จัดให้มีการช่วยเหลือนักเรียนที่ประสบปัญหาในด้านต่าง ๆ ตามความเหมาะสม เช่น บริการแนะแนว ฯลฯ	3.38	0.91	ปานกลาง	3
รวมเฉลี่ย	3.42	0.78	ปานกลาง	-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 16 แสดงความคิดเห็นของครูโรงเรียนพาณิชย์กรรรมที่มีต่อการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในด้านบุคคลพบว่ามีค่าเฉลี่ยในระดับมาก 2 ข้อ ปานกลาง 8 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้

อันดับที่ 1 ได้แก่ ข้อที่ 2 คือ มีการสรรหาและคัดเลือกครูอาจารย์ (3.64) อยู่ในระดับมาก

อันดับที่ 2 ได้แก่ ข้อที่ 9 คือ จัดให้ครูได้ช่วยกันสอดส่องและเอาใจใส่ความประพฤติของนักเรียนทั้งในและนอกห้องเรียน (3.56) อยู่ในระดับมาก

อันดับที่ 3 ได้แก่ ข้อที่ 10 คือ จัดให้มีการช่วยเหลือนักเรียนที่ประสบปัญหาต่าง ๆ ตามความเหมาะสม เช่น บริการแนะแนว ฯลฯ (3.38) อยู่ในระดับปานกลาง

อันดับที่ 4 ได้แก่ ข้อที่ 8 คือ จัดให้มีการประชุมอบรมนักเรียน นักศึกษาตามโอกาสที่เหมาะสม (3.36) อยู่ในระดับปานกลาง

อันดับที่ 5 ได้แก่ ข้อที่ 5 คือ จัดให้มีการควบคุมและติดตามผลการปฏิบัติงานได้อย่างทั่วถึงและเหมาะสม (3.30) อยู่ในระดับปานกลาง

อันดับที่ 6 ได้แก่ ข้อที่ 6 คือ ให้การดูแลสวัสดิการ และให้บริการต่าง ๆ แก่ครูและบุคลากรในโรงเรียน (3.30) อยู่ในระดับปานกลาง

อันดับที่ 7 ได้แก่ ข้อที่ 1 คือ ได้จัดให้มีการวางแผนการใช้กำลังคนล่วงหน้าให้สอดคล้องและเหมาะสมกับความต้องการของโรงเรียน (3.29) อยู่ในระดับปานกลาง

อันดับที่ 8 ได้แก่ ข้อที่ 4 คือ จัดให้มีการพัฒนาบุคลากรในโรงเรียนเพื่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน เช่น การอบรม ดูงาน สัมมนาออกสถานที่ (3.29) อยู่ในระดับปานกลาง

อันดับที่ 9 ได้แก่ ข้อที่ 3 คือ มอบหมายงานและความรับผิดชอบให้แก่บุคลากรในโรงเรียนได้อย่างเหมาะสม (3.14) อยู่ในระดับปานกลาง

อันดับที่ 10 ได้แก่ ข้อที่ 7 คือ มีการพิจารณาความดีความชอบ หรือการลงโทษทางวินัย ตามกฎระเบียบของโรงเรียน (3.00) อยู่ในระดับปานกลาง

สำหรับค่ารวมเฉลี่ยทั้ง 10 ข้อ ในด้านบุคคล คือ 3.42 อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 17

ความคิดเห็นของครูโรงเรียนพณิชยการที่มีต่อการบริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
ในด้านงานอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก

ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก	ครูโรงเรียนพณิชยการ (N = 291)		ระดับ	อันดับที่
	\bar{X}	S.D.		
1. พิจารณาวางแผนอนุมัติการปรับปรุงอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในโรงเรียน	3.40	0.91	ปานกลาง	2
2. มีการจัดทำงานประมาณ และการจัดทำแผนการใช้เงินเกี่ยวกับการบริหารงานอาคารสถานที่	3.32	0.93	ปานกลาง	3
3. มีการจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ทางการศึกษา โสตทัศนศึกษา เพื่อใช้ในการเรียนการสอนตามความต้องการของบุคลากร	3.26	0.90	ปานกลาง	4
4. มีการจัดให้มีการกำหนดตารางการใช้ประโยชน์ของอาคารสถานที่ เช่น การใช้ห้องเรียนและอาคารที่มีอยู่อย่างเต็มที่และคุ้มค่าการลงทุน	3.23	0.93	ปานกลาง	5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 17 (ต่อ)

ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก	ครูโรงเรียนพาณิชย์กรรม (N = 291)		ระดับ	อันดับที่
	\bar{X}	S.D.		
5. มีการจัดมาตรการรักษาความปลอดภัยของอาคารสถานที่ เช่น การฝึกซ้อม การบรรเทาสาธารณภัย เวรยาม ตลอดจนอุปกรณ์ดับเพลิง	3.49	0.96	ปานกลาง	1
6. มีการจัดปรับปรุงสภาพโรงฝึกงานหรือห้องปฏิบัติการสำนักงานให้มีประสิทธิภาพและสะดวกในการใช้	2.90	0.97	ปานกลาง	6
รวมเฉลี่ย	3.34	0.77	ปานกลาง	-

ตารางที่ 17 แสดงความคิดเห็นของครูโรงเรียนพาณิชย์กรรมที่มีต่อการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกพบว่ามีความเฉลี่ยในระดับปานกลางทั้งหมด 6 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ อันดับที่ 1 ได้แก่ ข้อที่ 5 คือ มีการจัดมาตรการรักษาความปลอดภัยของอาคารสถานที่ เช่น การฝึกซ้อม การบรรเทาสาธารณภัย เวรยาม ตลอดจนอุปกรณ์การดับเพลิง (3.49) อยู่ในระดับปานกลาง

อันดับที่ 2 ได้แก่ ข้อที่ 1 คือ พิจารณาวางแผนอนุมัติการปรับปรุงอาคารสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกในโรงเรียน (3.40) อยู่ในระดับปานกลาง

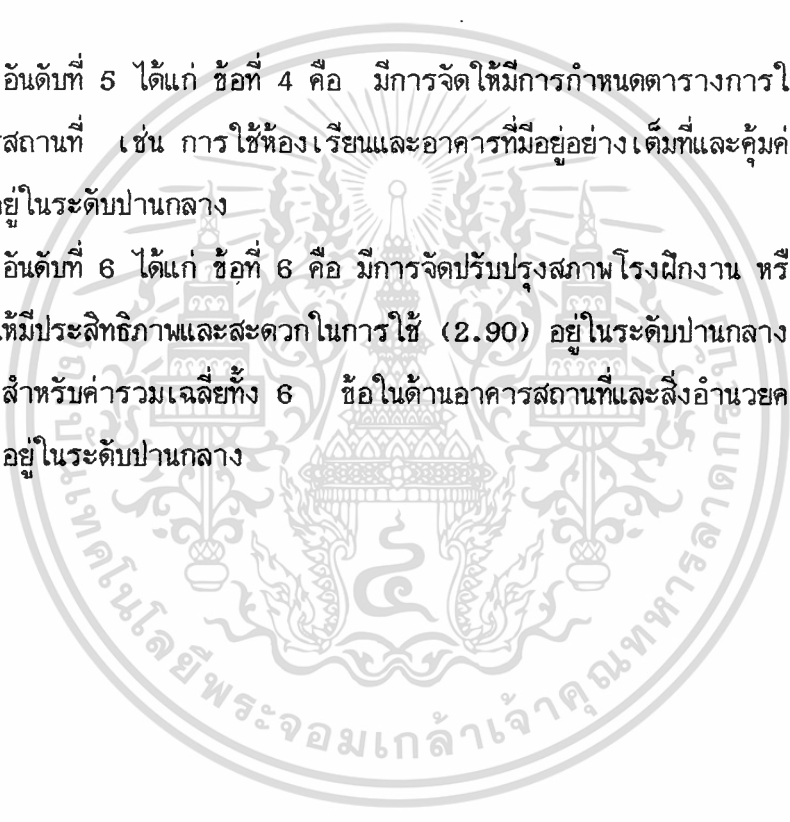
อันดับที่ 3 ได้แก่ ข้อที่ 2 คือ มีการจัดทำงบประมาณ และการจัดทำแผนการใช้เงินเกี่ยวกับการบริหารงานอาคารสถานที่ (3.32) อยู่ในระดับปานกลาง

อันดับที่ 4 ได้แก่ ข้อที่ 3 คือ มีการจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ทางการศึกษา โสตทัศนศึกษา เพื่อใช้ในการเรียนการสอน ตามความต้องการของบุคลากร (3.26) อยู่ในระดับปานกลาง

อันดับที่ 5 ได้แก่ ข้อที่ 4 คือ มีการจัดให้มีการกำหนดตารางการใช้ประโยชน์ของอาคารสถานที่ เช่น การใช้ห้องเรียนและอาคารที่มีอยู่อย่างเต็มที่และคุ้มค่าการลงทุน (3.23) อยู่ในระดับปานกลาง

อันดับที่ 6 ได้แก่ ข้อที่ 6 คือ มีการจัดปรับปรุงสภาพโรงฝึกงาน หรือห้องปฏิบัติสำนักงานให้มีประสิทธิภาพและสะดวกในการใช้ (2.90) อยู่ในระดับปานกลาง

สำหรับค่ารวมเฉลี่ยทั้ง 6 ข้อในด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก คือ 3.34 อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 18

ความคิดเห็นของครูโรงเรียนพณิชยการที่มีต่อการบริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
ในด้านการสร้างความสัมพันธ์ภายนอก

ด้านการสร้างความสัมพันธ์ภายนอก	ครูโรงเรียนพณิชยการ (N =291)		ระดับ	อันดับที่
	\bar{X}	S.D.		
1. จัดให้มีแผนการปฏิบัติงานร่วมกับชุมชนได้อย่างเหมาะสมกับสภาพท้องถิ่นโรงเรียนตั้งอยู่	3.31	0.95	ปานกลาง	1
2. จัดให้มีการพบปะผู้ปกครองนักเรียนศิษย์เก่า เพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดี	3.04	0.82	ปานกลาง	4
3. จัดกิจกรรมร่วมกับสถานประกอบการในภาคเอกชน เพื่อการงานทำของนักศึกษา	3.01	1.01	ปานกลาง	6
4. จัดการติดต่อสื่อสาร และร่วมมือกับนักธุรกิจและอุตสาหกรรม เพื่อการฝึกงานของนักเรียนในสถานประกอบการ	3.17	0.93	ปานกลาง	3
5. จัดทำเอกสารทางวิชาการ เพื่อเผยแพร่ความรู้ในการประกอบอาชีพแก่ประชาชนในท้องถิ่น	3.22	1.01	ปานกลาง	2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 18 (ต่อ)

ด้านการสร้างความสัมพันธ์ภายนอก	ครูโรงเรียนพณิชยการกรม (N =291)		ระดับ	อันดับที่
	\bar{X}	S.D.		
6. จัดการประชุมผู้ปกครองในรอบปี หรือตามโอกาสอันควร พร้อมทั้งมีการรายงานเผยแพร่ กิจกรรม ผลงานของสถานศึกษา	2.57	0.99	ปานกลาง	9
7. จัดกิจกรรมร่วมมือกับชุมชน และสามารถชักนำบุคคลในชุมชนให้ช่วยเหลืออุปถัมภ์โรงเรียน	2.99	0.98	ปานกลาง	7
8. เปิดโอกาสให้ชุมชนได้ใช้อาคาร สถานที่จัดกิจกรรมที่จำเป็นแก่ชุมชน	2.88	0.97	ปานกลาง	8
9. ดำเนินการสร้างความสัมพันธ์ หรือเข้าร่วมกับชุมชน และสมาคมต่าง ๆ โดยการจัดอาสาสมัครเข้าร่วมกิจกรรมในชุมชน	3.02	0.97	ปานกลาง	5
รวมเฉลี่ย	2.96	0.76	ปานกลาง	-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 18 แสดงความคิดเห็นของครูโรงเรียนพาณิชย์กรรรมที่มีต่อการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในด้านการสร้างความสัมพันธ์ภายนอกพบว่ามีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลางทั้งหมด 9 ข้อ เรื่องลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้

อันดับที่ 1 ได้แก่ ข้อที่ 1 คือ จัดให้มีแผนการปฏิบัติงานร่วมกับชุมชนได้อย่างเหมาะสมกับสภาพท้องถิ่นที่โรงเรียนตั้งอยู่ (3.31) อยู่ในระดับปานกลาง

อันดับที่ 2 ได้แก่ ข้อที่ 5 คือ จัดทำเอกสารทางวิชาการ เพื่อเผยแพร่ความรู้ในการประกอบอาชีพ แก่ประชาชนในท้องถิ่น (3.22) อยู่ในระดับปานกลาง

อันดับที่ 3 ได้แก่ ข้อที่ 4 คือ จัดการติดต่อสื่อสาร และร่วมมือกับนักธุรกิจและอุตสาหกรรม เพื่อการฝึกงานของนักเรียนในสถานประกอบการ (3.17) อยู่ในระดับปานกลาง

อันดับที่ 4 ได้แก่ ข้อที่ 2 คือ จัดให้มีการพบปะผู้ปกครองนักเรียนศิษย์เก่าเพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดี (3.04) อยู่ในระดับปานกลาง

อันดับที่ 5 ได้แก่ ข้อที่ 10 คือ ดำเนินการสร้างความสัมพันธ์หรือเข้าร่วมกับชุมชน และสมาคมต่าง ๆ โดยการจัดอาสาสมัครเข้าร่วมกิจกรรมในชุมชน (3.02) อยู่ในระดับปานกลาง

อันดับที่ 6 ได้แก่ ข้อที่ 3 คือ จัดกิจกรรมร่วมกับสถานประกอบการในภาคเอกชนเพื่อการทำมาหากินของนักศึกษา (3.01) อยู่ในระดับปานกลาง

อันดับที่ 7 ได้แก่ ข้อที่ 7 คือ จัดกิจกรรมร่วมมือกับชุมชน และสามารถชักนำบุคคลในชุมชนให้ช่วยเหลืออุปถัมภ์โรงเรียน (2.99) อยู่ในระดับปานกลาง

อันดับที่ 8 ได้แก่ ข้อที่ 8 คือ เปิดโอกาสให้ชุมชนได้ใช้อาคารสถานที่จัดกิจกรรมที่จำเป็นแก่ชุมชน (2.88) อยู่ในระดับปานกลาง

อันดับที่ 9 ได้แก่ ข้อที่ 6 คือ จัดการประชุมผู้ปกครองในรอบปี หรือตามโอกาสอันควร พร้อมทั้งมีการรายงานเผยแพร่กิจกรรมผลงานของสถานศึกษา (2.57) อยู่ในระดับปานกลาง

สำหรับค่าเฉลี่ยรวมทั้ง 9 ข้อ ในด้านการสร้างความสัมพันธ์ภายนอกคือ 2.96 อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 19

สรุปความคิดเห็นระหว่างครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมและครูโรงเรียนพาณิชย์กรรม
ที่มีต่อการบริหารงานโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ด้านการบริหารทั้ง 5 ด้าน

การบริหารงานทั้ง 5 ด้าน	ครูโรงเรียน ช่างอุตสาหกรรม (N = 333)		ระดับ	อันดับ	ครูโรงเรียน พาณิชย์กรรม (N = 291)		ระดับ	อันดับที่
	\bar{X}	S.D.			\bar{X}	S.D.		
ด้านการวางแผน	3.37	0.76	ปานกลาง	1	3.41	0.72	ปานกลาง	3
ด้านวิชาการ	3.29	0.80	ปานกลาง	2	3.42	0.78	ปานกลาง	1
ด้านบุคคล	3.29	0.80	ปานกลาง	3	3.42	0.78	ปานกลาง	2
ด้านอาคารสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก	3.29	0.78	ปานกลาง	4	3.34	0.77	ปานกลาง	4
ด้านการสร้าง ความสัมพันธ์ ภายนอก	2.90	0.83	ปานกลาง	5	2.96	0.76	ปานกลาง	5
รวมเฉลี่ย	3.22	0.74	ปานกลาง		3.32	0.74	ปานกลาง	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 19 แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นของครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรม และครูโรงเรียนพาณิชย์กรรมที่มีต่อการบริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ทั้ง 5 ด้าน โดยส่วนรวมพบว่า ครูทั้ง 2 ประเภทมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 3.22 และ 3.32 ตามลำดับ

ครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการวางแผน 3.37 ส่วนด้านวิชาการ ด้านบุคคล และด้านอาคารสถานที่มีค่าเฉลี่ย 2.90 เท่ากัน ส่วนด้านการสร้างความสัมพันธ์ภายนอกมีค่าเฉลี่ย 2.90

ครูโรงเรียนพาณิชย์กรรมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ทั้ง 5 ด้าน โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านวิชาการ 3.42 ด้านบุคคล 3.42 ด้านการวางแผน 3.41 ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก 3.34 และด้านการสร้างความสัมพันธ์ภายนอก 2.96 จึงสรุปได้ว่าในภาพรวมแล้ว ทั้งครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมและครูโรงเรียนพาณิชย์กรรมมีความคิดเห็นในด้านการบริหารงานทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่าง กลุ่มครูที่สอนโรงเรียน
ช่างอุตสาหกรรม และกลุ่มครูที่สอนโรงเรียนพาณิชย์กรรมต่อบทบาทการบริหารของผู้บริหาร
โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ทั้ง 5 ด้าน โดยแสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตร
ฐาน (S.D.) และ t-test เปรียบเทียบในตารางเดียวกัน (ตารางที่ 20-24)

ตารางที่ 20

เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรม และครูโรงเรียน
พาณิชย์กรรม ที่มีต่อการบริหารงานโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในด้านการวางแผน

ด้านการวางแผน	ครูโรงเรียน ช่างอุตสาหกรรม (N = 333)		ครูโรงเรียน พาณิชย์กรรม (N = 291)		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. จัดให้มีการวางแผนการจัด ระบบโครงสร้างการบริหาร งานในโรงเรียนได้ชัดเจนและ เข้าใจง่าย	3.36	0.91	3.35	0.88	0.23
2. จัดการวางแผนล่วงหน้าในการ ปฏิบัติงานสามารถดำเนินการ ได้ตามแผนที่วางไว้ทุกครั้ง	3.33	0.92	3.34	0.97	0.09
3. มีการวิเคราะห์นโยบายอาชีว ศึกษาและจัดการศึกษา ได้ตาม นโยบายของรัฐ	3.40	0.85	3.52	0.84	-1.81

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 20 (ต่อ)

ด้านการวางแผน	ครูโรงเรียน ช่วงอุตสาหกรรม (N = 333)		ครูโรงเรียน พาณิชย์กรรม (N = 291)		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
4. มีการวางแผนการใช้ทรัพยากร ให้สอดคล้องกับแผนงานและ โครงการของโรงเรียน	3.28	0.91	3.29	0.88	-0.08
5. มีการจัดทำปฏิทินปฏิบัติงานของ สถานศึกษา	3.81	0.92	3.90	0.93	-1.30
6. มีการจัดทำงานงบประมาณประจำปี ของสถานศึกษา	3.26	0.95	3.17	1.01	1.15
7. มีการวิเคราะห์รายจ่ายของ สถานศึกษาเพื่อปรับปรุงการ ใช้เงินให้มีประสิทธิภาพ	3.34	0.97	3.28	1.06	0.67
8. มีการวางแผนจัดหางานให้ นักเรียนนักศึกษาเมื่อจบ การศึกษา	3.28	1.06	3.54	0.96	-3.17*
9. ได้จัดให้มีการประเมินผลการ ดำเนินงานของแผนงานต่าง ๆ ที่ได้ทำไป	3.18	0.93	3.32	0.91	-1.93*
รวมเฉลี่ย	3.37	0.76	3.41	0.72	-0.61

* $p < .05$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 20 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรม และครูโรงเรียนพาณิชย์กรรมที่มีต่อการบริหารงานโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในด้านการวางแผนทั้ง 9 ข้อ โดยส่วนรวมแล้วครูทั้ง 2 ประเภทมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเกี่ยวกับการบริหารงานในด้านการวางแผนจัดหางานให้นักเรียนนักศึกษาเมื่อจบการศึกษา และการจัดให้มีการประเมินผลการดำเนินงานของแผนต่าง ๆ ที่ได้ทำไป พบว่า ครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมและครูโรงเรียนพาณิชย์กรรมมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน

สำหรับความคิดเห็นเกี่ยวกับการวางแผนจัดระบบโครงสร้างการบริหารงานภายในโรงเรียนที่ชัดเจน เข้าใจง่าย การวางแผนล่วงหน้าในการปฏิบัติงาน สามารถดำเนินการได้ตามแผนที่วางไว้ทุกครั้ง การวิเคราะห์นโยบายอาชีวศึกษาและจัดการศึกษาได้ตามนโยบายของรัฐ การใช้ทรัพยากรให้สอดคล้องกับแผนงาน และโครงการของโรงเรียน การจัดปฏิทินปฏิบัติงานของสถานศึกษา การจัดงบประมาณประจำปีของสถานศึกษาและการวิเคราะห์รายจ่ายของสถานศึกษาเพื่อการใช้เงินให้มีประสิทธิภาพ ครูทั้ง 2 ประเภทเห็นว่ามีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า ครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมและครูโรงเรียนพาณิชย์กรรม มีความคิดเห็นด้านการวางแผนแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 21

เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรม และครูโรงเรียนพาณิชย์กรรม
ที่มีต่อการบริหารงานโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในด้านวิชาการ

ด้านวิชาการ	ครูโรงเรียน ช่างอุตสาหกรรม (N = 333)		ครูโรงเรียน พาณิชย์กรรม (N = 291)		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. มีการจัดอบรมสัมมนาทาง วิชาการเกี่ยวกับหลักสูตรและ การสอนให้แก่ครู-อาจารย์ใน แต่ละรอบปีการศึกษา	3.16	1.06	3.29	1.03	-1.54
2. จัดให้มีการประชุมครู-อาจารย์ ฝ่ายวิชาการ หัวหน้าคณะวิชา และหัวหน้าแผนกเพื่อจัดทำ แผนการเรียนการสอนตามหลัก สูตรทุกระดับชั้น	3.48	0.94	3.64	0.96	-2.04*
3. จัดให้มีการนิเทศการเรียน การสอนทั่วไปในโรงเรียนเพื่อ ปรับปรุงและแก้ไขปัญหาทาง วิชาการ	3.14	1.05	3.14	1.06	0.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 21 (ต่อ)

ด้านวิชาการ	ครูโรงเรียน ช่างอุตสาหกรรม (N =333)		ครูโรงเรียน พาณิชย์กรรม (N = 291)		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
4. จัดให้มีการสังเกต หรือการติดตามตามคู่มือการเรียนการสอนตามห้องเรียนและห้องปฏิบัติการต่าง ๆ	3.39	0.91	3.29	0.93	1.37
5. ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการพัฒนาการสอน โดยใช้สื่อต่าง ๆ	3.25	0.99	3.30	0.96	-0.68
6. จัดให้มีการวิเคราะห์หลักสูตรประมวล การสอน โครงการสอน ใบงานชุดการเรียน เพื่อให้เหมาะสมกับการเรียนการสอนภายในโรงเรียน	3.18	0.89	3.30	0.87	-1.59
7. จัดให้มีการทำข้อสอบมาตรฐานรวบรวมไว้ในธนาคารข้อสอบ	2.85	1.05	3.00	1.13	-1.76
8. ส่งเสริมการจัดฝึกอบรม จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร การแนะแนว เพื่อเพิ่มพูนความรู้ และทักษะในการประกอบอาชีพแก่นักศึกษา	3.13	1.01	3.36	0.95	-2.90*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 21 (ต่อ)

ด้านวิชาการ	ครูโรงเรียน ช่างอุตสาหกรรม (N =333)		ครูโรงเรียน พาณิชย์กรรม (N = 291)		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
9. จัดให้มีการวัดผลและประเมิน ผลการเรียนการสอน ให้เป็น ไปตามระเบียบอย่างถูกต้อง และเป็นปัจจุบัน	3.51	0.94	3.56	0.94	-0.67
10. จัดให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ ในการจัดการเรียนการสอน ของโรงเรียน	3.27	0.94	3.38	0.91	-1.55
รวมเฉลี่ย	3.29	0.80	3.42	0.78	-1.97*

*P < .05

ตารางที่ 21 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมและครูโรงเรียนพาณิชย์กรรมที่มีต่อการบริหารงานโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในด้านวิชาการ ทั้ง 10 ข้อ โดยส่วนรวมแล้ว ครูทั้ง 2 ประเภทมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ด้านงานวิชาการ เกี่ยวกับการจัดให้มีการประชุมครู-อาจารย์ ฝ่ายวิชาการ หัวหน้าคณะวิชา หัวหน้าแผนก เพื่อจัดทำแผนการเรียนการสอนตามหลักสูตรทุกระดับชั้น และส่งเสริมการจัดฝึกอบรม จัดกิจกรรม เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เสริมหลักสูตร การแนะแนว เพื่อเพิ่มพูนความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพแก่นักศึกษา พบว่า ครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมและครูโรงเรียนพาณิชย์กรรมมีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สำหรับความคิดเห็นด้านงานวิชาการ เกี่ยวกับการจัดอบรมสัมมนาทางวิชาการ เกี่ยวกับหลักสูตร และการสอนให้แก่ครู-อาจารย์ในแต่ละรอบปีการศึกษา การนิเทศการเรียนการสอนทั่วไปในโรงเรียน เพื่อปรับปรุงและแก้ไขปัญหาทางวิชาการ จัดให้มีการสังเกตติดตามดูการเรียนการสอนตามห้องเรียนและห้องปฏิบัติการต่างๆ ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการพัฒนาการสอน โดยการสื่อต่าง ๆ จัดให้มีการวิเคราะห์หลักสูตรประมวลการสอน โครงการสอน ใบบางชุดการเรียน เพื่อให้เหมาะสมกับการเรียนการสอนภายในโรงเรียน จัดทำข้อสอบมาตรฐานรวบรวมไว้ในธนาคารข้อสอบ จัดการวัดผลประเมินผลการเรียนการสอนให้เป็นไปตามระเบียบอย่างถูกต้องและเป็นปัจจุบัน จัดให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ในการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียน ครูทั้ง 2 ประเภทมีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า ครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมและครูโรงเรียนพาณิชย์กรรมมีความคิดเห็นด้านวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 22

เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรม และครูโรงเรียน
พาณิชยกรรม ที่มีต่อการบริหารงานโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในด้านบุคคล

ด้านบุคคล	ครูโรงเรียน ช่างอุตสาหกรรม (N = 333)		ครูโรงเรียน พาณิชยกรรม (N = 291)		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. ได้จัดให้มีการวางแผนการใช้กำลังคนล่วงหน้าให้สอดคล้องและเหมาะสมกับความต้องการของโรงเรียน	3.16	1.06	3.29	1.03	-1.54
2. มีการสรรหาและคัดเลือกครูอาจารย์	3.48	0.97	3.64	0.96	-2.04*
3. มอบหมายงานและความรับผิดชอบให้แก่บุคลากรในโรงเรียนได้อย่างเหมาะสม	3.14	1.05	3.14	1.06	0.00
4. จัดให้มีการพัฒนาบุคลากรในโรงเรียนเพื่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน เช่น การอบรมดูงาน สัมมนาออกสถานที่	3.39	0.91	3.29	0.93	1.37
5. จัดให้มีการควบคุมและติดตามผลการปฏิบัติงานได้อย่างทั่วถึงและเหมาะสม	3.25	0.99	3.30	0.96	-0.68

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 22 (ต่อ)

ด้านบุคคล	ครูโรงเรียน ช่างอุตสาหกรรม (N = 333)		ครูโรงเรียน พาณิชย์กรรม (N = 291)		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
6. ให้การดูแลสวัสดิการ และให้ บริการต่าง ๆ แก่ครูและ บุคลากรในโรงเรียน	3.18	0.89	3.30	0.87	-1.59
7. มีการพิจารณาความดีความชอบ หรือการลงโทษทางวินัย ตาม กฎระเบียบของ โรงเรียน	2.85	1.05	3.00	1.13	-1.76
8. จัดให้มีการประชุมอบรมนักเรียน นักศึกษาตาม โอกาสที่เหมาะสม	3.13	1.01	3.36	0.95	-2.90*
9. จัดให้ครูได้ช่วยกันสอดส่องและ เอาใจใส่ความประพฤติของ นักเรียนทั้งในและนอกห้องเรียน	3.51	0.94	3.56	0.94	-1.67
10. จัดให้มีการช่วยเหลือนักเรียนที่ ประสบปัญหาต่าง ๆ ตาม ความเหมาะสม เช่น บริการ แนะแนว ฯลฯ	3.27	0.94	3.38	0.91	-1.55
รวมเฉลี่ย	3.29	0.80	3.42	0.78	-1.97*

*P < .05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 22 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมและครูโรงเรียนพาณิชย์กรรมที่มีต่อการบริหารงานโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในด้านงานบุคคล ทั้ง 10 ข้อ โดยส่วนรวมแล้ว ครูทั้ง 2 ประเภทมีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อด้านงานบุคคลเกี่ยวกับ การสรรหาและคัดเลือกครู-อาจารย์ และการจัดให้มีการประชุมอบรมนักเรียน นักศึกษาตาม โอกาสที่เหมาะสม พบว่า ครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมและครูโรงเรียนพาณิชย์กรรม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สำหรับความคิดเห็นด้านงานบุคคลเกี่ยวกับการวางแผนการใช้กำลังคนล่วงหน้า ให้สอดคล้องและเหมาะสมกับความต้องการของโรงเรียน การมอบหมายงานและความรับผิดชอบให้แก่บุคลากรในโรงเรียนได้อย่างเหมาะสม การพัฒนาบุคลากรในโรงเรียนเพื่อ ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน เช่น การอบรม ศึกษาดูงานสัมมนาออกสถานที่ จัดให้มีการควบคุม และติดตามผลการปฏิบัติงาน ได้อย่างทั่วถึงและเหมาะสม การดูแลสวัสดิการและให้บริการ ต่าง ๆ แก่ครูและบุคลากรในโรงเรียน การพิจารณาความดีความชอบหรือการลงโทษ ทางวินัยตามกฎหมายระเบียบของโรงเรียน การจัดให้ครูช่วยกันสอนและเอาใจใส่ความ ประพฤติของนักเรียนทั้งในและนอกห้องเรียน จัดให้มีการช่วยเหลือนักเรียนที่ประสบปัญหา ด้านต่าง ๆ ตามความเหมาะสม เช่น บริการแนะแนว ฯลฯ ครูทั้ง 2 ประเภท มีความ คิดเห็นแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่าครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมและครูโรงเรียน พณิชย์กรรม มีความคิดเห็นต่องานการบริหารด้านบุคคลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 23

เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรม และครูโรงเรียนพาณิชย์กรรม
ที่มีต่อการบริหารงานโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในด้านอาคารสถานที่
และสิ่งอำนวยความสะดวก

ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก	ครูโรงเรียน ช่างอุตสาหกรรม (N = 333)		ครูโรงเรียน พาณิชย์กรรม (N = 291)		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. พิจารณาวางแผนอนุมัติการ ปรับปรุงอาคารสถานที่และสิ่ง อำนวยความสะดวกในโรงเรียน	3.26	0.95	3.40	0.91	-1.96*
2. มีการจัดทำงบประมาณ และการ จัดทำแผนการใช้เงินเกี่ยวกับ การบริหารงานอาคารสถานที่	3.26	0.98	3.32	0.93	-0.80
3. มีการจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ทางการ ศึกษา โสตทัศนศึกษา เพื่อใช้ใน การเรียนการสอนตามความ ต้องการของบุคคลากร	3.26	0.83	3.26	0.90	-0.08
4. มีการจัดให้มีการกำหนดตาราง การใช้ประโยชน์ของอาคาร สถานที่ เช่น การใช้ห้องเรียน และอาคารที่มีอยู่อย่างเต็มที่และ คุ้มค่าการลงทุน	3.14	0.97	3.23	0.93	-1.17

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 23 (ต่อ)

ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก	ครูโรงเรียน ช่างอุตสาหกรรม (N = 333)		ครูโรงเรียน พาณิชยกรรม (N = 291)		t
	\bar{X}	S.D.	X	S.D.	
5. มีการจัดมาตรการรักษาความปลอดภัยของอาคารสถานที่ เช่น การฝึกซ้อม การบรรเทาสาธารณภัย เวร ยาม ตลอดจนอุปกรณ์ดับเพลิง	3.52	0.97	3.49	0.96	0.40
6. มีการจัดปรับปรุงสภาพโรงฝึกงานหรือห้องปฏิบัติสำนักงานให้มีประสิทธิภาพและสะดวกในการสะดวกในการใช้	2.93	1.02	2.90	0.97	0.35
รวมเฉลี่ย	3.29	0.78	3.34	0.77	-0.68

* P < .05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 23 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมและครูโรงเรียนพาณิชย์กรรมที่มีต่อการบริหารงานโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในด้านงานอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ทั้ง 6 ข้อ โดยส่วนรวมแล้ว ครูทั้ง 2 ประเภทมีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเกี่ยวกับการพิจารณาวางแผนอนุมัติการปรับปรุงอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในโรงเรียน พบว่า ครูช่างอุตสาหกรรมและครูพาณิชย์กรรม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

สำหรับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานอาคารสถานที่ การจัดหาวัสดุอุปกรณ์ทางการศึกษา โสตทัศนศึกษาเพื่อใช้ในการเรียนการสอนตามความต้องการของบุคลากร การจัดทำมีการกำหนดตารางการใช้ประโยชน์ของอาคารสถานที่ เช่นการใช้ห้องเรียนและอาคารที่มีอยู่อย่างเต็มที่คุ้มค่า การจัดมาตรการรักษาความปลอดภัยของอาคารสถานที่ เช่น การฝึกซ้อม การบรรเทาสาธารณภัย เวร ยาม ตลอดจนอุปกรณ์ดับเพลิง การจัดปรับปรุงสภาพโรงฝึกงานหรือห้องปฏิบัติสำนักงานให้มีประสิทธิภาพและสะดวกในการใช้ ครูทั้ง 2 ประเภทมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า ครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรม และครูโรงเรียนพาณิชย์กรรมมีความคิดเห็นต่อทางด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 24

เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรม และครูโรงเรียนพาณิชย์กรรม
ที่มีต่อการบริหารงานโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในด้านการสร้าง
ความสัมพันธ์ภายนอก

ด้านการสร้างความสัมพันธ์ภายนอก	ครูโรงเรียน ช่างอุตสาหกรรม (N = 333)		ครูโรงเรียน พาณิชย์กรรม (N = 291)		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. จัดให้มีแผนการปฏิบัติงานร่วมกับ ชุมชน ได้อย่างเหมาะสมกับสภาพ ท้องถิ่นที่โรงเรียนตั้งอยู่	3.29	0.92	3.31	0.95	-0.28
2. จัดให้มีการพบปะผู้ปกครอง เพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดี	2.99	0.99	3.04	0.82	-0.64
3. จัดกิจกรรมร่วมกับสถานประกอบ การในภาคเอกชน เพื่อการมี งานทำของนักศึกษา	2.73	1.02	3.01	1.01	-3.37*
4. จัดการติดต่อสื่อสาร และร่วมมือ กับนักธุรกิจและอุตสาหกรรม เพื่อการฝึกงานของ นักเรียน ในสถานประกอบการ	3.05	1.04	3.17	0.93	-1.56
5. จัดทำเอกสารทางวิชาการเพื่อ เผยแพร่ความรู้ในการประกอบ อาชีพแก่ประชาชนในท้องถิ่น	3.19	1.06	3.22	1.01	-0.41.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 24 (ต่อ)

ด้านการสร้างความสัมพันธ์ภายนอก	ครูโรงเรียน ช่างอุตสาหกรรม (N = 333)		ครูโรงเรียน พาณิชย์กรรม (N = 291)		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
6. จัดการประชุมผู้ปกครองในรอบปี หรือตามโอกาสอันควร พร้อมทั้ง มีการรายงานเผยแพร่ กิจกรรม ผลงานของสถานศึกษา	2.47	1.02	2.57	0.99	-1.23
7. จัดกิจกรรมร่วมมือกับชุมชน และ สามารถชักนำบุคคลในชุมชนให้ ช่วยเหลืออุปถัมภ์โรงเรียน	2.94	0.98	2.99	0.98	-0.72
8. เปิดโอกาสให้ชุมชนได้ใช้อาคาร สถานที่จัดกิจกรรมที่จำเป็นแก่ ชุมชน	2.71	1.08	2.88	0.97	-2.15*
9. ดำเนินการสร้างความสัมพันธ์ หรือเข้าร่วมกับชุมชนและสมาคม ต่าง ๆ โดยการติดต่อประสาน เข้าร่วมกิจกรรมในชุมชน	2.82	1.07	3.02	0.97	-2.41*
รวมเฉลี่ย	2.90	0.83	2.96	0.76	-0.91

*P < .05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 24 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมและครูโรงเรียนพาณิชย์กรรมที่มีต่อการบริหารงานโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในด้านการสร้างความสัมพันธ์ภายนอก ทั้ง 9 ข้อ โดยส่วนรวมแล้ว ครูทั้ง 2 ประเภทมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมร่วมกับสถานประกอบการในภาคเอกชน เพื่อการมีงานทำของนักศึกษา เปิดโอกาสให้ชุมชนได้ใช้อาคารสถานที่จัดกิจกรรมที่จำแนกแก่ชุมชน การสร้างความสัมพันธ์หรือเข้าร่วมกับชุมชน และสมาคมต่าง ๆ โดยการจัดอาสาสมัครเข้าร่วมกิจกรรมในชุมชน พบว่าครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมและครูโรงเรียนพาณิชย์กรรม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

สำหรับความคิดเห็นเกี่ยวกับ จัดให้มีแผนการปฏิบัติงานร่วมกับชุมชนได้อย่างเหมาะสมกับสภาพท้องถิ่นที่โรงเรียนตั้งอยู่ จัดให้มีการพบปะผู้ปกครองนักเรียนศิษย์เก่า เพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดี จัดการติดต่อสื่อสารและร่วมมือกับนักธุรกิจและอุตสาหกรรม เพื่อการฝึกงานของนักเรียนในสถานประกอบการ จัดทำเอกสารทางวิชาการ เพื่อเผยแพร่ความรู้ในการประกอบอาชีพแก่ประชาชนในท้องถิ่น จัดการประชุมผู้ปกครองในรอบปีหรือตามโอกาสอันควร พร้อมทั้งมีการรายงานเผยแพร่ กิจกรรมผลงานของสถานศึกษา จัดกิจกรรมร่วมมือกับชุมชน และสามารถชักนำบุคคลในชุมชนให้ช่วยเหลืออุปถัมภ์โรงเรียน ครูทั้ง 2 ประเภทมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า ครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมและครูโรงเรียนพาณิชย์กรรมมีความคิดเห็นต่องานด้านการสร้างความสัมพันธ์ภายนอก แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 25

สรุปเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรม และครูโรงเรียน
พาณิชยกรรม ที่มีต่อการบริหารงานโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ทั้ง 5 ด้าน

การบริหารงาน ทั้ง 5 ด้าน	ครูโรงเรียน ช่างอุตสาหกรรม (N = 333)		ครูโรงเรียน พาณิชยกรรม (N = 291)		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
ด้านการวางแผน	3.37	0.76	3.41	0.72	-0.61
ด้านวิชาการ	3.29	0.80	3.42	0.78	-1.97*
ด้านบุคคล	3.29	0.80	3.42	0.78	-1.97*
ด้านอาคารสถานที่และ สิ่งอำนวยความสะดวก	3.29	0.78	3.34	0.77	-0.68
ด้านการสร้างความสัมพันธ์ ภายนอก	2.90	0.83	2.96	0.76	-0.91
รวมเฉลี่ย	3.22	0.74	3.32	0.74	-1.75

ตารางที่ 25 แสดงให้เห็นว่าความคิดเห็นของครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรม และครูโรงเรียนพาณิชยกรรม โดยรวมทั้ง 5 ด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านระหว่าง ด้านวิชาการ และด้านบุคคล พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นด้านปัญหา และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้ตอบแบบสอบถาม

ในการรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม ในส่วนที่เป็นแบบสอบถามปลายเปิดที่ผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แสดงความคิดเห็นปัญหา และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมไว้ท้ายแบบสอบถามที่เป็นสาระพร้อมความถี่ ซึ่งมีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 116 คน ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 26

ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหา และข้อเสนอแนะ
ในการบริหารงาน โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ทั้ง 5 ด้าน

ความคิดเห็นด้านปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะในการบริหารงานในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา	จำนวน
1. งานการวางแผน	
- การวางแผนการบริหารเน้นธุรกิจแสวงผลกำไร	22
- ขาดการวางแผนด้านการคัดเลือกบุคคล	3
- ขาดการวางแผนจัดงบประมาณประจำปี	5
- ขาดการประเมินผลการปฏิบัติงาน	4
- วางแผนไม่ชัดเจน ดำเนินงานไม่เป็นไปตามแผนที่วางไว้	2
- ไม่วางแผนจัดหางานให้นักเรียนเมื่อจบการศึกษา	2

ตารางที่ 26 (ต่อ)

ความคิดเห็นด้านปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะใน การบริหารงานในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา	จำนวน
2. งานวิชาการ	
- การจัดอบรมสัมมนาทางวิชาการเกี่ยวกับหลักสูตรการ สอนให้แก่ครูทุกปี	12
- ขาดวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอน/ห้องสมุดขาดหนังสือ ค้นคว้าอย่างพอเพียง	16
- ขาดการนิเทศการสอน	6
- ควรฝึกตั้งข้อสอบมาตรฐาน	2
- ขาดกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านอาชีพ	4
- หลักสูตร ไม่สอดคล้องกับ นโยบายของรัฐและตลาดแรงงาน แรงงาน	8
- ควรประชุมชี้แจงนโยบายหรือสรุปผลความคืบหน้า เดือนละ 1-2 ครั้ง	2
3. งานบุคคล	
- บุคลากรด้อยประสิทธิภาพ ขาดการเลือกสรรบุคคล	7
- ปัญหาทางสมองไหล	2
- สวัสดิการมีน้อย ขาดขวัญกำลังใจในการทำงาน	23
- ขาดความสามัคคีในหมู่คณะ	9
- ขาดความเป็นประชาธิปไตย ขาดความยุติธรรมและ ความรับผิดชอบ	40
- มอบหมายงาน ไม่ตรงกับความรู้ความสามารถ	6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 26 (ต่อ)

ความคิดเห็นด้านปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะใน การบริหารงานในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา	จำนวน
- การติดต่อสื่อสารระหว่างครูกับผู้บริหาร	3
- ขาดความคล่องตัวในการดำเนินงาน	4
- ผู้บริหารขาดเอกภาพในการบริหาร	4
- ขาดการสอดส่องดูแลจากรัฐเท่าที่ควร	2
4. งานอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก	
- ขาดการดูแล เอาใจใส่บำรุงรักษาด้านอาคารสถานที่	1
- การใช้ประโยชน์ด้านอาคารสถานที่ยังไม่ดีพอ	2
- ขาดห้องปฏิบัติการเฉพาะด้าน	1
- ขาดสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ และออกกำลังกาย	1
- โทรศัพท์สาธารณะมีไม่เพียงพอ	1
5. งานสร้างความสัมพันธ์ภายนอก	
- ไม่มีกิจกรรมพบปะผู้ปกครองหรือศิษย์เก่า	3
- ขาดการสนับสนุนจากภาครัฐและเอกชน ไม่มีการชักนำ ชุมชน อุปถัมภ์โรงเรียน	3
- นักเรียนชอบทะเลาะวิวาทกันเองและต่างโรงเรียน	4
- ปัญหายาเสพติด	3
- ขาดมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชน	4
- โรงเรียนยังไม่ได้รับความร่วมมือจากชุมชนเท่าที่ควร	6
รวม	217

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 26 สรุปผลความคิดเห็นด้านปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะในการบริหารโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ซึ่งครูที่ทำการสอนในโรงเรียนช่างอุตสาหกรรม และโรงเรียนพาณิชย์กรรม ได้แสดงความคิดเห็นพบว่า ยังคงพบปัญหาในงานบริหารทั้ง 5 ด้านรวมความถี่เป็นจำนวนทั้งสิ้น 217 ความถี่ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ปัญหาและอุปสรรคข้อเสนอแนะที่ครูทั้ง 2 ประเภทโรงเรียนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานโรงเรียนทั้ง 5 ด้าน เป็นการแสดงความคิดเห็นที่มองกันว่าผู้บริหารได้ปฏิบัติงานด้านการวางแผนการดำเนินการจัดการศึกษาอย่างไม่รัดกุมและชัดเจน ผู้บริหารยังไม่ได้เข้าใจนโยบายการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาดีพอ ผู้บริหารเน้นธุรกิจแสวงผลกำไร ขาดการวางแผนการคัดเลือกบุคคล การจัดงบประมาณประจำปี การจัดหลักสูตรไม่ตรงกัน นโยบายของรัฐ งานด้านวิชาการ ขาดการจัดอบรมสัมมนาทางวิชาการทางด้านหลักสูตรและการสอน ยังขาดวัสดุอุปกรณ์การสอน ห้องสมุด ไม่มีหนังสือให้คณาจารย์อย่างเพียงพอขาดการนิเทศการสอนและการจัดธนาคารข้อสอบ กิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านอาชีพ และไม่สอดคล้องกับตลาดแรงงาน ขาดการประชุมชี้แจงนโยบาย งานด้านบุคคล การมอบหมายงานไม่ตรงกับความรู้ความสามารถ ขาดการเลือกสรรหาบุคคลเข้าทำงานบุคคลากรด้อยประสิทธิภาพ ปัญหาสมองไหล สวัสดิการมีน้อยขาดขวัญกำลังใจในการทำงาน ขาดความคล่องตัวในการดำเนินงาน การติดต่อสื่อสารระหว่างครูกับผู้บริหาร ผู้บริหารขาดเอกภาพในการบริหารงาน ขาดการสอดส่องดูแลจากรัฐเท่าที่ควร งานอาคารสถานที่ยังไม่ดีพอ ขาดห้องปฏิบัติการเฉพาะด้าน สถานที่พักผ่อนหย่อนใจและการออกกำลังกาย โทรศัพท์สาธารณะมีไม่เพียงพอ และงานสร้างความสัมพันธ์ภายนอก ไม่มีการจัดกิจกรรมพบปะผู้ปกครองหรือศิษย์เก่า ขาดการสนับสนุนจากภาครัฐบาลและเอกชน ไม่มีการชักนำชุมชนอุปถัมภ์โรงเรียน นักเรียนชอบวิวาทกันเองและต่างโรงเรียนและปัญหายาเสพติด ขาดมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชนและโรงเรียนยังไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากชุมชนเท่าที่ควร

จะเห็นได้ว่าปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น เมื่อเรียงตามความถี่แล้วพบว่าปัญหาด้านบุคคลมากที่สุดมีจำนวน 100 ความถี่ ด้านวิชาการมีจำนวน 50 ความถี่ ด้านการวางแผนมีจำนวน 38 ความถี่ ด้านการสร้างความสัมพันธ์ภายนอกมีจำนวน 23 ความถี่ และด้านอาคารสถานที่สิ่งอำนวยความสะดวกมีจำนวน 6 ความถี่

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อ
บทบาทการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร
ตามแนวทางและหลักการบริหารสถานศึกษาด้านอาชีวศึกษา 5 ด้านของ เมธี ปิณฑานนท์
ดังนี้ :-

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อบทบาทการบริหารของผู้บริหารโรงเรียน
เอกชนอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับการบริหารงาน 5 ด้าน คือ งาน
การวางแผน งานวิชาการ งานบุคคล งานอาคารสถานที่สิ่งอำนวยความสะดวก และ
งานสร้างความสัมพันธ์ภายนอก จำแนกตามประเภทโรงเรียนที่ครูสังกัด
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อบทบาทการบริหารของผู้บริหาร
โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานครใน 5 ด้านคือ งานการวางแผน
งานวิชาการ งานบุคคล งานอาคารสถานที่สิ่งอำนวยความสะดวก และงานสร้าง
ความสัมพันธ์ภายนอก จำแนกตามประเภทโรงเรียนที่ครูสังกัด

สมมติฐานการวิจัย

ครูที่ทำการสอน ใน โรงเรียนช่างอุตสาหกรรมและพาณิชยกรรม มีความคิดเห็น
ต่อบทบาทการบริหารงานของผู้บริหารใน งานการวางแผน งานวิชาการ งานบุคลากร
งานอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก และงานสร้างความสัมพันธ์ภายนอกแตกต่างกัน

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูที่ทำการสอนในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร 70 โรงเรียน จำนวน 3,826 คน แบ่งตามประเภทโรงเรียนที่ทำการสอน เป็นโรงเรียนช่างอุตสาหกรรม 28 โรง และพาณิชย์กรรม 42 โรง แจกได้จำนวนครูช่างอุตสาหกรรมเท่ากับ 2,280 คน และครูพาณิชย์กรรม 1,546 คน ตามลำดับต่อนั้นกำหนดขนาดตัวอย่างจากขอบเขตสัดส่วนของประชากร ตามสูตรของ TARO YAMANE ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูช่างอุตสาหกรรม จำนวน 370 คน และครูพาณิชย์กรรม 321 คน รวมกลุ่มตัวอย่าง 691 คน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีสำรวจโดยได้ศึกษาจากทฤษฎีการบริหารและผลงานวิจัย ตลอดจนเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการบริหารการศึกษา และได้ปรับปรุงแบบสอบถามขึ้นมาเพื่อใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แล้วนำไปเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ในการทำวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ได้ตรวจแบบสอบถามเพื่อความถูกต้องในเนื้อหาวิชา หลังจากนั้นได้นำไปทดลองกับครูและอาจารย์โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อทดสอบความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่น ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม 0.97

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้ปรับปรุงจากวิทยานิพนธ์ของวิโรจน์ ศรีใส ในการเก็บข้อมูลครั้งนี้จากตัวอย่างที่ส่งไป 691 ตัวอย่าง ได้กลับคืนมาสมบูรณ์จำนวน 624 ตัวอย่าง คิดเป็น 90.3 %

จากนั้นได้นำเข้าเครื่องประมวลผล โดยใช้ PROGRAM สำเร็จรูป SPSS (STATISTICAL PACKAGE FOR THE SOCIAL SCIENCES) ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (X) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ในเรื่องการเปรียบเทียบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใช้ค่า t-test

การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์โดยค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นของครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมและครูพาณิชยกรรมเกี่ยวกับการบริหารงานในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ตอนที่ 3 ข้อมูลเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างครูโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมและครูโรงเรียนพาณิชยกรรมที่ต่อบทบาทการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา วิเคราะห์ด้วยค่า t-test

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม และปัญหาของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา แยกเป็นรายด้านโดยเสนอเป็นค่าความถี่

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม แยกตามประเภทโรงเรียน จำแนกตาม เพศ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การทำงานวิชาที่สอนและขนาดของสถานศึกษา

ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมและประเภทโรงเรียนพาณิชยกรรม จำนวนแบบสอบถามที่ส่งรวมทั้งสิ้น 691 ฉบับ และได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์คืนทั้งสิ้น 624 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 90.30 ซึ่งมีข้อมูลในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1.1 จำแนกตามเพศของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น ซึ่งประกอบด้วยครูช่างอุตสาหกรรมและครูพาณิชย์กรรม รวมเป็นชาย 315 คน คิดเป็นร้อยละ 50.5 หญิง 309 คน คิดเป็นร้อยละ 49.5 แยกเป็นครูช่างอุตสาหกรรม ชาย 218 คน คิดเป็นร้อยละ 65.5 หญิง 115 คน คิดเป็นร้อยละ 34.5 จะเห็นว่าครูช่างอุตสาหกรรมมีจำนวนครูที่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง ส่วนครูพาณิชย์กรรมเพศหญิงมีจำนวนมากกว่าเพศชายเป็น 2 เท่า กล่าวคือ เพศชาย 97 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 หญิง 194 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7

1.2 จำแนกตามวุฒิการศึกษา ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น ซึ่งประกอบด้วยครูช่างอุตสาหกรรมและครูพาณิชย์กรรม แยกตามวุฒิการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี ดังนี้ จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามรวม 624 คน คือ ต่ำกว่าปริญญาตรี 74 คน ปริญญาตรี 523 คน และสูงกว่าปริญญาตรี 27 คน หรือร้อยละ 4.9 ร้อยละ 83.8 และ 7.3 ตามลำดับ และแยกเป็นครูช่างอุตสาหกรรม วุฒิการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี 56 คน ปริญญาตรี 263 คน และสูงกว่าปริญญาตรี 14 คน คิดเป็นร้อยละ 16.8 ร้อยละ 79.0 และร้อยละ 4.2 ตามลำดับ ส่วนครูพาณิชย์กรรม วุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี 18 คน หรือร้อยละ 6.2 ปริญญาตรี 260 คน หรือร้อยละ 89.3 และสูงกว่าปริญญาตรี 13 คน หรือร้อยละ 4.5 จะเห็นว่าทั้งครูช่างอุตสาหกรรมและครูพาณิชย์กรรม มีครูวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุด วุฒิการศึกษาที่รองลงมาคือ ต่ำกว่าปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรีตามลำดับ

1.3 จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้นจำนวน 624 คน ที่ทำการสอนอยู่ในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา โดยแยกตามประสบการณ์การทำงานต่ำกว่า 3 ปี จำนวน 100 คน หรือร้อยละ 16.0 ตั้งแต่ 3-6 ปี จำนวน 157 คน หรือร้อยละ 25.2 และมากกว่า 6 ปี จำนวน 367 คน หรือร้อยละ 58.8 ครูช่างอุตสาหกรรมแยกเป็นผู้มีประสบการณ์ต่ำกว่า 3 ปี จำนวน 65 คน หรือร้อยละ 19.5 ตั้งแต่ 3-6 ปี จำนวน 92 คน หรือร้อยละ 27.6 มากกว่า 6 ปี จำนวน 176 คน หรือร้อยละ 52.9 สำหรับครูพาณิชย์กรรมประสบการณ์ต่ำกว่า 3 ปี มีจำนวน 35 คน หรือร้อยละ 12.0 ตั้งแต่ 3-6 ปี จำนวน 65 คน หรือร้อยละ 22.3 และมากกว่า 6 ปี จำนวน 191 คน ร้อยละ 65.6 ตามลำดับของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.4 จำแนกตามวิชาที่สอนของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น ซึ่งประกอบด้วยครูช่างอุตสาหกรรมและครูพาณิชยกรรม แยกตามวิชาที่ทำการสอนคือ วิชาชีพและวิชาสามัญจากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามรวม 624 คน เป็นวิชาชีพจำนวน 401 คน และวิชาสามัญ 223 คน หรือร้อยละ 64.3 และ 35.7 ตามลำดับ แยกเป็นครูช่างอุตสาหกรรม ที่สอนวิชาชีพ 218 คน และวิชาสามัญ 115 คน หรือร้อยละ 65.5 และ 34.5 ตามลำดับ ส่วนครูพาณิชยกรรมที่สอนวิชาชีพมี 183 คน หรือร้อยละ 62.9 และสอนวิชาสามัญ 108 คน หรือร้อยละ 37.1 ของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.5 จำแนกตามขนาดของสถานศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้นจำนวน 624 คน ซึ่งประกอบด้วยครูช่างอุตสาหกรรมและครูพาณิชยกรรม ในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา แยกตามขนาดของโรงเรียนที่มีขนาดเล็ก (นักเรียนน้อยกว่า 500 คน) จำนวน 14 คน หรือร้อยละ 2.2 ขนาดกลาง (นักเรียน 500-1,200 คน) จำนวน 90 คน หรือร้อยละ 14.4 และขนาดใหญ่ (นักเรียนมากกว่า 1,200 คน) จำนวน 520 คน หรือร้อยละ 83.3 และแยกเป็นครูช่างอุตสาหกรรมที่สอนในโรงเรียนขนาดเล็ก (นักเรียนน้อยกว่า 500 คน) จำนวน 6 คน ขนาดกลาง (นักเรียน 500-1,200 คน) จำนวน 47 คน และขนาดใหญ่ (นักเรียนมากกว่า 1,200 คน) จำนวน 280 คน หรือร้อยละ 1.8 ร้อยละ 14.1 และ 84.1 ตามลำดับ สำหรับครูพาณิชยกรรม ได้แยกเป็นครูที่สอนในโรงเรียนขนาดเล็ก (นักเรียนน้อยกว่า 500 คน) จำนวน 8 คน หรือร้อยละ 2.7 ขนาดกลาง (นักเรียน 500-1,200 คน) จำนวน 43 คน หรือร้อยละ 14.8 และขนาดใหญ่ (นักเรียนมากกว่า 1,200 คน) จำนวน 240 คน หรือร้อยละ 82.5 ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สรุปความคิดเห็นของครูประเภทโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมและครูประเภทโรงเรียนพาณิชยกรรมเกี่ยวกับการบริหารงานในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานครทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านการวางแผน ด้านวิชาการ ด้านบุคคล ด้านอาคารสถานที่สิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการสร้างความสัมพันธ์ภายนอก ดังนี้

ด้านการวางแผน โดยภาพรวมครูช่างอุตสาหกรรมและครูพาณิชยกรรมมีความคิดเห็นในการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งครูช่างอุตสาหกรรมมีความคิดเห็นสูงสุด เรื่องมีการจัดทำปฏิทินปฏิบัติงานของสถานศึกษา และมีความคิดเห็นต่ำสุด เรื่องการประเมินผลการดำเนินงานของแผนต่าง ๆ ที่ได้ทำไป ส่วนครูพาณิชยกรรมมีความคิดเห็นสูงสุดสอดคล้องกับครูช่างอุตสาหกรรม เรื่องการจัดทำปฏิทินปฏิบัติงานของสถานศึกษา และมีความคิดเห็นต่ำสุดคือ การจัดทำงบประมาณประจำปีของสถานศึกษา

ด้านวิชาการ โดยภาพรวมครูช่างอุตสาหกรรมและครูพาณิชยกรรมมีความคิดเห็นในการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งครูช่างอุตสาหกรรมมีความคิดเห็นสูงสุด เรื่องจัดให้มีการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนให้เป็นไปตามระเบียบอย่างถูกต้องและเป็นปัจจุบัน และมีความคิดเห็นต่ำสุด เรื่องจัดให้มีการทำข้อสอบมาตรฐาน รวบรวมไว้ในธนาคารข้อสอบ ส่วนครูพาณิชยกรรมมีความคิดเห็นสูงสุดเรื่องจัดให้มีการประชุมครู-อาจารย์ ฝ่ายวิชาการ หัวหน้าคณะวิชา และหัวหน้าแผนก เพื่อจัดทำแผนการเรียนการสอนตามหลักสูตรทุกระดับชั้น และมีความคิดเห็นต่ำสุดเรื่องจัดให้มีการทำข้อสอบมาตรฐานรวบรวมไว้ในธนาคารข้อสอบ ซึ่งสอดคล้องกับครูช่างอุตสาหกรรม

ด้านบุคลากร โดยภาพรวมครูช่างอุตสาหกรรมและครูพาณิชยกรรม มีความคิดเห็นในการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ครูช่างอุตสาหกรรมและครูพาณิชยกรรมมีความคิดเห็นสูงสุดสอดคล้องกัน คือ จัดให้ครูได้ช่วยกันสอดส่องและเอาใจใส่ความประพฤติของนักเรียนทั้ง ในและนอกห้องเรียน และมีความคิดเห็นต่ำสุดที่สอดคล้องกันในเรื่องการพิจารณาความดีความชอบหรือการลงโทษทางวินัย ตามกฎระเบียบของโรงเรียน

ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยภาพรวมครูช่างอุตสาหกรรมและครูพาณิชยกรรมมีความคิดเห็นในการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ครูช่างอุตสาหกรรมและครูพาณิชยกรรมมีความคิดเห็นสูงสุดสอดคล้องกันในเรื่องมีการจัดมาตรการรักษาความปลอดภัยของอาคารสถานที่ เช่นการฝึกซ้อม การบรรเทาสาธารณภัย เวรยาม ตลอดจนอุปกรณ์ดับเพลิง และมีความคิดเห็นต่ำสุดในเรื่องการจัดปรับปรุงสภาพโรงฝึกงานหรือห้องปฏิบัติสำนักงานให้มีประสิทธิภาพและสะดวกในการใช้ ที่สอดคล้องกัน

ด้านการสร้างความสัมพันธ์ภายนอก โดยภาพรวมครูช่างอุตสาหกรรม และครูพาณิชย์กรรมมีความคิดเห็นในการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ครูช่างอุตสาหกรรม และครูพาณิชย์กรรมมีความคิดเห็นสูงสุดสอดคล้องกันในเรื่อง จัดแผนการปฏิบัติงานงานร่วมกับชุมชนได้อย่างเหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น ที่โรงเรียนตั้งอยู่ สำหรับในเรื่องการจัดประชุมผู้ปกครองในรอบปี หรือตามโอกาสอันควรพร้อมทั้งมีการรายงานเผยแพร่กิจกรรม ผลงานของสถานศึกษาครูทั้ง 2 ประเภทมีความคิดเห็นต่ำสุด

ตอนที่ 3 สรุปการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างครูช่างอุตสาหกรรมและครูพาณิชย์กรรมที่มีต่อการบริหารงานของผู้บริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ทั้ง 5 ด้าน ดังนี้

ผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรมและครูพาณิชย์กรรมเกี่ยวกับการบริหารงานในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านการวางแผน ด้านวิชาการ ด้านบุคคล ด้านอาคารสถานที่สิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการสร้างความสัมพันธ์ภายนอก มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณาแต่ละด้านเกี่ยวกับการบริหารงานของผู้บริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนใน ด้านวิชาการ และด้านบุคคลพบว่า ครูทั้ง 2 ประเภทมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนงานด้านการวางแผน ด้านอาคารสถานที่สิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการสร้างความสัมพันธ์ภายนอก ครูทั้ง 2 ประเภทมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน โดยค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูพาณิชย์กรรมอยู่ในระดับสูงกว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรมทุกด้าน

ความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม และครูพาณิชย์กรรมที่มีต่อการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ทั้ง 5 ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน

ตอนที่ 4 สรุปปัญหาและข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ด้านการบริหารโรงเรียนทั้ง 5 ด้าน เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้คือ อันดับที่ 1 ด้านการบริหารบุคคลมี จำนวน 100 ความถี่ อันดับที่ 2 ด้านการบริหารวิชาการมีจำนวน 50 ความถี่ อันดับ 3 ด้านการบริหารการวางแผนมีจำนวน 23 ความถี่ และอันดับที่ 5 ด้านการบริหารอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกมีจำนวน 6 ความถี่ จากข้อมูลความคิดเห็นและข้อเสนอแนะรวมความถี่ทั้งสิ้นจำนวน 217 สมควรจะนำมาปรับปรุงแก้ไขในสถานศึกษาต่อไป

จะเห็นได้ว่าปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น เมื่อเรียงความถี่แล้วพบว่าปัญหาด้านการบริหารบุคคลมากที่สุด ด้านวิชาการ ด้านการวางแผนและด้านการสร้างความสัมพันธ์ภายนอกเป็นอันดับรองลงมา ส่วนด้านที่มีปัญหาน้อยสุดคือด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก

การอภิปราย

การอภิปรายผลการวิจัย ผู้วิจัยจะกล่าวถึงประเด็นสำคัญ ๆ จากการค้นพบดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

1.1 เพศ ผลของการวิจัยปรากฏว่า ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทโรงเรียนช่างอุตสาหกรรม และประเภทโรงเรียนพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร ครูช่างอุตสาหกรรมเป็นชายมากกว่าหญิง ในอัตราร้อยละ 65.5 : 34.5 หรือประมาณ 2 : 1 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของจรรยา ปันยาลักษณ์ ที่พบว่าครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่เป็นชายมากกว่าหญิง ในอัตราส่วนประมาณ 3 : 1¹ ส่วนครูพาณิชยกรรมเป็นหญิงมากกว่าชายในอัตราร้อยละ 66.7 : 33.3 หรือประมาณ 2:1 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ไพบูลย์ ไสยวงศ์ ที่พบว่าครูที่สอนในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ส่วนใหญ่เป็นหญิงมากกว่าชายในอัตราส่วนประมาณ 2 : 1² เหตุผลการวิจัยที่สอดคล้องกันนี้ เมื่อวิเคราะห์ถึงลักษณะของสถานศึกษาประเภทช่างอุตสาหกรรม ซึ่งเน้นการสอนทางด้านช่างฝีมือเป็นส่วนใหญ่ ทำให้ผู้ที่สนใจต้องการที่ศึกษาทางด้านช่าง โดยมากจะเป็นชาย และในส่วนของสถานศึกษาประเภทพาณิชยกรรมนั้น ผู้สนใจจะศึกษามักจะเป็นหญิงเป็นส่วนใหญ่ จึงทำให้จำนวนครูในโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมมีจำนวนครูชายมากกว่าครูหญิง และในส่วนของโรงเรียนพาณิชยกรรมก็จะมีจำนวนครูหญิงมากกว่าครูชาย ดังนั้นจึงน่าจะเป็นข้อสรุปที่ชัดเจนได้ว่า เพศมีผลต่อการเลือกศึกษาในประเภทวิชาชีพที่ตนถนัด

1.2 วุฒิการศึกษา ผลการวิจัยปรากฏว่า ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทโรงเรียนช่างอุตสาหกรรม และประเภทโรงเรียนพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร มีวุฒิปริญญาตรีมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วีระ ทองประสิทธิ์ ที่พบว่า ครูผู้สอนในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 5 มีวุฒิปริญญาตรีมากที่สุด³ และผลการวิจัยของจรรยา ปันยาลักษณ์ ที่พบว่า ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรมในเขตกรุงเทพมหานคร มีวุฒิปริญญาตรีมากที่สุด⁴ นอกจากนี้ผลการวิจัยของศิริมา พรนิมิตร ยังพบว่า ทั้งสถานศึกษาเอกชน และสถานศึกษาอาชีวศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของรัฐมนตรีคุณวุฒิปริญญาตรีมากที่สุด ซึ่งนับว่าเหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน สำหรับการเรียนการสอนทางด้านอาชีวศึกษา ในหลักสูตรระดับต่ำกว่าปริญญาตรี อย่างไรก็ตาม ครูในสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาสูงสุดระดับอนุปริญญา หรือเทียบเท่า ยังมีจำนวนรองลงมา ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนจึงควรส่งเสริมสนับสนุนให้ครูเหล่านั้นศึกษาต่อถึงระดับปริญญาตรี ซึ่งทำได้โดยส่งเข้าศึกษาตามโครงการพัฒนาบุคลากรประจำการที่สถาบันการศึกษาทางการผลิตครูอาชีวศึกษาจัดขึ้น ทั้งในเวลาปกติ และนอกเวลา ทั้งนี้เพื่อผลโดยตรงต่อการพัฒนาการเรียนการสอนในสถานศึกษา และมุ่งสู่การพัฒนาประเทศไปสู่ยุคประเทศอุตสาหกรรมใหม่

1.3 ประสบการณ์การทำงาน ผลการวิจัยปรากฏว่า ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาประเภทโรงเรียนช่างอุตสาหกรรม และประเภทโรงเรียนพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่จะมีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 6 ปี ซึ่งสอดคล้อง และใกล้เคียงกับผลการวิจัยของ ศิริมา พรนิมิตร ที่พบว่า ครูในสถานศึกษาเอกชนส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงานอยู่ระหว่าง 4-6 ปี⁶ และผลวิจัยของ เสริมพงษ์ วิภาวิน ที่พบว่า ครู-อาจารย์ในวิทยาลัยการอาชีพ กรมอาชีวศึกษา ทั่วประเทศส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงาน 5 ปีขึ้นไป⁷ ซึ่งขัดแย้งกับผลการวิจัยของ จรุงศรี ปัญดาลักษณ์ ที่พบว่า ส่วนใหญ่ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาประเภทช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่จะมีระยะเวลาการปฏิบัติงานอยู่ระหว่าง 1-5 ปี⁸ ทั้งนี้เพราะครูในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษามีอัตราการหมุนเวียนสูง ดังนั้นระยะเวลาการปฏิบัติงานจึงอยู่ในเกณฑ์ไม่สูงมากนักคือ อยู่ในช่วง 1-5 ปี แต่ในส่วนที่พบว่าครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษามีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 6 ปีนั้น อาจเป็นเพราะว่า ในปัจจุบันมีการเปิดสอนในภาคพิเศษ ทำให้ครู-อาจารย์ที่สอนในโรงเรียนอาชีวศึกษามีรายได้สนับสนุนมากขึ้นจึงทำให้ไม่ค่อยเปลืองงาน เพราะพอใจในรายได้ตอบแทนเพิ่มมากขึ้นซึ่งเหมาะกับค่าครองชีพในปัจจุบัน นอกจากนี้การเปลืองงานไปปฏิบัติงานในภาครัฐบาล ต้องไปเริ่มต้นอัตราการทำงานขั้นต้น ทำให้ไม่พอกับค่าครองชีพ ซึ่งอาจจะเป็นเหตุผลว่าครูในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษามากกว่าร้อยละ 50 พอใจในการปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษามากขึ้น

1.4 วิชาที่สอน ผลการวิจัยปรากฏว่า ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทโรงเรียนช่างอุตสาหกรรม และประเภทโรงเรียนพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร สอนวิชาชีฟมากกว่าวิชาสามัญในอัตราร้อยละ 64.3 : 35.7 คือประมาณ 2 : 1 ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า โรงเรียนอาชีวศึกษาเป็นสถานศึกษาที่เน้นการสอนวิชาด้านอาชีพเป็นหลัก วิชาสามัญจึงเป็นวิชาสอนที่รองมา จึงทำให้ครูทั้ง 2 ประเภทโรงเรียนส่วนใหญ่สอนวิชาชีฟมากกว่า

1.5 ขนาดของสถานศึกษา ผลการวิจัยปรากฏว่า ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาประเภทโรงเรียนช่างอุตสาหกรรม และประเภทโรงเรียนพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่สอนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ คือมีนักเรียนมากกว่า 1,200 คนขึ้นไป ร้อยละ 83.3 ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของวิโรจน์ ศรีโส ที่พบว่าโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนที่มีขนาดใหญ่มีจำนวนนักเรียนมากกว่า 1,200 คนขึ้นไปมากที่สุด ที่เป็นเช่นนี้เพราะกรุงเทพมหานครเป็นศูนย์กลางทางการศึกษาของประเทศ ผู้ปกครองจึงนิยมส่งบุตรหลาน ซึ่งเป็นนักเรียนนักศึกษาเข้ามาศึกษาในกรุงเทพมหานคร อีกทั้งโรงเรียนที่เปิดทำการสอนหรือดำเนินกิจการส่วนใหญ่ก็จะจัดการเรียนการสอนมานานกว่า 10 ปี ซึ่งจะขยายกิจการให้ใหญ่ขึ้นเพื่อรองรับจำนวนนักเรียนที่นิยมเรียนด้านวิชาชีพ ซึ่งเป็นผลมาจากการพัฒนาประเทศ ตามแผนการศึกษาแห่งชาติฉบับปัจจุบัน

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูประเภทโรงเรียนช่างอุตสาหกรรม และครูประเภทโรงเรียนพาณิชยกรรมต่อการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้ง 5 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการวางแผน ผลการวิจัยพบว่า ครูช่างอุตสาหกรรม และครูพาณิชยกรรม มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานในโรงเรียน โดยส่วนรวมมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของจรรยา นิตย์ลักษณ์ที่พบว่า พฤติกรรมกรรมการบริหารของผู้บริหารของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ตามทัศนะของครูในด้านการวางแผน อยู่ในระดับปานกลาง¹⁰ แต่เมื่อมาวิเคราะห์ที่ในรายข้อการบริหารงานในส่วนของการวางแผนจัดทำปฏิทินปฏิบัติของสถานศึกษา พบว่าครูช่างอุตสาหกรรมและครูพาณิช-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กรรม มีความคิดเห็นตรงกันในระดับมาก แสดงว่าผู้บริหารเห็นความสำคัญต่องานด้านการวางแผน โดยเข้าไปมีส่วนร่วมทำงานด้านนี้ด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พรนิมล เขียรไพไลฐ ที่พบว่า กระบวนการบริหารด้านการวางแผน ผู้บริหารปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกเรื่อง โดยส่งเสริมให้มีการวางแผนก่อนการปฏิบัติงาน" และยังสอดคล้องกับแนวความคิดของ ภิญญู สาร ที่ว่าการวางแผนเป็นกระบวนการที่มีความสำคัญมากที่สุด จำเป็นจะต้องดำเนินการเป็นลำดับแรกในการบริหารงาน¹² การวิเคราะห์นโยบาย อาชีวศึกษาและการจัดการศึกษา ได้ตามนโยบายของรัฐ การวางแผนจัดหางานให้นักเรียน นักศึกษาเมื่อจบการศึกษา พบว่า ครูพาณิชย์กรรมเห็นว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วิโรจน์ ศรีใส ที่พบว่าผู้บริหารใช้เวลาในการบริหารงานด้านการวางแผนการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล การวางแผนการรับนักเรียนนักศึกษาในสถานศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและชุมชนในระดับมากเช่นกัน¹³ ส่วนเรื่องการวางแผนจัดระบบโครงสร้างการบริหารงานในโรงเรียน ได้ชัดเจน เข้าใจง่าย การวางแผนล่วงหน้าในการปฏิบัติงานสามารถดำเนินการได้ตามแผนที่วางไว้ทุกครั้ง การวางแผนใช้ทรัพยากรให้สอดคล้องกับแผนงาน และโครงการของโรงเรียน การวิเคราะห์รายจ่ายของสถานศึกษาเพื่อปรับปรุงการใช้เงินให้มีประสิทธิภาพ ผลการวิจัยพบว่า ครูทั้ง 2 ประเภทเห็นว่าอยู่ในระดับปานกลาง แต่เมื่อพิจารณาการบริหารงานที่ผู้บริหารโรงเรียนปฏิบัติมีค่าเฉลี่ยต่ำ แต่อยู่ในระดับปานกลาง คือ การจัดให้มีการประเมินผลการดำเนินงานของแผนต่าง ๆ ที่ได้ทำไป ตามความเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม และตามความเห็นของครูพาณิชย์กรรมในเรื่องการจัดทำงบประมาณประจำปีของสถานศึกษา ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการบริหารงานด้านการวางแผนเป็นเรื่องที่จำเป็นที่ผู้บริหารควรทำแผนล่วงหน้าพร้อมกันนั้น ต้องมีการปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ ตลอดจนการควบคุมดูแลให้เป็นไปตามแผนนั้นด้วย ดังนั้นการวางแผนจึงมีความสำคัญมาก และจำเป็นจะต้องดำเนินการเป็นอันดับแรกในการบริหารงาน ตามความเห็นของประจุมรอตประเสริฐ ที่ว่าแผนที่ดี ต้องสามารถนำไปปฏิบัติ และควบคุมการบริหารได้¹⁴

2. ด้านวิชาการ ผลการวิจัยพบว่า ครูประเภทโรงเรียนช่างอุตสาหกรรม และครูประเภทโรงเรียนพาณิชย์กรรม มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานในโรงเรียน โดยส่วนรวมมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมิศร หนูไพโรจน์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนยังไม่ปฏิบัติงานด้านวิชาการให้ดีเท่าที่ควร¹⁵ และยังสอดคล้องกับการวิจัยของ คง โพนันท์ทิต ที่พบว่า โรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การบริหารงานด้านวิชาการ ยังมีการปฏิบัติน้อย¹⁶ แสดงว่าการบริหารงานด้านวิชาการนั้น ผู้บริหารโรงเรียนเข้าไปทำงานด้านวิชาการด้วยตนเองน้อย ทั้ง ๆ ที่ผู้บริหารน่าจะให้ความสนใจต่อการบริหารด้านนี้มาก แต่ผู้บริหารยังขาดการเข้าไปทำด้วยตนเอง เพื่อกระตุ้นให้งานวิชาการภายในสถานศึกษาพัฒนาขึ้นอย่างต่อเนื่อง และทันต่อเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา งานด้านวิชาการเป็นงานหลักและถือว่าเป็นหัวใจของสถานศึกษา ผู้บริหารต้องมีความรู้ในงานด้านวิชาการ ให้ความสำคัญในด้านวิชาการมากกว่างานด้านอื่น ๆ

ดังคำกล่าวของ ญิฎฎุ สาธิต ที่ว่า

ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องเป็นผู้นำทางวิชาการ โดยการเข้าไปร่วมทำงานกับ คณะครูกระตุ้นเตือนครู ให้คำแนะนำและประสานงาน ให้ครูทุกคนทำงานร่วมกัน อย่างประสิทธิภาพที่สุด ในด้านการเรียนการสอน¹⁷

ส่วนในเรื่องการจัดให้มีการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนให้เป็นไปตามระเบียบอย่างถูกต้องและเป็นปัจจุบัน พบว่า ครูช่างอุตสาหกรรมและครูพาณิชยกรรม มีความคิดเห็นที่ตรงกันในระดับมาก แสดงว่าผู้บริหารเข้าไปมีส่วนทำด้วยตนเองในขั้นนี้ มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากิจกรรมด้านอื่นๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนโยบายของสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาเอกชนและนโยบายของสมาคมโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา แห่งประเทศไทยที่ได้เร่งพัฒนาระบบการเรียนการสอนให้พัฒนาก้าวหน้าทัดเทียมกับโรงเรียนของรัฐ และบางส่วนให้ก้าวหน้ามากกว่าซึ่งก็ได้สอดคล้องกับผลการวิจัยของวีระ ทองประสิทธิ์ ที่พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 5 เห็นว่าโรงเรียนมีการติดตามและประเมินผลการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมาก¹⁸ ในเรื่องการจัดการประชุมครู-อาจารย์ ฝ่ายวิชาการหัวหน้าคณะวิชา และหัวหน้าแผนกเพื่อจัดทำแผนการเรียนการสอนตามหลักสูตรทุกระดับชั้นครูพาณิชยกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากกว่าครูช่างอุตสาหกรรมที่เห็นว่าอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะในส่วนของโรงเรียนพาณิชย์กรรม ครู-อาจารย์ได้เข้าไปมีส่วนร่วมในเรื่อง การประชุมจัดการเรียนการสอนสม่ำเสมอ โดยที่ผู้บริหารโรงเรียนพาณิชย์กรรมมีความเข้าใจในขอบข่ายของงานวิชาการ ให้ความสนใจสนับสนุนงานด้านวิชาการในโรงเรียนที่ค่อนข้างสูงมากกว่าผู้บริหารทางประเภทโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมซึ่งได้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ จรุงศรี ปันยาลักษณ์ ที่พบว่าครูช่างอุตสาหกรรมมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในเรื่องการส่งเสริมระบบการทำงานเป็นหมู่คณะ เพื่อให้ครูปฏิบัติงานร่วมกัน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับต่ำ¹⁹ ส่วนด้านการจัดอบรมสัมมนาทางวิชาการเกี่ยวกับหลักสูตร และการสอนให้แก่ครู-อาจารย์ในแต่ละรอบปีการศึกษา การนิเทศการเรียนการสอนทั่วไปในโรงเรียนเพื่อปรับปรุงและแก้ไขปัญหาทางวิชาการการสังเกตติดตามดูการเรียนการสอนตามห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการพัฒนาการสอนโดยใช้สื่อต่าง ๆ จัดให้มีการวิเคราะห์หลักสูตรประมวลการสอน โครงการสอน ใบบางชุดการเรียน เพื่อให้เหมาะสมกับการเรียนการสอน จัดทำข้อสอบมาตรฐานรวบรวมไว้ในธนาคารข้อสอบ ส่งเสริมการจัดฝึกอบรมจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร การแนะแนวเพื่อเพิ่มพูนความรู้ และทักษะในการประกอบอาชีพแก่นักศึกษา และจัดให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ในการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียน ครูทั้ง 2 ประเภทโรงเรียนมีความคิดเห็นตรงกันในระดับปานกลาง ซึ่งได้สอดคล้องกับผลการวิจัยของวิโรจน์ ศรีใส ที่พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษามีการใช้เวลาในการปฏิบัติงานด้านวิชาการ อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เป็นเพราะผู้บริหารส่วนใหญ่ยังขาดความเข้าใจในขอบข่ายของงานด้านวิชาการเท่าที่ควร ให้ความสนใจหรือสนับสนุนงานด้านนี้น้อย ผู้บริหารโรงเรียนมีงานด้านอื่นมาก ไม่มีเวลาที่จะปรับปรุงพัฒนางานด้านวิชาการอีกทั้งผู้บริหารบางท่านยังขาดความเข้าใจงานด้านวิชา จึงไม่ส่งเสริมสนับสนุนงานด้านวิชาการเท่าที่ควร แต่ก็ได้ขัดแย้งกับงานวิจัยของ วีระ ทองประสิทธิ์ ที่พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความคิดเห็นเรื่องการปฏิบัติในกระบวนการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมาก²⁰ เพราะถือว่าเป็นแบบอย่างที่จะทำให้การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

3. ด้านบุคคล ผลการวิจัยพบว่า ครูประเภทโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมและครูโรงเรียนประเภทพาณิชยกรรม มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานในโรงเรียนโดยส่วนรวม มีค่าระดับความคิดเห็นในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จีรพจน์ สุนาถวิชัยกุล ที่พบว่าผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา มีทัศนคติต่อสภาพการบริหารบุคคล โดยส่วนรวมอยู่ในระดับปานกลาง²¹ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วิโรจน์ สุวรรณวงศ์ ที่พบว่า โครงสร้างของระบบการบริหารงานบุคลากรของโรงเรียนเอกชนเป็นแบบสายบังคับบัญชาเดียว มีผู้จัดการ ครูใหญ่ ผู้ช่วย และหัวหน้าหมวดวิชาเป็นผู้รับผิดชอบหรือควบคุมครู จึงอาจกล่าวได้ว่าผู้บริหารและครูเห็นว่าสภาพการบริหารงานบุคคลเป็นเรื่องที่ได้ปฏิบัติในระดับปานกลาง²² แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การจัดให้ครูได้ช่วยกันสอดส่องและเอาใจใส่ความประพฤติของนักเรียนทั้งในและนอกห้องเรียน ครูช่างอุตสาหกรรมและครูพาณิชยกรรมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับสูงทั้งนี้อาจเป็นเพราะการบริหารกิจการโรงเรียนเอกชนจำเป็นจะต้องปฏิบัติตามระเบียบคำสั่งของทางกระทรวง โดยเคร่งครัด ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จรุงศรี นิตยาลักษณ์ ที่พบว่า การควบคุมครู ครูใหญ่ และนักเรียนให้อยู่ในระดับสูง²³ ในเรื่องการสรรหาและคัดเลือกครูอาจารย์ครูพาณิชยกรรมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับสูงมากกว่าครูช่างอุตสาหกรรม ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของจีรพจน์ สุนาถวิชัยกุล ที่พบว่าผู้บริหารมีทัศนคติต่อสภาพการบริหารงานบุคคลด้านการคัดเลือกบุคคลอยู่ในระดับมาก²⁴ จะเห็นได้ว่า การสรรหาครูอาจารย์ ด้านวิชาชีพเป็นงานที่ยากลำบาก เพราะทางเลือกของครูอาจารย์ด้านวิชาชีพ สามารถที่จะออกไปทำงานในภาคธุรกิจอุตสาหกรรมได้ ซึ่งตามความเป็นจริงแล้วในส่วนของธุรกิจอุตสาหกรรมให้ค่าตอบแทนที่สูงกว่าโรงเรียนเอกชนมากมาย ดังนั้นบุคลากรที่ทำการสอนในด้านวิชาชีพที่มีฝีมือจริง ๆ จึงหายาก มักจะได้อะไรที่จบการศึกษาใหม่ ๆ ประสบการณ์ทางวิชาชีพมีน้อย แต่ เมธี บิลันธานนท์ ได้ให้หลักในการสรรหาครูอาจารย์วิชาชีพและช่างเทคนิคไว้ ดังนี้

....สรรหาจากผู้ที่เคยมีประสบการณ์หรือทำงานในอาชีพนั้นมาก่อน และสรรหาจากผู้ที่กำลังทำงานอยู่ในอาชีพนั้น ๆ โดยการชักชวนเข้ามาเป็นครูอาจารย์โดยจะต้องอบรมเพิ่มเติมด้านวิธีสอนจิตวิทยาการศึกษาควบคู่กันไปด้วยและจะต้องชี้แนะให้บุคคลนั้นเห็นถึงผลตอบแทนที่จะได้รับ โดยทางตรงและทางอ้อม²⁵

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อพิจารณารายชื่อในส่วนที่มีค่าระดับความเฉลี่ยรองลงมาคือ จัดให้มีการวางแผนการใช้กำลังคนล่วงหน้าให้สอดคล้องและเหมาะสมกับความต้องการของโรงเรียน การมอบหมายงานและความรับผิดชอบให้แก่บุคลากรในโรงเรียนอย่างเหมาะสม จัดให้มีการพัฒนาบุคลากรในโรงเรียนเพื่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน การควบคุมและติดตามผลการปฏิบัติงานได้อย่างทั่วถึงและเหมาะสม การดูแลสวัสดิการและให้บริการต่าง ๆ แก่ครูและบุคลากรในโรงเรียน การประชุมอบรมนักเรียนนักศึกษาตามโอกาสที่เหมาะสม การช่วยเหลือนักเรียนที่ประสบปัญหาในด้านต่าง ๆ เช่น บริการแนะแนว ฯลฯ ส่วนเรื่องการพิจารณาความดีความชอบ หรือการลงโทษทางวินัย ตามกฎระเบียบของโรงเรียนทั้งครูช่างอุตสาหกรรมและครูพาณิชย์กรรรมมีความเห็นในการปฏิบัติแต่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พรศรี ทองสมจิตร ที่พบว่าพฤติกรรมทางการบริหารของครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานครด้านการบริหารบุคคลอยู่ในระดับปานกลาง²⁶ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาส่วนหนึ่งขาดความรู้ความเข้าใจในกระบวนการบริหารงานบุคคล จึงไม่สามารถวิเคราะห์งานการบริหารงานบุคคลได้อย่างชัดเจน ซึ่งค่อนข้างสอดคล้องกับผลงานวิจัยของพนม พงษ์ไพบูลย์ ที่พบว่า มีโรงเรียนเอกชนจำนวนมากที่บริหารงานในระบบครอบครัวทั้งผู้บริหารและผู้สอนมักเป็นเครือญาติกัน ทำให้ขาดการรับความรู้ใหม่ ๆ และทำให้ระบบบริหารจัดการไม่รัดกุม²⁷ จากเหตุผลนี้อาจมีผลทำให้ความคิดเห็นของครูในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาส่วนใหญ่ มองภาพการบริหารของผู้บริหารโรงเรียนมีการปฏิบัติต่องานบริหารบุคคลอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งงานการบริหารบุคคลมีขอบเขตกว้างขวาง ดังเช่น Beach ได้กล่าวไว้ว่า

....การบริหารงานบุคคลเป็นการดำเนินงานต่าง ๆ เกี่ยวกับตัวบุคคล การคัดเลือกบุคคลทำให้การศึกษาอบรม การกำหนดสิ่งตอบแทนต่าง ๆ การควบคุมอัตรากำลังการเสริมสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน และการนำกฎระเบียบออกใช้และการ รักษากฎระเบียบนั้น²⁸

4. ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ผลการวิจัยพบว่าครูช่างอุตสาหกรรมและครูพาณิชยกรรม มีความคิดเห็นต่อการบริหารโรงเรียน โดยส่วนรวมมีค่าระดับความคิดเห็นในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วิโรจน์ ศรีใส ที่พบว่าครูใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาส่วนใหญ่ เข้าไปมีส่วนร่วมทำด้วยตนเองต่องานด้านนี้ จัดอยู่ในระดับปานกลาง²⁹ ทั้งนี้เห็นเพราะงานด้านนี้จะเกี่ยวข้องกับการเงินเสียเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งงานด้านนี้เงินเจ้าของโรงเรียนจะเป็นผู้ดูแลและบริหารเสียเอง แต่เมื่อวิเคราะห์ในรายข้อการบริหารงานในส่วนของการจัดมาตรการรักษาความปลอดภัยของอาคารสถานที่ เช่นการฝึกซ้อม การบรรเทาสาธารณภัย เวร ยาม ตลอดจนอุปกรณ์ดับเพลิง พบว่าความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรมและครูพาณิชยกรรม มีความคิดเห็นที่ตรงกันอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่ได้ตระหนักในด้านความปลอดภัยของอาคารสถานที่และมาตรฐานความปลอดภัย ด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนจึงจัดให้มีการปฏิบัติในด้านนี้มาก เนื่องจากในปัจจุบันอาคารเรียนจะถูกสร้างให้เป็นตึกสูงหลายชั้น เนื่องจากเนื้อที่ในการปลูกอาคารมีจำกัด การออกแบบจึงต้องประหยัดเนื้อที่ซึ่งจะต้องมีการเข้มงวดเรื่องความปลอดภัยมากขึ้น ส่วนในการจัดปรับปรุงสภาพโรงฝึกงานหรือห้องปฏิบัติสำนักงานให้มีประสิทธิภาพและสะดวกในการใช้พบว่าครูช่างอุตสาหกรรม และครูพาณิชยกรรมมีความคิดเห็นในระดับต่ำสุดซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของจรรยาศรี นิยมลักษณ์ พบว่า การจัดสวัสดิการ และสภาพการทำงานในโรงงานให้ครูได้รับความสะดวกในด้านต่าง ๆ ผู้จัดการโรงเรียนปฏิบัติมีค่าเฉลี่ยต่ำ³⁰

เมื่อพิจารณารายข้อในส่วนที่มีค่าระดับความเฉลี่ยรองลงมา คือ พิจารณาวางแผนอนุมัติการปรับปรุงอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในโรงเรียน การจัดทำงบประมาณและการจัดทำแผนการใช้เงินเกี่ยวกับการบริหารงานอาคารสถานที่ การจัดหาวัสดุอุปกรณ์ทางการศึกษา วัสดุทัศนศึกษา เพื่อใช้ในการเรียนการสอนตามความต้องการของบุคลากรมีการจัดให้มีการกำหนดตารางการใช้ประโยชน์ของอาคารสถานที่ เช่น การใช้ห้องเรียนและอาคารที่มีอยู่อย่างเต็มที่และคุ้มค่าการลงทุน ครูช่างอุตสาหกรรม และครูพาณิชยกรรมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมัศร หนูไพโรจน์ ที่พบว่านักวิชาการมีความคิดเห็นว่างานด้านธุรการ การเงินและบริหารโรงเรียนมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง³¹ การบริหารอาคารสถานที่และบริเวณของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โรงเรียนนี้เองคํ่าประกอบสำคัญ คือ อาคารสถานที่และบริเวณรอบ ๆ ซึ่งทั้งครูและนักเรียน ต้องใช้เป็นสถานที่ในการเรียนการสอน การบริหารโรงเรียนในด้านนี้ ผู้บริหารจำเป็น ต้องใช้ความสามารถปรับปรุงและดัดแปลงให้อาคารสถานที่ที่มีอยู่แล้วนั้น ใช้ประโยชน์ให้คุ้มค้ำ และทันสมัยอยู่เสมอ ซึ่งภิกษุ สาธิต ได้กล่าวถึงการบริหารอาคารสถานที่และเครื่อง อำนวยความสะดวกของโรงเรียนนั้น ในปัจจุบันจะต้องค้ำถึง

.... ประโยชน์ใช้สอยโดยไม่มุ่งเอาความสวยงามอย่างเดียว แต่จะมุ่งไปใน ประโยชน์ใช้ สอยที่ให้ผลดีแก่การเรียนการสอน และปลอดภัย ดัดแปลงได้หลาย อย่างไม่ว่าจะเป็นวัสดุอุปกรณ์เกี่ยวกับตัวอาคาร ต้องดัดแปลงแก้ไขเพิ่มเติมได้ง่าย ขยายโรงเรียนได้สะดวกขยายได้รอบทิศ ทั้งแนวตั้งและแนวนอน มีบรรยากาศ เหมือนบ้านเด็ก ทนทานต่อการใช้งานอาคารสถานที่เครื่องใช้มีความสมบูรณ์ และ สะดวกต่อผู้ปกครองและชาวบ้าน ในชุมชนบริเวณโรงเรียนมาขอใช้เป็นครั้้งคราว โรงเรียนควรเป็นศูนย์สังคัม ในท้องถิ่น³²

5. ด้านการสร้างควมสัมพันธ์ภายนอก ผลการวิจัยพบว่า ครูช่างอุตสาหกรรม และครูพาณิชยกรรม มีความคิดต่อการบริหารงานในโรงเรียน โดยส่วนรวมมีความคิดเห็น ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วิรัตน์ ศิริบูรณ์³³ ที่ได้ศึกษาสมรรถภาพ ในการบริหารงานของครูใหญ่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 11 ด้านควม สัมพันธ์กับชุมชนพบว่า พฤติกรรมการบริหารของครูใหญ่ในด้านนี้อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง และ สอดคล้องกับวิโรจน์ ศรีใส ที่ทำการวิจัยเรื่องการใช้เวลาในการบริหารงานของครูใหญ่ โรงเรียนอาชีวศึกษา ด้านการสร้างควมสัมพันธ์ภายนอกอยู่ในระดับปานกลาง เช่น เดียวกัน³⁴

แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า จัดให้มีแผนการปฏิบัติงานร่วมกับชุมชน ได้ อย่างเหมาะสมกับสภาพท้องถิ่นที่โรงเรียนตั้งอยู่ ทั้งครูช่างอุตสาหกรรม และครูพาณิชยกรรม มีความเห็นตรงกันอยู่ในระดับสูง ซึ่งก็ได้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ อําพล เดชชัย ที่ พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนปฏิบัติงานบริหารด้านควมสัมพันธ์กับชุมชน โดยจัดให้มีกิจกรรม ร่วมกับสถาบันการศึกษาอื่น ๆ และเปิดโอกาสให้ชุมชนได้ใช้อาคารสถานที่จัดกิจกรรมที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จำเป็นแก่ชุมชน อยู่ในระดับมาก³⁵ โดยเหตุที่สถานศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของสังคมดำเนินกิจการอยู่ได้ก็ด้วยความศรัทธาเชื่อถือ และการยอมรับ ตลอดจนความร่วมมือของประชาชนในสังคม ดังนั้นผู้บริหารจึงต้องมีวิธีการสร้างความสัมพันธ์กับสังคมอย่างแนบแน่นและแบบเนียน โดยใช้วิธีการต่าง ๆ เป็นเครื่องมือที่สื่อสัมพันธ์ ส่วนความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม และครูพาณิชยกรรมต่อการจัดประชุมผู้ปกครองในรอบปี หรือตามโอกาสอันควรพร้อมทั้งมีการรายงานเผยแพร่กิจกรรมผลงานของสถานศึกษานั้นครูทั้ง 2 ประเภท มีความเห็นที่ตรงกันอยู่ในระดับต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิรัตน์ ศิริบุรณ ที่พบว่า พฤติกรรมการบริหารของครูใหญ่ด้านการสร้างความสัมพันธ์ภายนอก เรื่องการเชิญผู้ปกครองไปชมกิจการของ โรงเรียน ในโอกาสอันควร มีการปฏิบัติอยู่ในระดับต่ำ³⁶ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหาร อาจจะมองข้ามภาระอันหนึ่ง ซึ่งเป็นภาระของผู้บริหารอาชีวและเทคนิคศึกษาในการพิจารณาเผยแพร่ผลงานกิจกรรมผลงานของนักเรียนในโรงเรียน หรืออาจเป็นเพราะผู้บริหารมุ่งทำกิจกรรมร่วมกับสถานประกอบการเอกชนเพื่อให้นักศึกษามีงานทำ เพราะสถานศึกษาส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในแหล่งชุมชน และ ใกล้สถานประกอบการหรือหน่วยราชการอื่น ๆ นอกจากนี้ในภาวะการปัจจุบันผู้ปกครองมีเวลาจำกัด ส่วนใหญ่ต้องออกไปประกอบอาชีพ จึงมีเวลาน้อยที่จะมาร่วมงานที่โรงเรียนจัดขึ้น

ส่วนในเรื่องจัดให้มีการพบปะผู้ปกครองนักเรียนศิษย์เก่า เพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดี จัดกิจกรรมร่วมกับสถานประกอบการ ในภาคเอกชนเพื่อการมีงานทำของนักศึกษา การติดต่อสื่อสารและร่วมมือกับนักธุรกิจและอุตสาหกรรม เพื่อการฝึกงานของนักเรียนในสถานประกอบการ จัดทำเอกสารทางวิชาการ เพื่อเผยแพร่ความรู้ในการประกอบอาชีพแก่ประชาชนในท้องถิ่น จัดกิจกรรมร่วมกับชุมชนและสามารถชักนำบุคคลในชุมชนให้ช่วยเหลืออุปถัมภ์โรงเรียน เปิดโอกาสให้ชุมชนได้อาคารสถานที่จัดกิจกรรมที่จำเป็นแก่ชุมชน ดำเนินการสร้างความสัมพันธ์หรือเข้าร่วมกับชุมชน และสมาคมต่าง ๆ โดยการจัดอาสาสมัครเข้าร่วมกิจกรรมในชุมชนผลการวิจัยพบว่าครูช่างอุตสาหกรรมและครูพาณิชยกรรมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง จะเห็นได้ว่าการบริหารงานด้านการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนเป็นสิ่งที่จำเป็น อันจะทำให้โรงเรียนได้รับการส่งเสริมสนับสนุน ได้รับความช่วยเหลือจากชุมชน ซึ่งจะเอื้ออำนวยให้โรงเรียนดำเนินงานต่าง ๆ ไปได้ด้วยดี ดังนั้นผู้บริหารโรงเรียนจึงมีบทบาทและหน้าที่ที่จะต้องจัดให้มีกิจกรรมต่าง ๆ ทั้ง ในและนอก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โรงเรียนเพื่อให้ชุมชนมีความเข้าใจที่ดี ช่วยเหลือและสนับสนุนการดำเนินงานของโรงเรียนให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ ดังที่ ภิญญู สาธกร กล่าวว่า

....โรงเรียนเป็นหน่วยหนึ่งของสังคม โรงเรียนจึงคล้ายตามสังคม เมื่อสังคมเปลี่ยนแปลง โรงเรียนก็ควรจะต้องเปลี่ยนแปลงไปด้วย ขณะเดียวกัน โรงเรียนเองก็ต้องทำหน้าที่เป็นผู้นำสังคมอีกด้วย ในฐานะที่ต้องเตรียมสมาชิกของสังคม คือเยาวชน หรือแม้กระทั่งผู้ใหญ่ซึ่งเป็นผู้ที่สมบูรณ์แบบของสังคมอยู่แล้วให้เหมาะกับสภาพแห่งความเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอของสังคม³⁷

สรุป ความความคิดเห็นระหว่างครูช่างอุตสาหกรรมและครูพาณิชยกรรมที่มีต่อการบริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการบริหาร 5 ด้าน อยู่ในระดับปานกลางในทุก ๆ ด้านโดยเฉลี่ย แต่เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นจากสูงไปต่ำครูช่างอุตสาหกรรม มีความคิดเห็นว่าคุณบริหารโรงเรียนปฏิบัติในด้านการวางแผนเป็นอันดับสูง รองลงไปที่ ด้านวิชาการ ด้านบุคคล และด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกมีความสะดวกมีการปฏิบัติที่เท่ากัน สำหรับด้านการสร้างความสัมพันธ์ภายนอกครูช่างอุตสาหกรรมมีความคิดเห็นว่าคุณบริหารมีการปฏิบัติต่ำสุด ส่วนครูพาณิชยกรรมมีความคิดเห็นว่าคุณบริหารมีการปฏิบัติในด้านวิชาการ และด้านบุคคลเป็นอันดับสูงเท่า ๆ กัน รองลงไปที่ ด้านการวางแผน ด้านอาคารสถานที่สิ่งอำนวยความสะดวก ส่วนด้านการสร้างความสัมพันธ์ภายนอกมีความคิดเห็นเป็นอันดับต่ำสุด โดยมีค่าเฉลี่ยรวมของครูช่างอุตสาหกรรมเท่ากับ 3.22 และครูพาณิชยกรรมเท่ากับ 3.32

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างครูช่างอุตสาหกรรม และครูพาณิชยกรรมที่มีต่อการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ในการบริหารงานทั้ง 5 ด้าน ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานในการวิจัยไว้ดังนี้

ครูที่ทำการสอนในประเภทโรงเรียนช่างอุตสาหกรรม และประเภทโรงเรียนพาณิชยกรรมมีความคิดเห็นต่อบทบาทการบริหารงานของผู้บริหารในด้านการวางแผน ด้านวิชาการ ด้านบุคคล ด้านอาคารสถานที่สิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการสร้างความสัมพันธ์ภายนอกแตกต่างกัน

โดยรายละเอียดแต่ละด้านดังต่อไปนี้

1. ด้านการวางแผน ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ครูช่างอุตสาหกรรมและครูพาณิชยกรรมมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ด้านการวางแผน โดยส่วนรวมมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูทั้ง 2 ประเภทอยู่ในระดับปานกลาง ผลการทดสอบจึงไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ จรุงศรี นันทาลักษณ์ ที่พบว่า ครูที่มีอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการบริหารงานของผู้จัดการโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานครในด้านการวางแผนไม่แตกต่างกัน³⁸ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ลักษณะงานของครูอาจารย์ส่วนใหญ่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน คือ มีการปฏิบัติงานในด้านการสอนเท่านั้น และมักจะมีความกระตือรือร้นในการทำงาน จะยึดถือระเบียบแบบแผนในการปฏิบัติงาน โดยมีความยึดหยุ่นต่อกฎเกณฑ์น้อย แต่มีความคาดหวังผลสูง จึงมีความเห็นที่สอดคล้องกัน

ในรายชื่อ ความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม และครูพาณิชยกรรมมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องการวางแผนจัดหางานให้นักศึกษาเมื่อจบการศึกษา การจัดให้มีการประเมินผลการดำเนินงานของแผนต่าง ๆ ที่ได้ทำไป ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ จรุงศรี นันทาลักษณ์ ที่พบว่าครูที่มีวุฒิการศึกษาที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการบริหารงานของผู้จัดการโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานครในด้านการวางแผนต่างกัน³⁹ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะวุฒิการศึกษามักจะเป็นวุฒิเกี่ยวกับวิชาชีพ หรืออาจจะเป็นวิชาสามัญ ซึ่งจะทำให้หน้าที่เฉพาะสอน ไม่ได้ศึกษาเกี่ยวกับทางด้านบริหารการศึกษามาโดยตรง นอกจากนี้ครูวุฒิปริญญาตรี หรือสูงกว่าให้ความสำคัญในงานด้านการวางแผนที่มากกว่า ทำให้แนว

ความคิดในด้านการวางแผนแตกต่างไปจากครูที่มีวุฒิต่ำกว่า จะเห็นได้ว่าการบริหารงานทางด้านอาชีวศึกษาเป็นการผลิตนักศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และเป็นไปตามนโยบายของรัฐบาล ดังนั้น ผู้บริหารจะต้องมีการวางแผนทั้งระยะสั้น ระยะยาว เพื่อที่จะได้เตรียมการต่าง ๆ ได้พร้อม และปฏิบัติงานได้เป็นไปตามแผน ซึ่ง จุลพล สวัสดิยากร ได้ให้ความเห็นด้านการวางแผนไว้ดังนี้

การวางแผนช่วยให้การบริหารงานเป็นไปโดยประหยัดทั้ง เวลาและแรงงานของเจ้าหน้าที่และเงินองค์การ การทำงานตามแผนย่อมเป็นการง่ายและสะดวก แต่การปฏิบัติ ช่วย ในการอำนวยความสะดวก การแบ่งงาน การประสานงาน การตรวจสอบ ควบคุมงาน ให้เป็นไปตาม ที่กำหนด ทำให้งานมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นถูกต้องตรงกับ หลักการบริหารที่⁴⁰

2. ด้านวิชาการ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ครูช่างอุตสาหกรรม และครูพาณิชยกรรม มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ด้านวิชาการโดยส่วนรวมมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญของสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูทั้ง 2 ประเภทอยู่ในระดับปานกลาง โดยที่ความคิดเห็นครูพาณิชยกรรมมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าครูช่างอุตสาหกรรมทุกรายข้อ ซึ่งได้สอดคล้องกับผลการวิจัยของวีระ ทองประสิทธิ์ ที่พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนในการบริหารงานด้านกระบวนการบริหารงานวิชาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับการดำเนินตนเอง เพราะมีงานด้านอื่นมาก จึงให้ความสนใจหรือสนับสนุนงานด้านนี้น้อย อีกทั้งผู้บริหารบางท่านยังขาดความเข้าใจงานวิชาการ ซึ่งจะสนับสนุนวิชาการเป็นเพียงบางด้านเท่านั้น มิฉะนั้นก็จะมอบหมายงานให้ครูที่เป็นหัวหน้าแผนกวิชารับผิดชอบงานด้านนี้ ซึ่งภารกิจทางด้านการบริหารวิชาการนั้น ผู้บริหารจะรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียวไม่ได้ จึงอาจทำให้ครูช่างอุตสาหกรรมและครูพาณิชยกรรม มีความคิดเห็นในด้านการบริหารทางวิชาการที่สอดคล้องกัน

ในรายชื่อ ความคิดเห็นของครูผู้สอน โดยกลุ่มครูทั้ง 2 ประเภทโรงเรียนมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องจัดการประชุมครูอาจารย์ฝ่ายวิชาการ หัวหน้าคณะวิชา และหัวหน้าแผนกเพื่อจัดทำแผนการเรียนการสอนตามหลักสูตรทุกระดับชั้น ส่งเสริมการจัดฝึกอบรมจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร การแนะแนวเพื่อเพิ่มพูนความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพแก่นักเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารส่วนใหญ่ไม่ได้ลงไปประชุมร่วมกับครูอาจารย์ในเรื่องจัดทำแผนการสอน ผู้บริหารส่วนใหญ่ไม่ได้คำนึงถึงเรื่องนี้ อีกทั้งมีการส่งเสริมการจัดฝึกอบรม จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรการแนะแนวเพื่อเพิ่มพูนความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพน้อย ไม่สอดคล้องกับหลักสูตรและเนื้อหาทางวิชาการ และตลาดแรงงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งขาดวัสดุ อุปกรณ์การเรียนการสอน นอกจากนี้ครูที่ทำการสอนในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประกอบด้วยประสบการณ์ทางการสอนแตกต่างกัน ย่อมมีประสบการณ์ในโรงเรียนไม่เท่ากัน และสามารถสร้างความคิดรวบยอดจากประสบการณ์ที่ได้เคยพบเห็นในโรงเรียนเกี่ยวกับผลการบริหารที่ต่างกันด้วย ซึ่งได้สอดคล้องกับผลการวิจัยของวีระ ทองประสิทธิ์ ที่พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเห็นแตกต่างกัน โดยผู้บริหารเห็นว่าโรงเรียนมีการปฏิบัติมาก ส่วนครูผู้สอนเห็นว่าโรงเรียนมีการปฏิบัติน้อย ในเรื่องการมีส่วนร่วมการวางแผนจัดชั้นเรียน การจัดตารางสอน วัสดุอุปกรณ์การสอนและห้องสมุด และการแนะแนววางแผนการเรียนและการดำเนินชีวิต⁴² จากการค้นพบดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่าผู้บริหารต้องให้ความสำคัญ ในกระบวนการบริหารด้านวิชาการ ซึ่งถือว่าเป็นหัวใจและงานหลักทางการบริหาร ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นด้านการจัดอาชีวศึกษา ของ ภิญญู สาธร ที่กล่าวว่า

....การจัดอาชีวศึกษานั้นมิใช่เพียงแต่ให้มีการเลือกวิชาอาชีพที่จะทำเท่านั้น แต่หมายถึง ความเหมาะสมของแต่ละบุคคลซึ่งมีความสามารถต่างกันที่จะเลือกอาชีพให้เหมาะสมกับ ความสามารถและจะต้องคำนึงถึงความต้องการของตลาดแรงงาน คำนึงถึงสภาพสังคมว่า เราต้องการให้เน้นอาชีพอย่างไร เพื่อความเจริญทั้งแก่ตนเองและสังคมด้วย⁴³

3. ด้านบุคคล ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ครูช่างอุตสาหกรรมและครูพณิชยกรรมมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ด้านบุคคลโดยส่วนรวมมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูทั้ง 2 ประเภท อยู่ในระดับปานกลาง โดยที่ความคิดเห็นของครูพณิชยกรรมส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่า ครูช่างอุตสาหกรรมซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จีรพจน์ สุภาวณิชย์กุล ที่พบว่า ผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร มีทัศนคติต่อสภาพการบริหารงานบุคคลแตกต่างกัน⁴⁴ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะบทบาทความรับผิดชอบของครูกับผู้บริหารแตกต่างกัน ผู้บริหารทำหน้าที่บริหารโรงเรียนย่อมมีความเข้าใจว่าได้ปฏิบัติหน้าที่มากหรือน้อยเพียงใด ส่วนครูทำหน้าที่สอนย่อมจะไม่เข้าใจในเชิงการบริหารในรายละเอียดมากนัก เว้นสอดคล้องกับผลกรวิจัยของ บุญโชติ จันทร์สุทัศน์ที่ทำการวิจัยความต้องการในการพัฒนาบุคลากรประจำการของผู้บริหารการศึกษาและครูประจำการสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 11 พบว่า ครูประจำการมีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับมาก ส่วนผู้บริหารเป็นผู้วางนโยบาย วางแผน กำหนดเป้าหมาย วิธิตำเนินการสั่งการ ควบคุมและติดตามผลการทำงาน จะเห็นได้ว่าผู้บริหารและครูต่างมีบทบาทความรับผิดชอบแตกต่างกัน⁴⁵ จะเห็นได้ว่าการวิจัยครั้งนี้ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นครูที่ทำการสอนอยู่ในโรงเรียนช่างอุตสาหกรรม และโรงเรียนพณิชยกรรม ซึ่งต่างก็เป็นโรงเรียนที่สอนเกี่ยวกับวิชาชีพหรือจะเป็นวิชาสามัญ ซึ่งจะทำหน้าที่เฉพาะสอนในวิชานั้น ๆ โดยเฉพาะไม่ได้ศึกษาเกี่ยวกับทางด้านการบริหารการศึกษามาโดยตรง

ในรายข้อ ความคิดเห็นของครูผู้สอนทั้ง 2 ประเภทโรงเรียน ครูช่างอุตสาหกรรมและครูพณิชยกรรม มีความคิดเห็นในเรื่อง การสรรหาและคัดเลือกครูอาจารย์ การจัดประชุมอบรมนักเรียน นักศึกษาตามโอกาสที่เหมาะสม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลวิจัยของจีรพจน์ สุภาวณิชย์กุล ที่พบว่าผู้บริหารและครูที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่มีขนาดต่างกันมีทัศนคติต่อสภาพการบริหารด้านการคัดเลือกบุคคลไม่แตกต่างกัน⁴⁶ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะปัจจุบันนโยบายการบริหารด้านการจัดอาชีวศึกษาต้องการบุคลากรที่มีคุณภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโรงเรียนที่ตั้งในเขตกรุงเทพมหานคร . ความคาดหวังของครูที่สอนมีสูง ในด้านคุณภาพของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิชาการ การบริหารโรงเรียนจำเป็นต้องปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ แต่ระบบการบริหารด้านบุคคลในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาส่วนหนึ่งยังประสบกับปัญหา จึงทำให้ครูที่สอนในโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมและพาณิชย์กรรมมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของพนม พงษ์ไพบูลย์ ที่พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาส่วนหนึ่งขาดความรู้ความเข้าใจในกระบวนการบริหารบุคคล จึงไม่สามารถวิเคราะห์การบริหารงานบุคคลได้อย่างชัดเจน และโรงเรียนเอกชนจำนวนมากที่บริหารงานในระบบเครือญาติทำให้ขาดการรับความรู้ใหม่ๆ และทำให้ระบบบริหารจัดการไม่รัดกุม⁴⁷

4. ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ครูช่างอุตสาหกรรมและครูพาณิชย์กรรมมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยส่วนรวมมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูทั้ง 2 ประเภทอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารโรงเรียนได้ตระหนักถึงความสำคัญเรื่องงานอาคารสถานที่สิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับที่สูง และกลุ่มครูผู้สอนในโรงเรียนช่างอุตสาหกรรม และโรงเรียนพาณิชย์กรรม มองภาพรวมในการบริหารงานด้านอาคารสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้บริหารอยู่ในระดับสูง ใกล้เคียงกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Stogdill ที่พบว่า บุคคลที่จะดำรงตำแหน่งเป็นผู้บริหารจะมีคุณลักษณะเด่นตัว และหยั่งรู้ในสถานะการณ์มากกว่าสมาชิกของกลุ่ม⁴⁸ ซึ่งก็ได้สอดคล้องกับงานวิจัยของจันทร์านี สงวนนาม ได้ศึกษางานบริหารการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคกลาง พบว่าโรงเรียนส่วนใหญ่ปฏิบัติงานธุรการการเงินและการบริการอยู่ในระดับมาก และครูใหญ่ต้องรับผิดชอบงานก่อสร้างค่อนข้างมาก⁴⁹

ในรายชื่อครูผู้สอนทั้ง 2 ประเภทโรงเรียนมีความความคิดเห็นในเรื่อง วิจารณ์วางแผนอนุมัติการปรับปรุงอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งจะเห็นว่ามีงานวิจัยในเรื่องที่คล้ายกันของ คง โพธิ์บัณฑิต ที่วิจัยพบว่า งานธุรการ ครูใหญ่มักแบ่งให้ครูหลายคนทำ ทำให้งานล่าช้า ไม่มีระเบียบเท่าที่ควร ผู้บังคับบัญชาไม่ค่อยออกไปตรวจเยี่ยม⁵⁰ งานวิจัยของดาวเรือง

รัตน์ พบว่าครูใช้เวลาในการสอนมาทำงานธุรการ บางที่ครูใหญ่ทำเองคนเดียวหมด เพราะครูคนอื่นติดการสอน⁵¹ และการวิจัยของ ปรีดา เชื้อตระกูล ซึ่งได้ทำการวิจัย เรื่องงานบริหารการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดเทศบาลในภาคกลาง พบว่าครูใหญ่ ปฏิบัติงานด้านธุรการและการเงินอย่างเคร่งครัดต่อระเบียบและใช้เวลาปฏิบัติงานเหมาะสม แต่ค่อนข้างมาก⁵² จะเห็นได้ว่า งานอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก เป็นงาน ส่วนที่จะต้องบริการแก่บุคลากรในโรงเรียนในทุก ๆ ด้าน ซึ่งมีขอบข่ายของงานต่าง ๆ ได้แก่ งานสารบัญ การเงิน ปรับปรุงและพัฒนาอาคารสถานที่ ตลอดจนโรงฝึกงานต่าง ๆ การ จัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ รวมทั้งการบำรุงรักษาอาคารสถานที่ ซึ่งลักษณะงานผู้บริหารสามารถมอบหมายให้ผู้อื่นทำแทนได้

5. ด้านการสร้างความสัมพันธ์ภายนอก ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ครูช่างอุตสาหกรรม และครูพาณิชยกรรมมีความเห็นต่อการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ด้านการสร้างความสัมพันธ์ภายนอก โดยส่วนรวมมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูทั้ง 2 ประเภทอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ เป็นเพราะงานบริหารด้านความสัมพันธ์กับชุมชนมักจะได้รับความเอาใจใส่ไม่น้อยจากผู้บริหารโรงเรียน เพราะผู้บริหารมักจะเห็นความสำคัญของงานด้านอื่นมากกว่า ทำให้ครูช่างอุตสาหกรรม และครูพาณิชยกรรม ซึ่งสอนวิชาชีวะมองภาพการบริหารงานในด้านนี้คล้ายคลึงกัน อีกทั้งระบบโรงเรียนของไทยขึ้นอยู่กับงบประมาณการศึกษาของรัฐบาล ไม่ได้ขึ้นอยู่กับงบประมาณที่ได้จากประชาชนโดยตรง ในที่สุดการบริหารโรงเรียนในแนวความคิดระบบเปิด ย่อมถือว่าโรงเรียนเป็นส่วนหนึ่งของสังคมและเป็นสมบัติของชุมชน โรงเรียนจึงจำเป็นต้องติดต่อด้านสัมพันธ์กับชุมชนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ภิญญา สาทร กล่าววว่า

โรงเรียนเป็นส่วนหนึ่งของสังคม โรงเรียนจึงคล้อยตามสังคม เมื่อสังคมเปลี่ยนแปลงโรงเรียนก็ควรจะเปลี่ยนแปลงไปด้วย ขณะเดียวกันโรงเรียนอาจต้องทำหน้าที่เป็นผู้นำสังคมอีกด้วย ในฐานะที่ต้องเตรียมสมาชิกของสังคม คือเยาวชนหรือแม้กระทั่งผู้ใหญ่ซึ่งเป็นสมาชิกที่สมบูรณ์แบบของสังคมอยู่แล้ว ให้เหมาะสมกับสภาพแห่งความเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอของสังคม⁵³

ในรายชื่อ ความคิดเห็นของครูประเภทโรงเรียนช่างอุตสาหกรรม และพาณิชย์-
กรรมมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องเกี่ยวกับการ
จัดกิจกรรมกับสถานประกอบการในภาคเอกชน เพื่อการมีงานทำของนักศึกษา เปิดโอกาส
ให้ชุมชน ได้ใช้อาคารสถานที่จัดกิจกรรมที่จำเป็นแก่ชุมชน และการสร้างความสัมพันธ์หรือ
เข้าร่วมกับชุมชน และสมาคมต่าง ๆ โดยการจัดอาสาสมัครเข้าร่วมกิจกรรมในชุมชน ทั้งนี้
เป็นเพราะครูทั้ง 2 ประเภททำหน้าที่สอนเกี่ยวกับวิชาชีพหรืออาจเป็นวิชาสามัญซึ่งจะทำ
หน้าที่เฉพาะสอนในวิชานั้น ๆ โดยเฉพาะไม่ได้ศึกษาเกี่ยวกับทางด้านการบริหารการศึกษา
มาโดยตรง เมื่อพิจารณาในค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของครูทั้ง 2 ประเภท พบว่า ครู
ช่างอุตสาหกรรมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับต่ำกว่าครูพาณิชย์กรรม ซึ่งมีผลการวิจัยใน
เรื่องเกี่ยวกับพฤติกรรมทางการบริหารงานของผู้บริหารในด้านการประสานงาน ผลการ
วิจัยได้สรุปออกมาในทิศทางที่ต่างกัน ดังนี้ พรศรี ทองสมจิตร พบว่า ครูใหญ่มีพฤติกรรม
ด้านการประสานงาน ในระดับปานกลางที่มีค่อนข้างสูงคือ ครูในโรงเรียนให้ความร่วมมือ
ดี⁵⁴ ซึ่งขัดแย้งกับผลการวิจัยของ สุกัญญา ดิยะสุวรรณ ที่ศึกษาพฤติกรรมการบริหาร
ของผู้บริหารมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านการประสานงานว่า ผู้บริหารสูงสุดของ
วิทยาเขตเป็นผู้ติดต่อประสานงานระหว่างหน่วยงาน มีการประชุมสัมมนากับสถาบันอื่น และ
เห็นว่าหน่วยงาน ไม่ค่อยประสานกันนัก⁵⁵ และผลการวิจัยของ อัมพล เดชชัย พบว่า
ผู้บริหารปฏิบัติงานด้านความสัมพันธ์กับชุมชน ในเรื่องจัดกิจกรรมร่วมกับสถาบันการศึกษาอื่น ๆ
จัดให้มีการพบปะผู้ปกครองนักเรียนและศิษย์เก่า เพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกัน เปิด
โอกาสให้ชุมชน ได้ใช้อาคารสถานที่จัดกิจกรรมที่จำเป็นแก่ชุมชน จัดให้มีกิจกรรมที่มี
ประโยชน์ต่อชุมชนในด้านการศึกษา อาชีพและนันทนาการ อยู่ในระดับน้อย⁵⁶ นอกจากนี้
โรงเรียนยังไม่ได้รับความร่วมมือจากชุมชนเท่าที่ควร

สรุป การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูประเภทโรงเรียนช่างอุตสาหกรรม
และครูประเภทโรงเรียนพาณิชย์กรรมที่มีต่อการบริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ใน
เขตกรุงเทพมหานคร ด้านการบริหาร 5 ด้าน มีค่าเฉลี่ยรวมของความคิดเห็นอยู่ในระดับ
ปานกลางทุกด้าน โดยครูช่างอุตสาหกรรมมีค่าเฉลี่ย 3.22 ครูพาณิชย์กรรมมีค่าเฉลี่ย
3.32 ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่าครูช่างอุตสาหกรรม และครูพาณิชย์กรรมมีความคิด
เห็นต่อบทบาทการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียน ทั้ง 5 ด้าน ไม่มีความความแตกต่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ยกเว้นด้านงานวิชาการและด้านบุคลากร ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 4 สรุปลงข้อสรุปปัญหาและอุปสรรคของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการวิจัยครั้งนี้ ยังพบปัญหาอุปสรรค ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ ในเรื่องการบริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ทั้ง 5 ด้าน พบว่ามีปัญหาในเรื่องการวางแผนที่ไม่ชัดเจน ไม่ปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ผู้บริหารยังไม่เข้าใจนโยบายการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาอย่างดีพอ ด้านวางแผนเน้นธุรกิจแสวงผลกำไร ด้านวิชาการจ้หลักสูตรไม่สอดคล้องกับนโยบายของรัฐและตลาดแรงงาน ขาดการนิเทศการสอนการพัฒนาครู ขาดวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอน ห้องสมุดมีหนังสือค้นคว้าไม่พอเพียง กิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านการอาชีพ งานบุคคลมีปัญหาเรื่องขาดการเลือกสรรบุคลากร สวัสดิการ ขวัญและกำลังใจมีน้อย การปกครองขาดความเป็นประชาธิปไตย ผู้บริหารไม่มีเอกภาพในการสั่งงาน การมอบหมายงานไม่ตรงความรู้ความสามารถ การติดต่อสื่อสารและสั่งงานไม่ดี งานอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกขาดการดูแลเอาใจใส่ การใช้ประโยชน์ของอาคารสถานที่ยังไม่คุ้มค่า และงานการสร้างความสัมพันธ์ภายนอก พบว่าโรงเรียนยังไม่ได้รับความร่วมมือจากชุมชนเท่าที่ควร

ข้อสังเกตที่ได้จากความคิดเห็นด้านปัญหาอุปสรรคของครูช่างอุตสาหกรรม และครูพาณิชยกรรม ในการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า การบริหารบุคคลมีปัญหามากที่สุด ด้านวิชาการมีปัญหามากที่สุด อันดับที่ 2 ด้านการวางแผนและด้านการสร้างความสัมพันธ์ภายนอก เป็นอันดับรองลงมา ส่วนด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกมีปัญหาที่น้อยที่สุด จะเห็นได้ว่าการบริหารงานทั้ง 5 ด้าน ตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม และครูพาณิชยกรรมในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร ยังคงมีปัญหาค่าที่จะต้องปรับปรุง แก้ไขและจะต้องกระทำอย่างต่อเนื่อง เพราะการบริหารงานในองค์การที่มีภารกิจมากย่อมมีปัญหาเป็นเงาตามตัว ในการวิจัยครั้งนี้ยังพบว่า ครูทั้ง 2 ประเภทโรงเรียนได้แสดงความคิดเห็นโดยการตอบแบบสอบถามปลายเปิดว่า ผู้บริหารไม่เข้าใจนโยบายของการจัดอาชีวศึกษาดีพอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซึ่งทำให้การบริหารงานในโรงเรียนมีอุปสรรค และมีผลการกระทบต่อประสิทธิภาพของการให้การศึกษาด้านอาชีวศึกษาอย่างยิ่ง ซึ่งข้อคิดเห็นดังกล่าวตรงกับแนวความคิดของ สมชัย วุฒิปรีชา ที่ได้เสนอว่า ปัญหาโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในปัจจุบัน ยังคงประสบปัญหาต่าง ๆ ดังนี้

1. ปัญหาเรื่องครูผู้สอน เช่น ครูไม่ได้รับความเป็นธรรม ไม่ได้รับเงินเดือนเต็มตามวุฒิ และขาดหลักประกันความมั่นคงในอาชีพ
2. ปัญหาเรื่องฐานะของโรงเรียน และกฎระเบียบการควบคุมโรงเรียน
3. นโยบายของรัฐไม่ชัดเจนแน่นอน⁵⁷

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในเขต กรุงเทพมหานคร ต่อบทบาทการบริหารงานของผู้บริหารทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านการวางแผน ด้านวิชาการ ด้านบุคคล ด้านอาคารสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการสร้างความสัมพันธ์ภายนอก อยู่ในระดับตราบานกลางทุกด้าน เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างครูช่างอุตสาหกรรม และครูพาณิชยกรรม พบว่าไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านวิชาการ และด้านบุคคล ซึ่งผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะบางประการต่อการบริหารงาน โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา โดยแบ่งหัวข้อเสนอแนะเป็น 2 ประเด็น คือ

1. ด้านการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาผู้บริหารควรพัฒนาศักยภาพของตนเอง ด้านการบริหารงานทั้ง 5 ด้านคือ
 1. ด้านการวางแผนควรมีการวางแผนงานล่วงหน้าให้สามารถปฏิบัติตามแผน และควบคุมให้เป็นไปตามแผน ควรทุ่มเทเวลาให้กับงานบริหารการศึกษาด้านการวางแผน ควรไปศึกษาอบรม ดูงาน ค้นคว้าจากเอกสารตำรา เพื่อให้มีความรู้ มีความทันสมัย มีวิสัยทัศน์กว้างไกล นอกจากนี้การวางแผนยังเป็นการป้องกันความล้มเหลวของผู้บริหาร
 2. ด้านวิชาการผู้บริหารควรจัดให้มีการนิเทศการสอนเป็นประจำ เพราะสามารถทราบความต้องการของครูผู้สอนและเด็กนักเรียนได้ โดยเฉพาะด้านอุปกรณ์ประกอบการเรียน วัสดุการฝึกต่าง ๆ
 3. ด้านบุคคลควรจัดบุคคลที่มีความรู้ความสามารถตรงกับสายงานเพื่อความเหมาะสมในการปฏิบัติงานและสามารถใช้ศักยภาพได้สูงสุดเท่าที่บุคคลากรจะมีอยู่
 4. ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกควรแบ่งความรับผิดชอบให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการดูแลรักษา ควรมีการแข่งขันด้านการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อย
 5. ด้านการสร้างความสัมพันธ์ภายนอก ผู้บริหารต้องมีมนุษยสัมพันธ์อย่างมาก เพื่อที่จะสามารถดึงความช่วยเหลือด้านทรัพยากรจากชุมชนอย่างคุ้มค่า

2. ในส่วนของกระทรวงศึกษาธิการ จะต้องเปลี่ยนแปลงบทบาทการปฏิบัติงานและระเบียบปฏิบัติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา โดยเฉพาะส่วนของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ทั้ง 5 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการวางแผน ควรมีการวางแผนในเชิงรุกสำหรับแผนพัฒนาเศรษฐกิจ เพื่อสนองความต้องการในอนาคตและสามารถขึ้นนำด้านอื่น ๆ ได้ด้วย ควรเปลี่ยนแปลงและนโยบายในการควบคุมเป็นการส่งเสริมสถานศึกษาเอกชน

2. ด้านวิชาการ โดยคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ควรมีส่วนร่วมในการผลักดันให้มีการกำหนดหลักสูตรของ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเป็นของตนเอง เพื่อความเหมาะสมกับสภาพภูมิประเทศและท้องถิ่น และควรกำหนดเกณฑ์มาตรฐาน ให้มีความยืดหยุ่นได้

3. ด้านบุคคล ควรเปิดโอกาสให้บุคลากรภาครัฐได้ ใช้ความรู้ความสามารถ และพัฒนาตนเอง ให้มากกว่าที่เป็นอยู่ เพื่อยกระดับคุณภาพ

4. ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก กฎระเบียบเรื่องอาคารสถานที่ควรให้มีความหลากหลายและยืดหยุ่นตามสภาพท้องถิ่นและการใช้ประโยชน์จากอาคารได้

5. ด้านความสัมพันธ์ภายนอก รัฐ ควรมีมาตรการขอความร่วมมือกับสถานประกอบการในการฝึกงานของนักเรียน ให้ชัดเจนกว่าที่เป็นอยู่

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครู โรงเรียนช่างอุตสาหกรรม และครูโรงเรียนพาณิชย์กรรม ใน โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่มีต่อทักษะการบริหารของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร และทั่วประเทศ

2. ควรมีการวิจัยถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อสัมฤทธิ์ผลการบริหารงานโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเพื่อเป็นแนวทางการดำเนินงานบริหารโรงเรียนต่อไป

3. ควรมีการวิจัยสภาพการบริหารบุคคลในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาจำแนกศึกษาเป็นรายด้านเฉพาะเรื่อง เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการเสริมสร้างประสิทธิภาพการบริหารงานบุคคลของโรงเรียนต่อไป

4. ควรทำการวิจัยถึงโรงเรียนที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานจากกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เชิงอรรถ

¹จรรยา นันทะลักษณ์, "การศึกษาพฤติกรรมกรรมการบริหารของผู้บริหารตามทัศนะของครูโรงเรียนอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร", (วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2533), หน้า 173.

²ไพบุลย์ ไสยวงศ์, "สถานการณ์ของสื่อการสอนของโรงเรียนพาณิชย์การเอกชนในกรุงเทพมหานคร", (วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524), หน้า 56.

³วีระ ทองประสิทธิ์, "ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 5", (วิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2534), หน้า 106.

⁴จรรยา นันทะลักษณ์, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 176.

⁵ศิริมา พรนิมิตร, "การศึกษาเปรียบเทียบภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษากับสถานศึกษาของรัฐ", (วิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2534), หน้า 206.

⁶ศิริมา พรนิมิตร, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 206.

⁷ เสริมพงษ์ วิภาวิน, "การศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์ วิทยาลัยการอาชีพ ที่มีต่อการบริหารวิทยาลัยการอาชีพ กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ", (วิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2536), หน้า 165.

⁸ จรุงศรี ปันยาลักษณ์, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 177.

⁹ วิจน์ ศรีใส, "การใช้เวลาในการบริหารงานของครูใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร", (วิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2534), หน้า 133.

¹⁰ จรุงศรี ปันยาลักษณ์, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 177.

¹¹ พรพิมล เขียวโผล่, "ความคิดเห็นของผู้บริหารและผู้ช่วยผู้บริหารเกี่ยวกับกระบวนการบริหารการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดกรมสามัญศึกษา ในส่วนกลาง", (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526), หน้า 124.

¹² ภิญญา สาธร, หลักบริหารการศึกษา (กรุงเทพ : สำนักงานวัฒนาพานิช, 2516), หน้า 253.

¹³ วิโรจน์ ศรีใส, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 116.

¹⁴ ประชุม รอดประเสริฐ, การบริหารโครงการ (กรุงเทพมหานคร : เนติกุลการพิมพ์, 2529), หน้า ข.

¹⁵ สัมคร หนูไฟโรจน์, "งานบริหารการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาคใต้", (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาด้านบริหารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย, 2517), บทคัดย่อ

¹⁶ คง โพธิ์บัณฑิต, "งานบริหารการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ", (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาด้านบริหารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519), หน้า 168.

¹⁷ ภิญญา สาร, "สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 118.

¹⁸ วัระ ทองประสิทธิ์, "สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 108

¹⁹ จริญญา ภัณฑาลักษณ์, "สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 180.

²⁰ วัระ ทองประสิทธิ์, "สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 108

²¹ จิรวจน์ สุนาถวนิชย์กุล, "สภาพการบริหารบุคคลในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ตามทัศนะของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา", (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาด้านบริหารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533), บทคัดย่อ.

²² วิโรจน์ สุวรรณวงศ์, "การบริหารงานบุคคลของโรงเรียนกองทัพบกอุปถัมภ์ ในภาคกลาง", (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาด้านบริหารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย, 2518), บทคัดย่อ.

²³ จริญญา ภัณฑาลักษณ์, "สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 181.

²⁴ จิรวจน์ สุนาถวนิชย์กุล, "สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 69.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

²⁵ เมธี บิลันธานนท์, การบริหารอาชีวศึกษาและเทคนิคศึกษา (กรุงเทพมหานคร : คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2530), (เอกสารอัดสำเนา), หน้า 195.

²⁶ พรศรี ทองสมจิตร, "พฤติกรรมทางการบริการของครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร", (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519), หน้า 38.

²⁷ พนม พงษ์ไพบูลย์. "ทัศนะบางประการเกี่ยวกับการศึกษาเอกชน", วารสารการศึกษาแห่งชาติ. 23 ๖6๗ : 7-9; สิงหาคม - กันยายน, 2532.

²⁸ Dale S. Beach, **Personnel : The Management of People at work** (New York : The Macmillan Company, 1970), P. 64.

²⁹ วิโรจน์ ศรีใส, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 118.

³⁰ จรูญศรี ปิณฑาลักษณ์, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 181.

³¹ สมักร หนูไฟโรจน์, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 198.

³² ภิญโญ สาธร, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 426-428.

³³ วรรตน์ ศิริบูรณ์, "การศึกษาสมรรถภาพในการบริหารงานของครูใหญ่โรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 6", (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2518), หน้า 197-198.

³⁴ วิโรจน์ ศรีใส, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 117.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

³⁵อำพล เตชชัย, "การศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อบทบาทการบริหารงานของ
ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดเทศบาลเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น",
(วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2518), หน้า 197-198.

³⁶วิรัตน์ ศิริบูรณ์, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 198.

³⁷ภิญโญ สาธร, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 438.

³⁸จรรยา ศรี บัญญาลักษณ์, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 188.

³⁹จรรยา ศรี บัญญาลักษณ์, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 188.

⁴⁰จุมพล สวัสดิ์วิทยากร, หลักการบริหารและมนุษยสัมพันธ์ (กรุงเทพมหานคร :
สุวรรณภูมิการพิมพ์, 2520), หน้า 53.

⁴¹วีระ ทองประสิทธิ์, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า ง.

⁴²วีระ ทองประสิทธิ์, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 110.

⁴³ภิญโญ สาธร, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 326.

⁴⁴จิรพจน์ สุนาถวนิชย์กุล, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 70.

⁴⁵บุญโชติ จันทรสุทัศน์, "ความต้องการในการพัฒนาบุคลากรครูประจำการของผู้บริหารสถานศึกษาและครูประจำการ สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 11", (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2727), บทคัดย่อ.

⁴⁶จิรพจน์ สุภาวณิชย์กุล, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 73.

⁴⁷พนม พงษ์ไพบูลย์, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 7-9.

⁴⁸Stogdill, M.Ralph. *Handbook of Leadership : A Survey of Theory and Research*. New York : The Free Press, 1974.

⁴⁹จันทรานี สงวนนาม, "การบริหารการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาคกลาง", (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518), หน้า 175.

⁵⁰คง โพนธ์มิต, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 168.

⁵¹ดาวเรือง รัตนิน, "งานบริหารการศึกษาในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ", (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2518), หน้า 83.

⁵²ปรีดา เชื้อตระกูล, "งานบริหารการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดเทศบาลในภาคกลาง", (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518), หน้า 147.

⁵³ภิญโญ สาธร, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 438.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

⁵⁴พรศรี ทองสมจิตร, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว, หน้า 148.

⁵⁵สุกัญญา ดิยะสุวรรณ, "พฤติกรรมทางการบริหารของผู้บริหารมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ, "(วิทยานิพนธ์ปริญญาโท บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522), หน้า 120.

⁵⁶อำพล เดชชัย, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว, หน้า 66.

⁵⁷สมชัย วุฒิปรีชา, "การศึกษาเอกชนในประเทศไทย", จุดยืนและทิศทางการศึกษาไทย (กรุงเทพ : วัฒนาพานิช, 2518), หน้า 114.

บรรณานุกรม

กองนโยบาย และแผน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, สถิติการศึกษาเอกชน
ปีการศึกษา 2535, (อัดสำเนา).

เกียรติศักดิ์ นาคประสิทธิ์, "การศึกษาสมรรถภาพการบริหารการศึกษาประจำบาล
ขององค์การบริหารจังหวัด กรมสามัญศึกษาและเทศบาล ในเขตการศึกษา 6,"
(วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร,
2517), หน้า 57.

โกวิทย์ กังสนันท์, องค์การและการบริหาร (กรุงเทพมหานคร : สถาบันบัณฑิต
พัฒนบริหารศาสตร์, 2526), หน้า 77.

คง โพธิ์บัณฑิต, "งานบริหารการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การ
บริหารส่วนจังหวัด ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ," (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519), หน้า 168.

คณะกรรมการการศึกษาเอกชน, สำนักงาน, พระราชบัญญัติ กฎหมายระเบียบและข้อ
บังคับที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนเอกชนประเภทอาชีวศึกษา หลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ
(กรุงเทพมหานคร : ศรีเมืองการพิมพ์, 2531), หน้า 100-101.

จิรพจน์ สุณาถวินชัยกุล, "สภาพการบริหารงานบุคคลในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
ตามทัศนะของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา," (วิทยานิพนธ์การศึกษา
มหาบัณฑิต, ภาควิชาศึกษาศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ,
ประสานมิตร, 2533), หน้า 8.

จุมพล สวัสดิยากร, **หลักการบริหารและมนุษย์สัมพันธ์** (กรุงเทพมหานคร : สุวรรณภูมิ การพิมพ์, 2520), หน้า 53.

จรรยาศรี บัญชาลักษณ์, "การศึกษาพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารตามทัศนะของครู โรงเรียนอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร", (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2533), หน้า 173.

จันทราณี สงวนนาม, "การบริหารการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาคกลาง," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย, 2518), หน้า 175.

ฉลอง บุญญานันต์, **การวางแผนการศึกษา** (กรุงเทพมหานคร : คณะสังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2528), หน้า 68. (อัคราเนาว)

เฉลิม แซ่มซ้อย, "งานบริหารการศึกษาโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการในภาคใต้," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2519), หน้า 86-88.

ฉัตรชัย อรุณันท์, **หลักการบริหารโรงเรียน**, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก 2524, หน้า 222.

ชัยณรงค์ มนเฑียรวิเชียรฉาย, "มองการศึกษาอีกมุมมองหนึ่งของการศึกษาเอกชน," **วารสารการศึกษาแห่งชาติ** ปีที่ 23, ฉบับที่ 6 (สิงหาคม-กันยายน 2532), หน้า 5.

โชคชัย ไกรนรา, "ทรรศนะของครูต่อบทบาทการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียน
ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา จังหวัดนครศรีธรรมราช,
(ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พิษณุโลก, 2525), หน้า 87.

ดาวเรือง รัตนะ, "งานบริหารการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ," (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2518), หน้า 83.

ธนู แสงศักดิ์, "แนวคิดในการจัดการศึกษาระดับปริญญา," รวมบทความอาชีวศึกษา,
(กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์วิทยากร, 2517), หน้า 60-71.

นิพนธ์ กินาวงศ์, หลักเบื้องต้นเกี่ยวกับการบริหารโรงเรียนและการนิเทศการศึกษา,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก 2523, หน้า 76-77.

บุญโชติ จันทรสุวัฒน์, "ความต้องการในการพัฒนาบุคลากรครูประจำการของ
ผู้บริหารสถานศึกษาและครูประจำการ สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 11",
(วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร,
2727), บทคัดย่อ.

ประคอง กรรณสุตร, สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ (กรุงเทพมหานคร :
บริษัทศูนย์หนังสือ ดร.ศรีสง่า จำกัด), หน้า 10.

ประชุม รอดประเสริฐ, การบริหารโครงการ (กรุงเทพมหานคร : เนติกุลการพิมพ์,
2529), หน้า ข.

- ปรีดา เชื้อตระกูล, "งานบริหารการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดเทศบาล
ในภาคกลาง", (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2518), หน้า 147.
- พนม พงษ์ไพบูลย์. "ทัศนะบางประการเกี่ยวกับการศึกษาเอกชน", วารสารการศึกษา
แห่งชาติ. ปีที่ 23. ฉบับที่ 6 (สิงหาคม - กันยายน 2532), หน้า 7.
- พรพิมล เขียวไพสิฐ, "ความคิดเห็นของผู้บริหารและผู้ช่วยผู้บริหารเกี่ยวกับกระบวนการ
การบริหารการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดกรมสามัญ
ศึกษาในส่วนกลาง", (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2526), หน้า 124.
- พรศรี ทองสมจิตร, "พฤติกรรมทางการบริการของครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดกรุงเทพมหานคร", (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519), หน้า 38.
- พนัส หันนาคินทร์, หลักการบริหารการศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : สำนักงานวัฒนาพานิช,
2524), หน้า 282.
- พนัส หันนาคินทร์, หลักการบริหารโรงเรียน, (กรุงเทพมหานคร : สำนักงานวัฒนาพานิช,
2524), หน้า 5.
- ไพบูลย์ ไสยวงศ์, "สถานภาพของสื่อการสอนของโรงเรียนพาณิชย์การเอกชน ใน
กรุงเทพมหานคร", (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2524), หน้า 56.
- เฟื่องฟุ้ง เครือตราชู "ความสัมพันธ์ระหว่างบ้านกับโรงเรียน" ใน ศูนย์การศึกษา
โรงพิมพ์คุรุสภา 2510, หน้า 23.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำสั่ง คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ที่ 71/2537

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมและกรรมการพิจารณาหัวข้อ
และโครงการวิทยานิพนธ์ของ นายโสภณ แทนศิริ

เพื่อให้การเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ของ นายโสภณ แทนศิริ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย
และมีประสิทธิภาพ จึงแต่งตั้งให้มีคณะกรรมการ เพื่อควบคุมและพิจารณาหัวข้อและ โครงการวิทยานิพนธ์
ดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์
 อาจารย์อัจฉรา สืบสินธุ์สกุลไชย ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์
 ผศ.ดร.ธีระพล เทพหัสติน ณ ออยุธยา ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม
 ดร.สวัสดี อุดม โภชน์ ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม
2. คณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและ โครงการวิทยานิพนธ์
 อาจารย์อัจฉรา สืบสินธุ์สกุลไชย ประธานกรรมการ
 ผศ.ดร.ธีระพล เทพหัสติน ณ ออยุธยา กรรมการ
 ดร.สวัสดี อุดม โภชน์ กรรมการ
 ผศ.ดร.สมนร ไชยยะ กรรมการ
 ดร.มาลัย จีรวัดนเกษตร์ กรรมการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 10 มีนาคม พ.ศ. 2537

(รศ.ดร.ปริยาพร วงศ์ออนตรโรจน์)

คณบดี

ที่ ทม 1504.7/ว. /๒๖

สำนักงานบัณฑิตศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถ.ฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒๗ กันยายน 2537

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน ดร.เจริญผล สุวรรณโชติ

ด้วยงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะ
ช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นายโสมณ
แทนศิริ ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ความคิดเห็นของครูที่มีต่อบทบาทการบริหารงานของผู้บริหาร
โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร"

งานบัณฑิตศึกษา หวังว่าคงได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี จึงขอคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รศ.ดร.เมธี บิลินธานนท์)

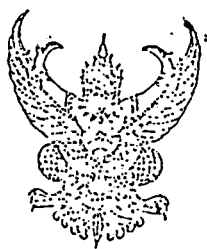
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663,642

โทรสาร 3269040

ที่ ศธ 1007/ 5214

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน
กระทรวงศึกษาธิการ กทม 10300

25 กรกฎาคม 2538

เรื่อง ขอความร่วมมือในการวิจัย

เรียน ผู้รับใบอนุญาต ผู้จัดการ หรือครูใหญ่โรงเรียน

ด้วย นายรศภณ แทนศิริ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาการบริหารอาชีวศึกษา
ของบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำการวิจัยเพื่อเสนอ
เป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ความคิดเห็นของครูที่มีต่อบทบาทการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียน
อาชีวศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร" มีความประสงค์จะเก็บข้อมูลกับครูในโรงเรียนของท่าน

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ด้รับรตอบเท่าที่นักศึกษาดำเนินการเก็บ
ข้อมูลเพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวอรรรณ สุนทรชัย)

ผู้อำนวยการกองนโยบายและแผน ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

กองนโยบายและแผน

โทร. 2828654

โทรสาร 2817112

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

ความคิดเห็นของครูที่มีต่อบทบาทการบริหารงานของผู้บริหาร
โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง

โครงการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อบทบาทการบริหารงานของผู้บริหาร ด้านงานวางแผน งานวิชาการ งานบุคคล งานอาคารสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก และงานสร้างความสัมพันธ์ภายนอกของผู้บริหาร โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน

ผู้วิจัยต้องการข้อมูลนี้ เพื่อนำไปทำการวิจัยประกอบวิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์ อดิศาพรธรรมมหาบัณฑิต สาขาบริหารอาชีวศึกษา เรื่องความคิดเห็นของครูที่มีต่อบทบาทการบริหารงานของผู้บริหาร โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร

ดังนั้น จึงขอให้ท่าน ในฐานะที่เป็นครูที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาแห่งนี้ ได้โปรดตอบแบบสอบถามที่ท่านมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานของผู้บริหาร ในโรงเรียนตามสภาพที่เป็นจริงอย่างที่สุด อันจะทำให้ผลการวิจัยครั้งนี้นำมาใช้ประโยชน์กับการพัฒนาการ อาชีวศึกษาเอกชนได้ การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาเป็นส่วนรวม มิได้เจาะจงโรงเรียนใดโรงเรียนหนึ่ง หรือผู้บริหารท่านใดท่านหนึ่ง หรือตัวท่านเองแต่ประการใด

อนึ่ง คำตอบในแบบสอบถามของท่าน ผู้วิจัยถือว่ามีความสำคัญมาก โดยจะใช้ในการวิจัยครั้งนี้เท่านั้น และจะเก็บเป็นความลับทุกประการ

(นายโสภณ แทนศิริ)

แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัว และส่วนที่เกี่ยวข้องกับสถานศึกษา

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า เกี่ยวกับความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน

ในแบบสอบถามทั้งสองตอนนี้ ขอความกรุณาให้ตอบทุกข้อ เพื่อความสมบูรณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล

หมายเหตุ แบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ เป็นพฤติกรรมของผู้บริหารโรงเรียน ซึ่งหมายถึง "ผู้อำนวยการ หรือ อาจารย์ใหญ่ หรือ ครูใหญ่" ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับงานการบริหารทั้ง 5 ด้าน คือ

- งานการวางแผน
- งานวิชาการ
- งานบุคลากร
- งานอาคารสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก
- งานการสร้างความสัมพันธ์ภายนอก

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพส่วนตัวและส่วนที่เกี่ยวข้องกับสถานศึกษา

โปรดตอบแบบสอบถามโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หน้าข้อความที่เกี่ยวข้องกับท่านตามความเป็นจริงมากที่สุด

สำหรับผู้วิจัย

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. วุฒิการศึกษา

ต่ำกว่าปริญญาตรี

ปริญญาตรี

สูงกว่าปริญญาตรี

3. ท่านปฏิบัติงานในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนมาแล้ว

ต่ำกว่า 3 ปี

ตั้งแต่ 3-6 ปี

มากกว่า 6 ปี

4. ประเภทวิชาที่ท่านทำการสอน

สอนวิชาชีพ

สอนวิชาสามัญ

5. โรงเรียนของท่านเป็นโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ที่จัดการศึกษาประเภท

ช่างอุตสาหกรรม

พณิชยกรรม

6. โรงเรียนของท่านมีนักเรียน นักศึกษาทั้งหมด

จำนวนน้อยกว่า 500 คน

จำนวนระหว่าง 500 - 1,200 คน

จำนวนมากกว่า 1,200 คน

ตอนที่ 2 ข้อมูลบทบาทของผู้บริหารในการวางแผนทั้ง 5 ด้าน

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับค่าคะแนนตามที่ท่านมีความคิดเห็นกับระดับการปฏิบัติงานทั้ง 5 ด้าน ของผู้บริหารโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน โดยค่าระดับคะแนนจะมีความหมายดังนี้

ระดับค่าคะแนน		เกณฑ์					สำหรับ ผู้วิจัย
5	หมายถึง	มีความคิดเห็นต่อระดับการปฏิบัติงานของผู้บริหารมากที่สุด					
4	หมายถึง	มีความคิดเห็นต่อระดับการปฏิบัติงานบริหารมาก					
3	หมายถึง	มีความคิดเห็นต่อระดับการปฏิบัติงานบริหารปานกลาง					
2	หมายถึง	มีความคิดเห็นต่อระดับการปฏิบัติงานบริหารน้อย					
1	หมายถึง	มีความคิดเห็นต่อระดับการปฏิบัติงานบริหารน้อยที่สุด					
ตัวอย่าง งานเกี่ยวกับด้านการวางแผนกิจกรรมที่ ผู้บริหารปฏิบัติ		ระดับการปฏิบัติ					
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	
0.	- จัดให้มีการ วิเคราะห์นโยบายของสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาเอกชน เพื่อการ วางแผน						

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวอย่าง งานเกี่ยวกับด้านการวางแผนกิจกรรม ที่ผู้บริหารปฏิบัติ	ระดับการปฏิบัติ					สำหรับ ผู้วิจัย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
00. - จัดให้มีการ ศึกษาความเป็นไปได้ของการเปิดสอนสาขา วิชาชีพใหม่ ๆ ตามความต้องการของ ท้องถิ่น						

ในข้อ 0. ถ้าท่านเลือกช่องมากที่สุด หมายความว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีระดับการปฏิบัติ
งานในการวิเคราะห์นโยบายสำหรับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน
ด้วยตัวเองมากที่สุด

ในข้อ 00. ถ้าท่านเลือกช่องปานกลาง หมายความว่า ผู้บริหารโรงเรียนได้ศึกษาความ
เป็นไปได้อย่างของการเปิดสอนสาขาวิชาชีพใหม่ ๆ ตามความต้องการของท้องถิ่น
ปานกลาง

กิจกรรมที่ผู้บริหารปฏิบัติ		ระดับการปฏิบัติ					สำหรับ ผู้วิจัย
		มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	
1.1	1. <u>เกี่ยวข้องกับงานด้านการวางแผน</u> จัดให้มีการวางแผนการจัดระบบโครงสร้าง การบริหารงานในโรงเรียน ได้ชัดเจนและ เข้าใจง่าย						
1.2	จัดการวางแผนล่วงหน้าในการปฏิบัติงาน สามารถดำเนินการ ได้ตามแผนที่วางไว้ ทุกครั้ง						
1.3	มีการวิเคราะห์นโยบายอาชีวศึกษาและจัด การศึกษา ได้ตามนโยบายของรัฐ						
1.4	มีการวางแผนการใช้ทรัพยากรให้สอดคล้อง กับแผนงานและ โครงการของโรงเรียน						
1.5	มีการจัดทำปฏิทินปฏิบัติงานของสถานศึกษา						

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิจกรรมที่ผู้บริหารปฏิบัติ		ระดับการปฏิบัติ					สำหรับผู้วิจัย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
1.6	มีการจัดทำงบประมาณประจำปีของสถานศึกษา						
1.7	มีการวิเคราะห์รายจ่ายของสถานศึกษาเพื่อปรับปรุงการใช้เงินให้มีประสิทธิภาพ						
1.8	มีการวางแผนจัดหางานให้นักเรียนนักศึกษาเมื่อจบการศึกษา						
1.9	ได้จัดให้มีการประเมินผลการดำเนินงานของแผนต่าง ๆ ที่ได้ทำไป						

กิจกรรมที่ผู้บริหารปฏิบัติ		ระดับการปฏิบัติ					สำหรับ ผู้วิจัย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
2.1	2. <u>เกี่ยวกับงานวิชาการ</u> มีการจัดอบรมสัมมนาทางวิชาการเกี่ยวกับหลักสูตรและการสอนให้แก่ครู-อาจารย์ในแต่ละรอบปีการศึกษา						
2.2	จัดให้มีการประชุมครู-อาจารย์ ฝ่ายวิชาการหัวหน้าคณะวิชา และหัวหน้าแผนก เพื่อจัดทำแผนการเรียนการสอนตามหลักสูตรทุกระดับชั้น						
2.3	จัดให้มีการนิเทศการเรียนการสอนทั่วไปในโรงเรียนเพื่อปรับปรุงและแก้ไขปัญหาทางทางวิชาการ						
2.4	จัดให้มีการสังเกต หรือการติดตามดูการเรียนการสอนตามห้องเรียนและห้องปฏิบัติการต่าง ๆ						

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิจกรรมที่ผู้บริหารปฏิบัติ		ระดับการปฏิบัติ					สำหรับผู้วิจัย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
2.5	ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการพัฒนาการสอน โดยการใช้สื่อต่าง ๆ						
2.6	จัดให้มีการวิเคราะห์หลักสูตร ประมวลผลการสอน โครงการสอน ใบบางชุดการเรียน เพื่อให้เหมาะสมกับการเรียนการสอน ภายในโรงเรียน						
2.7	จัดให้มีการทำข้อสอบมาตรฐาน รวบรวมไว้ในธนาคารข้อสอบ						
2.8	ส่งเสริมการจัดฝึกอบรม จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร การแนะแนว เพื่อเพิ่มพูนความรู้ และทักษะในการประกอบอาชีพแก่นักศึกษา						
2.9	จัดให้มีการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน ให้เห็นไปตามระเบียบอย่างถูกต้อง และ เป็นปัจจุบัน						
2.10	จัดให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ในการจัดการเรียนการสอนของ โรงเรียน						

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิจกรรมที่ผู้บริหารปฏิบัติ		ระดับการปฏิบัติ					สำหรับ ผู้วิจัย
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	
3.1	3. เกี่ยวกับงานบริหารบุคคล ได้จัดให้มีการวางแผนการใช้กำลังคน ล่วงหน้าให้สอดคล้องและเหมาะสมกับความ ต้องการของโรงเรียน						
3.2	มีการสรรหาและคัดเลือกครูอาจารย์						
3.3	มอบหมายงานและความรับผิดชอบให้แก่ บุคลากรในโรงเรียนได้อย่างเหมาะสม						
3.4	จัดให้มีการพัฒนาบุคลากรในโรงเรียนเพื่อ ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน เช่น การ อบรม ดูงาน สัมมนานอกสถานที่						
3.5	จัดให้มีการควบคุมและติดตามผลการปฏิบัติ งานได้อย่างทั่วถึงและเหมาะสม						

กิจกรรมที่ผู้บริหารปฏิบัติ		ระดับการปฏิบัติ					สำหรับ ผู้วิจัย
		มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	
3.6	ให้การดูแลสวัสดิการ และให้บริการต่าง ๆ แก่ครูและบุคลากรในโรงเรียน						
3.7	มีการพิจารณาความดีความชอบ หรือการลงโทษทางวินัย ตามกฎระเบียบของโรงเรียน						
3.8	จัดให้มีการประชุมอบรมนักเรียน นักศึกษา ตามโอกาสที่เหมาะสม						
3.9	จัดให้ครูได้ช่วยกันสอดส่องและเอาใจใส่ ความประพฤติของนักเรียนทั้งในและนอกห้องเรียน						
3.10	จัดให้มีการช่วยเหลือนักเรียนที่ประสบปัญหา ด้านต่าง ๆ ตามความเหมาะสม เช่น บริการแนะแนว ฯลฯ						

กิจกรรมที่ผู้บริหารปฏิบัติ		ระดับการปฏิบัติ					สำหรับ ผู้วิจัย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
	4. <u>เกี่ยวกับการบริหารอาคารสถานที่</u> <u>และสิ่งอำนวยความสะดวก</u>						
4.1	พิจารณาวางแผนอนุมัติการปรับปรุงอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในโรงเรียน						
4.2	มีการจัดงบประมาณ และการจัดทำแผนการใช้เงินเกี่ยวกับการบริหารงานอาคารสถานที่						
4.3	มีการจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ทางการศึกษา โสตทัศนศึกษา เพื่อใช้ในการเรียนการสอนตามความต้องการของบุคลากร						
4.4	มีการจัดให้มีการกำหนดตารางการใช้ประโยชน์ของอาคารสถานที่ เช่น การใช้ห้องเรียนและอาคารที่มีอยู่อย่างเต็มที่และคุ้มค่าการลงทุน						

กิจกรรมที่ผู้บริหารปฏิบัติ		ระดับการปฏิบัติ					สำหรับผู้วิจัย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
4.5	มีการจัดมาตรการรักษาความปลอดภัยของอาคารสถานที่ เช่น การฝึกซ้อม การบรรเทาสาธารณภัย เวร ยาม ตลอดจนอุปกรณ์ดับเพลิง						
4.6	มีการจัดปรับปรุงสภาพโรงฝึกงานหรือห้องปฏิบัติสำนักงานให้มีประสิทธิภาพและสะดวกในการใช้						

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิจกรรมที่ผู้บริหารปฏิบัติ		ระดับการปฏิบัติ					สำหรับ ผู้วิจัย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
	5. <u>เกี่ยวกับงานด้านการสร้าง</u> <u>ความสัมพันธ์ภายนอก</u>						
5.1	จัดให้มีแผนการปฏิบัติงานร่วมกับชุมชนได้อย่างเหมาะสมกับสภาพท้องถิ่นที่โรงเรียนตั้งอยู่						
5.2	จัดให้มีการพบปะผู้ปกครองนักเรียนศิษย์เก่า เพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดี						
5.3	จัดกิจกรรมร่วมกับสถานประกอบการ ในภาคเอกชน เพื่อการมีงานทำของนักศึกษา						
5.4	จัดการติดต่อสื่อสาร และร่วมมือกับนักธุรกิจ และอุตสาหกรรม เพื่อการฝึกงานของนักเรียนในสถานประกอบการ						
5.5	จัดทำเอกสารทางวิชาการ เพื่อเผยแพร่ความรู้ในการประกอบอาชีพแก่ประชาชนในท้องถิ่น						

กิจกรรมที่ผู้บริหารปฏิบัติ		ระดับการปฏิบัติ					สำหรับ ผู้วิจัย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
5.6	จัดการประชุมผู้ปกครองในรอบปี หรือตามโอกาสอันควร พร้อมทั้งมีการรายงานเผยแพร่ กิจกรรมผลงานของสถานศึกษา						
5.7	จัดกิจกรรมร่วมมือกับชุมชน และสามารถชักนำบุคคลในชุมชนให้ช่วยเหลืออุปถัมภ์โรงเรียน						
5.8	เปิดโอกาสให้ชุมชนได้ใช้อาคารสถานที่จัดกิจกรรมที่จำเป็นแก่ชุมชน						
5.9	ดำเนินการสร้างความสัมพันธ์หรือเข้าร่วมกับชุมชน และสมาคมต่าง ๆ โดยการติดต่ออาสาสมัครเข้าร่วมกิจกรรมในชุมชน						

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นายโสภณ แทนศิริ
 เกิดวันที่ 26 ธันวาคม 2496
 สถานที่เกิด ตำบลบางบัว เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร
 ที่อยู่ปัจจุบัน 23/11 ถนนวิภาวดีรังสิต เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร
 10900
 ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน ครูใหญ่โรงเรียนธัชรินทร์วิทยายางเขน ถนนวิภาวดีรังสิต
 เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร
 ประวัติการศึกษา
 พ.ศ. 2518 ป.ศ.สูง จากวิทยาลัยครูจันทระเกษม
 พ.ศ. 2521 กศ.บ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน

